

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IX kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-0610-23-21

Druk nr 1008
Warszawa, 11 marca 2021 r.

Pani
Elżbieta Witek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowna Pani Marszałek,

na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy o systemie handlu
uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych
oraz niektórych innych ustaw.**

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Klimatu i Środowiska.

Z poważaniem

Mateusz Morawiecki

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw^{1) 2), 3)}

Art. 1. W ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2021 r. poz. 332) wprowadza się następujące zmiany:

1) w odnośniku nr 1:

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/410 z dnia 14 marca 2018 r. zmieniającą dyrektywę 2003/87/WE w celu wzmocnienia efektywnych pod względem kosztów redukcji emisji oraz inwestycji niskoemisyjnych oraz decyzję (UE) 2015/1814 (Dz. Urz. UE L 76 z 19.03.2018, str. 3).

²⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu:

1) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 525/2013 (Dz. Urz. UE L 156 z 19.06.2018, str. 26);

2) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (EU) 2015/652 oraz uchylecia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 85I z 27.03.2019, str. 66 oraz Dz. Urz. UE L 148 z 06.06.2019, str. 37);

3) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/2066 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zmieniającego rozporządzenie Komisji (UE) nr 601/2012 (Dz. Urz. UE L 334 z 31.12.2018, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 423 z 15.12.2020, str. 37);

4) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/1122 z dnia 12 marca 2019 r. uzupełniającego dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do funkcjonowania rejestru Unii (Dz. Urz. UE L 177 z 02.07.2019, str. 3 oraz Dz. Urz. UE L 177 z 02.07.2019, str. 66);

5) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/1603 z dnia 18 lipca 2019 r. uzupełniającego dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do środków przyjętych przez Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego w odniesieniu do monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji lotniczych w celu wdrożenia globalnego środka rynkowego (Dz. Urz. UE L 250 z 30.09.2019, str. 10);

6) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1842 z dnia 31 października 2019 r. ustanawiającego zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do dalszych ustaleń dotyczących dostosowań przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji ze względu na zmiany w poziomie działalności (Dz. Urz. UE L 282 z 04.11.2019, str. 20);

7) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/1001 z dnia 9 lipca 2020 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do funkcjonowania funduszu modernizacyjnego wspierającego inwestycje w modernizację systemów energetycznych oraz poprawę efektywności energetycznej niektórych państw członkowskich (Dz. Urz. UE L 221 z 10.07.2020, str. 107).

³⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawę z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska oraz ustawę z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji.

- a) uchyla się pkt 5,
- b) uchyla się pkt 7,
- c) w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11–17 w brzmieniu:
 - „11) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 525/2013 (Dz. Urz. UE L 156 z 19.06.2018, str. 26);
 - 12) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (EU) 2015/652 oraz uchylecia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 1, Dz. Urz. UE L 851 z 27.03.2019, str. 66 oraz Dz. Urz. UE L 148 z 06.06.2019, str. 37);
 - 13) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/2066 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zmieniającego rozporządzenie Komisji (UE) nr 601/2012 (Dz. Urz. UE L 334 z 31.12.2018, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 423 z 15.12.2020, str. 37);
 - 14) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/1122 z dnia 12 marca 2019 r. uzupełniającego dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do funkcjonowania rejestru Unii (Dz. Urz. UE L 177 z 02.07.2019, str. 3 oraz Dz. Urz. UE L 177 z 02.07.2019, str. 66);
 - 15) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/1603 z dnia 18 lipca 2019 r. uzupełniającego dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do środków przyjętych przez Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego w odniesieniu do monitorowania, raportowania i

weryfikacji emisji lotniczych w celu wdrożenia globalnego środka rynkowego (Dz. Urz. UE L 250 z 30.09.2019, str. 10);

- 16) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1842 z dnia 31 października 2019 r. ustanawiającego zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do dalszych ustaleń dotyczących dostosowań przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji ze względu na zmiany w poziomie działalności (Dz. Urz. UE L 282 z 04.11.2019, str. 20);
 - 17) rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/1001 z dnia 9 lipca 2020 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do funkcjonowania funduszu modernizacyjnego wspierającego inwestycje w modernizację systemów energetycznych oraz poprawę efektywności energetycznej niektórych państw członkowskich (Dz. Urz. UE L 221 z 10.07.2020, str. 107).”;
- 2) w art. 2 w pkt 3 w lit. j w tiret pierwsze po wyrazach „roku kalendarzowym” dodaje się wyrazy „, z zastrzeżeniem art. 95a, ”;
 - 3) w art. 3:
 - a) pkt 1–3a otrzymują brzmienie:
 - „1) biomase – rozumie się przez to biomasę, o której mowa w art. 3 pkt 21 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/2066 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zmieniającego rozporządzenie Komisji (UE) nr 2012/601 (Dz. Urz. UE L 334 z 31.12.2018, str. 1, z późn. zm.⁴⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) 2018/2066”;
 - 2) biopaliwie – rozumie się przez to biopaliwo, o którym mowa w art. 3 pkt 23 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066;
 - 3) biopłynie – rozumie się przez to biopłyn, o którym mowa w art. 3 pkt 22 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066;
 - 3a) eksploatacji instalacji – rozumie się przez to użytkowanie instalacji zarówno w normalnym trybie działalności, jak i przy wydarzeniach nietypowych, o których

⁴⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 423 z 15.12.2020, str. 37.

mowa w art. 20 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, a także utrzymywanie w sprawności tej instalacji;”

b) pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) instalacji nowej – rozumie się przez to instalację, która po raz pierwszy uzyskała zezwolenie w okresie rozpoczynającym się 3 miesiące przed terminem przedłożenia wykazu, o którym mowa w art. 26d ust. 3, i kończącym się 3 miesiące przed terminem przedłożenia kolejnego wykazu;”

c) pkt 13 otrzymuje brzmienie:

„13) operacji lotniczej – rozumie się przez to lot statku powietrznego, który rozpoczyna się lub kończy na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej;”

d) uchyla się pkt 15,

e) pkt 17 otrzymuje brzmienie:

„17) rejestrze Unii – rozumie się przez to rejestr Unii, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/1122 z dnia 12 marca 2019 r. uzupełniającego dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do funkcjonowania rejestru Unii (Dz. Urz. UE L 177 z 02.07.2019, str. 3, z późn. zm.⁵⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) 2019/1122”;”

f) pkt 22 otrzymuje brzmienie:

„22) uprawnieniu do emisji – rozumie się przez to uprawnienie do wprowadzania do powietrza ekwiwalentu, w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji, dwutlenku węgla (CO₂) utworzone w ramach:

a) systemu lub

b) systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych Konfederacji Szwajcarskiej

– służące do rozliczenia wielkości emisji w ramach każdego z tych systemów i którym można rozporządzać na zasadach określonych w ustawie;”

⁵⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 177 z 02.07.2019, str. 66.

- 4) w art. 4:
- a) w pkt 1:
- lit. c oraz d otrzymują brzmienie:
 - „c) rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066,
 - d) rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122,”,
 - w lit. e dodaje się przecinek i dodaje się lit. f w brzmieniu:
 - „f) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/1603 z dnia 18 lipca 2019 r. uzupełniającego dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do środków przyjętych przez Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego w odniesieniu do monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji lotniczych w celu wdrożenia globalnego środka rynkowego (Dz. Urz. UE L 250 z 30.09.2019, str. 10), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) 2019/1603”,
- b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:
- „3) prowadzi koordynację, o której mowa w art. 10 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066.”;
- 5) w art. 8 ust. 1–5 otrzymują brzmienie:
- „1. Rejestr Unii działa na zasadach określonych w rozporządzeniu Komisji (UE) 2019/1122.
2. Krajowy ośrodek pełni obowiązki krajowego administratora w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122 i zarządza zbiorem rachunków w rejestrze Unii podlegających jurysdykcji Rzeczypospolitej Polskiej.
3. Prowadzący instalację jest obowiązany do posiadania w rejestrze Unii rachunku posiadania operatora, o którym mowa w art. 14 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122.
4. Operator statku powietrznego jest obowiązany do posiadania w rejestrze Unii rachunku posiadania operatora statków powietrznych, o którym mowa w art. 15 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122.
5. Krajowy ośrodek otwiera w rejestrze Unii rachunki, o których mowa w rozporządzeniu Komisji (UE) 2019/1122, i zarządza nimi na zasadach określonych w tym rozporządzeniu i ustawie.”;
- 6) w art. 9:
- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wniosek o otwarciu rachunku w rejestrze Unii odpowiada wymogom określonym w art. 13–16 oraz w art. 21 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122.”,

b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wniosek o otwarciu rachunku obrotowego w rejestrze Unii może złożyć:”,

c) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3. Przynajmniej jedna osoba wskazana we wniosku o otwarciu rachunku w rejestrze Unii jako upoważniony przedstawiciel, o którym mowa w art. 20 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122, jest obowiązana posiadać miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Do wniosku o otwarciu rachunku w rejestrze Unii, oprócz dokumentów i informacji określonych w załącznikach III, IV i VI–VIII do rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122, dołącza się dowód wniesienia opłaty za otwarciu rachunku.”,

d) uchyla się ust. 5,

e) ust. 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6. Wniosek o otwarciu i zamknięciu rachunku w rejestrze Unii składa się na piśmie utrwalonym w postaci papierowej albo w postaci elektronicznej, opatrzonym kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym, na formularzu dostępnym na stronie internetowej Krajowego ośrodka z zachowaniem wymagań, o których mowa w rozporządzeniu Komisji (UE) 2019/1122.

7. Wniosek o aktualizację danych dotyczących rachunku w rejestrze Unii składa się zgodnie z wymogami określonymi w art. 22 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122. Do wniosku o aktualizację stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1–3 i 6.”;

7) w art. 10:

a) w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) odmowie dokonania czynności przez Krajowy ośrodek w zakresie otwierania rachunku, aktualizacji danych dotyczących rachunku, zamykania rachunku w rejestrze Unii oraz zatwierdzania upoważnionego przedstawiciela, o których mowa w art. 19 ust. 2, art. 21 ust. 5, art. 22 ust. 3, art. 25 ust. 2 oraz art. 26 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122;

- 2) zawieszeniu dostępu upoważnionego przedstawiciela do rachunku w rejestrze Unii, o którym mowa w art. 30 ust. 1–5 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122 oraz w art. 92a.”,
- b) w ust. 2:
- pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) określenie rodzaju czynności, której dokonania odmówiono, ze wskazaniem jej podstawy prawnej, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) 2019/1122;”,
 - pkt 4 otrzymuje brzmienie:
„4) pouczenie o prawie i terminie wniesienia sprzeciwu od odmowy dokonania czynności, zgodnie z art. 19 ust. 4, art. 21 ust. 6 i art. 22 ust. 3 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122, przez Krajowy ośrodek.”,
- c) w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) pouczenie o prawie i terminie wniesienia sprzeciwu od zawieszenia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1–3 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122, zgodnie z art. 30 ust. 7 tego rozporządzenia.”,
- d) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
„6. W przypadku gdy Krajowy ośrodek uzna sprzeciw w całości za uzasadniony, w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania, podejmuje czynność, której dokonania odmówił, albo przywraca dostęp upoważnionego przedstawiciela do rachunku w rejestrze Unii lub do procesów z tego rachunku.”;
- 8) w art. 14 w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„W przypadku niewniesienia opłaty rocznej stosuje się przepis art. 30 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122.”;
- 9) w art. 17 ust. 1–4 otrzymują brzmienie:
- „1. Uprawnienia do emisji przydzielane instalacjom na podstawie przepisów niniejszej ustawy są uprawnieniami do emisji ogólnych w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122.
 - 2. Wykaz instalacji i liczba uprawnień do emisji przydzielanych na poszczególne okresy, o których mowa w art. 2 pkt 15 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, są ustalane na zasadach określonych w przepisach tego rozporządzenia i są ogłaszane na podstawie art. 26e ust. 3, art. 59 ust. 5 i art. 70a ust. 5.

3. Uprawnienia do emisji wydaje się każdej instalacji na dany rok w liczbie określonej w informacji, o której mowa w art. 64b ust. 8.

4. Uprawnienia do emisji wydaje się na rachunek posiadania operatora w rejestrze Unii w terminie do dnia 28 lutego każdego roku. Prowadzącemu instalację, na którym spoczywa obowiązek, o którym mowa w art. 64 ust. 1 lub 2a, uprawnienia do emisji wydaje się po ogłoszeniu informacji, o której mowa w art. 64b ust. 8.”;

10) w art. 18 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Uprawnienia do emisji wydane na rachunek posiadania operatora oraz rachunek posiadania operatora statków powietrznych w rejestrze Unii w liczbie większej niż określona w informacji, o której mowa w:

- 1) art. 64b ust. 8, lub wynikająca ze zmian tej informacji – w odniesieniu do prowadzącego instalację, albo
- 2) art. 48 ust. 1 pkt 2 – w odniesieniu do operatora statków powietrznych – zwane dalej „nadmiarowo wydanymi uprawnieniami do emisji”, podlegają zwrotowi.”;

11) uchyla się rozdział 5;

12) w art. 26c dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Jeżeli wniosek o przydział uprawnień do emisji zawiera braki lub uchybienia, Krajowy ośrodek wzywa prowadzącego instalację do ich usunięcia w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia doręczenia wezwania.”;

13) w art. 26d ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Komisji Europejskiej wykaz instalacji, dla których jest planowany przydział uprawnień do emisji na produkcję inną niż produkcja energii elektrycznej, nie później niż przed upływem 15 miesięcy przed rozpoczęciem okresu, na który są przydzielane uprawnienia.”;

14) w art. 26f po ust. 11 dodaje się ust. 11a i 11b w brzmieniu:

„11a. Decyzja zatwierdzająca plan metodyki monitorowania zawiera:

- 1) imię i nazwisko albo nazwę prowadzącego instalację oraz oznaczenie jego adresu miejsca zamieszkania albo adresu siedziby;
- 2) adres zakładu, na terenie którego jest położona instalacja;
- 3) rodzaj działania prowadzonego w instalacji;
- 4) wskazanie zatwierdzonej wersji planu metodyki monitorowania zgodnie z pkt 1 lit. b załącznika VI do rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331 i datę rozpoczęcia stosowania zatwierdanego planu.

11b. Plan metodyki monitorowania stanowi załącznik do decyzji zatwierdzającej ten plan.”;

15) w art. 26g:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zatwierdzenie istotnej zmiany planu metodyki monitorowania następuje w drodze zmiany decyzji, o której mowa w art. 26f ust. 11 pkt 1. Przepisy art. 26f ust. 2 i 4–12 stosuje się odpowiednio.”,

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Organ właściwy do wydania zezwolenia może, na wniosek prowadzącego instalację lub z urzędu za jego zgodą, wydać nową decyzję zatwierdzającą plan metodyki monitorowania w celu ujednoczenia tekstu obowiązującego planu, z uwzględnieniem wszystkich zmian wprowadzonych do tego planu od dnia jego zatwierdzenia.”;

16) w art. 45 wyrazy „nr 389/2013” zastępuje się wyrazami „2019/1122”;

17) w art. 46 w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) raport dotyczący tonokilometrów pochodzących z wykonywanych operacji lotniczych, o którym mowa w art. 68 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, oraz sprawozdanie z weryfikacji tego raportu.”;

18) w art. 47 w ust. 7 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) raport dotyczący tonokilometrów pochodzących z wykonywanych operacji lotniczych, o którym mowa w art. 68 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, oraz sprawozdanie z weryfikacji tego raportu.”;

19) w art. 49:

a) po ust. 2c dodaje się ust. 2d w brzmieniu:

„2d. Środki uzyskane ze sprzedaży w drodze aukcji uprawnień do emisji przekazuje się na wyodrębniony rachunek bankowy Narodowego Funduszu w wysokości:

- 1) 4 000 000 zł w roku 2021;
- 2) 6 000 000 zł w roku 2022;
- 3) 8 000 000 zł rocznie w latach 2023–2030.”,

b) w ust. 6 pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) pokrywanie wydatków administracyjnych związanych z administrowaniem systemem przez Krajowy ośrodek oraz wydatków administracyjnych

związanych z wykonywaniem przez Narodowy Fundusz zadań, o których mowa w art. 50e ust. 2.”;

20) w art. 50 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych przygotowuje corocznie sprawozdanie dotyczące wykorzystania w poprzedzającym roku kalendarzowym środków przeznaczonych na cele lub polityki, o których mowa w art. 49 ust. 6 i 7, z zachowaniem wymagań określonych w art. 19 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (EU) 2015/652 oraz uchylecia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 1, z późn. zm.⁶⁾).”;

21) po rozdziale 8 dodaje się rozdział 8a w brzmieniu:

„Rozdział 8a

Krajowy system wdrażania Funduszu Modernizacyjnego

Art. 50a. 1. W ramach Krajowego systemu wdrażania Funduszu Modernizacyjnego przeznaczają się środki uzyskane z funduszu modernizacyjnego, o którym mowa w art. 10d dyrektywy 2003/87/WE, zwanego dalej „Funduszem Modernizacyjnym”, na dofinansowanie realizacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej inwestycji mających na celu modernizację krajowego systemu energetycznego oraz poprawę efektywności energetycznej, przez:

- 1) wspieranie inwestycji w wytwarzanie i wykorzystywanie energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych lub
- 2) wspieranie inwestycji w magazynowanie energii i modernizację sieci energetycznych, w tym rurociągów należących do systemów ciepłowniczych lub sieci przesyłu energii elektrycznej, oraz zwiększanie połączeń międzysystemowych między państwami członkowskimi Unii Europejskiej, lub

⁶⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 85I z 27.03.2019, str. 66 oraz Dz. Urz. UE L 148 z 06.06.2019, str. 37.

- 3) wspieranie, we współpracy z partnerami społecznymi w regionach uzależnionych od stałych paliw kopalnych, sprawiedliwych przemian mających na celu ułatwienie pracownikom zmiany miejsca zatrudnienia oraz zdobywanie nowych i specjalistycznych umiejętności, wspieranie edukacji oraz inicjatyw zatrudnieniowych, a także nowych inicjatyw gospodarczych działających na zasadzie startup, lub
- 4) wspieranie inwestycji w efektywność energetyczną, w tym w sektorach transportu, budownictwa, rolnictwa i odpadów.

2. Środki, o których mowa w ust. 1, mogą być również przeznaczane na dofinansowanie realizacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej inwestycji innych niż wymienione w ust. 1, mających na celu modernizację krajowego systemu energetycznego oraz poprawę efektywności energetycznej.

3. Co najmniej 70% środków, o których mowa w ust. 1, przeznacza się na realizację inwestycji, o których mowa w ust. 1.

4. Środków, o których mowa w ust. 1, nie przeznacza się na dofinansowanie inwestycji związanych z wytwarzaniem energii przy wykorzystaniu stałych paliw kopalnych.

Art. 50b. Środki, o których mowa w art. 50a ust. 1, są przekazywane na wyodrębniony rachunek bankowy Narodowego Funduszu, zwany dalej „Rachunkiem Funduszu Modernizacyjnego”.

Art. 50c. 1. Inwestycje, o których mowa w art. 50a ust. 1 i 2, są realizowane w ramach programów priorytetowych Narodowego Funduszu.

2. Inwestycje, o których mowa w art. 50a ust. 1, mogą uzyskać dofinansowanie ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego w wysokości do 100% kosztów realizacji inwestycji kwalifikujących się do dofinansowania, określonych w programie priorytetowym, o którym mowa w ust. 1.

3. Inwestycje, o których mowa w art. 50a ust. 2, mogą uzyskać dofinansowanie ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego w wysokości do 70% kosztów realizacji inwestycji kwalifikujących się do dofinansowania, określonych w programie priorytetowym, o którym mowa w ust. 1. Pozostałe koszty tych inwestycji nie mogą być finansowane ze środków publicznych.

Art. 50d. 1. Organem doradczym ministra właściwego do spraw klimatu w zakresie funkcjonowania Krajowego systemu wdrażania Funduszu Modernizacyjnego jest Rada Konsultacyjna Funduszu Modernizacyjnego.

2. Do zakresu działania Rady Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego należy wyrażanie stanowiska do przedkładanych ministrowi właściwemu do spraw klimatu projektów programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1. Rada Konsultacyjna wyraża stanowisko w formie uchwały.

3. W skład Rady Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego wchodzi po jednym przedstawicielu wyznaczonym przez:

- 1) ministra właściwego do spraw aktywów państwowych;
- 2) ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa;
- 3) ministra właściwego do spraw energii;
- 4) ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- 5) ministra właściwego do spraw gospodarki;
- 6) ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej;
- 7) ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej;
- 8) ministra właściwego do spraw klimatu;
- 9) ministra właściwego do spraw pracy;
- 10) ministra właściwego do spraw rolnictwa;
- 11) ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego;
- 12) ministra właściwego do spraw środowiska;
- 13) ministra właściwego do spraw transportu;
- 14) ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej;
- 15) Pełnomocnika Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej.

4. W pracach Rady Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego bierze udział, w charakterze obserwatora, bez prawa głosu, przedstawiciel Krajowego operatora Funduszu Modernizacyjnego, zwanego dalej „Operatorem Funduszu”.

5. Minister, który kieruje więcej niż jednym działem administracji rządowej wymienionym w ust. 3, wyznacza do udziału w Radzie Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego jednego przedstawiciela.

6. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze zarządzenia, organizację i tryb działania Rady Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego.

7. Wydatki związane z obsługą Rady Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego są finansowane ze środków budżetu państwa, z części której dysponentem jest minister właściwy do spraw klimatu.

Art. 50e. 1. Krajowym systemem wdrażania Funduszu Modernizacyjnego zarządza Operator Funduszu.

2. Wykonywanie zadań Operatora Funduszu powierza się Narodowemu Funduszowi.

3. Do zadań Operatora Funduszu działającego przez Radę Nadzorczą Narodowego Funduszu należy:

- 1) zatwierdzanie list programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1;
- 2) ustalanie kryteriów wyboru inwestycji dofinansowywanych ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego;
- 3) ustalanie zasad udzielania i umarzania pożyczek oraz trybu i zasad udzielania i rozliczania dotacji, przyznanych ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego.

4. Do zadań Operatora Funduszu działającego przez Zarząd Narodowego Funduszu należy:

- 1) przedkładanie ministrowi właściwemu do spraw klimatu wykazu, o którym mowa w art. 50p ust. 1;
- 2) sporządzanie list programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1, oraz przedstawianie tych list w celu uzgodnienia ministrowi właściwemu do spraw klimatu;
- 3) opracowanie, przedkładanie ministrowi właściwemu do spraw klimatu w celu uzgodnienia oraz przyjmowanie programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1;
- 4) zatwierdzanie regulaminów naboru wniosków o dofinansowanie inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego;
- 5) przedstawianie Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu i komitetowi inwestycyjnemu, o którym mowa w art. 10d ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE, zwanemu dalej „Komitetem Inwestycyjnym”, programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1;
- 6) składanie do Europejskiego Banku Inwestycyjnego wniosków o wypłatę środków z Funduszu Modernizacyjnego na dofinansowanie realizacji inwestycji.

5. Do zadań Operatora Funduszu działającego przez Biuro Narodowego Funduszu należy konsultowanie i wdrażanie programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1, a także prowadzenie działalności promocyjnej i informacyjnej oraz monitorowanie w ramach Krajowego systemu wdrażania Funduszu Modernizacyjnego, w szczególności przez:

- 1) opracowywanie regulaminu naboru wniosków o dofinansowanie inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego oraz organizowanie naboru i oceny tych wniosków;
- 2) podejmowanie czynności prowadzących do zawarcia umów o dofinansowanie realizacji inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego;
- 3) nadzorowanie wdrażania i realizacji inwestycji, dokonywanie oceny uzyskanych przez nie efektów ekologicznych oraz sprawowanie kontroli nad wykorzystaniem środków Funduszu Modernizacyjnego przez podmioty, które zawarły umowę o dofinansowanie realizacji inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego, zwane dalej „beneficjentami”;
- 4) opracowywanie i przedkładanie ministrowi właściwemu do spraw klimatu projektu sprawozdania, o którym mowa w art. 50m ust. 1;
- 5) organizowanie pomocy technicznej dla podmiotów zainteresowanych uzyskaniem dofinansowania ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego;
- 6) prowadzenie działalności promocyjnej i informacyjnej o Krajowym systemie wdrażania Funduszu Modernizacyjnego;
- 7) monitorowanie:
 - a) osiągniętych efektów związanych z uniknięciem lub redukcją emisji gazów cieplarnianych w ramach Krajowego systemu wdrażania Funduszu Modernizacyjnego,
 - b) wydatkowania przez beneficjentów środków uzyskanych z Rachunku Funduszu Modernizacyjnego oraz postępów w realizacji inwestycji dofinansowanych z tych środków;
- 8) prowadzenie wykazu inwestycji dofinansowanych ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego;

- 9) przeprowadzanie konsultacji społecznych projektów programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1;
- 10) występowanie do Europejskiego Banku Inwestycyjnego o udzielenie informacji na temat kwoty środków uzyskanych z Funduszu Modernizacyjnego zapisanej na rachunku Europejskiego Banku Inwestycyjnego na dofinansowanie realizacji inwestycji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 11) przekazywanie Europejskiemu Bankowi Inwestycjnemu informacji lub dokumentów, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/1001 z dnia 9 lipca 2020 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do funkcjonowania funduszu modernizacyjnego wspierającego inwestycje w modernizację systemów energetycznych oraz poprawę efektywności energetycznej niektórych państw członkowskich (Dz. Urz. UE L 221 z 10.07.2020, str. 107), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) 2020/1001”, niezbędnych do oceny inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 1 i 2;
- 12) przedstawianie odpowiednio Europejskiemu Bankowi Inwestycjnemu oraz Komitetowi Inwestycjnemu dowodów, oświadczeń oraz informacji dotyczących spełnienia warunków, o których mowa w art. 6 ust. 7 i art. 7 ust. 7 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001;
- 13) informowanie Komisji Europejskiej o wstrzymanej inwestycji, o której mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001, i występowanie o zmianę decyzji o wypłacie środków na podstawie art. 10 ust. 3 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001;
- 14) przechowywanie dokumentów i informacji, o których mowa w art. 16 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001.

6. Monitorowaniem, o którym mowa w ust. 5 pkt 7 lit. a, obejmuje się okres do 5 lat kalendarzowych następujących po roku, w którym zakończono realizację inwestycji, albo po roku, w którym dokonano ostatniej płatności w odniesieniu do inwestycji, w przypadku gdy płatność ta została dokonana po jej zakończeniu.

Art. 50f. Minister właściwy do spraw klimatu sprawuje nadzór nad wykonywaniem zadań przez Operatora Funduszu.

Art. 50g. 1. Dofinansowania realizacji inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 1 i 2, ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego dokonuje się

w formach określonych w art. 410c lub art. 411 ust. 1 pkt 1 lub 2, ust. 10 lub 10f ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

2. W zakresie, w jakim dofinansowanie stanowi pomoc publiczną w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zastosowanie mają szczegółowe warunki udzielania tej pomocy lub pomocy *de minimis*.

Art. 50h. 1. Operator Funduszu organizuje i prowadzi w trybie konkursowym lub ciągłym nabór wniosków o dofinansowanie inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego w ramach Krajowego systemu wdrażania Funduszu Modernizacyjnego.

2. Ogłoszenie o naborze wniosków o dofinansowanie inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego i jego warunkach Operator Funduszu zamieszcza na swojej stronie internetowej.

3. Operator Funduszu ustala regulamin naboru wniosków o dofinansowanie inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego i podaje go do publicznej wiadomości na swojej stronie internetowej.

4. Regulamin naboru wniosków o dofinansowanie inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego zawiera:

- 1) określenie rodzajów podmiotów mogących ubiegać się o udzielenie dofinansowania;
- 2) wskazanie, czy nabór jest prowadzony w trybie konkursowym czy ciągłym;
- 3) procedurę lub procedury wyboru i kryteria oceny wniosków;
- 4) terminy składania i oceny wniosków;
- 5) określenie limitu środków przeznaczonego na dofinansowanie;
- 6) wzory formularzy wniosków;
- 7) określenie zasad powtórnej oceny wniosków.

5. Operator Funduszu może zmieniać regulamin naboru wniosków o dofinansowanie inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego, jeżeli zmiany nie spowodują pogorszenia warunków naboru lub jeżeli konieczność ich wprowadzenia wynika ze zmian przepisów prawa powszechnie obowiązującego.

Art. 50i. 1. Operator Funduszu przedstawia Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu i Komitetowi Inwestycyjnemu program priorytetowy, o którym mowa w art. 50c ust. 1, dotyczący inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 1, w trybie i na zasadach określonych w art. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001, w celu zatwierdzenia tego programu.

2. W przypadku zatwierdzenia przez Europejski Bank Inwestycyjny programu priorytetowego, o którym mowa w art. 50c ust. 1, dotyczącego inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 1, Operator Funduszu przystępuje do realizacji zadań określonych w art. 50e ust. 5 pkt 1, 5 i 6, dotyczących tego programu.

Art. 50j. 1. Operator Funduszu przedstawia Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu i Komitetowi Inwestycyjnemu program priorytetowy, o którym mowa w art. 50c ust. 1, dotyczący inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 2, w trybie i na zasadach określonych w art. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001, w celu dokonania oceny tego programu i wydania przez Komitet Inwestycyjny zalecenia dofinansowania.

2. W przypadku wydania przez Komitet Inwestycyjny zalecenia dofinansowania inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 2, objętych programem priorytetowym, o którym mowa w art. 50c ust. 1, Operator Funduszu przystępuje do realizacji zadań określonych w art. 50e ust. 5 pkt 1, 5 i 6, dotyczących tego programu.

Art. 50k. Po podjęciu przez Komisję Europejską decyzji dotyczącej wypłaty środków z Funduszu Modernizacyjnego na realizację programu priorytetowego, o którym mowa w art. 50c ust. 1, Operator Funduszu podejmuje czynności prowadzące do zawarcia umów o dofinansowanie realizacji inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego, objętych tych programem.

Art. 50l. 1. Podstawę dofinansowania realizacji inwestycji stanowi umowa o dofinansowanie realizacji inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego.

2. Operator Funduszu umieszcza na swojej stronie internetowej:

- 1) wzór umowy, o której mowa w ust. 1;
- 2) informację o wdrażanych programach priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1;
- 3) informacje o inwestycjach dofinansowanych ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego, obejmujące numer wniosku o dofinansowanie realizacji inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego, nazwę inwestycji i kwotę udzielonego dofinansowania.

Art. 50m. 1. Operator Funduszu opracowuje i przedkłada ministrowi właściwemu do spraw klimatu w terminie do dnia 15 lutego każdego roku projekt sprawozdania z realizacji inwestycji dofinansowanych ze środków zgromadzonych na Rachunku

Funduszu Modernizacyjnego oraz osiągniętych efektów rzeczowych i ekologicznych w roku poprzednim.

2. Projekt sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje i dokumenty, o których mowa w art. 13 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001.

3. Minister właściwy do spraw klimatu zatwierdza sprawozdanie z realizacji inwestycji dofinansowanych ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego oraz osiągniętych efektów rzeczowych i ekologicznych.

4. Minister właściwy do spraw klimatu przedkłada sprawozdanie, o którym mowa w ust. 3, Komisji Europejskiej w terminie, o którym mowa w art. 13 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001.

5. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 3, jest ogłaszane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw klimatu oraz na stronie internetowej Operatora Funduszu.

Art. 50n. 1. Beneficjent jest obowiązany do niezwłocznego zwrotu całości albo części środków wypłaconych ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego, jeżeli wykorzystał je niezgodnie z warunkami określonymi w umowie, o której mowa w art. 50l ust. 1, w tym pobranych przez niego nienależnie lub w nadmiernej wysokości.

2. Zwrot środków następuje na żądanie Operatora Funduszu na Rachunek Funduszu Modernizacyjnego.

3. W przypadku wskazanym w ust. 1 Operator Funduszu zawiesza kolejne wypłaty środków wynikające z umowy, o której mowa w art. 50l ust. 1.

4. Warunki zawieszenia wypłaty środków, o którym mowa w ust. 3, określa umowa, o której mowa w ust. 50l ust. 1.

5. Do zwrotu środków, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1575, 1578 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 11).

Art. 50o. Koszty związane z wykonywaniem zadań Operatora Funduszu, w tym koszty ponoszone przez wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej na wykonywanie czynności składających się na realizację zadań, o których mowa w art. 50e ust. 5, są pokrywane ze środków zgromadzonych na rachunku bankowym, o którym mowa w art. 49 ust. 2d, a w przypadku gdy koszty te nie znajdują pokrycia z tych

środków, są pokrywane w ramach zobowiązania, o którym mowa w art. 401c ust. 5 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.

Art. 50p. 1. Operator Funduszu przedkłada ministrowi właściwemu do spraw klimatu w terminie do dnia 30 września każdego roku wykaz planowanych programów priorytetowych przeznaczonych do dofinansowania ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego, obejmujący dwa następne lata kalendarzowe, a także aktualne informacje dotyczące planowanych programów priorytetowych objętych wykazem przedłożonym w roku poprzednim.

2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje, o których mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001.

3. Minister właściwy do spraw klimatu, w terminie, o którym mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001, przedkłada Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu i Komitetowi Inwestycyjnemu wykaz, o którym mowa w ust. 1.

Art. 50q. Minister właściwy do spraw klimatu wskazuje przedstawiciela Rzeczypospolitej Polskiej do udziału w pracach Komitetu Inwestycyjnego.”;

22) w art. 53:

a) w ust. 2 pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) plan monitorowania wielkości emisji, o którym mowa w art. 12 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, zwany dalej „planem monitorowania wielkości emisji”, wraz z dokumentami uzupełniającymi i informacjami, o których mowa w tym przepisie, na piśmie utrwalonym w postaci papierowej i w postaci elektronicznej;

4) plan poboru próbek w przypadku, o którym mowa w art. 33 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066.”,

b) w ust. 3:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadku instalacji o niskim poziomie emisji, o której mowa w art. 47 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, do wniosku o wydanie zezwolenia dołącza się:”,

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) dokumenty potwierdzające spełnianie co najmniej jednego z warunków, o których mowa w art. 47 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066;”;

23) w art. 54:

- a) w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:
 - „6) datę, od której ma zastosowanie plan monitorowania wielkości emisji, nie wcześniejszą niż data złożenia wniosku o wydanie zezwolenia, a w przypadkach, o których mowa w art. 16 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066 – datę ustaloną na podstawie okoliczności, o których mowa w tym przepisie.”,
 - b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) plan poboru próbek w przypadku, o którym mowa w art. 33 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066.”,
 - c) w ust. 8 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
 - „W przypadku zmiany planu monitorowania wielkości emisji z powodu zmian niebędących istotnymi zmianami w rozumieniu art. 15 ust. 3 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, a także w przypadku zmian, o których mowa w art. 55 ust. 1 pkt 2 i 3, Krajowy ośrodek nie wydaje opinii, o której mowa w ust. 2.”;
- 24) w art. 55:
- a) w ust. 1:
 - pkt 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1) zmiany w instalacji skutkującej zmianą charakteru lub sposobu funkcjonowania instalacji;”,
 - pkt 5 otrzymuje brzmienie:
 - „5) zaistnienia zdarzenia powodującego konieczność zmiany planu monitorowania wielkości emisji, jeżeli zmiana ta ma charakter zmiany istotnej w rozumieniu art. 15 ust. 3 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066.”,
 - b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2. W przypadku zmian lub zdarzeń, o których mowa w ust. 1 pkt 1–4, prowadzący instalację jest obowiązany wystąpić z wnioskiem o zmianę zezwolenia w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia wystąpienia tych zmian lub zdarzeń. W przypadku zdarzenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, prowadzący instalację jest obowiązany wystąpić z wnioskiem o zmianę zezwolenia przed wprowadzeniem planowanych zmian, a jeżeli zmian tych nie dało się zaplanować – niezwłocznie po ich wprowadzeniu.”,
 - c) uchyla się ust. 2a;

25) w art. 56:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku zmiany pozwolenia zintegrowanego lub pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza organ właściwy do wydania zezwolenia dokonuje analizy tego zezwolenia.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Krajowy ośrodek dokonuje analizy planu monitorowania wielkości emisji lub planu poboru próbek oraz informuje organ właściwy do wydania zezwolenia o stwierdzonych nieprawidłowościach i przypadkach niezgodności z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066.”,

c) w ust. 5 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:

„Przepisy ust. 3 oraz art. 54 ust. 2–6 stosuje się odpowiednio.”;

26) art. 57 otrzymuje brzmienie:

„Art. 57. W przypadku zmiany, cofnięcia albo wygaśnięcia pozwolenia zintegrowanego lub pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza organ właściwy do wydania zezwolenia dokonuje analizy zezwolenia i, jeżeli w wyniku dokonanych ustaleń stwierdzi ustanie przesłanek uczestnictwa instalacji w systemie, wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie wygaśnięcia zezwolenia.”;

27) w art. 58:

a) w ust. 3 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„W dniu, w którym zezwolenie stało się bezprzedmiotowe, wygasa decyzja, o której mowa w art. 26f ust. 11 pkt 1.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W przypadku wygaśnięcia zezwolenia nie wydaje się uprawnień do emisji przydzielonych na kolejne lata okresu, na który są przydzielane uprawnienia, w rozumieniu art. 2 pkt 15 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.”;

28) w art. 60 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Jeżeli prowadzący instalację powstałą w wyniku podziału albo łączenia nie jest następcą prawnym prowadzącego instalację ulegającą podziałowi albo łączeniu, prowadzący instalację ulegającą podziałowi albo łączeniu jest obowiązany do przekazania prowadzącemu instalację powstałą w wyniku podziału albo łączenia wszelkich informacji i dokumentów niezbędnych do sporządzenia raportu na temat wielkości emisji, o którym mowa w art. 80 ust. 3, oraz raportu, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1.”;

29) w art. 61 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zbywca tytułu prawnego do instalacji jest obowiązany do przekazania nabywcy tego tytułu prawnego wszelkich informacji i dokumentów niezbędnych do sporządzenia raportu na temat wielkości emisji, o którym mowa w art. 80 ust. 3, oraz raportu, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1 i ust. 2a.”;

30) w art. 62 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organ właściwy do wydania zezwolenia przekazuje Krajowemu ośrodkowi i organowi Inspekcji kopie zezwolenia, zmiany zezwolenia, decyzji w sprawie uchylecia zezwolenia lub stwierdzającej wygaśnięcie zezwolenia w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a także w postaci elektronicznej zatwierdzony plan monitorowania wielkości emisji oraz plan poboru próbek.”;

31) w art. 64:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Prowadzący instalację, której przydzielono uprawnienia do emisji na zasadach określonych w przepisach rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, przedkłada do Krajowego ośrodka w terminie do dnia 31 marca każdego roku:

- 1) raport dotyczący poziomu działalności zawierający informacje na temat poziomu działalności w każdej podinstalacji w poprzednim roku kalendarzowym, zgodnie z art. 3 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1842 z dnia 31 października 2019 r. ustanawiającego zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do dalszych ustaleń dotyczących dostosowań przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji ze względu na zmiany w poziomie działalności (Dz. Urz. UE L 282 z 04.11.2019, str. 20), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) 2019/1842”, oraz
- 2) sprawozdanie z weryfikacji raportu dotyczącego poziomu działalności, zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067.

2. Raport i sprawozdanie, o których mowa w ust. 1, przedkłada także prowadzący instalację, która powstała w wyniku podziału albo łączenia instalacji, na zasadach określonych w art. 25 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. Prowadzący instalację nową przedkłada do Krajowego ośrodka raport i sprawozdanie z weryfikacji tego raportu, o których mowa w ust. 1, po upływie roku

kalendarzowego następującego po pierwszym dniu działalności. Raport i sprawozdanie z weryfikacji tego raportu, wraz z planem metodyki monitorowania, stanowią wniosek prowadzącego instalację nową o przydział uprawnień do emisji, o którym mowa w art. 5 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.

2b. Prowadzący instalację nową, która funkcjonowała przez okres krótszy niż rok kalendarzowy, może przedłożyć raport i sprawozdanie z weryfikacji, o których mowa w ust. 1, w terminie wskazanym w tym przepisie.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Raport, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wprowadza się do Krajowej bazy o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji, o której mowa w art. 3 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji, zwanej dalej „Krajową bazą”, przy użyciu dostępnych w niej formularzy, w sposób przewidziany dla raportu, o którym mowa w art. 7 ust. 1 tej ustawy, wskazany w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 7 tej ustawy, oraz dołącza się sprawozdanie z weryfikacji, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.”,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Sprawozdanie z weryfikacji, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, sporządza się na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej umożliwiającej przetwarzanie zawartych w nim danych, opatrzonym kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym weryfikatora, na formularzu dostępnym na stronie internetowej Krajowego ośrodka.”,

e) uchyla się ust. 5;

32) po art. 64 dodaje się art. 64a i art. 64b w brzmieniu:

„Art. 64a. 1. Krajowy ośrodek ocenia raport, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, zgodnie z wymogami, o których mowa w art. 7–12 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.

2. Krajowy ośrodek dokonuje zachowawczego oszacowania wartości parametrów, o których mowa w art. 3 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842, w przypadkach wskazanych w tym przepisie. Do czynności zachowawczego oszacowania wartości parametrów nie stosuje się przepisu art. 3 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, 2299 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 54 i 159).

3. Podczas dokonywania oszacowania, o którym mowa w ust. 2, Krajowy ośrodek może wezwać:

- 1) prowadzącego instalację do:
 - a) złożenia wyjaśnień lub
 - b) przedstawienia informacji i danych potrzebnych do oszacowania parametru, który zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842 powinien zawierać raport dotyczący poziomu działalności,
- 2) weryfikatora do przedłożenia wewnętrznej dokumentacji z weryfikacji, o której mowa w art. 26 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067

– w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania.

4. Dokonując oszacowania, o którym mowa w ust. 2, Krajowy ośrodek może wziąć pod uwagę dane będące w jego posiadaniu, w szczególności zawarte w:

- 1) zezwoleniu;
- 2) raporcie na temat wielkości emisji, o którym mowa w art. 80 ust. 3;
- 3) sprawozdaniu z weryfikacji raportu, o którym mowa w art. 84 ust. 1;
- 4) raporcie, o którym mowa w art. 7 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji.

5. Krajowy ośrodek informuje ministra właściwego do spraw klimatu o instalacjach, w odniesieniu do których trwają czynności zmierzające do oszacowania, o którym mowa w ust. 2.

6. Krajowy ośrodek wprowadza do Krajowej bazy oszacowane wartości parametrów, o których mowa w art. 3 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842.

7. Krajowy ośrodek informuje prowadzącego instalację o oszacowanych wartościach parametrów.

8. Wezwania Krajowego ośrodka, czynności prowadzącego instalację oraz informowanie prowadzącego instalację o oszacowanych wartościach parametrów są dokonywane za pośrednictwem Krajowej bazy.

Art. 64b. 1. Krajowy ośrodek określa średni poziom działalności podinstalacji zgodnie z art. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842.

2. Krajowy ośrodek każdego roku dokonuje porównania średniego poziomu działalności, o którym mowa w ust. 1, w każdej podinstalacji z historycznym poziomem działalności, o którym mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842, a w przypadkach, o których mowa w art. 5 lub art. 6 tego rozporządzenia – dokonuje

dostosowania przydziału uprawnień do emisji w sposób wskazany w tych przepisach oraz zgodnie z art. 3 ust. 4 tego rozporządzenia.

3. Krajowy ośrodek może wezwać prowadzącego instalację do złożenia wyjaśnień lub przekazania informacji dotyczących przesłanek stosowania dostosowań, o których mowa w ust. 2, w terminie nie dłuższym niż 7 dni od dnia doręczenia wezwania.

4. Jeżeli z wyjaśnień, o których mowa w ust. 3, wynika, że raport, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, zawiera błędy, Krajowy ośrodek wzywa prowadzącego instalację do jego poprawienia w terminie nie dłuższym niż 7 dni od dnia doręczenia wezwania.

5. Wezwania Krajowego ośrodka oraz czynności prowadzącego instalację, o których mowa w ust. 3 i 4, są dokonywane za pośrednictwem Krajowej bazy.

6. Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu w odniesieniu do każdej instalacji informację o:

- 1) ostatecznej rocznej liczbie uprawnień do emisji przydzielonej instalacji albo
- 2) dostosowanej ostatecznej rocznej liczbie uprawnień do emisji dla instalacji ustalonej w następstwie dostosowania przydziału uprawnień do emisji, o którym mowa w ust. 2, albo
- 3) ostatecznej albo dostosowanej ostatecznej rocznej liczbie uprawnień do emisji dla instalacji, wynikającej z oszacowania parametrów, o którym mowa w art. 64a ust. 2, albo
- 4) instalacji, wobec której nie zakończono czynności szacowania parametrów, o której mowa w art. 64a ust. 2.

7. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Komisji Europejskiej informacje, o których mowa w ust. 6 pkt 1–3.

8. Minister właściwy do spraw klimatu ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra, w odniesieniu do każdej instalacji, informację o:

- 1) ostatecznej rocznej liczbie uprawnień do emisji przydzielonej instalacji albo
- 2) dostosowanej ostatecznej rocznej liczbie uprawnień do emisji dla instalacji, ustalonej w następstwie dostosowania przydziału uprawnień do emisji, o którym mowa w ust. 2, albo
- 3) ostatecznej albo dostosowanej ostatecznej rocznej liczbie uprawnień do emisji dla instalacji, wynikającej z oszacowania parametrów, o którym mowa w art. 64a ust. 2, albo

4) wstrzymaniu wydania ostatecznej albo dostosowanej ostatecznej rocznej liczby uprawnień do emisji dla instalacji, wobec której nie zakończono czynności szacowania parametrów, o której mowa w art. 64a ust. 2.

9. W przypadku zakończenia czynności szacowania parametrów, o której mowa w art. 64a ust. 2, wobec instalacji, której wstrzymano wydanie ostatecznej rocznej liczby uprawnień do emisji albo dostosowanej ostatecznej rocznej liczby uprawnień do emisji, przepisy ust. 1, 2 i 6–8 stosuje się odpowiednio.

10. Jeżeli z raportu lub sprawozdania z weryfikacji, o których mowa w art. 64 ust. 1, wynika, że informacja, o której mowa w art. 64b ust. 6 pkt 1, 2 lub 3, została ustalona na podstawie niepoprawnych danych, w wyniku czego liczba uprawnień do emisji wydanych instalacji na dany rok była nieprawidłowa, Krajowy ośrodek dokonuje zmiany tej informacji. Przepisy ust. 1–9 i art. 64a stosuje się odpowiednio.”;

33) uchyla się art. 65 i art. 66;

34) w art. 67 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Prowadzący instalację nową przedkłada do Krajowego ośrodka wnioski o przydział uprawnień do emisji, o którym mowa w art. 64 ust. 2a, na zasadach i w trybie określonych w tym przepisie oraz zgodnie z art. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331. Przepisy art. 26c stosuje się odpowiednio.”;

35) uchyla się art. 68–70;

36) po rozdziale 10 dodaje się rozdział 10a w brzmieniu:

„Rozdział 10a

Zmiana przydzielonej liczby uprawnień do emisji

Art. 70a. 1. Prowadzący instalację informuje Krajowy ośrodek o:

- 1) wszelkich zmianach związanych z działaniem instalacji, które mają wpływ na liczbę przydzielonych uprawnień do emisji dla instalacji, wraz z informacjami i danymi uzasadniającymi zmianę tego przydziału – w terminie do dnia 31 marca następnego roku po wystąpieniu tych zmian,
- 2) zrzeczeniu się przydzielonych uprawnień do emisji w odniesieniu do wszystkich lub niektórych podinstalacji, ze wskazaniem ich liczby oraz okresu, na który zostały przydzielone, zgodnie z art. 24 ust. 1 i 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331 – za pośrednictwem elektronicznego formularza udostępnionego na stronie internetowej Krajowego ośrodka.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, Krajowy ośrodek może wezwać prowadzącego instalację do złożenia wyjaśnień lub przedstawienia informacji i danych uzasadniających zmianę liczby przydzielonych uprawnień do emisji.

3. Po dokonaniu oceny, o której mowa w art. 23 ust. 2 lub art. 24 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu informację o zmienionej ostatecznej liczbie uprawnień do emisji.

4. Minister właściwy do spraw klimatu informuje Komisję Europejską o zmienionej ostatecznej liczbie uprawnień do emisji.

5. Po wydaniu przez Komisję Europejską decyzji, o której mowa w art. 23 ust. 4 lub art. 24 ust. 3 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, minister właściwy do spraw klimatu ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra informację o zmienionej ostatecznej rocznej liczbie przydzielonych uprawnień do emisji.

6. Jeżeli z informacji, o której mowa w ust. 5, wynika, że zachodzą przesłanki do zmiany liczby uprawnień do emisji wydanych instalacji w latach przed wydaniem decyzji, o której mowa w ust. 5, Krajowy ośrodek występuje do prowadzącego instalację o przedłożenie raportu i sprawozdania z weryfikacji, o których mowa w art. 64 ust. 1, za lata, do których ma zastosowanie informacja o zmienionej ostatecznej rocznej liczbie przydzielonych uprawnień do emisji. Przepisy art. 64a i art. 64b stosuje się odpowiednio.

Art. 70b. 1. Jeżeli z raportu, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, wynika, że w instalacji zawieszono działalność, Krajowy ośrodek wzywa prowadzącego instalację do złożenia wyjaśnień w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania.

2. Jeżeli prowadzący instalację nie wykaże, że instalacja wznowiła działalność, Krajowy ośrodek zawiadamia o tym ministra właściwego do spraw klimatu.

3. Minister właściwy do spraw klimatu, w drodze decyzji, wstrzymuje wydanie uprawnień do emisji instalacji, w której zawieszono działalność. Decyzji nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

4. Kopię decyzji, o której mowa w ust. 3, minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Krajowemu ośrodkowi.

5. Jeżeli z raportu, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, wynika, że w instalacji wznowiono działalność, decyzja, o której mowa w ust. 3, wygasa z dniem, w którym minister właściwy do spraw klimatu ogłosi informację o ostatecznej rocznej liczbie

uprawnień do emisji przydzielonej instalacji albo dostosowanej ostatecznej rocznej liczbie uprawnień do emisji dla tej instalacji. Przepisy art. 64b stosuje się odpowiednio.

6. Instalacji, w której wznowiono działalność, wydaje się uprawnienia do emisji, począwszy od roku następującego po roku, w którym instalacja wznowiła działalność.”;

37) uchyla się rozdział 11;

38) art. 74 otrzymuje brzmienie:

„Art. 74. 1. Operator statku powietrznego, z wyjątkiem operatora statku powietrznego wymienionego w ust. 2, sporządza plan monitorowania w zakresie emisji z operacji lotniczych, o którym mowa w art. 12 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, zwany dalej „planem monitorowania emisji z operacji lotniczych”, wraz z dokumentami uzupełniającymi i informacjami, o których mowa w tym przepisie.

2. Operator statku powietrznego spełniający warunki określone w art. 55 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066 sporządza plan monitorowania w zakresie emisji z operacji lotniczych w sposób uproszczony określony w art. 55 ust. 3 tego rozporządzenia, bez zachowania wymogu przedkładania dokumentów uzupełniających, o których mowa w art. 12 tego rozporządzenia, zwany dalej „uproszczonym planem monitorowania emisji z operacji lotniczych”.

3. W przypadku ubiegania się przez operatora statku powietrznego, o którym mowa w ust. 1 i 2, o przydział uprawnień do emisji, operator statku powietrznego sporządza również plan monitorowania odnoszący się do monitorowania i raportowania w zakresie danych dotyczących tonokilometrów, o którym mowa w art. 52 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, zwany dalej „planem monitorowania tonokilometrów”.”;

39) w art. 75:

a) w ust. 3:

– w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) dokumenty uzupełniające i informacje, o których mowa w art. 12 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066;”;

– w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) dokumenty potwierdzające, że operator statku powietrznego spełnia przesłanki, o których mowa w art. 55 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066;”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Plany monitorowania, zmiany tych planów oraz dokumenty uzupełniające i informacje, o których mowa w art. 12 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, sporządza się przy użyciu elektronicznego formularza udostępnionego na stronie internetowej Krajowego ośrodka, opracowanego na podstawie formularzy i wytycznych ogłaszanych przez Komisję Europejską.”;

40) w art. 76 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli zmiana planu monitorowania emisji z operacji lotniczych, uproszczonego planu monitorowania emisji z operacji lotniczych lub planu monitorowania tonokilometrów ma charakter zmiany istotnej w rozumieniu art. 15 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, operator statku powietrznego składa do ministra właściwego do spraw klimatu wniosek o zatwierdzenie tej zmiany, przy czym przepisy art. 75 stosuje się odpowiednio.”;

41) w art. 77 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zmianę planu monitorowania emisji z operacji lotniczych, uproszczonego planu monitorowania emisji z operacji lotniczych i planu monitorowania tonokilometrów – jeżeli zmiana ta ma charakter zmiany istotnej w rozumieniu art. 15 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066.”;

42) art. 78 otrzymuje brzmienie:

„Art. 78. 1. Prowadzący instalację, z wyjątkiem prowadzącego instalację o niskim poziomie emisji, o której mowa w art. 47 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, sporządza plan monitorowania wielkości emisji, wraz z wymaganymi dokumentami uzupełniającymi i informacjami, o których mowa w art. 12 tego rozporządzenia, oraz plan poboru próbek.

2. Prowadzący instalację o niskim poziomie emisji, o której mowa w art. 47 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, sporządza plan monitorowania wielkości emisji z uwzględnieniem odstępstw, o których mowa w art. 47 ust. 3–8 tego rozporządzenia, a także plan poboru próbek.

3. Plany monitorowania wielkości emisji, zmiany tych planów, dokumenty uzupełniające i informacje, o których mowa w art. 12 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, oraz plany poboru próbek sporządza się przy użyciu elektronicznego formularza udostępnionego na stronie internetowej Krajowego ośrodka, opracowanego na podstawie formularzy i wytycznych ogłaszanych przez Komisję Europejską.

4. Prowadzący instalację, o którym mowa w ust. 1 i 2, jest obowiązany do zgłoszenia organowi właściwemu do wydania zezwolenia wszelkich propozycji zmian planu monitorowania wielkości emisji oraz zmian planu poboru próbek.”;

43) w art. 79 w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1) raport w zakresie udoskonaleń w metodyce monitorowania, zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 69 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066,
- 2) raport w zakresie udoskonaleń w metodyce monitorowania, o którym mowa w art. 69 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066”;

44) art. 83 otrzymuje brzmienie:

„Art. 83. Sposób monitorowania wielkości emisji pochodzących z instalacji i z operacji lotniczych oraz sposób monitorowania liczby tonokilometrów pochodzących z wykonywanych operacji lotniczych określają przepisy rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066.”;

45) w art. 86:

a) w ust. 1 zdanie trzecie otrzymuje brzmienie:

„W tym samym terminie prowadzący instalację albo operator statku powietrznego przekazuje kopię raportu i kopię sprawozdania odpowiednio organowi właściwemu do wydania zezwolenia albo ministrowi właściwemu do spraw klimatu.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Krajowy ośrodek przeprowadza ocenę raportu na temat wielkości emisji w zakresie kompletności zawartych w nim danych, poprawności przeprowadzonych obliczeń oraz zgodności zawartych w nim ustaleń z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066 i z zatwierdzonym odpowiednim planem monitorowania emisji z operacji lotniczych albo uproszczonym planem monitorowania emisji z operacji lotniczych, albo planem monitorowania wielkości emisji, z uwzględnieniem sprawozdania z weryfikacji, o którym mowa w art. 84 ust. 1.”;

46) w art. 91 w ust. 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Wprowadzone do rejestru Unii zatwierdzone wielkości emisji z danej instalacji albo z operacji lotniczych w odniesieniu do danego operatora statku powietrznego sumuje się oraz stosuje się do nich czynnik korekty zgodnie z art. 33 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122.”;

47) w art. 92 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Operator statku powietrznego dokonuje umorzenia uprawnień do emisji na poczet emisji z operacji lotniczych rozpoczynających się na terytoriach Konfederacji Szwajcarskiej przed dokonaniem umorzenia uprawnień do emisji na poczet emisji z pozostałych operacji lotniczych, z zachowaniem zasady wskazanej w ust. 7.”;

48) po art. 92 dodaje się art. 92a w brzmieniu:

„Art. 92a. 1. Krajowy ośrodek zawiesza upoważnionym przedstawicielom dostęp do rachunku posiadania operatora lub rachunku posiadania operatora statków powietrznych w rejestrze Unii, jeżeli na tym rachunku pozostaje nierozliczona wielkość emisji, która powinna zostać rozliczona zgodnie z art. 92 ust. 1 lub 5.

2. W trakcie zawieszenia, o którym mowa w ust. 1, prowadzący instalację lub operator statku powietrznego, w celu dokonania umorzenia uprawnień do emisji, przedkłada Krajowemu ośrodkowi wniosek, o którym mowa w art. 30 ust. 10 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122.

3. Krajowy ośrodek niezwłocznie przywraca dostęp do rachunku posiadania operatora lub rachunku posiadania operatora statków powietrznych w rejestrze Unii upoważnionym przedstawicielom, jeżeli nastąpiło rozliczenie wielkości emisji, o którym mowa w art. 92 ust. 1 lub 5.”;

49) uchyla się art. 93;

50) w art. 95 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw klimatu sporządza wykaz operatorów statków powietrznych, którzy nie posiadają zatwierdzonego planu monitorowania emisji z operacji lotniczych albo uproszczonego planu monitorowania emisji z operacji lotniczych, zgodnego z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066.

2. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje wykaz, o którym mowa w ust. 1, organom Inspekcji oraz Krajowemu ośrodkowi w terminie do dnia 15 kwietnia każdego roku.”;

51) po art. 95 dodaje się art. 95a w brzmieniu:

„Art. 95a. Do operatorów statków powietrznych, o których mowa w art. 1 ust. 1 lub art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1603, w zakresie lotów statków powietrznych wskazanych w art. 2 ust. 1 tego rozporządzenia, stosuje się przepisy art. 74–77, art. 79, art. 80 ust. 1 i 3, art. 82–84, art. 86–90, art. 94 ust. 1 pkt 1 i ust. 4 oraz art. 95.”;

52) uchyla się rozdział 13;

53) w art. 99 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Wymiana, o której mowa w ust. 1, może zostać dokonana w terminie do dnia 30 kwietnia 2021 r., w przypadku gdy:

- 1) jednostki redukcji emisji lub jednostki poświadczonej redukcji emisji zostały wydane w związku z realizacją projektów zarejestrowanych przed rokiem 2013 za redukcje emisji osiągnięte od roku 2013;
- 2) jednostki poświadczonej redukcji emisji zostały wydane w związku z realizacją projektów w krajach najslabiej rozwiniętych rozpoczętych od roku 2013 za redukcje emisji osiągnięte od roku 2013.”;

54) w art. 103:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Administracyjnej karze pieniężnej w wysokości 50 000 zł podlega:

- 1) operator statku powietrznego,
- 2) operator statku powietrznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lub art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1603, w zakresie lotów statków powietrznych wskazanych w art. 2 ust. 1 tego rozporządzenia

– który prowadzi operacje lotnicze bez zatwierdzonych planów monitorowania, o których mowa w art. 74.

2. Administracyjnej karze pieniężnej w wysokości 10 000 zł podlega:

- 1) operator statku powietrznego,
- 2) operator statku powietrznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lub art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1603, w zakresie lotów statków powietrznych wskazanych w art. 2 ust. 1 tego rozporządzenia

– który nie wystąpił z wnioskiem, o którym mowa w art. 76 ust. 2.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Na wniosek prowadzącego instalację, operatora statku powietrznego albo operatora statku powietrznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lub art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1603, w zakresie lotów statków powietrznych wskazanych w art. 2 ust. 1 tego rozporządzenia, organ Inspekcji może odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, jeżeli toczy się postępowanie odpowiednio w sprawie zmiany zezwolenia w zakresie zatwierdzenia zmiany planu monitorowania wielkości emisji albo zatwierdzenia planu monitorowania emisji z operacji lotniczych albo uproszczonego planu monitorowania emisji z operacji lotniczych lub zatwierdzenia istotnych zmian tych planów, a w przypadku planu

monitorowania tonokilometrów – zatwierdzenia istotnej zmiany planu monitorowania tonokilometrów.”;

55) w art. 105:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Administracyjnej karze pieniężnej w wysokości 50 000 zł podlega:

- 1) prowadzący instalację,
- 2) operator statku powietrznego,
- 3) operator statku powietrznego, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lub art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1603, w zakresie lotów statków powietrznych wskazanych w art. 2 ust. 1 tego rozporządzenia

– który nie dostarczył w terminie określonym w art. 86 ust. 1 Krajowemu ośrodkowi raportu, o którym mowa w art. 80 ust. 3, lub sprawozdania z weryfikacji, o którym mowa w art. 84 ust. 1.

2. W przypadku dostarczenia Krajowemu ośrodkowi raportu, o którym mowa w art. 80 ust. 3, i sprawozdania z weryfikacji, o którym mowa w art. 84 ust. 1, w terminie do dnia 15 kwietnia administracyjną karę pieniężną wymierza się w wysokości 10% kary, o której mowa w ust. 1.”,

b) uchyla się ust. 3;

56) w art. 141 po ust. 1a dodaje się ust. 1b–1d w brzmieniu:

„1b. Przepisów ust. 1a nie stosuje się do lotów statków powietrznych rozpoczynających się lub kończących się na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Europejskiego Porozumienia o Wolnych Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, wykonywanych do i z lotnisk znajdujących się na terytorium Konfederacji Szwajcarskiej w okresie od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2023 r.

1c. Przepisów rozdziału 12 w zakresie raportowania wielkości emisji, o których mowa w art. 86, oraz rozliczania wielkości emisji, o którym mowa w art. 92, nie stosuje się do lotów statków powietrznych rozpoczynających się lub kończących się na lotniskach znajdujących się na terytorium Konfederacji Szwajcarskiej, wykonywanych do lub z lotnisk znajdujących się na terytorium innych państw spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego lub lotnisk znajdujących się w regionie najbardziej oddalonym w rozumieniu art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w okresie od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2023 r.

1d. Przepisu ust. 1a w zakresie wyłączenia obowiązku raportowania wielkości emisji, o którym mowa w art. 86, nie stosuje się do operatorów statków powietrznych, o których mowa w art. 1 ust. 1 lub art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1603 z dnia 18 lipca 2019 r. uzupełniającego dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do środków przyjętych przez Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego w odniesieniu do monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji lotniczych w celu wdrożenia globalnego środka rynkowego (Dz. Urz. UE L 250 z 30.09.2019, str. 10), w zakresie lotów statków powietrznych wskazanych w art. 2 ust. 1 tego rozporządzenia.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219, 1378, 1565, 2127 i 2338) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 286 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) informacji, o której mowa w art. 64b ust. 8 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, z uwzględnieniem zmian tej informacji, lub informacji, o której mowa w art. 48 ust. 1 pkt 2 tej ustawy, lub”;
- 2) w art. 400b:
 - a) ust. 3–5 otrzymują brzmienie:

„3. Narodowy Fundusz wykonuje zadania Krajowego operatora systemu zielonych inwestycji określone w ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji oraz Krajowego operatora Funduszu Modernizacyjnego określone w ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych.

4. Krajowy operator systemu zielonych inwestycji oraz Krajowy operator Funduszu Modernizacyjnego może powierzać wojewódzkim funduszom, na podstawie porozumień, wykonywanie czynności składających się na realizację zadań, o których mowa odpowiednio w art. 25 ust. 2 pkt 7a i 9 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji oraz w art. 50e ust. 5 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, ponosząc odpowiedzialność za ich czynności jak za swoje własne.

5. Porozumienia, o których mowa w ust. 4, określają w szczególności zakres czynności wykonywanych przez wojewódzkie fundusze oraz sposób pokrywania

przez Krajowego operatora systemu zielonych inwestycji oraz Krajowego operatora Funduszu Modernizacyjnego kosztów ponoszonych przez wojewódzkie fundusze na wykonywanie tych czynności.”,

b) dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. Narodowy Fundusz może pełnić rolę podmiotu wdrażającego środki finansowe Unii Europejskiej metodą zarządzania pośredniego, o której mowa w art. 62 ust. 1 akapit pierwszy lit. c rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylającego rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz. Urz. UE L 193 z 30.07.2018, str. 1), w tym poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, po powierzeniu Narodowemu Funduszowi przez Komisję Europejską zadań związanych z wdrażaniem tych środków.”;

3) w art. 401c w ust. 5 dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) wykonywania zadań Krajowego operatora Funduszu Modernizacyjnego określonych w ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych przez pokrywanie kosztów związanych z tymi zadaniami, w przypadku gdy koszty te nie znajdują pokrycia ze środków zgromadzonych na rachunku bankowym, o którym mowa w art. 49 ust. 2d tej ustawy.”;

4) po art. 401d dodaje się art. 401e w brzmieniu:

„Art. 401e. 1. Przychodami Narodowego Funduszu są także środki uzyskane:

- 1) z funduszu modernizacyjnego, o których mowa w art. 50a ust. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych;
- 2) ze sprzedaży uprawnień do emisji, o których mowa w art. 49 ust. 2d ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych.

2. Środki, o których mowa w ust. 1 pkt 1, przeznacza się na dofinansowanie realizacji inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych.

3. Środki, o których mowa w ust. 1 pkt 2, przeznacza się na finansowanie kosztów związanych z wykonywaniem zadań Krajowego operatora Funduszu Modernizacyjnego.”;

5) w art. 410e dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Za zgodą ministra właściwego do spraw klimatu Narodowy Fundusz może pełnić funkcję wykonawczą, zarządzającą lub wspomagającą przy międzynarodowej organizacji, instytucji, programie lub funduszu, zapewniających funkcjonowanie mechanizmów finansowych służących realizacji celów Konwencji Klimatycznej, w tym funkcję podmiotu akredytowanego przy Zielonym Funduszu Klimatycznym.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2020 r. poz. 1077 i 2320) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 pkt 14a otrzymuje brzmienie:

„14a) jednostce rocznych limitów emisji – rozumie się jednostkę rocznych limitów emisji w rozumieniu art. 3 pkt 24 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/1122 z dnia 12 marca 2019 r. uzupełniającego dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do funkcjonowania rejestru Unii (Dz. Urz. UE L 177 z 02.07.2019, str. 3, z późn. zm.⁷⁾);”;

2) w art. 3:

a) w ust. 2 w pkt 10:

– lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) prowadzenie, w postaci elektronicznej, bazy danych zawierającej informacje o instalacjach, z których emisja gazów cieplarnianych jest objęta systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, niezbędne do opracowania projektu wykazu, o którym mowa w art. 26d ust. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, oraz opracowania informacji, o których mowa w art. 64b ust. 6 i art. 70a ust. 3 tej ustawy, a także monitorowanie sposobu wywiązania się przez prowadzących instalacje z obowiązków związanych z systemem,”,

– lit. m otrzymuje brzmienie:

⁷⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 177 z 02.07.2019, str. 66.

„m) przeprowadzanie oceny raportów na temat wielkości emisji w zakresie kompletności zawartych w nich danych, poprawności przeprowadzonych obliczeń oraz zgodności zawartych w nich ustaleń z przepisami rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/2066 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zmieniającego rozporządzenie Komisji (UE) nr 601/2012 (Dz. Urz. UE L 334 z 31.12.2018, str. 1, z późn. zm.⁸⁾) i z zatwierdzonym planem monitorowania,”

b) w ust. 3 uchyla się pkt 4;

3) w art. 5 uchyla się ust. 5;

4) w art. 6 w ust. 2 pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) poziomach działalności dla każdej podinstalacji w instalacji oraz inne dane zawarte w raportach dotyczących poziomu działalności, o których mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1842 z dnia 31 października 2019 r. ustanawiającego zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do dalszych ustaleń dotyczących dostosowań przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji ze względu na zmiany w poziomie działalności (Dz. Urz. UE L 282 z 04.11.2019, str. 20), oraz w sprawozdaniach z weryfikacji tych raportów sporządzonych zgodnie z przepisami rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/2067 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie weryfikacji danych oraz akredytacji weryfikatorów na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 334 z 31.12.2018, str. 94, z późn. zm.⁹⁾);”;

5) art. 6a otrzymuje brzmienie:

„Art. 6a. Informacje jednostkowe zawarte w:

1) raporcie, o którym mowa w art. 7 ust. 1,

2) raporcie, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, oraz w sprawozdaniu z weryfikacji tego raportu,

⁸⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 423 z 15.12.2020, str. 37.

⁹⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 423 z 15.12.2020, str. 37.

- 3) raporcie, o którym mowa w art. 5 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/331 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 59 z 27.02.2019, str. 8), oraz w sprawozdaniu z weryfikacji tego raportu,
- 4) zestawieniach informacji i raportach, o których mowa w art. 3 ust. 3–5 – nie są informacjami publicznymi w rozumieniu przepisów o dostępie do informacji publicznej.”;
- 6) w art. 7:
 - a) po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu:

„1b. Podmiot korzystający ze środowiska prowadzący działania ratownicze nie wprowadza do raportu, o którym mowa w ust. 1, informacji dotyczących podjętych działań ratowniczych.”,
 - b) po ust. 2c dodaje się ust. 2d i 2e w brzmieniu:

„2d. W okresie, o którym mowa w ust. 2c, podmiot korzystający ze środowiska ma bezpośredni dostęp do informacji zawartych w raporcie. Dostęp do informacji jest realizowany w trybie bezpośredniego połączenia z systemem Krajowej bazy.

2e. Po upływie okresu, o którym mowa w ust. 2c, informacje i dane wprowadzone w raporcie, o którym mowa w ust. 1, przez podmiot korzystający ze środowiska, są udostępniane temu podmiotowi na jego pisemny wniosek skierowany do Krajowego ośrodka. We wniosku wskazuje się raport, którego wniosek dotyczy, oraz zakres informacji i danych, które mają zostać udostępnione.”;
- 7) w art. 7a:
 - a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Informacje i dane zawarte w raportach, o których mowa w art. 7 ust. 1, udostępnia się:

 - 1) Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska;
 - 2) wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska właściwemu ze względu na miejsce korzystania ze środowiska;
 - 3) marszałkowi województwa właściwemu ze względu na miejsce korzystania ze środowiska przez podmioty korzystające ze środowiska lub marszałkowi

województwa właściwemu ze względu na miejsce rejestracji podmiotu w zakresie informacji dotyczących eksploatacji urządzeń.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W okresie, o którym mowa w art. 7 ust. 2c, informacje i dane zawarte w raportach, o których mowa w art. 7 ust. 1, udostępnia się organom, o których mowa w ust. 1, w trybie bezpośredniego połączenia z systemem Krajowej bazy, po zalogowaniu się do konta w Krajowej bazie, za pomocą identyfikatora i hasła dostępu.”,

c) ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Identyfikator i hasło dostępu są nadawane przez Krajowy ośrodek na wniosek organów, o których mowa w ust. 1.

3. Realizacja dostępu, o którym mowa w ust. 1a, następuje z wykorzystaniem bezpiecznej transmisji danych w sposób gwarantujący ich nienaruszalność.”;

8) w art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Krajowy ośrodek przeprowadza analizę informacji zawartych w raportach, o których mowa w art. 7 ust. 1, wprowadzonych przez podmiot korzystający ze środowiska do Krajowej bazy.”;

9) w art. 9:

a) w ust. 1 w pkt 18 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 19 i 20 w brzmieniu:

„19) gospodarki odpadami;

20) gospodarki wodno-ściekowej.”,

b) w ust. 1e po wyrazach „prognoz wielkości emisji” dodaje się wyrazy „lub pochłaniania”,

c) w ust. 5 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) w przypadku braku informacji i danych dla roku odniesienia dopuszcza się wykorzystanie informacji i danych dla roku poprzedzającego rok odniesienia, a – w razie ich braku – najpóźniejszego roku, dla którego dostępne są te informacje i dane, pod warunkiem zamieszczenia w prognozie informacji o roku, którego dotyczą te dane.”;

10) uchyla się art. 11a;

11) w art. 11b:

a) ust. 1–2 otrzymują brzmienie:

„1. Krajowy ośrodek przygotowuje projekty raportów w zakresie wypełniania zobowiązań dotyczących ochrony klimatu lub powietrza wynikających z prawa Unii Europejskiej lub prawa międzynarodowego zgodnie z wymogami zawartymi w wytycznych określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej lub umowach międzynarodowych.

1a. Krajowy ośrodek przygotowuje i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu projekty raportów dotyczących ochrony klimatu, o których mowa w ust. 1, na 60 dni przed terminami wynikającymi z przepisów:

- 1) prawa Unii Europejskiej – w zakresie raportów dotyczących polityk i środków lub grup środków;
- 2) umów międzynarodowych – w zakresie raportów rządowych i raportów dwuletnich, o których mowa w Konwencji Klimatycznej oraz odpowiednich decyzjach Konferencji Stron Konwencji Klimatycznej, Protokołu z Kioto lub Porozumienia paryskiego.

1b. Krajowy ośrodek przygotowuje i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu, na 30 dni przed terminami wskazanymi w załączniku nr 2 do ustawy, raport metodyczny IIR, dotyczący ochrony powietrza, o którym mowa w ust. 1, zgodnie z metodami określonymi w tym załączniku.

2. Sporządzając projekty raportów, o których mowa w ust. 1–1b, Krajowy ośrodek może posłużyć się w szczególności informacjami, danymi i analizami przekazywanymi przez organy administracji publicznej, informacjami i danymi zawartymi w Krajowej bazie, informacjami zawartymi w prognozach, o których mowa w art. 9 ust. 1 i 1b, oraz innymi informacjami i danymi udostępnianymi przez organizacje samorządu gospodarczego i organizacje pracodawców, a także fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej.”,

- b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Organy administracji publicznej przekazują na wniosek Krajowego ośrodka dane, informacje lub analizy niezbędne do sporządzenia projektów raportów, o których mowa w ust. 1–1b.

5. Krajowy ośrodek może występować do organizacji samorządu gospodarczego, organizacji pracodawców lub funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej o udostępnienie danych, informacji lub analiz niezbędnych do sporządzenia projektów raportów, o których mowa w ust. 1–1b.”,

c) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje właściwym organom raporty, o których mowa w ust. 1–1b, w terminach określonych w przepisach prawa Unii Europejskiej lub umów międzynarodowych.”;

12) w art. 12:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Krajowy ośrodek opracowuje prognozy wielkości emisji i pochłaniania w celu realizacji zadań wynikających z przepisów prawa Unii Europejskiej lub umów międzynarodowych z zakresu ochrony środowiska oraz polityki ekologicznej państwa i przekazuje je ministrowi właściwemu do spraw klimatu na 60 dni przed wymaganym terminem.”,

b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Przy opracowywaniu prognoz wielkości emisji i pochłaniania pod uwagę bierze się w szczególności:”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prognozy wielkości emisji i pochłaniania obejmują okres 20 lat i są aktualizowane po upływie 5 lat.”;

13) w art. 16e w ust. 1:

a) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) gospodarki złożami kopalin,”,

b) po pkt 5 dodaje się pkt 5a w brzmieniu:

„5a) środowiska,”;

14) art. 21a i art. 21b otrzymują brzmienie:

„Art. 21a. 1. Minister właściwy do spraw klimatu realizuje uprawnienia i obowiązki państwa członkowskiego, o których mowa w art. 5, art. 7, art. 8 i art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 525/2013 (Dz. Urz. UE L 156 z 19.06.2018, str. 26), zwanego dalej „rozporządzeniem (UE) 2018/842”, kierując się strategią zarządzania krajowym limitem emisji gazów cieplarnianych.

2. Strategia zarządzania krajowym limitem emisji gazów cieplarnianych zawiera w szczególności założenia i wytyczne metodyki rozliczania i prognozowania emisji gazów cieplarnianych nieobjętych systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, z uwzględnieniem:

- 1) rzeczywistych emisji gazów cieplarnianych nieobjętych systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w danym roku w Rzeczypospolitej Polskiej i innych państwach członkowskich Unii Europejskiej;
- 2) prognozowanych w kolejnych latach krajowych emisji gazów cieplarnianych nieobjętych systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w Rzeczypospolitej Polskiej i innych państwach członkowskich Unii Europejskiej;
- 3) ceny jednostek rocznych limitów emisji, o ile będzie ona znana;
- 4) wielkości popytu i podaży jednostek rocznych limitów emisji na rynku unijnym;
- 5) tendencji w zakresie przemieszczania emisji gazów cieplarnianych objętych systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych poza ten system.

3. Strategię zarządzania krajowym limitem emisji gazów cieplarnianych opracowuje minister właściwy do spraw klimatu i uzgadnia ją z członkami Rady Ministrów.

4. Rada Ministrów przyjmuje strategię zarządzania krajowym limitem emisji gazów cieplarnianych w drodze uchwały.

5. Do strategii zarządzania krajowym limitem emisji gazów cieplarnianych nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2019 r. poz. 1295 i 2020 oraz z 2020 r. poz. 1378 i 2327).

6. Rozliczanie emisji gazów cieplarnianych nieobjętych systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych polega na równoważeniu krajowej rocznej emisji gazów cieplarnianych nieobjętych tym systemem jednostkami rocznych limitów emisji, jednostkami, o których mowa w art. 21b, lub jednostkami, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 4.

Art. 21b. Minister właściwy do spraw klimatu może nabyć jednostki rocznych limitów emisji od innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, z uwzględnieniem ograniczeń, o których mowa w art. 5 rozporządzenia (UE) 2018/842, kierując się ważnym gospodarczym interesem państwa.”;

- 15) uchyla się art. 21c i art. 21d;
- 16) w art. 21e:
 - a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Wpływy ze zbycia jednostek rocznych limitów emisji stanowią dochód budżetu państwa.

2. Nabycie jednostek rocznych limitów emisji następuje ze środków budżetu państwa.”,

b) uchyla się ust. 3;

17) w art. 21f:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister właściwy do spraw klimatu w terminie 7 dni od dnia otrzymania oceny Komisji Europejskiej na temat braku wystarczających postępów w wypełnianiu obowiązków, o której mowa w art. 8 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/842, poleca Krajowemu ośrodkowi opracowanie planu działań korygujących, o którym mowa w tym przepisie.”,

b) uchyla się ust. 2,

c) uchyla się ust. 7,

d) w ust. 8 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:

„Krajowy ośrodek opracowuje projekt planu działań korygujących w terminie 2 miesięcy od dnia wydania polecenia, o którym mowa w ust. 1, i przekazuje go ministrowi właściwemu do spraw klimatu.”,

e) ust. 9 otrzymuje brzmienie:

„9. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw klimatu, przyjmuje plan działań korygujących w drodze uchwały.”,

f) dodaje się ust. 10 w brzmieniu:

„10. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje plan działań korygujących Komisji Europejskiej w terminie wynikającym z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/842.”.

Art. 4. Do uprawnień do emisji na okres rozliczeniowy trwający od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. i postępowań dotyczących tego okresu stosuje się przepisy rozdziału 5 i 11 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 5. 1. Do uprawnień do emisji dla instalacji nowej w rozumieniu art. 3 pkt 8 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym na okres rozliczeniowy trwający od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. stosuje się przepisy rozdziału 10 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

2. Do przekazanej Komisji Europejskiej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wstępnej całkowitej rocznej liczby uprawnień do emisji, o której mowa w art. 70 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się przepisy art. 70 ust. 10–12 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 6. Do postępowań dotyczących wniosków o otwarcie rachunku w rejestrze Unii, o których mowa w art. 9 ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy art. 9 i art. 10 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 7. W roku 2021 uprawnienia do emisji wydaje się na zasadach określonych w art. 17 ust. 4 zdanie drugie ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, po zatwierdzeniu przez Komisję Europejską wykazu, o którym mowa w art. 26d ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, przekazanego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 8. 1. Uprawnienia do emisji wydane na rachunek posiadania operatora w rejestrze Unii w okresie rozliczeniowym trwającym od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. w liczbie większej niż ustalona w przepisach wydanych na podstawie art. 25 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym albo stosownie do informacji, o której mowa w art. 26 ust. 4, art. 59 ust. 5, art. 70 ust. 12 lub art. 71 ust. 11, albo w art. 73 ust. 10 tej ustawy, podlegają zwrotowi.

2. Krajowy ośrodek bilansowania i zarządzania emisjami występuje z wnioskiem o zwrot uprawnień do emisji, o których mowa w ust. 1, do prowadzącego instalację. Prowadzący instalację zwraca uprawnienia do emisji, o których mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku o ich zwrot.

3. Jeżeli prowadzący instalację nie dokona zwrotu w terminie, o którym mowa w ust. 2, Krajowy ośrodek bilansowania i zarządzania emisjami przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu informację o prowadzącym instalację, który nie dopełnił tego obowiązku.

4. Informacja, o której mowa w ust. 3, zawiera:

- 1) imię i nazwisko albo nazwę prowadzącego instalację, adres miejsca zamieszkania albo adres siedziby;
- 2) liczbę uprawnień do emisji, o których mowa w ust. 1, które nie zostały zwrócone.

5. Minister właściwy do spraw klimatu wydaje decyzję w sprawie zwrotu równowartości uprawnień do emisji, o których mowa w ust. 1, określając kwotę podlegającą zwrotowi oraz termin jej uiszczenia.

6. Przy obliczaniu kwoty podlegającej zwrotowi przyjmuje się jednostkową cenę uprawnienia do emisji, która odpowiada średniej cenie uprawnienia do emisji notowanej na giełdach ICE/ECX i EEX na rynku wtórnym spot w ostatnim dniu, w którym był realizowany obrót uprawnieniami do emisji, poprzedzającym dzień wydania decyzji, w przeliczeniu na złote według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w dniu poprzedzającym dzień wydania decyzji.

7. Do kwoty, o której mowa w ust. 5, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325, 1423, 2122, 2123 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 72).

8. Kwota, o której mowa w ust. 5, podlega egzekucji administracyjnej w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2020 r. poz. 1427, 1492 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 11 i 41).

9. Należności wnoszone w związku z obowiązkiem zwrotu kwoty, o której mowa w ust. 5, stanowią dochód budżetu państwa.

Art. 9. Do spraw o wydanie i o zmianę decyzji zezwalającej na emisję gazów cieplarnianych z instalacji wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 53–58 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 10. 1. Do wykazów, o których mowa w art. 286 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz pkt 2 ustawy zmienianej w art. 2, sporządzanych i przedkładanych za rok 2020, stosuje się przepis art. 286 ust. 3 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym.

2. Do wykazów, o których mowa w art. 286 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz pkt 2 ustawy zmienianej w art. 2, w zakresie wydanych uprawnień do emisji na okres rozliczeniowy trwający od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2020 r., stosuje się przepis art. 286 ust. 3 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 11. Do raportu, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 3, składanego za rok 2020 przez podmiot korzystający ze środowiska prowadzący działania ratownicze nie stosuje się przepisu art. 7 ust. 1b tej ustawy.

Art. 12. Do rozliczeń emisji objętych krajowym limitem emisji gazów cieplarnianych za okres rozliczeniowy trwający od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. stosuje się przepisy art. 11a i art. 21a–21f ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym.

Art. 13. 1. Raport dotyczący poziomu działalności wraz ze sprawozdaniem z weryfikacji tego raportu, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 3 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1842 z dnia 31 października 2019 r. ustanawiającego zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do dalszych ustaleń dotyczących dostosowań przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji ze względu na zmiany w poziomie działalności (Dz. Urz. UE L 282 z 04.11.2019, str. 20), złożony do Krajowego ośrodka bilansowania i zarządzania emisjami lub ministra właściwego do spraw klimatu do dnia 31 marca 2021 r. uznaje się za raport dotyczący poziomu działalności oraz sprawozdanie z weryfikacji tego raportu, o których mowa w art. 64 ust. 1 i 2b ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Krajowemu ośrodkowi bilansowania i zarządzania emisjami raporty oraz sprawozdania, o których mowa w ust. 1, które zostały mu złożone w terminie, o którym mowa w tym przepisie.

Art. 14. 1. Raport i sprawozdanie z weryfikacji tego raportu, o których mowa w art. 5 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/331 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 59 z 27.02.2019, str. 8), złożone do Krajowego ośrodka bilansowania i zarządzania emisjami lub ministra właściwego do spraw klimatu do dnia 31 marca 2021 r. uznaje się za raport i sprawozdanie z weryfikacji tego raportu, o których mowa w art. 64 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 1.

2. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Krajowemu ośrodkowi bilansowania i zarządzania emisjami raporty oraz sprawozdania, o których mowa w ust. 1, które zostały mu złożone w terminie, o którym mowa w tym przepisie.

Art. 15. 1. Decyzje zatwierdzające plany metodyki monitorowania, o których mowa w art. 26f ust. 11 ustawy zmienianej w art. 1, lub decyzje dotyczące zmiany tych planów, o których mowa w art. 26g tej ustawy, wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują moc.

2. Do spraw o zatwierdzenie planu metodyki monitorowania lub jego zmiany wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 26f i art. 26g ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 16. 1. Złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przez operatora statku powietrznego, o którym mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/1603 z dnia 18 lipca 2019 r. uzupełniającego dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do środków przyjętych przez Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego w odniesieniu do monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji lotniczych w celu wdrożenia globalnego środka rynkowego (Dz. Urz. UE L 250 z 30.09.2019, str. 10), w zakresie lotów statków powietrznych wskazanych w art. 2 ust. 1 tego rozporządzenia:

- 1) plan monitorowania emisji z operacji lotniczych, uproszczony plan monitorowania emisji z operacji lotniczych lub plan monitorowania tonokilometrów i zmiany do tych planów,
- 2) raport na temat wielkości emisji i sprawozdanie z weryfikacji tego raportu

– uznaje się za złożone zgodnie z art. 95a ustawy zmienianej w art. 1.

2. Decyzje zatwierdzające plany, o których mowa w ust. 1 pkt 1, i zmiany do tych planów, wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, zachowują moc.

3. Operator statku powietrznego, o którym mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/1603 z dnia 18 lipca 2019 r. uzupełniającego dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do środków przyjętych przez Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego w odniesieniu do monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji lotniczych w celu wdrożenia globalnego środka rynkowego, w zakresie lotów statków powietrznych wskazanych w art. 2 ust. 1 tego rozporządzenia, który nie złożył planu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, lub raportu i sprawozdania, o których mowa w ust. 1 pkt 2, składa:

- 1) plan monitorowania emisji z operacji lotniczych lub uproszczony plan monitorowania emisji z operacji lotniczych – w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;
- 2) raport na temat wielkości emisji i sprawozdanie z weryfikacji tego raportu za rok 2019 i 2020 – w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja zatwierdzająca plan, o którym mowa w pkt 1, stała się ostateczna.

Art. 17. 1. W terminie 4 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego przepisu prowadzący instalację, w tym prowadzący instalację o niskim poziomie emisji, w stosunku do której zatwierdzono plan monitorowania wielkości emisji lub plan poboru próbek zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) nr 601/2012 z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 181 z 12.07.2012, str. 30, z

późn. zm.¹⁰⁾), składa do organu właściwego do wydania decyzji zezwalającej na emisję gazów cieplarnianych z instalacji wniosek o zmianę tej decyzji i przedkłada do zatwierdzenia plan monitorowania wielkości emisji i plan poboru próbek, opracowane zgodnie z wymaganiami rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/2066 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zmieniającego rozporządzenie Komisji (UE) nr 601/2012 (Dz. Urz. UE L 334 z 31.12.2018, str. 1, z późn. zm.¹¹⁾).

2. Plan poboru próbek, o którym mowa w ust. 1, prowadzący instalację, w tym prowadzący instalację o niskim poziomie emisji, dołącza do wniosku, o którym mowa w tym przepisie, jeżeli taki obowiązek wynika z przepisów rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/2066 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zmieniającego rozporządzenie Komisji (UE) nr 601/2012.

3. Organ właściwy do wydania decyzji zezwalającej na emisję gazów cieplarnianych z instalacji zatwierdza w tej decyzji plan monitorowania wielkości emisji lub plan poboru próbek, o których mowa w ust. 1, z mocą od dnia 1 stycznia 2021 r.

4. Jeżeli przed dniem wejścia w życie niniejszego przepisu został złożony wniosek, o którym mowa w ust. 1:

- 1) wniosek ten podlega rozpatrzeniu zgodnie z ust. 1–3;
- 2) i została wydana ostateczna decyzja zatwierdzająca plan monitorowania wielkości emisji lub plan poboru próbek, w której nie został zatwierdzony plan monitorowania wielkości emisji lub plan poboru próbek z mocą od dnia 1 stycznia 2021 r., decyzja ta podlega w tym zakresie zmianie z urzędu.

5. Do wniosków, o których mowa w ust. 1 i 4, stosuje się przepisy art. 52, art. 53 oraz art. 54 ust. 2–6 ustawy zmienianej w art. 1, z tym że Krajowy ośrodek bilansowania i zarządzania emisjami wydaje opinię, o której mowa w art. 54 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie 60 dni od dnia otrzymania kompletnego wniosku, o którym mowa w ust. 1 albo 4.

Art. 18. 1. W terminie 4 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego przepisu operator statku powietrznego, w stosunku do którego zatwierdzono plan monitorowania emisji z

¹⁰⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 65 z 05.03.2014, str. 27 oraz Dz. Urz. UE L 201 z 10.07.2014, str. 1.

¹¹⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 423 z 15.12.2020, str. 37.

operacji lotniczych lub uproszczony plan monitorowania emisji z operacji lotniczych zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) nr 601/2012 z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, składa do ministra właściwego do spraw klimatu wniosek o zatwierdzenie odpowiednio planu monitorowania emisji z operacji lotniczych lub uproszczonego planu monitorowania emisji z operacji lotniczych, zgodnie z wymaganiami rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/2066 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zmieniającego rozporządzenie Komisji (UE) nr 601/2012.

2. Minister właściwy do spraw klimatu zatwierdza w drodze decyzji plan monitorowania emisji z operacji lotniczych lub uproszczony plan monitorowania emisji z operacji lotniczych z mocą od dnia 1 stycznia 2021 r.

3. Jeżeli przed dniem wejścia w życie niniejszego przepisu został złożony wniosek, o którym mowa w ust. 1:

- 1) wniosek ten podlega rozpatrzeniu zgodnie z ust. 1 i 2;
- 2) i została wydana ostateczna decyzja zatwierdzająca plan monitorowania emisji z operacji lotniczych lub uproszczony plan monitorowania emisji z operacji lotniczych, w której nie został zatwierdzony plan monitorowania emisji z operacji lotniczych lub uproszczony plan monitorowania emisji z operacji lotniczych z mocą od dnia 1 stycznia 2021 r., decyzja ta podlega w tym zakresie zmianie z urzędu.

4. Do wniosków, o których mowa w ust. 1 i 3, stosuje się przepisy art. 77 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 19. W roku 2021 uprawnienia do emisji wydaje się na zasadach określonych w art. 17 ust. 4 zdanie drugie ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, po zatwierdzeniu przez Komisję Europejską wykazu, o którym mowa w art. 26d ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, przekazanego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 20. Uprawnienia do emisji utworzone w ramach systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych Konfederacji Szwajcarskiej, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zostały umorzone w celu wykonania obowiązku rozliczenia wielkości emisji, zalicza się na poczet rozliczenia emisji, o którym mowa w art. 92 ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 21. Wykaz, o którym mowa w art. 95 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, minister właściwy do spraw klimatu przekazuje po raz pierwszy w roku 2022.

Art. 22. 1. Tworzy się Krajowy system wdrażania Funduszu Modernizacyjnego.

2. Tworzy się Radę Konsultacyjną Funduszu Modernizacyjnego.

3. W terminie 7 dni od dnia wejścia w życie niniejszego przepisu właściwi ministrowie wyznaczą swoich przedstawicieli do udziału w Radzie Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego.

Art. 23. Wskazany przez ministra właściwego do spraw klimatu przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przedstawiciel Rzeczypospolitej Polskiej do udziału w pracach komitetu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 10d ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2003, str. 32, z późn. zm.¹²⁾ – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 631), jest przedstawicielem, o którym mowa w art. 50q ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 24. 1. W latach 2021–2030 maksymalny limit wydatków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przeznaczony na finansowanie zadań Krajowego Operatora Funduszu Modernizacyjnego będący skutkiem finansowym wejścia w życie ustawy wynosi 187 600 000 zł, w tym w:

- 1) 2021 r. – 18 760 000 zł;
- 2) 2022 r. – 18 760 000 zł;
- 3) 2023 r. – 18 760 000 zł;
- 4) 2024 r. – 18 760 000 zł;
- 5) 2025 r. – 18 760 000 zł;
- 6) 2026 r. – 18 760 000 zł;
- 7) 2027 r. – 18 760 000 zł;
- 8) 2028 r. – 18 760 000 zł;

¹²⁾ Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 338 z 13.11.2004, str. 18, Dz. Urz. UE L 8 z 13.01.2009, str. 3, Dz. Urz. UE L 87 z 31.03.2009, str. 109, Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 63, Dz. Urz. UE L 112 z 24.04.2012, str. 21, Dz. Urz. UE L 113 z 25.04.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 343 z 19.12.2013, str. 1, Dz. Urz. UE L 129 z 30.04.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 264 z 09.10.2015, str. 1, Dz. Urz. UE L 280 z 24.10.2015, str. 39/2, Dz. Urz. UE L 350 z 29.12.2017, str. 7 oraz Dz. Urz. UE L 76 z 19.03.2018, str. 3.

- 9) 2029 r. – 18 760 000 zł;
- 10) 2030 r. – 18 760 000 zł.

2. Minister właściwy do spraw klimatu monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 3.

3. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, obniża się wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę między wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.

Art. 25. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 3 lit. b i f, pkt 19, 21, 28 i 29, pkt 31 lit. a, b, d oraz e, pkt 32 w zakresie art. 64a ust. 1–5 i 7 oraz art. 64b ust. 1–4 i 6–10, pkt 33–37 i 53, art. 2 pkt 2–5, art. 4, art. 5, art. 13, art. 14, art. 17, art. 18, art. 20 i art. 22–24, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
- 2) art. 1 pkt 52, który wchodzi w życie z dniem 1 maja 2021 r.;
- 3) art. 1 pkt 31 lit. c i pkt 32 w zakresie art. 64a ust. 6 i 8 oraz art. 64b ust. 5 oraz art. 3 pkt 7 lit. a w zakresie art. 7a ust. 1 pkt 3, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.;
- 4) art. 3 pkt 9, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.

UZASADNIENIE

Celem nowelizacji jest dopełnienie transpozycji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/410 z dnia 14 marca 2018 r. zmieniającej dyrektywę 2003/87/WE w celu wzmocnienia efektywnych pod względem kosztów redukcji emisji oraz inwestycji niskoemisyjnych oraz decyzję (UE) 2015/1814 (Dz. Urz. UE L 76 z 19.03.2018, str. 3), zwanej dalej „Dyrektywą 2018/410”.

Jedną z bardziej doniosłych zmian wprowadzonych przez Dyrektywę 2018/410 jest powołanie do życia tzw. Funduszu Modernizacyjnego, zwanego dalej „Funduszem”. Działalność Funduszu została zaplanowana na lata 2021–2030. Jego najważniejszym celem jest wsparcie wykonania ustalonego na forum Unii Europejskiej, zwanej dalej „UE”, celu redukcji gazów cieplarnianych o 40% w 2030 r. w porównaniu do 1990 r. Fundusz powstał z myślą o państwach członkowskich, których PKB *per capita* było w 2013 r. niższe niż 60% średniej UE. Korzystać z niego będzie dziesięć państw z Europy Środkowo-Wschodniej, w tym Polska. Środki Funduszu zostaną przeznaczone na modernizację systemu energetycznego i poprawę efektywności energetycznej w państwach członkowskich UE. Zgodnie z Dyrektywą 2018/410 ze środków Funduszu powinny być realizowane również projekty inwestycyjne na małą skalę, co oznacza możliwość uzyskania wsparcia polegającego na finansowaniu modernizacji dużych obiektów energetycznych, ale również np. takich inwestycji, jak termomodernizacja istniejących budynków jednorodzinnych, modernizacja źródeł i sieci ciepłowniczych, rozwój niskoemisyjnej energetyki rozproszonej itp. Kluczowym jednak ograniczeniem, jeżeli chodzi o rodzaj przedsięwzięć w ramach projektów priorytetowych, które mogą uzyskać wsparcie ze środków Funduszu, jest wyłączenie możliwości finansowania obiektów wytwarzających energię przy wykorzystaniu stałych paliw kopalnych.

Fundusz zasilą środki pochodzące ze sprzedaży przez Komisję Europejską uprawnień do emisji stanowiących 2% całkowitej puli unijnej. Kwota, jaką będzie dysponował Fundusz, zależy od rynkowej ceny uprawnień do emisji w systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, zwanym dalej „systemem ETS”. Im wyższa będzie cena uprawnień do emisji, tym więcej środków będzie można przeznaczyć na inwestycje. Każde państwo członkowskie będące beneficjentem Funduszu ma swój odpowiednio zdefiniowany udział w puli środków

Funduszu.¹⁾ Zgodnie ze wstępnymi szacunkami Ministerstwa Klimatu i Środowiska, Polsce zostaną przydzielone środki pochodzące ze sprzedaży ok. 135 mln uprawnień do emisji. Ich wartość w zależności od popytu na uprawnienia i ich cen rynkowych, sięgnie od 2–4,8 mld euro. Całkowita pula środków Funduszu, które wygeneruje sprzedaż uprawnień do emisji, będzie znana dopiero pod koniec 2030 r. Wysokość tych środków będzie zależna od ceny uprawnień do emisji, jakie będą notowane na aukcjach.

Europejski Bank Inwestycyjny, zwany dalej „EBI”, zapewnia, aby uprawnienia do emisji były sprzedawane na aukcji na wspólnej platformie aukcyjnej, zgodnie z art. 10 ust. 4 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2003, str. 32, z późn. zm. – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 631), zwanej dalej „Dyrektywą 2003/87/WE”, i odpowiada za zarządzanie przychodami, alokację i przekazywanie ich państwom członkowskim będącym beneficjentami Funduszu.

Fundusz będzie zarządzany przez państwa członkowskie – beneficjentów Funduszu przy udziale EBI, który będzie brał udział w wyborze projektów.

Zarządzanie Funduszem zapewni również Komitet Inwestycyjny składający się z przedstawicieli dziesięciu państw członkowskich będących beneficjentami Funduszu, trzech państw członkowskich niebędących beneficjentami, EBI i przedstawiciela Komisji Europejskiej. Pracami komitetu będzie kierował przedstawiciel Komisji Europejskiej.

Aby sfinansować inwestycję z Funduszu, państwo członkowskie będące beneficjentem musi przedstawić ją EBI i Komitetowi Inwestyjnemu. EBI potwierdza, czy każda inwestycja, która znajduje się na liście obszarów priorytetowych Funduszu określonych w Dyrektywie 2018/410, ma na celu:

- wspieranie inwestycji w wytwarzanie i użytkowanie energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych,
- wspieranie inwestycji w magazynowanie energii i modernizację sieci energetycznych, w tym rurociągów należących do systemów ciepłowniczych lub sieci przesyłu energii

¹⁾ Udział przypadający Polsce wynosi 43,41%, z kolei udziały innych państw beneficjentów Funduszu przedstawiają się następująco: Republiki Czeskiej – 15,59%, Rumunii – 11,98%, Węgier – 7,12%, Słowacji – 6,13%, Bułgarii – 5,84%, Chorwacji – 3,14%, Estonii – 2,78%, Litwy – 2,57%, a Łotwy – 1,44%.

elektrycznej, oraz zwiększanie połączeń międzysystemowych między państwami członkowskimi UE,

- wspieranie, we współpracy z partnerami społecznymi, w regionach uzależnionych od stałych paliw kopalnych, sprawiedliwych przemian mających na celu ułatwienie pracownikom zmiany miejsca zatrudnienia oraz zdobywanie nowych i specjalistycznych umiejętności, wspieranie edukacji oraz inicjatyw zatrudnieniowych, a także nowych inicjatyw gospodarczych działających na zasadzie start up lub
- wspieranie inwestycji w efektywność energetyczną, w tym w sektorach transportu, budownictwa, rolnictwa i odpadów.

Co najmniej 70% środków finansowych z Funduszu przeznacza się na inwestycje znajdujące się na liście obszarów priorytetowych, a maksymalnie 30% na inwestycje spoza tej listy (zasada 70/30).

Ze środków Funduszu można uzyskać dofinansowanie do 70% kosztów kwalifikowanych realizacji inwestycji nienależącej do kategorii priorytetowej, pod warunkiem jednak, że pozostałe koszty kwalifikowane są finansowane ze środków prywatnych. W przypadku inwestycji należących do kategorii priorytetowych ze środków Funduszu można uzyskać dofinansowanie do 100% kosztów kwalifikowanych realizacji inwestycji.

Finansowanie inwestycji ze środków Funduszu podlega ocenie z punktu widzenia warunków dopuszczalności pomocy państwa. Można jednak wnioskować, że dofinansowania niektórych przedsięwzięć ze środków Funduszu nie będą stanowiły pomocy państwa, np. niektóre rodzaje inwestycji infrastrukturalnych lub środki stanowiące wsparcie sprawiedliwych przemian w regionach uzależnionych od węgla, jeżeli będą przyznawane bezpośrednio osobom fizycznym.

Jeżeli inwestycja zostanie potwierdzona jako należąca do jednego z obszarów priorytetowych, skorzysta z prostszej ścieżki dofinansowania. W ścieżce tej, jeżeli EBI potwierdzi, że inwestycja należy do obszarów priorytetowych, Komisja Europejska może podjąć decyzję o wypłacie środków na realizację tej inwestycji. Komitet Inwestycyjny jest tylko informowany o potwierdzeniu inwestycji przez EBI i nie jest już zaangażowany w ocenę wniosków o finansowanie inwestycji.

Inwestycje, które nie należą do obszarów priorytetowych, muszą zostać poddane ściślejszej kontroli, w tym ocenie przez Komitet Inwestycyjny i EBI ich technicznej wykonalności i finansowej rentowności oraz osiągniętych przez nie redukcji emisji.

W procedurze oceny wniosków inwestycyjnych EBI przeprowadza szczegółową ocenę i przedstawia ją Komitetowi Inwestycyjnemu. EBI przy tym dokona szczegółowej oceny technicznej i ekonomicznej przedsięwzięcia, a także biznesowego uzasadnienia inwestycji, w tym propozycji źródeł finansowania. W razie potrzeby EBI zwróci się o dodatkowe informacje do państwa członkowskiego składającego wniosek inwestycyjny.

Na podstawie oceny EBI, Komitet Inwestycyjny oceni techniczną i finansową opłacalność tej inwestycji, w tym planowane do osiągnięcia redukcje emisji, i wyda zalecenie dotyczące finansowania inwestycji z Funduszu.

Zgodnie z Dyrektywą 218/410 Komisja Europejska jest odpowiedzialna za podejmowanie decyzji o wypłacie środków. Na podstawie tej decyzji EBI przekaze środki państwu członkowskiemu będącemu beneficjentem.

EBI będzie odpowiedzialny za zarządzanie przychodami i płatnościami na rzecz państw członkowskich, przy czym każde państwo członkowskie będzie miało w Funduszu pulę środków możliwych do wykorzystania.

Państwa członkowskie będące beneficjentami będą odpowiedzialne za monitorowanie realizacji inwestycji finansowanych ze środków Funduszu.

Szczegółowe zasady korzystania z Funduszu, w tym wymogi formalne dotyczące składania wniosków przez państwa członkowskie dotyczące dofinansowania inwestycji, oceny wniosków, wymogi dotyczące sprawozdawczości na poziomie państw członkowskich, zostały określone w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2020/1001 z dnia 9 lipca 2020 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do funkcjonowania funduszu modernizacyjnego wspierającego inwestycje w modernizację systemów energetycznych oraz poprawę efektywności energetycznej niektórych państw członkowskich (Dz. Urz. UE L 221 z 10.07.2020, str. 107), zwanym dalej „rozporządzeniem 2020/1001”.

Przyjęto, że mechanizm funkcjonowania Funduszu zostanie implementowany do ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz.U z 2021 r. poz. 332), zwanej dalej „ustawą ETS”. Do ustawy ETS proponuje się dodanie nowego rozdziału 8a pn. Krajowy system wdrażania Funduszu Modernizacyjnego. Dodany rozdział obejmuje przede wszystkim obowiązki uczestników procesu w zakresie zarządzania systemem wdrażania Funduszu, w tym Krajowego operatora Funduszu, ministra właściwego do spraw klimatu oraz Rady Konsultacyjnej Funduszu.

Funkcję Krajowego operatora Funduszu będzie pełnił Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, zwany dalej „NFOŚiGW” lub „Operatorem funduszu”. NFOŚiGW od 30 lat stanowi najważniejszy element polskiego systemu finansowania ochrony środowiska i gospodarki wodnej, dysponując największym potencjałem finansowym w tym obszarze. W okresie 1989–2016 NFOŚiGW zawarł ponad 28 tys. umów o dofinansowanie projektów, wypłacając ze środków krajowych ok. 9,8 mld euro. W tym okresie dofinansowano również przedsięwzięcia ekologiczne kwotą ok. 6,4 mld euro ze środków europejskich obsługiwanych przez NFOŚiGW. NFOŚiGW zapewniał i zapewnia wykorzystanie funduszy zagranicznych przeznaczonych na ochronę środowiska, m.in. z Funduszu PHARE, Funduszu ISPA, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Programu LIFE+, Norweskiego Mechanizmu Finansowego i Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego. Efektem wieloletnich doświadczeń NFOŚiGW w obsłudze środków UE było przede wszystkim powierzenie mu roli Instytucji Wdrażającej dla pięciu priorytetów Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko 2007–2013 oraz dwóch priorytetów PO IiŚ 2014–2020 (zmniejszenie emisyjności gospodarki oraz ochrona środowiska, w tym adaptacja do zmian klimatu). Wpływy uzyskane przez Polskę w międzynarodowych transakcjach sprzedaży uprawnień do emisji dwutlenku węgla w ramach Protokołu z Kioto zasilają System Zielonych Inwestycji (GIS – Green Investment Scheme), który wspiera inwestycje z zakresu ochrony klimatu i redukcji emisji gazów cieplarnianych. Obsługę tych środków od kilku lat zapewnia NFOŚiGW. Wieloletnie doświadczenie NFOŚiGW, wysoko wykwalifikowana kadra oraz sprawdzone procedury dofinansowania projektów ze środków zagranicznych uzasadniają powierzenie NFOŚiGW zadań związanych z obsługą Funduszu.

Finansowanie inwestycji ze środków Funduszu będzie odbywało się w ramach przyjętych programów priorytetowych NFOŚiGW. Nabór wniosków o dofinansowanie inwestycji/zadania z zakresu ochrony środowiska i gospodarki wodnej, które finansuje NFOŚiGW w chwili obecnej odbywa się w ramach przyjętych przez Zarząd NFOŚiGW programów priorytetowych. Mechanizm ten funkcjonuje od lat, dlatego przyjęto, że finansowanie inwestycji z Funduszu będzie odbywało się na podobnych zasadach, z pewnymi odstępstwami. Lista programów priorytetowych finansowanych ze środków Funduszu przypadających Polsce będzie zatwierdzana przez Radę Nadzorczą po uprzednim uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw klimatu. Powyższy mechanizm nie będzie odbiegał od regulacji zawartych w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą POŚ”. Odpowiedzialnym za opracowanie programów

priorytetowych będzie Zarząd NFOŚiGW. Swoistym *novum* w stosunku do regulacji zawartych w ustawie POŚ będzie obowiązek zasięgnięcia przez ministra właściwego do spraw klimatu opinii Rady Konsultacyjnej w zakresie każdego programu priorytetowego, który ma być finansowany ze środków Funduszu. Rada Konsultacyjna Funduszu będzie organem doradczym ministra właściwego do spraw klimatu w zakresie funkcjonowania Krajowego systemu wdrażania Funduszu. Rada Konsultacyjna Funduszu będzie działała na podstawie regulaminu przyjętego przez ministra właściwego do spraw klimatu. Rada Konsultacyjna Funduszu będzie wydawała stanowisko w formie uchwały.

W skład Rady Konsultacyjnej wchodzi po jednym przedstawicielu wyznaczonym przez:

- 1) ministra właściwego do spraw klimatu;
- 2) ministra właściwego do spraw gospodarki;
- 3) ministra właściwego do spraw pracy;
- 4) ministra właściwego do spraw energii;
- 5) ministra właściwego do spraw środowiska;
- 6) ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego;
- 7) ministra właściwego do spraw finansów publicznych;
- 8) ministra właściwego do spraw rolnictwa;
- 9) ministra właściwego do spraw transportu;
- 10) ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa;
- 11) ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej;
- 12) ministra właściwego do spraw aktywów państwowych;
- 13) ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej;
- 14) ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej;
- 15) Pełnomocnika Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej.

W pracach Rady Konsultacyjnej Funduszu będzie brał udział, w charakterze obserwatora bez prawa głosu, przedstawiciel Operatora funduszu.

Zaproponowany sposób przyjmowania programów priorytetowych w postaci zasięgnięcia opinii ciała kolegialnego jest niezbędny z uwagi na zainteresowanie wielu resortów rodzajami projektów, które mogą uzyskać dofinansowanie ze środków Funduszu. Zasadnym jest, aby w ocenie programów priorytetowych w tych obszarach słyszalny był głos przedstawicieli właściwych ministerstw. Biorąc pod uwagę stanowisko Rady Konsultacyjnej Funduszu,

minister właściwy do spraw klimatu będzie wyrażał zgodę na każdy planowany program priorytetowy, w ramach którego planowane jest dofinansowanie inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu. Przyjęcie programu priorytetowego zakończy krajowy etap procesu dotyczący wskazania kierunków finansowania inwestycji na terenie Rzeczypospolitej Polskiej. Kolejnym etapem procesu będzie etap uzgodnień na poziomie EBI i Komisji Europejskiej. Operator funduszu będzie zobowiązany do przekazania programu priorytetowego w obszarze priorytetowym zawierającego informacje zgodnie z wymogami rozporządzenia 2020/1001 do EBI, w celu jego zatwierdzenia. W przypadku gdy program priorytetowy przyjęty przez NFOŚiGW będzie dotyczył inwestycji w obszarach niepriorytetowych, Operator funduszu przekaże go także Komitetowi Inwestycyjnemu, celem wydania rekomendacji co do zgodności z celami Dyrektywy 2018/410. Warunkiem ogłoszenia przez Operatora funduszu naboru wniosków o dofinansowanie ze środków Funduszu (w trybie konkursowym lub ciągłym), rozpoczęcia działań promocyjnych i udzielania potencjalnym beneficjentom wsparcia technicznego będzie:

- 1) w przypadku inwestycji należących do obszarów priorytetowych – potwierdzenie EBI, że przedsięwzięcia, które mogą zostać dofinansowane, należą do tych obszarów (zatwierdzenie programu);
- 2) w przypadku inwestycji należących do obszarów niepriorytetowych – uzyskanie rekomendacji Komitetu Inwestycyjnego o możliwości finansowania inwestycji ze środków Funduszu.²⁾

Podmiotem odpowiedzialnym za wypłatę środków państwom członkowskim będzie EBI. Jednakże EBI będzie przekazywał państwom członkowskim środki na finansowanie inwestycji tylko po wydaniu decyzji o wypłacie środków przez Komisję Europejską. Decyzja o wypłacie środków będzie warunkiem koniecznym do rozpoczęcia procesu zawierania umów z beneficjentami, którzy zostali zakwalifikowani do uzyskania dofinansowania w ramach przyjętych programów. Zwrot środków będzie następował w trybie cywilnoprawnym, a nie administracyjnym. Z uwagi na powyższe przyjęto, że do zwrotu środków będą stosowane

²⁾ Komitet Inwestycyjny wydaje rekomendację po dokonaniu oceny opłacalności technicznej i finansowej takiej inwestycji, która to ocena obejmuje także redukcję emisji gazów cieplarnianych możliwą do osiągnięcia w wyniku realizacji inwestycji. W przypadku inwestycji dotyczących sieci ciepłowniczych warunkiem wydania rekomendacji jest istotna poprawa efektywności energetycznej i przyczynianie się do redukcji emisji, osiągnięcie na koniec realizacji projektu statusu efektywnego systemu ciepłowniczego. W ramach rekomendacji Komitet może formułować sugestie dotyczące odpowiednich instrumentów finansowania.

przepisy Kodeksu postępowania cywilnego, w szczególności w zakresie wytaczania powództw przed sądem cywilnym oraz przepisów dotyczących egzekucji roszczeń pieniężnych.

Środki na dofinansowanie inwestycji w ramach zatwierdzonych programów priorytetowych będą przekazywane bezpośrednio z EBI na wyodrębniony rachunek bankowy w NFOŚiGW (Rachunek Funduszu).

Przyjęto, zgodnie z regulacjami Dyrektywy 2018/410, że co najmniej 70% środków uzyskanych z puli Funduszu przypadającej Polsce zostanie przeznaczony na inwestycje w obszarach priorytetowych.

Wykorzystanie środków Funduszu będzie również objęte obowiązkiem sprawozdawczym państwa członkowskiego. Minister właściwy do spraw klimatu corocznie będzie przekazywał Komisji Europejskiej sprawozdanie zawierające informacje o przedsięwzięciach realizowanych przy pomocy wsparcia ze środków Funduszu i ich finansowaniu oraz ocenę efektów modernizacji systemów energetycznych i zwiększenia efektywności energetycznej osiągniętych dzięki tym przedsięwzięciom. Projekt sprawozdania będzie opracowywał NFOŚiGW. W celu wykonania przepisów rozporządzenia 2020/1001 na ministra właściwego do spraw klimatu nałożono obowiązek przekazywania corocznie do EBI wykazu planowanych programów priorytetowych, w ramach których inwestycje będą finansowane ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu, obejmującego dwa następne lata kalendarzowe. Wykaz ten minister będzie przekazywał na podstawie danych przekazanych przez Operatora funduszu.

Projektowana ustawa zawiera także regulacje nakładające na beneficjenta obowiązek zwrotu środków lub zawieszenie wypłat, w przypadku wykorzystywania środków Funduszu niezgodnie z warunkami określonymi w umowie o dofinansowaniu. Mechanizmy zabezpieczające zwrot środków będą szczegółowo określone w umowie o dofinansowanie inwestycji. Zwrot środków będzie następował na Rachunek Funduszu.

Projektowana ustawa przewiduje finansowanie zadań Operatora funduszu z części wpływów z aukcji uprawnień do emisji. W związku z powyższym przewiduje się przekazanie części tych wpływów na wyodrębniony rachunek NFOŚiGW, tj.

- 4 000 000 zł w roku 2021,
- 6 000 000 zł w roku 2022,
- 8 000 000 zł rocznie w latach 2023–2030.

Ze środków tych będą pokrywane koszty związane z wykonywaniem zadań Operatora funduszu, w tym koszty ponoszone przez wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej, na wykonywanie czynności powierzonych w drodze porozumień.

Wobec znacznie wyższych kalkulacji kosztów obsługi Funduszu Modernizacyjnego, dodatkowe koszty będą pokrywane ze środków NFOŚiGW w ramach zobowiązania wieloletniego „OZE i efektywność energetyczna”, o którym mowa w art. 401c ust. 5 ustawy POŚ. Rozwiązanie to ma charakter przejściowy i wynika ze znaczącego ograniczenia (w stosunku do pierwotnie zakładanego) wysokości kosztów związanych z wykonywaniem zadań Operatora funduszu, pokrywanych ze środków uzyskanych ze sprzedaży uprawnień do emisji gazów cieplarnianych, z uwagi na możliwości budżetowe. Jednocześnie w projekcie ustawy, który będzie ustanawiał Fundusz Transformacji Energetyki (zasilany pulą środków uzyskiwanych ze sprzedaży w drodze aukcji 40% rocznego wolumenu uprawnień do emisji w poszczególnych latach IV okresu rozliczeniowego EU ETS 2021–2030) zostaną zawarte zapisy, iż środki budżetowe na administrowanie Funduszem będą pochodziły z puli zasilającej Fundusz Transformacji Energetyki.

Ponadto, w ramach planowanego przeglądu Dyrektywy 2003/87/WE, Polska zawnioskuje o powrót do dyskusji na temat finansowania kosztów zarządzania Funduszu na poziomie kraju członkowskiego bezpośrednio ze środków Funduszu. Wobec podobnego stanowiska wszystkich pozostałych państw beneficjentów Funduszu, wprowadzenie takiego rozwiązania wydaje się bardzo prawdopodobne.

Zgodnie z projektem przedstawiciela Rzeczypospolitej Polskiej do udziału w pracach Komitetu Inwestycyjnego, o którym mowa w art. 10d ust. 5 Dyrektywy 2003/87/WE, będzie wskazywał minister właściwy do spraw klimatu. Jednocześnie zawarto przepis przejściowy, który zobowiązuje właściwych ministrów do wskazania swoich przedstawicieli do udziału w Radzie Konsultacyjnej Funduszu, w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie tego przepisu.

Projektowana ustawa wykonuje również pozostałe postanowienia Dyrektywy 2003/87/WE, a mianowicie wprowadza definicję „instalacji nowej” zgodną z art. 1 pkt 7 Dyrektywy 2018/410 oraz zastępuje obowiązek przeprowadzania co pięć lat analiz wydanych zezwoleń, który spoczywa na organie właściwym do wydania zezwolenia (zniesiony przez art. 1 pkt 10 Dyrektywy 2018/410), możliwością dokonania tego w wybranym przez organ momencie.

Z pełną implementacją Dyrektywy 2018/410 wiąże się również wprowadzenie do ustawy ETS niewykonanych jeszcze przepisów rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/331 z

dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE. L 59 z 27.02.2019, str. 8), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) 2019/331”, tj. przepisów o zmianie ostatecznej rocznej liczby uprawnień do emisji ze względu na zmiany związane z działaniem instalacji oraz o zrzeczeniu się przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji.

Zaproponowane przepisy przewidują możliwość powiadamiania Krajowego ośrodka bilansowania i zarządzania emisjami, zwanego dalej „Krajowym ośrodkiem”, o zmianach w działaniu instalacji oraz o zrzeczeniu się uprawnień do emisji, dokonania oceny przez Krajowy ośrodek przekazanych przez prowadzącego instalację informacji oraz kompetencję ministra właściwego do spraw klimatu do ogłoszenia zmienionej ostatecznej rocznej liczby uprawnień do emisji po wydaniu przez Komisję Europejską decyzji, o których mowa w art. 23 ust. 4 lub art. 24 ust. 3 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.

Nowe przepisy przewidują również procedurę stwierdzenia na podstawie raportów o poziomie działalności, że instalacja zawiesiła działalność oraz o wstrzymaniu, w drodze decyzji ministra właściwego do spraw klimatu, wydawania uprawnień do emisji dla takich instalacji.

Wejście w życie rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331 spowodowało również konieczność uchylecia art. 68–70 oraz rozdziału 11 ustawy ETS, ze względu na przejęcie tej materii przez przepisy ww. rozporządzenia. Kolejnym celem przedmiotowej nowelizacji jest wykonanie rozporządzenia Komisji nr 2019/1842 z dnia 31 października 2019 r. ustanawiającego zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do dalszych ustaleń dotyczących dostosowań przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji ze względu na zmiany w poziomie działalności (Dz. Urz. UE L 282 z 04.11.2019, str. 20), zwanego dalej „rozporządzeniem 2019/1842”. Rozporządzenie 2019/1842 ustanawia jednolite w całej UE kryteria i zasady przeprowadzania dostosowania przydziałów uprawnień do emisji w okresie rozliczeniowym 2021–2030. Istotne znaczenie z perspektywy realizacji celów Dyrektywy 2003/87/WE ma także postulat, aby przydział uprawnień był dostosowany do zmieniającej się sytuacji w poszczególnych instalacjach i aby odzwierciedlał rzeczywisty poziom eksploatacji instalacji. Zmiany te są następstwem zmian poziomów działalności w instalacji. Z tego powodu mechanizm przydziału uprawnień do emisji jest ściśle powiązany z bieżącym analizowaniem sytuacji w instalacjach, w odniesieniu do których istnieje obowiązek dostarczania szczegółowych danych podlegających niezależnej weryfikacji. Na podstawie tych

danych organy państwa mają podejmować decyzje, czy zachodzi potrzeba dostosowania przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji.

Przepisy rozporządzenia 2019/1842 ustanawiają nie tylko szczegółowe wymagania dotyczące raportowania w zakresie poziomów działalności na poziomie każdej podinstalacji wyodrębnionej w ramach instalacji objętej systemem ETS, ale także wskazują na możliwość nałożenia na prowadzących instalacje obowiązku posługiwania się szablonami elektronicznymi lub określonymi formatami plików, aby zapewnić jednolite i spójne zasady przekazywania tych informacji (art. 3 ust. 3 akapit piąty). Podkreślenia wymaga, że obowiązki sprawozdawcze odnoszą się wyłącznie do prowadzących instalacje, które uzyskują przydział darmowych uprawnień do emisji, i mają one na celu, jak wspomniano, dostarczenie informacji niezbędnych do ustalenia, jaki przydział uprawnień do emisji powinien uzyskać w danym roku prowadzący instalację.

Projektowana ustawa zakłada, że raporty o zmianach w poziomach działalności będą przedkładane do Krajowego ośrodka, który już obecnie realizuje zadania związane z przyjmowaniem i oceną wniosków o przydział uprawnień do emisji, jak również opiniowaniem planów metodyki monitorowania danych, zasadniczo więc weryfikuje proces gromadzenia danych na potrzeby ustalenia przydziału uprawnień do emisji na etapie zatwierdzania planów metodyki, a także gromadzi dane wynikowe z tego procesu. W konsekwencji zatem zasadne jest, aby Krajowy ośrodek przyjmował raporty o zmianach w poziomach działalności, które realizowane są w oparciu o zatwierdzone plany metodyki monitorowania danych.

Proponuje się, aby raporty o zmianach w poziomie działalności były wprowadzane do Krajowej bazy o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji, o której mowa w przepisach ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2020 r. poz. 1077, z późn. zm.), zwanej dalej „Krajową bazą”.

Już na gruncie obowiązujących przepisów dotychczasowe informacje o rzeczywistych lub planowanych zmianach zdolności produkcyjnej, zmianach w poziomie działalności oraz o zmianach w działaniach instalacji w danym roku w podziale na podinstalacje albo o braku takich zmian, o których mowa w art. 64 ust. 1 ustawy ETS, przedkładane są w taki sposób, tj. za pośrednictwem Krajowej bazy, stąd proponuje się przyjęcie analogicznego rozwiązania w odniesieniu do raportów o zmianach w poziomach działalności.

Raport będzie wprowadzany do Krajowej bazy na elektronicznych formularzach dostępnych w systemie informatycznym tej bazy w trybie bezpośredniego połączenia z siecią. W tym zakresie

proponuje się utrzymanie istniejącego rozwiązania, niemniej zakres i sposób realizacji tego obowiązku sprawozdawczego ulegnie zasadniczym zmianom. Proponuje się również, aby na wypadek braku dostępności w Krajowej bazie w pełni działającej infrastruktury informatycznej do wykonywania obowiązku raportowania w roku, kiedy po raz pierwszy obowiązek ten będzie realizowany, tj. w pierwszym kwartale 2021 r., możliwe było przedkładanie raportów w postaci elektronicznej umożliwiającej przetwarzanie zawartych w nim danych i w postaci papierowej albo w postaci elektronicznej umożliwiającej przetwarzanie zawartych w nim danych, opatrzonej podpisem zaufanym, podpisem elektronicznym lub podpisem osobistym. Projekt zawiera propozycję przepisów przejściowych w tym zakresie.

Jednocześnie zakres informacji przekazywanych w rocznych raportach będzie wzorował się na szablonach formularzy raportów, które opracuje Komisja Europejska. Obecnie trwają prace zmierzające do ustalenia wzoru formularza raportu, w których uczestniczą przedstawiciele państw członkowskich UE i Komisji Europejskiej.

Zgodnie z rozporządzeniem 2019/1842 dane zebrane od prowadzących instalację powinny odzwierciedlać rzeczywiste informacje na temat eksploatacji instalacji. Kluczowe znaczenie ma tu kryterium rzetelności przekazywanych danych, które zapewnia nie tylko poddanie ich niezależnej weryfikacji, ale również mechanizmy kontroli, które mają zapewnić organy państwa członkowskiego UE.

W pierwszej kolejności podnieść należy, że rozporządzenie 2019/1842 wymaga poddania corocznie przekazywanych raportów o zmianach w poziomach działalności obowiązkowi weryfikacji na zasadach określonych w rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2018/2067 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie weryfikacji danych oraz akredytacji weryfikatorów na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 334 z 31.12.2018, str. 94), zwanym dalej „rozporządzeniem wykonawczym Komisji 2018/2067”. Oznacza to, że każdy raport będzie musiał zostać poddany ocenie weryfikatora, który w opracowywanym sprawozdaniu z weryfikacji musi ocenić zgodność przedstawionych informacji z wymaganiami planu metodyki monitorowania, a także wymaganiami rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331 oraz rozporządzenia 2019/1842.

Sprawozdania z weryfikacji raportów dotyczących zmian w poziomach działalności będą przedkładane w taki sam sposób jak raporty, tj. przez dedykowany moduł sprawozdawczości utworzony w Krajowej bazie.

Dodatkowo, w przypadkach wskazanych w art. 3 ust. 4 rozporządzenia 2019/1842, właściwy organ państwa członkowskiego zobowiązany jest do zachowawczego oszacowania wartości parametrów dotyczących danych podstawowych w odniesieniu do poszczególnych podinstalacji, którym przydzielono uprawnienia. Projektowana ustawa przewiduje powierzenie tego zadania Krajowemu ośrodkowi. W celu uzyskania informacji i danych niezbędnych do przeprowadzenia oszacowania parametrów dotyczących danych podstawowych Krajowy ośrodek będzie mógł wystąpić do prowadzącego instalację o złożenie wyjaśnień lub przedstawienie informacji i danych potrzebnych do oszacowania parametru, który zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia 2019/1842 powinien zawierać raport o poziomach działalności.

Dokonując oszacowania wartości parametrów dotyczących danych podstawowych poszczególnych podinstalacji, Krajowy ośrodek będzie mógł również wziąć pod uwagę informacje i dane będące w jego posiadaniu, w szczególności zawarte w:

- 1) zezwoleniu na emisję gazów cieplarnianych;
- 2) raporcie na temat wielkości emisji i sprawozdaniu z weryfikacji tego raportu;
- 3) raporcie, o którym mowa w art. 7 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji), zwanej dalej „ustawą SZE”.

Dodatkowo, ponieważ czynności związane z oceną raportu prowadzącego instalację dotyczą również sprawozdania z weryfikacji, Krajowy ośrodek będzie upoważniony do wystąpienia do weryfikatora, który sporządził sprawozdanie z weryfikacji raportu o zmianach w poziomie działalności, o przedłożenie wewnętrznej dokumentacji z weryfikacji, o której mowa w art. 26 rozporządzenia wykonawczego Komisji 2018/2067.

Oszacowane wartości parametrów dotyczące danych podstawowych w odniesieniu do każdej podinstalacji Krajowy ośrodek wprowadzi do Krajowej bazy. Jednakże, z uwagi na funkcjonalność Krajowej bazy, moduł wprowadzania danych w tym zakresie będzie obowiązywał dopiero od 2022 r.

Ponieważ zgodne z Dyrektywą 2018/410 zmiany przydziałów do emisji mają być realizowane w sposób jednolity i niedyskryminujący, z uwzględnieniem odpowiednich wzrostów i spadków produkcji, dostosowanie przydziałów uprawnień w okresie 2021–2030 będzie następowało z zachowaniem określonych Dyrektywą 2018/410 progów (+/- 15%), w oparciu o średnią krocząca z okresu dwóch ostatnich lat. W konsekwencji ocenę przesłanek przeprowadzenia dostosowań przydziałów uprawnień do emisji będzie corocznie rozpoczynało wyznaczenie średniego poziomu działalności w każdej podinstalacji w okresie ostatnich dwóch lat.

Wyznaczenie średniej kroczącej nastąpi na podstawie informacji przekazywanych w raportach o zmianach w poziomach działalności. Średni poziom działalności każdej podinstalacji będzie wyznaczał Krajowy ośrodek. Potrzeba uzyskania informacji na temat średniego poziomu działalności (średniej kroczącej) w odniesieniu do dwóch lat poprzedzających pierwsze wydanie uprawnień do emisji w nowym okresie rozliczeniowym, tj. w 2021 r., uzasadnia potrzebę pozyskania informacji o zmianach w poziomie działalności w odniesieniu do roku 2019 i 2020. Z tego powodu w terminie do dnia 28 lutego 2021 r. prowadzący instalacje, którym przydzielono uprawnienia do emisji w kolejnym okresie 2021–2025, zobowiązani są przedłożyć raporty o zmianach w poziomie działalności według wymagań przewidzianych w rozporządzeniu 2019/1842 za lata 2019 i 2020.

W oparciu o informacje zawarte w raportach na temat zmian w poziomach działalności Krajowy ośrodek, każdego roku, będzie dokonywał porównania średniego poziomu działalności w każdej podinstalacji z historycznym poziomem działalności przyjętym do określenia początkowego przydziału uprawnień do emisji, na zasadach określonych w rozporządzeniu Komisji (UE) 2019/331. Jeżeli z porównania wyniknie uzasadnienie zastosowania dostosowania przydziału uprawnień do emisji na zasadach określonych w art. 5 i art. 6 rozporządzenia 2019/1842, Krajowy ośrodek dokona dostosowania przydziału uprawnień do emisji w sposób wskazany w tych przepisach.

Propozycja wyłączenia w stosunku do prowadzących instalacje możliwości składania skarg do sądów administracyjnych na czynność zachowawczego oszacowania wartości parametrów, w wielu przypadkach konieczną do obliczania ostatecznej liczby uprawnień do emisji jest konsekwencją przede wszystkim mechanizmów dotyczących przydziału uprawnień do emisji przyjętych w przepisach prawa UE.

Gdyby doszło do zakwestionowania przez prowadzącego instalację przed sądem administracyjnym zachowawczego szacowania wartości parametrów, w wyniku którego została określona ostateczna roczna liczba uprawnień do emisji, należałoby zastosować jedną z dwóch możliwych dróg dalszego postępowania: wydać prowadzącemu instalację liczbę uprawnień do emisji wynikającą z zachowawczego oszacowania i ewentualnie korygować tę liczbę po uprawomocnieniu się wyroku (o ile wykonanie wyroku sądu administracyjnego pociągałoby za sobą taki skutek) albo wstrzymać procedurę wydawania uprawnień do emisji do czasu uprawomocnienia się wyroku w sprawie.

Pierwsza możliwość, która wydawałaby się najbardziej optymalna, nie ma odzwierciedlenia w przepisach prawa UE. Zgodnie z regulacją art. 48 ust. 1 i 2 rozporządzenia delegowanego

Komisji (UE) 2019/1122 z dnia 12 marca 2019 r. uzupełniającego dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do funkcjonowania rejestru Unii (Dz. Urz. UE L 177 z 02.07.2019, str. 3, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) 2019/1122”, centralny administrator (tj. Komisja Europejska) ma obowiązek dopilnować, aby rejestr UE automatycznie przekazywał uprawnienia do emisji z unijnego rachunku przydziału uprawnień do emisji na odpowiedni rachunek posiadania – zgodnie z odpowiednią tabelą krajowego rozdziału uprawnień przedstawioną wcześniej przez krajowego administratora. Temu momentowi odpowiada etap, w którym minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Komisji Europejskiej informację, o której mowa w projektowanym art. 64b ust. 7 ustawy ETS. System automatycznego wydawania uprawnień, określony w art. 48 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122, nie przewiduje sytuacji, w której prowadzący instalację, w wyniku skutecznego zakwestionowania przez niego przed krajowym organem jakiegokolwiek czynności, mógłby doprowadzić do późniejszego wydania mu brakujących uprawnień do emisji, tj. po przekazaniu uprawnień przez centralnego administratora. Przepis art. 48 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122 przewiduje jedynie sytuację odwrotną – zwrot nadwyżki wydanych uprawnień do emisji.

Należy również mieć na uwadze, że zgodnie z art. 146 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.) sąd administracyjny, uwzględniając skargę na czynność, jaką jest zachowawcze szacowanie, byłby zobowiązany stwierdzić bezskuteczność czynności, co samo w sobie powodowałoby znaczące trudności w określeniu skutków takiego wyroku w kontekście wydanej już liczby uprawnień (które w dużej liczbie zostałyby do tego czasu umorzone).

Drugą rozpatrywaną drogę należy uznać za zdecydowanie niekorzystną dla prowadzących instalacje, bowiem nie wydaje się możliwe, aby mogli oni sobie pozwolić na to, aby wydawanie uprawnień zostało wstrzymane na czas potrzebny do prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy przez sąd administracyjny. Z kolei dopiero od tego momentu Krajowy ośrodek będzie mógł mieć pewność, że wydanie uprawnień w liczbie określonej na podstawie zaskarżonego szacowania jest zgodne z prawem i nie zostanie ona zmieniona (ten stan utrzymywałyby się do czasu wydania prawomocnego wyroku, czyli najprawdopodobniej kilka lat).

Ponadto zarówno w pierwszym przypadku, jak i drugim, doszłoby w kolejnych latach do poważnego problemu praktycznego, który będzie rzutować na możliwość ustalenia liczby uprawnień do emisji w odniesieniu do danej instalacji na kolejne lata okresu rozliczeniowego. Zaskarżane parametry byłyby wykorzystywane do obliczenia uprawnień w kolejnym roku

(wynika to z faktu, że poziom działalności z dwóch lat jest podstawą do określania średniego poziomu działalności, na podstawie którego oblicza się ostateczną roczną liczbę uprawnień do emisji), co podważałoby możliwości dalszego wydawania uprawnień do emisji.

Z powyższego wynika, że na gruncie prawa unijnego nie ma żadnych podstaw proceduralnych, aby zrealizować ewentualne rozstrzygnięcia krajowych sądów skutkujące zwiększeniem przydziału uprawnień do emisji, bowiem nie mogą mieć one wpływu na zachowania i rozstrzygnięcia w tej sprawie instytucji unijnych (Komisji Europejskiej, Centralnego administratora), które nie są związane orzeczeniami polskich sądów.

Krajowy ośrodek uzyska dodatkowo upoważnienie do kierowania wystąpień do prowadzącego instalację dotyczących złożenia wyjaśnień lub przekazania informacji dotyczących przesłanek stosowania dostosowań. Z rozporządzenia 2019/1842 wynika, że w trakcie oceny przesłanek stosowania dostosowań należy wziąć pod uwagę zmiany w poziomie działalności, które są następstwem stosowania energooszczędnych technologii, zmiany w zakresie dostaw ciepła, odzyskiwania energii gazów odlotowych itd. Dlatego też na gruncie rozporządzenia 2019/1842 właściwy organ został upoważniony do wykorzystywania w trakcie oceny przesłanek stosowania dostosowań również innych informacji, o których przedłożenie zwrócił się do prowadzącego instalację. W konsekwencji upoważnienie to zostało przypisane Krajowemu ośrodkowi.

Projekt przewiduje przy tym, że wezwania Krajowego ośrodka oraz czynności prowadzącego instalację w toku procedury oceny rocznych raportów na temat zmian w poziomach działalności, a także dokonywanie wyjaśnień i przedstawianie informacji w trakcie badania przesłanek stosowania dostosowań przydziałów uprawnień do emisji będą realizowane za pośrednictwem Krajowej bazy. Przyjęcie takiego rozwiązania jest podyktowane potrzebą zapewnienia szybkiej komunikacji z prowadzącym instalację przy wyjaśnianiu wątpliwości i pozyskiwaniu niezbędnych informacji. Zgodnie bowiem z rozporządzeniem 2019/1842 dopóki właściwy organ nie ustali, że nie ma wymogu dostosowania przydziału uprawnień do emisji (co może nastąpić dopiero po przedłożeniu zweryfikowanego raportu rocznego na temat zmian w poziomach działalności, ustaleniu, że nie występują przesłanki do oszacowania wartości parametrów dotyczących danych podstawowych i nie zachodzi podstawa dostosowania początkowego przydziału uprawnień do emisji na zasadach określonych w art. 5 i art. 6 rozporządzenia 2019/1842), organ państwa członkowskiego UE wstrzymuje wydanie uprawnień do emisji. W związku z tym ustawa o ETS przewiduje mechanizm wstrzymania przez ministra właściwego do spraw klimatu wydania całkowitej albo dostosowanej całkowitej

rocznej liczbie uprawnień do emisji dla instalacji, wobec których nie zakończono czynności szacowania parametrów.

Aby zatem skrócić czas potrzebny do przeprowadzenia ww. czynności wyjaśniających i sprawdzających, przed ustaleniem, jaki przydział uprawnień do emisji powinien w danym roku otrzymać prowadzący instalację, projekt ustawy zakłada wykorzystanie infrastruktury modułu sprawozdawczego Krajowej bazy również jako platformy komunikacji z prowadzącym instalację. Moduł w tym zakresie zostanie uruchomiony od dnia 1 stycznia 2022 r. W roku 2021 wezwania Krajowego ośrodka i przekazywanie wyjaśnień przez prowadzącego instalację będą odbywały się w formie tradycyjnej.

W wyniku porównania średniego poziomu działalności w podinstalacji z historycznym poziomem działalności przyjętym do określenia początkowego przydziału uprawnień do emisji oraz dokonanego w jego następstwie dostosowania przydziału uprawnień do emisji na zasadach określonych w art. 5 i art. 6 rozporządzenia 2019/1842, zostanie opracowana informacja o całkowitej rocznej liczbie uprawnień do emisji przydzielonej instalacji lub dostosowanej liczbie uprawnień do emisji, którą minister właściwy do spraw klimatu przekaze Komisji Europejskiej.

Minister właściwy do spraw klimatu zostanie upoważniony do ogłoszenia w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra informacji o ostatecznej rocznej liczbie uprawnień do emisji przydzielonej instalacji i dostosowanej rocznej liczbie uprawnień do emisji dla instalacji.

Rozporządzenie 2019/1842 obliguje również państwa członkowskie do wyegzekwowania zwrotu uprawnień do emisji, jeżeli w danym roku prowadzącemu instalację wydano na rachunek w rejestrze UE uprawnienia do emisji w liczbie większej niż jest to wskazane w informacji zamieszczonej w Biuletynie Informacji Publicznej. Zwrot nadmiarowo wydanych uprawnień do emisji będzie zasadniczo realizowany na podstawie procedury uregulowanej art. 18 i art. 19 ustawy ETS. Stosowne zmiany w tym zakresie, w szczególności w art. 17 (ogólne zasady przydziału uprawnień instalacjom) oraz w art. 18 ust. 1 (definicja nadmiarowo wydanych uprawnień) zawarto w projekcie ustawy, natomiast przepisy przejściowe przewidują dotychczasowe zasady dla uprawnień do emisji wydanych na rachunek posiadania operatora w rejestrze UE w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.

Powyższe zmiany pociągają za sobą również konieczność dokonania zmiany w ustawie SZE w zakresie dodania do katalogu informacji objętej Krajowym system bilansowania i prognozowania emisji (zawartym w Krajowej bazie), informacji o poziomach działalności na

poziomie podinstalacji oraz innych danych zawartych w raportach dotyczących poziomów działalności, o których mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia 2019/1842.

Zmiana w art. 26d ust. 3 ustawy ETS ma na celu doprecyzowanie rozróżnienia między projektem wykazu instalacji, dla których planowany jest przydział uprawnień do emisji (przygotowywanego przez Krajowy ośrodek na podstawie ust. 1), od wykazu instalacji, dla których planowany jest przydział uprawnień do emisji (przekazywanego Komisji Europejskiej przez ministra właściwego do spraw klimatu na podstawie ust. 3) oraz precyzuje termin, w którym minister ma przekazać ten wykaz – zgodnie z art. 11 ust. 1 akapit 2 Dyrektywy 2003/87/WE.

Ze względu na różnorodną praktykę organów wprowadzono przepisy określające zawartość decyzji zatwierdzającej plan metodyki monitorowania (art. 26f ust. 11a ustawy ETS) oraz określono decyzję jako formę prawną zatwierdzania istotnych zmian planu metodyki monitorowania (art. 26g ust. 4 ustawy ETS). Zmiany te mają na celu ujednolicenie praktyki organów w tym zakresie.

Ponadto zaproponowano przepisy dotyczące określenia początkowej daty obowiązywania planu monitorowania wielkości emisji. Zmiana w art. 54 ust. 1 pkt 6 ustawy ETS ma na celu dostosowanie tego przepisu do art. 16 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/2066 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zmieniającego rozporządzenie Komisji (UE) nr 2012/601 (Dz. Urz. UE L 334 z 31.12.2018, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2018/2066”. Aktualne brzmienie art. 54 ust. 1 pkt 6 ustawy ETS, ograniczając datę, od której ma zastosowanie plan monitorowania wielkości emisji do daty złożenia wniosku, nie do końca precyzyjnie oddaje intencję art. 16 ust. 1 rozporządzenia 2018/2066, który przewiduje możliwość prowadzenia monitorowania i raportowania emisji przy zastosowaniu zmodyfikowanego planu monitorowania przed jego zatwierdzeniem, jeżeli prowadzący instalację może w sposób uzasadniony założyć, że proponowane zmiany nie są istotne lub monitorowanie prowadzone zgodnie z pierwotnym planem monitorowania skutkowałoby pozyskaniem niekompletnych danych dotyczących emisji. Przepis ten nie wiąże daty początkowej monitorowania z dniem złożenia wniosku, dlatego dotychczasowe brzmienie art. 54 ust. 1 pkt 6 ustawy ETS należy zmodyfikować. Nowe brzmienie art. 54 ust. 1 pkt 6 ww. ustawy daje możliwość stosowania zmodyfikowanego planu monitorowania przed jego zatwierdzeniem przy zachowaniu warunków wskazanych w art. 16 ust. 1 akapit pierwszy

rozporządzenia 2018/2066. Przepisy rozporządzenia 2018/2066 zostały skonstruowane w ten sposób, aby trwające procedury administracyjne związane z oceną charakteru zmian wprowadzanych w planie i ich zatwierdzeniem nie stały na przeszkodzie obowiązkowi monitorowania emisji w sposób zapewniający m.in. ujęcie wszystkich źródeł emisji znajdujących się w granicach instalacji (kompletność, dokładność, rzetelność metodyki monitorowania). Jednocześnie przepis rozporządzenia 2018/2066 (art. 16 ust. 1 akapit drugi) przewiduje odpowiednie gwarancje, które umożliwiają prowadzącemu instalację ustalenie jego sytuacji prawnej, jeżeli kompetentny organ odmówi zatwierdzenia zmian, o których wprowadzenie w planie ubiegał się prowadzący instalację (prowadzenie monitorowania wielkości emisji równoległe w oparciu o dotychczasowy i zmodyfikowany plan monitorowania). Po zatwierdzeniu zmian w planie prowadzący instalację zobligowany jest prowadzić monitorowanie wielkości emisji na podstawie nowego planu.

Ponadto zgodnie z art. 77 ust. 2 rozporządzenia 2018/2066 przepisy rozporządzenia (UE) nr 601/2012 z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 181 z 12.07.2012, str. 30, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem (UE) nr 601/2012”, mogą mieć zastosowanie jedynie do monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji, które miały miejsce przed dniem 1 stycznia 2021 r. W związku z powyższym plany monitorowania wielkości emisji, sporządzone i zatwierdzone na podstawie przepisów rozporządzenia (UE) nr 601/2012 należy zastąpić planami monitorowania wielkości emisji sporządzonymi na podstawie rozporządzenia 2018/2066 od dnia 1 stycznia 2021 r.

W tym celu niezbędna jest regulacja przejściowa zobowiązująca prowadzących instalację do przedłożenia nowych planów monitorowania wielkości emisji oraz norma kompetencyjna dla organów właściwych do wydania zezwolenia do zatwierdzenia tych planów z mocą od dnia 1 stycznia 2021 r.

Przewidziano termin 4-miesięczny dla prowadzących instalacje na złożenie wniosków o zmianę zezwolenia w zakresie zmiany planu monitorowania. Wraz z wnioskiem o zatwierdzenie nowego planu monitorowania wielkości emisji prowadzący instalację będzie zobowiązany do przedłożenia do zatwierdzenia nowego planu poboru próbek, co ma zagwarantować spójność treści obu dokumentów (które mają być razem zatwierdzone od dnia 1 stycznia 2021 r.) oraz zapewnić ich zgodność z przepisami rozporządzenia 2018/2066. Projektowana ustawa przewiduje dłuższy – 60-dniowy termin na wydanie opinii przez Krajowy ośrodek w przedmiocie ww. planów, ze względu na przewidywaną dużą liczbę wniosków.

W przypadku prowadzących instalację, którzy zdecydowali się złożyć nowe plany monitorowania wielkości emisji wraz z planami poboru próbek przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy, bezpośrednio na podstawie rozporządzenia 2018/2066 z uwagi na dyspozycję art. 77 tego rozporządzenia, przewidziany jest przepis umożliwiający zatwierdzenie planów, począwszy od dnia 1 stycznia 2021 r.

Analogiczną procedurę przewidziano również w zakresie dostosowywania planów monitorowania emisji w odniesieniu do operatorów statków powietrznych. Wnioski złożone w powyższym trybie będą rozpatrywane analogicznie do obecnej procedury zatwierdzania planów monitorowania emisji z operacji lotniczych lub uproszczonych planów monitorowania emisji z operacji lotniczych, jednak również w tym przypadku będą zatwierdzane przez ministra właściwego do spraw klimatu z mocą od dnia 1 stycznia 2021 r.

Zmiana art. 58 ust. 3 wprowadza normę, na podstawie której w sytuacji gdy zezwolenie udzielone instalacji stanie się bezprzedmiotowe, wygasa również decyzja zatwierdzająca plan metodyki monitorowania, o której mowa w art. 26f ust. 11 pkt 1, udzielona tej samej instalacji. Wprowadzenie tego przepisu jest konieczne z uwagi na potrzebę eliminowania z obrotu prawnego decyzji powiązanych z instalacją, która przestaje być objęta systemem, a które materialnie były następstwem uczestnictwa instalacji w systemie.

W treści art. 86 ust. 1 doprecyzowano obowiązek przekazywania kopii raportów na temat wielkości emisji i sprawozdań z weryfikacji tych raportów ministrowi właściwemu do spraw klimatu, w sytuacji gdy obowiązek ten realizuje operator statku powietrznego. *Ratio legis* takiego rozwiązania związane jest m.in. z tym, że to ww. minister, będący jednocześnie organem upoważnionym do zatwierdzania planów monitorowania wielkości emisji, zgodnie z art. 79 ust. 1 zatwierdza raport z udoskonaień metodyki monitorowania. Raport w zakresie udoskonaień sporządza się m.in. na podstawie zaleceń weryfikatora, które zawarte są w sprawozdaniach z weryfikacji raportów na temat wielkości emisji. Bez sprawozdania z weryfikacji minister właściwy do spraw klimatu nie będzie mógł sam zweryfikować, czy operator powinien przedstawić do zatwierdzenia raport w zakresie udoskonaień. Do ustawy ETS wprowadzono także art. 92a. Przepis ten wprowadza upoważnienie do wprowadzenia blokady rachunku w rejestrze UE posiadaczowi rachunku, który nie rozliczył zaległych emisji. Rozwiązanie to służy zapewnieniu większej skuteczności systemowi handlu uprawnieniami, którego celem jest to, aby emisje zawsze były rozliczone. Blokada będzie polegała na zawieszeniu dostępu do rachunku wszystkim ustanowionym przez posiadacza rachunku upoważnionym przedstawicielom. Mechanizm „zawieszenia dostępu” będzie umożliwiał

posiadaczowi rachunku wykonanie obowiązku rozliczenia emisji. Umarzanie uprawnień w wykonaniu obowiązku rozliczenia emisji będzie następowało na podstawie wniosku skierowanego do administratora rejestru, o którym mowa w art. 30 ust. 10 rozporządzenia Komisji (UE) nr 2019/1122. Należy mieć na uwadze, że propozycja znajduje oparcie w art. 30 ust. 3 lit. b rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122, który określa przypadek zawieszenia rachunku na podstawie „przepisów prawa krajowego, które służą zasadnemu celowi, i zgodnie z nimi”.

Zmiana w art. 10 ust. 1 pkt 2 ma charakter porządkowy. Usunięto z przepisu fragment „lub do procesów, do których upoważniony przedstawiciel miałby w przeciwnym przypadku dostęp”, ponieważ zawieszenie dostępu do rachunku oznacza brak możliwości wykonywania na nim jakichkolwiek procesów. Ponadto proponuje się uchylenie art. 93 ustawy ETS ze względu na brak w rozporządzeniu Komisji (UE) 2019/1122 odpowiednika art. 67 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) nr 389/2013 z dnia 2 maja 2013 r. ustanawiającego rejestr Unii zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, decyzjami nr 280/2004/WE i nr 406/2009/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylającego rozporządzenia Komisji (UE) nr 920/2010 i nr 1193/2011 (Dz. Urz. UE L 122 z 03.05.2013, str. 1), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) nr 389/2013” („Uprawnienia do emisji lotniczych mogą umarzać tylko operatorzy statków powietrznych”). Ponadto należy zwrócić uwagę, że możliwość rozliczania emisji przez prowadzących instalacje uprawnieniami lotniczymi dopuszcza art. 12 ust. 3 zdanie drugie Dyrektywy 2003/87/WE, który dla okresu od dnia 1 stycznia 2021 r. w swoim literalnym brzmieniu pomija dla nich wyłączenie możliwości umarzania uprawnień lotniczych (w przeciwieństwie do analogicznej regulacji przewidzianej dla okresu przed 31 grudnia 2020 r. – art. 12 ust. 3 zdanie pierwsze Dyrektywy 2003/87/WE).

Zaproponowano również zmiany w art. 95 ust. 1 i 2 ustawy ETS, które dotyczą obowiązku przekazywania organom Inspekcji Ochrony Środowiska wykazów operatorów statków powietrznych, którzy nie posiadają zatwierdzonego planu monitorowania emisji z operacji lotniczych albo uproszczonego planu monitorowania emisji z operacji lotniczych. Nowa regulacja przenosi ten obowiązek z Krajowego ośrodka na ministra właściwego do spraw klimatu oraz wydłuża termin jego realizacji do dnia 15 kwietnia każdego roku. Minister właściwy do spraw klimatu przekazywałby ten wykaz również Krajowemu ośrodkowi.

Niniejsza propozycja wynika z tego, że Krajowy ośrodek, na którym aktualnie spoczywa obowiązek sporządzania wykazu, nie dysponuje pełnymi informacjami o operatorach, którzy nie posiadają zatwierdzonego planu monitorowania emisji z operacji lotniczych, ponieważ

operator sam zgłasza do ministra właściwego do spraw klimatu np. wnioski o zatwierdzenie planu tonokilometrów lub planu monitorowania emisji, a Krajowy ośrodek otrzymuje taki plan do zaopiniowania. W związku z tym to minister właściwy do spraw klimatu posiada odpowiednie informacje, aby stworzyć taką listę. Lista operatorów statków powietrznych przypisanych poszczególnym administrującym państwom członkowskim tworzona przez Komisję Europejską sporządzana jest na przełomie stycznia i lutego, więc konieczne jest wydłużenie terminu sporządzenia wykazu, o którym mowa w art. 95, żeby jego podstawą były aktualne dane o operatorach przypisanych do Polski jako państwa administrującego.

Dyrektywa 2003/87/WE przewiduje możliwość zawierania przez UE umów z państwami trzecimi dotyczących wzajemnego uznawania uprawnień między EU ETS a zgodnymi z nim obowiązującymi systemami handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych. W dniu 23 listopada 2017 r. została zawarta umowa między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie powiązania ich systemów handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych. Państwa członkowskie UE nie są stronami tej umowy, jednak związanie państw członkowskich umowami zawieranymi przez UE z państwami trzecimi wynika z art. 216 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (umowy zawarte przez UE wiążą instytucje UE i państwa członkowskie). Umowa weszła w życie w dniu 1 stycznia 2020 r. po wymianie dokumentów ratyfikacyjnych przez strony. Na dzień sporządzenia niniejszej propozycji legislacyjnej umowa była zmieniana decyzją Wspólnego Komitetu, o którym mowa w rozdziale VI umowy (art. 13–14). Wskazana decyzja zmienia załączniki I i II umowy, przy czym przewiduje się kolejne zmiany załączników w celu ich dostosowania do kolejnego okresu rozliczeniowego w latach 2021–2030 i zmian, które są przedmiotem procedury legislacyjnej w Szwajcarii.

Celem umowy jest powiązanie unijnego i szwajcarskiego ETS (dalej odpowiednio jako „EU ETS” i „CH ETS”), z tego względu określono minimalne warunki, jakie powinny spełniać oba systemy, aby możliwe było wzajemne uznawanie rozliczeń dokonywanych przez podmioty objęte zakresem Dyrektywy 2003/87/WE i odpowiadających im regulacji szwajcarskich oraz monitorowanie i raportowanie wielkości emisji w ramach obu systemów. Integracja systemów ETS obejmuje zarówno prowadzących instalacje, jak i sektor lotniczy.

Umowa zakłada w art. 4 ust. 1 wzajemne uznawanie uprawnień wydawanych w EU ETS i CH ETS do celów rozliczania wielkości emisji. W tym celu przewidziano nową definicję uprawnień do emisji, poszerzoną o uprawnienia wydane w ramach CH ETS.

Integracja systemów zakłada, w odniesieniu do działań lotniczych, konieczność dodatkowego rozliczania przez operatorów statków powietrznych wielkości emisji pochodzących z lotów wewnątrz Szwajcarii oraz między lotniskami (Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) i Szwajcarii)³⁾. Operatorzy w dalszym ciągu będą przypisani do jednego państwa administrującego. Loty rozpoczynające się w EOG i kończące się w Szwajcarii będą przypisane do EU ETS, natomiast loty rozpoczynające się w Szwajcarii a kończące się w EOG oraz rozpoczynające się i kończące w Szwajcarii będą przypisane do CH ETS. Należy mieć na uwadze, że Szwajcaria nie jest stroną Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym. Stronami tego porozumienia są wszystkie państwa członkowskie UE oraz Norwegia, Islandia i Lichtenstein. Projekt zakłada również, że loty między krajami trzecimi a EOG lub Szwajcarią będą wyłączone. Taki stan ma się utrzymywać najkrócej do końca 2023 r.

W projekcie ustawy zaproponowano zmianę definicji operacji lotniczej, która ma na celu zapewnienie stosowania obowiązków wynikających z ustawy ETS dla lotów objętych CH ETS.

Należy mieć na uwadze, że ta zmiana oczywiście nie powoduje objęcia EU ETS lotów ze Szwajcarii do państwa członkowskiego EOG ani lotów wewnątrz Szwajcarii, a jedynie umożliwi polskim operatorom wykonywanie obowiązków wynikających z CH ETS na podstawie ustawy polskiej (analogicznych do obowiązków wynikających z EU ETS). Ustawa będzie służyła teraz wykonywaniu obowiązków zarówno w ramach EU ETS, jak i CH ETS. Zgodnie z załącznikiem I lit. B do umowy „właściwe organy państw członkowskich UE (EOG) są odpowiedzialne za wszystkie zadania związane z administrowaniem operatorami statków powietrznych, którzy zostali im przypisani, w tym również za zadania związane ze ETS Szwajcarii (na przykład przyjmowanie sprawozdań dotyczących zweryfikowanych emisji uwzględniających zarówno unijne, jak i szwajcarskie działania lotnicze, przydział, wydawanie i przekazywanie uprawnień, zgodność i egzekwowanie prawa itd.)”. Propozycja opiera się na założeniu, że regulacje szwajcarskie będą analogiczne do europejskich. Zgodnie ze zmienionym decyzją nr 2/2019 Wspólnego Komitetu załącznikiem do umowy na operatorach lotniczych przypisanych państwom członkowskim UE, wykonujących loty w ramach CH ETS, będą spoczywać dodatkowe obowiązki związane z monitorowaniem i raportowaniem wielkości emisji objętych reżimem tego systemu, przy czym ani umowa, ani dotychczasowe unijne akty prawne nie przewidują, aby operatorzy mieli obowiązek przedkładania dodatkowych,

³⁾ Zakresem CH ETS objęte są loty, które rozpoczynają się lub kończą na terytorium Szwajcarii, z wyłączeniem lotów rozpoczynających się w EOG i kończących się na lotnisku położonym w Szwajcarii (które są objęte EU ETS).

obejmujących CH ETS planów monitorowania i raportów o wielkości emisji. Mając zatem na uwadze dostępne aktualnie informacje oraz konieczność zrealizowania celu umowy, należy przyjąć, że wykonywanie obowiązków związanych z monitorowaniem i sporządzaniem raportów z wielkości emisji z lotów objętych CH ETS będzie się odbywało na zasadach ustalonych w EU ETS (czemu w Polsce będzie miała służyć ustawa ETS), ale na zmienionych formularzach, uwzględniających loty w ramach obu systemów.

Operator statku będzie przypisany do jednego państwa administrującego należącego do EOG lub do Szwajcarii (co do zasady tak jak dotychczas). Podobnie każdy operator będzie posiadał jeden rachunek operatora statków powietrznych – albo w rejestrze UE, albo w rejestrze Szwajcarii. Operatorzy administrowani przez państwa członkowskie będą posiadali rachunek w rejestrze UE, natomiast operatorzy administrowani przez Szwajcarię – rachunek w rejestrze Szwajcarii. Pomiędzy rejestrami będą się odbywały transfery uprawnień do emisji.

Szwajcaria będzie odpowiedzialna za realizację wszystkich obowiązków operatorów, dla których ma być państwem administrującym (obowiązki zarówno w CH ETS, jak i EU ETS), obejmujących m.in. przydział uprawnień, weryfikację raportów z wielkości emisji, umarzanie uprawnień, egzekucję itd. Pomiędzy Szwajcarią a Komisją Europejską mają być poczynione dodatkowe ustalenia dotyczące wzajemnej wymiany informacji i dokumentów.

Zasadą jest, że jeden lot jest przyporządkowany do jednego systemu – albo do EU ETS albo do CH ETS. Wynika to z tego, że jak wskazuje Komisja Europejska, zakresy działań lotniczych EU ETS i CH ETS nie są do końca kompatybilne i występują między nimi nieznaczące różnice, chociaż umowa zakłada w art. 6 zdanie drugie, że „Włączenie działań lotniczych do ETS Szwajcarii odbywa się na takich samych zasadach jak włączenie ich do ETS UE, w szczególności w zakresie przepisów dotyczących zakresu, pułapu i przydziału.”. Dodatkowo w EU ETS w pierwszej kolejności rozliczane będą emisje pochodzące z działań objętych CH ETS, natomiast w CH ETS w pierwszej kolejności rozliczane będą emisje pochodzące z działań objętych EU ETS, co ma ograniczyć sytuacje niespełniania przez operatorów obowiązków wynikających z systemu, który nie jest obsługiwany przez administrujące je państwo. A zatem operator posiadający rachunek w polskiej części rejestru UE najpierw rozliczy swoje emisje z lotów wewnątrz Szwajcarii oraz rozpoczynających się z lotniska w Szwajcarii i kończących się na lotniskach EOG, tak aby ograniczyć konieczność egzekwowania przez Polskę obowiązków wynikających z przynależności tego operatora do CH ETS. Państwo administrujące będzie zatem odpowiedzialne za weryfikację wszystkich obowiązków wynikających z wykonywania działań lotniczych przez operatorów zarówno w odniesieniu do EU ETS, jak i CH ETS. Dlatego

w art. 93 ustawy ETS przewidziano zmianę mającą na celu zapewnienie, aby operatorzy statków powietrznych podlegający ustawie ETS w pierwszej kolejności rozliczali loty objęte CH ETS.

Włączenie do zakresu ustawy ETS lotów objętych CH ETS wymaga zamiany zakresu geograficznego państw, których nie dotyczy derogacja określona w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2392 z dnia 13 grudnia 2017 r. zmieniającym dyrektywę 2003/87/WE w celu utrzymania obecnych ograniczeń zakresu zastosowania w odniesieniu do działań lotniczych i w celu przygotowania wdrożenia globalnego środka rynkowego po 2021 r. (Dz. Urz. UE L 350 z 29.12.2017, str. 7). W chwili obecnej derogacja ma zastosowanie do państw niebędących członkami EOG. Aby skutecznie wyłączyć Szwajcarię spoza zbioru państw trzecich, których dotyczy derogacja, należy w art. 141, dla okresu 1 stycznia 2020 r. – 31 grudnia 2023 r., wprowadzić nowy przepis przesądzający, że przepisów dotyczących raportowania wielkości emisji oraz rozliczania wielkości emisji, o którym mowa w art. 92, nie stosuje się do operacji lotniczych rozpoczynających się lub kończących się na lotniskach znajdujących się na terytorium Szwajcarii wykonywanych w okresie od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2023 r. Propozycja przepisów może wymagać dalszej aktualizacji w związku ze wspomnianymi wyżej przewidywanymi zmianami umowy. Należy mieć na uwadze, że w dniu 21 lipca 2020 r. weszła w życie decyzja delegowana Komisji (UE) 2020/1071 z dnia 18 maja 2020 r. zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do wyłączenia lotów ze Szwajcarii z unijnego systemu handlu uprawnieniami do (Dz. Urz. UE L 234 z 21.07.2020, str. 16), jednak spowodowane przez nią zmiany w Dyrektywie 2003/87/WE nie powinny mieć wpływu na zmianę art. 2 ustawy ETS. Decyzja wyłącza z EU ETS loty z lotnisk znajdujących się w Szwajcarii do lotnisk znajdujących się w EOG, jednakże, jak wyżej wspomniano, ustawa ETS będzie miała na celu wykonywanie nie tylko obowiązków z zakresu EU ETS, ale również CH ETS.

Projektowana ustawa zawiera także przepisy wykonujące rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/1603 z dnia 18 lipca 2019 r. uzupełniające dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do środków przyjętych przez Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego w odniesieniu do monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji lotniczych w celu wdrożenia globalnego środka rynkowego (Dz. Urz. UE L 250 z 30.09.2019, str. 10), które ma przygotować państwa członkowskie do zintegrowania z EU ETS oraz wdrożenia opracowanego w ramach ICAO Mechanizmu Kompensacji Redukcji CO₂ dla Lotnictwa Międzynarodowego (ang. CORSIA – *Carbon Offsetting Reduction Scheme*

for International Aviation) szczegółowo opisanego w załączniku 16 tom 4 do Konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym. Wskazane rozporządzenie wprowadza nowe obowiązki dla operatorów statków powietrznych, wychodzące poza zakres działań lotniczych ujętych w załączniku I do Dyrektywy 2003/87/WE. Na mocy ww. rozporządzenia operatorzy przypisani do Polski jako administrującego państwa członkowskiego są zobowiązani do realizacji dodatkowych obowiązków sprawozdawczych, przede wszystkim w odniesieniu do lotów między państwami członkowskimi a państwami trzecimi, które są wyłączone spod obowiązku monitorowania i sprawozdawczości w ramach systemu ETS. Wprowadzone rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/1603 jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich, konieczne jest jednak dostosowanie obowiązujących przepisów ustawy ETS i ustanowienie odpowiadających nowym zadaniom norm kompetencyjnych. W tym zakresie zmiany wymaga art. 4 ustawy ETS przez ustanowienie ministra właściwego do spraw klimatu organem właściwym w sprawach związanych ze stosowaniem rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/1603. Dodatkowo zmian wymagają przepisy dotyczące administracyjnych kar pieniężnych przez objęcie sankcjami określonymi w art. 103 i art. 105 naruszeń obowiązków związanych z monitorowaniem i raportowaniem emisji lotniczych z działań wymienionych w art. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/1603. Dodatkowo nowymi obowiązkami objęci są również operatorzy wykonujący zarobkowe przewozy lotnicze obsługujący mniej niż 243 loty w każdym z kolejnych trzech czteromiesięcznych okresów, które rozpoczynają się lub kończą na terytorium państwa członkowskiego. W odniesieniu do tych operatorów dodaje się art. 95a do ustawy ETS, w celu dostosowania ich działalności do obowiązków sprawozdawczych państw-stron Konwencji o Międzynarodowym Lotnictwie Cywilnym. Z uwagi na to, że rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/1603 obejmuje swoim zakresem tylko obowiązek monitorowania emisji i raportowania wielkości emisji, dodano do art. 141 ustawy ETS normę, która wyłącza z derogacji zawartej w ust. 1a obowiązek raportowania.

Projektowana ustawa aktualizuje również odesłania do rozporządzeń europejskich przez zastąpienie odesłań do rozporządzenia (UE) nr 601/2012 oraz rozporządzenia Komisji (UE) nr 389/2013 odesłaniami odpowiednio do rozporządzenia 2018/2066 oraz do rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122, które są ich odpowiednikami. Wprowadzono również drobne korekty wynikające z nowego brzmienia przepisów unijnych (w szczególności skreślono wszystkie odwołania do dodatkowych upoważnionych przedstawicieli w rejestrze UE ze względu na niewystępowanie ich w rozporządzeniu Komisji (UE) 2019/1122). W art. 9 ust. 4 i 5 ustawy

ETS wprowadzono przepisy dotyczące rezygnacji z obowiązku składania oświadczeń po rygorem odpowiedzialności karnej przez podmiot ubiegający się o otwarcie rachunku w rejestrze UE o niekaralności lub prowadzonym dochodzenie w zakresie udziału w oszustwie obejmującym uprawnienia lub jednostki Kioto, w praniu pieniędzy, finansowaniu terroryzmu lub w innych poważnych przestępstwach, w których rachunek mógłby stanowić narzędzie, jest wynikiem wprowadzonych zmian na gruncie nowego rozporządzenia Komisji (UE) nr 2019/1122. Przedmiotowe rozporządzenie w art. 19 ust. 2 wskazuje, że ustalenia o toczących się postępowaniach w sprawie udziału w oszustwie obejmującym uprawnienia, w praniu pieniędzy, finansowaniu terroryzmu lub w innych poważnych przestępstwach nie są dokonywane przez administratora Rejestru, natomiast ich źródłem są inne instytucje i organy, np. organy egzekwowania prawa, które mają administratorowi Rejestru przekazać stosowne informacje. Rozporządzenie we wskazanym przepisie uzależnia odmowę otwarcia rachunku od przekazania Krajowemu administratorowi Rejestru przez właściwy organ informacji, że wobec potencjalnego posiadacza rachunku lub – jeżeli jest on osobą prawną – wobec dowolnego członka zarządu potencjalnego posiadacza rachunku prowadzone jest dochodzenie w sprawie ww. przestępstw lub został wydany wyrok skazujący. W związku z powyższym, wobec przyjęcia na gruncie aktu prawa unijnego, że źródłem informacji, na podstawie których mają zostać zweryfikowane przesłanki otwarcia rachunku, są m.in. organy powołane do prowadzenia czynności w sprawie popełnienia ww. przestępstw lub prowadzonych postępowań przygotowawczych w ww. zakresie, zrezygnowano z obowiązku składania oświadczeń przez wnioskodawców i w konsekwencji zrezygnowano z penalizacji w powyższym zakresie.

Projekt ustawy przewiduje również uchylenie rozdziału 13 ustawy ETS z uwagi na fakt, że uregulowany tam mechanizm wymiany jednostek redukcji emisji i jednostek poświadczonej redukcji emisji na uprawnienia do emisji, wynikający z rozporządzenia Komisji (UE) 1123/2013 w sprawie określania uprawnień do międzynarodowych jednostek emisji zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 299 z 09.11.2013, str. 32), nie będzie obowiązywał po okresie rozliczeniowym 2013–2020.

Ponadto dodano ustęp do art. 67 ustawy ETS, który zawiera wytyczną dla prowadzących instalację nową w zakresie składania wniosku o przydział uprawnień dla instalacji nowych na zasadach określonych w rozporządzeniu Komisji (UE) 2019/331.

Projekt ustawy zawiera również korekty redakcyjno-legislacyjne, w szczególności w art. 26c ust. 1 i 2 oraz w art. 56 ust. 5 ustawy ETS.

W związku z wejściem w życie w dniu 9 lipca 2018 r. rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 525/2013 (Dz. Urz. UE L 156 z 19.06.2018, str. 26), zwanego dalej „rozporządzeniem ESR”, dostosowaniu do tego aktu powinny ulec przepisy ustawy SZE.

Rozporządzenie ESR dotyczy okresu 2021–2030 i zastąpi dotychczas obowiązującą decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 406/2009/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie wysiłków podjętych przez państwa członkowskie, zmierzających do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych w celu realizacji do roku 2020 zobowiązań Wspólnoty dotyczących redukcji emisji gazów cieplarnianych (Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 136), zwaną dalej „decyzją ESD”. W związku z powyższym, zmianie bądź uchyleniu ulegną przepisy ustawy SZE dotyczące tej decyzji. Przy czym z uwagi na fakt, że – w przeciwieństwie do decyzji ESD – rozporządzenie ESR jest aktem wiążącym w całości i bezpośrednio stosowalnym, zakres zagadnień z tego obszaru regulowanych w ustawie SZE ulegnie zmniejszeniu, stąd uchylenie wielu przepisów dotyczących decyzji ESD.

Odnosząc powyższe uwagi do konkretnych przepisów, należy wskazać na następujące zmiany.

W związku ze zmianami w prawie UE dotyczącym ograniczania emisji gazów cieplarnianych pochodzących z kategorii źródeł IPCC, obejmujących energię, procesy przemysłowe i użytkowanie produktów, rolnictwo oraz odpady (z wyłączeniem emisji gazów cieplarnianych pochodzących z działań objętych systemem ETS), w nowym okresie 2021–2030, uaktualniono definicję jednostek rocznych limitów emisji służącą do rozliczania przez państwa członkowskie dozwolonego limitu emisji z obszarów objętych rozporządzeniem ESR.

Uchylono art. 11a ustawy SZE z uwagi na fakt, że w kolejnym okresie będą obowiązywały odmienne reguły dotyczące sprawozdawczości z ww. sektorów. Będzie ona zintegrowana ze sprawozdawczością z innych obszarów unijnej polityki energetyczno-klimatycznej w ramach rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (EU) 2015/652 oraz

uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 2018/1999”.

Nowe brzmienie zostało nadane przepisom art. 21a–21c ustawy SZE. W art. 21a został wskazany minister właściwy do spraw klimatu jako organ realizujący uprawnienia i obowiązki Polski jako państwa członkowskiego określone w art. 5, art. 7, art. 8 i art. 11 rozporządzenia ESR. Utrzymano zasadę, że minister właściwy do spraw klimatu przy wykonywaniu tych zadań będzie się kierować strategią zarządzania krajowym limitem, jako krajowym dokumentem określającym założenia i wytyczne metodyki rozliczania i prognozowania emisji gazów cieplarnianych nieobjętych systemem ETS. Regulacja dotycząca formy strategii oraz jej zawartości została przeniesiona z art. 21d do art. 21a w nowym brzmieniu, przy czym uległa ona zmianom wynikającym z ewolucji prawa unijnego. Zmiana w art. 21b dotyczącym nabywania jednostek rocznych limitów emisji od innego państwa członkowskiego UE polega na zmianie odwołania zamieszczonego w tym przepisie z odwołania do odpowiedniego przepisu decyzji ESD na odwołanie do odpowiedniego przepisu rozporządzenia ESR, przy utrzymaniu zasady, że właściwy minister może nabyć jednostki rocznych limitów emisji (w celu rozliczenia ewentualnej nadwyżki emisji ponad poziomy wynikające z rozporządzenia ESR), kierując się ważnym interesem państwa. Kolejną zmianą wynikającą wprost z nowych zasad obowiązujących w rozporządzeniu ESR jest zmiana art. 21c określającego, jakie jednostki mogą być wykorzystywane do rozliczenia emisji gazów cieplarnianych objętych tych rozporządzeniem.

Wprowadzono także nieliczne zmiany w art. 21f określającym procedurę przygotowania planu działań korygujących, którego konieczność przygotowania może wystąpić w okolicznościach określonych w art. 8 ust. 1 rozporządzenia ESR. Tutaj również utrzymano zasady obowiązujące na gruncie decyzji ESD, tj. że przygotowanie planu działań korygujących jest zadaniem Krajowego ośrodka wykonywanym na polecenie ministra właściwego do spraw klimatu (ust. 1). Plan działań korygujących podlega akceptacji przez Radę Ministrów i po uzyskaniu tej akceptacji jest przekazywany Komisji Europejskiej (ust. 9).

Z uwagi na fakt, że rozporządzenie ESR dotyczy emisji gazów cieplarnianych w sektorach nieobjętych systemem ETS w okresie 2021–2030, natomiast w odniesieniu do emisji za rok 2020 stosuje się regulacje wynikające z decyzji ESD, projekt ustawy zawiera odpowiednie przepisy przejściowe (umożliwiające rozliczenie emisji za okres 2013–2020 na dotychczasowych zasadach).

W ustawie SZE zaproponowano również zmiany w art. 9 i art. 11b. Zaproponowane zmiany w art. 9 wynikają z potrzeby doprecyzowania zakresu prognoz zmian aktywności zgodnie z obowiązującymi wytycznymi IPCC, tj. dopisanie sektora „Waste”, który obejmuje gospodarkę odpadami i ściekami. Dlatego wymagane są prognozy zmian aktywności, które opracowuje Krajowy ośrodek, również dla gospodarki odpadami i dla gospodarki wodno-ściekowej.

Druga zmiana w art. 9 ustawy SZE polega na modyfikacji ust. 5 pkt 4, która ma umożliwić wykorzystanie innych wiarygodnych danych niż dla roku poprzedzającego rok odniesienia, co zapewni możliwość wykorzystania najbardziej wiarygodnych dostępnych danych, w przypadku gdy w okresie opracowywania prognoz zmian aktywności oficjalne dane z roku poprzedzającego rok odniesienia nie będą jeszcze dostępne. Tak może się zdarzyć np. przy opracowywaniu pierwszej serii prognoz zmian aktywności w 2021 r., kiedy to rokiem odniesienia powinien być 2020, ale dane dla niego będą jeszcze niedostępne, a część danych dla 2019 r. też może jeszcze nie być ostateczna lub oficjalna i wtedy trzeba będzie skorzystać z danych dla 2018 r.

Zmiany w art. 11b dotyczą przede wszystkim wykonania rozporządzenia 2018/1999. W ust. 1 wprowadzono doprecyzowanie wyjaśniające, na gruncie jakiego prawa opracowywane są projekty przedmiotowych raportów, tj. prawo UE lub umowy międzynarodowe. Dodatkowo doprecyzowano, że chodzi o przepisy w obszarze ochrony klimatu i powietrza, ponieważ dotychczasowe brzmienie miało bardzo szeroki zakres. W ust. 1a wprowadzono doprecyzowanie mające na celu wskazanie, projekty jakich raportów są opracowywane przez Krajowy ośrodek w obszarze ochrony klimatu. Na gruncie prawa UE jest to raport dotyczący polityk i środków wynikający z art. 13 rozporządzenia 525/2013, a od 2021 r. z art. 18 ust. 1 lit. a rozporządzenia 2018/1999. Natomiast w zakresie umów międzynarodowych w tym obszarze są to raporty opracowywane na mocy Konwencji klimatycznej, Protokołu z Kioto i Porozumienia paryskiego oraz decyzji przyjętych przez ich strony:

- raporty rządowe (na mocy Konwencji klimatycznej i decyzji m.in. 4/CP.5, 9/CP.16 oraz Protokołu z Kioto i decyzji 15/CMP.1),
- raporty dwuletnie (na mocy Konwencji klimatycznej i decyzji 2/CP.17, 19/CP.18, 9/CP.21 oraz Porozumienia paryskiego i decyzji 18/CMA.1).

W ust. 1b dla uzyskania spójności z nowym brzmieniem ust. 1 dodano doprecyzowanie, że mowa tu o obszarze ochrony powietrza (w przeciwieństwie do ww. ust. 1a dotyczącego ochrony

klimatu). Do powyższych zmian dostosowano ust. 4 dotyczący współpracy Krajowego ośrodka z organami administracji publicznej przy sporządzaniu projektów raportów.

Zaproponowano również dodanie ust. 6, który wskazuje organ odpowiedzialny za przekazywanie ww. raportów do właściwych organów UE, jak i międzynarodowych. Przepis ten jest zgodny z aktualnie stosowaną praktyką.

Powyższe zmiany w art. 11b nie zmieniają dotychczasowego zakresu zadań wykonywanych przez Krajowy ośrodek (i ministra właściwego do spraw klimatu), a jedynie zwiększają przejrzystość dotychczasowych przepisów ustawy SZE opisujących zadania Krajowego ośrodka.

Zmiana w art. 12 ust. 1 ustawy SZE wynika z faktu, że obecne, literalne brzmienie tego przepisu uwzględnia jedynie prognozy emisji, mimo że Krajowy ośrodek przeprowadza również prognozy pochłaniania w sektorze związanym z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem (LULUCF). Obowiązek przeprowadzania prognoz pochłaniania wynika z UNFCCC, art. 14 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie mechanizmu monitorowania i sprawozdawczości w zakresie emisji gazów cieplarnianych oraz zgłaszania innych informacji na poziomie krajowym i unijnym, mających znaczenie dla zmiany klimatu, oraz uchylającego decyzję 280/2004/WE (Dz. Urz. UE L 165 z 18.06.2013, str. 13, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem 525/2013”, a od dnia 1 stycznia 2021 r. z art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2018/1999. Ponadto należy zwrócić uwagę, że w aktualnym brzmieniu art. 9 ust. 1 ustawy SZE sektor leśnictwa jest uwzględniony w przygotowaniu prognoz aktywności. Prognozy pochłaniania dotyczą wyłącznie CO₂.

Projektowane zmiany do ustawy SZE obejmują także kwestie dotyczące raportowania przez podmioty korzystające ze środowiska do Krajowej bazy. Zgodnie z art. 2 ust. 2 pkt 2 ustawy POŚ, przepisów ustawy nie stosuje się w zakresie ponoszenia opłat w razie prowadzenia działań ratowniczych. W związku z powyższym zwolnione z opłat za korzystanie ze środowiska będzie np. wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza powstałe w trakcie prowadzenia działań ratowniczych. Wyłączenie, o którym mowa w ww. przepisie, powoduje, że w wykazach za korzystanie ze środowiska nie będą ujęte emisje powstające w trakcie takich działań. Ponieważ zgodnie z art. 285 ust. 3 ustawy POŚ opłatę za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza ustala się na podstawie wielkości rocznej rzeczywistej emisji, określonej w raporcie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy SZE, niezbędne jest zapewnienie spójności w podejściu do działań ratowniczych w systemie opłat (wykazach opłatowych) i raportowaniu do Krajowej bazy i zapewnienie marszałkowi województwa dostępu do informacji zawartych w tych raportach w

celu weryfikacji prawidłowości naliczonej przez podmiot opłaty za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza. Ze względu na konieczność wykonania prac technicznych związanych z udostępnieniem zasobów Krajowej bazy dodatkowym użytkownikom, przyjęto, że dostęp dla urzędów marszałkowskich ma być zapewniony od dnia 1 stycznia 2022 r.

W projektowanych przepisach wprowadzono ograniczenia dostępu do Krajowej bazy w zakresie składanych raportów. Konieczność ograniczenia obowiązku dostępu do danych w Krajowej bazie do 5 lat wynika ze starzenia się technologii, w których wytworzone były aplikacje umożliwiające zbieranie danych dla poszczególnych lat. Utrzymanie poszczególnych bibliotek programistycznych i aktualizacja starzejących się środowisk powoduje czasochłonny i kosztowny nakład pracy programistów oraz administratorów systemów. Część zastosowanych blisko 10 lat temu (pierwszy raport był sporządzany za rok 2010) rozwiązań nie jest dalej rozwijana, co finalnie może prowadzić w niedalekiej przyszłości do narażenia ciągłości działania starszych aplikacji lub incydentów bezpieczeństwa danych zawartych w Krajowej bazie. W projektowanej ustawie zawarto jednak regulacje umożliwiające występowanie z wnioskiem o udostępnienie informacji z Krajowej bazy po upływie 5 lat od ich wprowadzenia do systemu Krajowej bazy. Możliwość składania wniosku będzie przyznana podmiotowi korzystającemu ze środowiska, a także marszałkowi województwa właściwemu ze względu na miejsce korzystania ze środowiska przez podmioty korzystające ze środowiska lub marszałkowi województwa właściwemu ze względu na miejsce rejestracji podmiotu w zakresie informacji dotyczących eksploatacji urządzeń. Ponadto projektowana ustawa w art. 6a ustawy SZE zawiera regulacje porządkową będącą konsekwencją wprowadzenia zmian do ustawy ETS w zakresie obowiązku składania raportów o poziomach działalności i sprawozdań z weryfikacji tych raportów. W związku z powyższym nowe brzmienie art. 6a ustawy SZE rozszerza katalog informacji niestanowiących informację publiczną w rozumieniu przepisów o dostępie do informacji publicznej.

Zmiany zaproponowane w art. 16e ust. 1 ustawy SZE polegają także na dodaniu do wykazu ministrów zobligowanych do przekazywania ministrowi właściwemu do spraw klimatu niezbędnych informacji ministra właściwego do spraw gospodarki złożami kopalin oraz ministra właściwego do spraw środowiska. Konieczność zmiany brzmienia przepisu wynika ze zmian w ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1220, z późn. zm.), wprowadzonych ustawą z dnia 23 stycznia 2020 r. o zmianie ustawy o działach administracji rządowej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 284) i wydzieleniu odrębnego działu gospodarki złożami kopalin oraz działu klimat.

Konsekwencją wprowadzenia do projektowanej ustawy przepisów dotyczących Funduszu jest konieczność wprowadzenia zmian w ustawie POŚ. Wprowadzone zmiany dotyczą powierzenia NFOŚiGW zadań Krajowego operatora Funduszu, możliwości powierzenia przez Operatora funduszu części zadań wojewódzkim funduszom ochrony środowiska i gospodarki wodnej na podstawie porozumienia. Dodatkowo wskazano, że przychodami NFOŚiGW są środki uzyskane z Funduszu, o których mowa w art. 50a ust. 1 ustawy ETS.

W art. 2 zawarto także zmiany dotyczące podstawy sporządzenia wykazu zawierającego informacje i dane o zakresie korzystania ze środowiska oraz o wysokości należnych opłat (wykaz opłatowy) przez podmioty korzystające ze środowiska. Zmiana w zakresie podstawy sporządzania wykazu opłatowego dotyczy tylko wydanych uprawnień do emisji. Wraz z początkiem IV okresu rozliczeniowego podstawą wydawania uprawnień w rejestrze UE przez Krajowy ośrodek będzie informacja publikowana w Biuletynie Informacji Publicznej przez ministra właściwego do spraw klimatu na podstawie art. 64b ust. 8 projektowanej zmiany do ustawy ETS. W związku z powyższym wprowadzano zmianę porządkową do art. 286 ust. 3 pkt 2 ustawy POŚ. Biorąc pod uwagę, iż termin dotyczący obowiązku złożenia wykazu opłatowego i uiszczenia opłaty za korzystanie ze środowiska w przypadku wydanych uprawnień w 2020 r. upływie 31 marca 2021 r., w projektowanej ustawie zawarto przepis przejściowy umożliwiający złożenie wykazu opłatowego w roku 2021 na podstawie brzmienia art. 286 ust. 3 pkt 2 ustawy POŚ przed nowelizacją.

Jednocześnie z uwagi na możliwość wydawania uprawnień dla nowych instalacji w IV okresie rozliczeniowym na okres 2013–2020 (dotyczy to wniosków złożonych przez prowadzących instalacje nową, a nierozpatrzonej do końca 2020 r.), w projekcie zawarto przepis przejściowy dotyczący obowiązku składania wykazu opłatowego na podstawie przepisów dotychczasowych także dla prowadzących instalację nową. Umożliwi im to złożenie wykazu opłatowego w nowym okresie rozliczeniowym w oparciu o informację opublikowaną przez ministra właściwego do spraw klimatu na podstawie uchylanego art. 70 ust. 12 ustawy o ETS w związku z art. 5 projektowanej ustawy.

Poza powyższymi regulacjami wprowadza się dwie zmiany w ustawie POŚ umożliwiające NFOŚiGW pełnienie:

- roli podmiotu wdrażającego środki finansowe UE metodą zarządzania pośredniego,

- funkcji wykonawczej, zarządzającej lub wspomagającej przy międzynarodowej organizacji, instytucji, programie lub funduszu, zapewniających funkcjonowanie mechanizmów finansowych służących realizacji celów Konwencji Klimatycznej.

NFOŚiGW jest państwową osobą prawną zaliczoną do jednostek sektora finansów publicznych, która pełni rolę instytucji ochrony środowiska. Zadania ustawowe NFOŚiGW obejmują udzielanie dofinansowania na działania proekologiczne w jednej z form wskazanych w art. 411 ust. 1 ustawy POŚ oraz tworzenie warunków do wdrażania finansowania ochrony środowiska i gospodarki wodnej, w szczególności przez zapewnienie wsparcia działaniom służącym temu wdrażaniu oraz jego promocję, a także przez współpracę z innymi podmiotami, w tym z jednostkami samorządu terytorialnego, przedsiębiorcami oraz podmiotami mającymi siedzibę poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej.

Ustawa POŚ w obecnym brzmieniu wskazuje NFOŚiGW jako instytucję finansową, o której mowa w art. 38 ust. 4 lit. b pkt (ii) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 (Dz. Urz. UE L 347 z 20.12.2013, str. 320), oraz umożliwia pełnienie roli podmiotu wdrażającego instrument finansowy lub fundusz funduszy.

Przepisem umożliwiającym obecnie działanie NFOŚiGW poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej jest art. 410d ustawy POŚ, zgodnie z którym środki NFOŚiGW można przeznaczać za zgodą ministra właściwego do spraw klimatu na wspieranie projektów i inwestycji z zakresu ochrony środowiska i gospodarki wodnej poza granicami kraju, jeżeli ma to związek z bezpieczeństwem ekologicznym Rzeczypospolitej Polskiej, z zastrzeżeniem art. 410e ustawy POŚ.

Mając na uwadze postawione przed NFOŚiGW zadania w zakresie finansowania ochrony środowiska i gospodarki wodnej, jak również doświadczenie związane z wdrażaniem przez NFOŚiGW funduszy strukturalnych oraz wykonywanie funkcji instytucji wdrażającej Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko, zasadne jest rozszerzenie ustawowych kompetencji

NFOŚiGW przez wskazanie, iż może on pełnić rolę podmiotu wdrażającego budżet UE metodą zarządzania pośredniego. Metoda ta określona jest obecnie w art. 62 ust. 1 akapit pierwszy lit. c rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylającego rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Ogólne rozporządzenie finansowe). NFOŚiGW, w razie uzyskania pozytywnej oceny w ramach procesu *pillar assessment*, byłby uprawniony do zawarcia umowy z Komisją Europejską celem wdrażania środków finansowych UE, w tym poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, realizując cele proekologiczne dla całej UE.

Projektowana ustawa umożliwi również przekazywanie środków NFOŚiGW, z wyłączeniem środków wskazanych w art. 401 ust. 7 ustawy POŚ oraz niebędących wpływami pochodzącymi ze sprzedaży jednostek przyznanej emisji gromadzonymi na Rachunku klimatycznym, o którym mowa w art. 23 ust. 1 ustawy SZE, na udzielanie pomocy w ramach międzynarodowej współpracy na rzecz rozwoju państwom niewymienionym w załączniku I do Konwencji Klimatycznej, jak również na dokonywanie wpłat na rzecz międzynarodowych organizacji, instytucji, programów i funduszy, celem wsparcia projektów i inwestycji z zakresu:

- 1) ograniczania lub unikania emisji gazów cieplarnianych;
- 2) pochłaniania lub sekwestracji dwutlenku węgla (CO₂);
- 3) adaptacji do zmian klimatu;
- 4) wzmocnienia instytucjonalnego.

Celem uzupełnienia powyższych zadań, projektowana ustawa wprowadza przepis kompetencyjny, który umożliwi NFOŚiGW pełnienie funkcji wdrażających lub wspomagających funkcjonowanie mechanizmów finansowych służących realizacji celów Konwencji Klimatycznej, w tym funkcji podmiotu akredytowanego przy Zielonym Funduszu Klimatycznym. Realizacja przez NFOŚiGW celów klimatycznych i międzynarodowych Rzeczypospolitej Polskiej w ramach wskazanych funkcji gwarantowana będzie zgodą ministra właściwego do spraw klimatu, którego działanie w tym zakresie podlegać będzie ocenie przez ministra właściwego do spraw zagranicznych, m.in. w ramach opiniowania rocznych i wieloletnich planów współpracy zagranicznej. Podstawą wykonywania przez NFOŚiGW zadań zapewniających funkcjonowanie mechanizmów finansowych służących realizacji celów

Konwencji Klimatycznej będą umowy, porozumienia lub inne właściwe dla danego mechanizmu akty prawne, a także właściwe dla danego mechanizmu procedury, które określać będą zakres zadań i obowiązków NFOŚiGW, w tym sposób pokrywania ze środków tego mechanizmu wyłącznie tych kosztów, które okażą się niezbędne do wykonania powierzonych zadań wdrożeniowych. Nie będą to zatem działania służące osiągnięciu zysku. Realizacja przez NFOŚiGW zadań służących realizacji celów Konwencji Klimatycznej odbywać się będzie w ramach ustawowej działalności NFOŚiGW jako państwowej instytucji ochrony środowiska i służyć będzie wykonywaniu istotnych dla Rzeczypospolitej Polskiej zadań publicznych na rzecz klimatu poza jej granicami.

Nowe zadania Krajowego ośrodka przewidziane projektowaną ustawą dotyczą:

- 1) oceny raportu dotyczącego poziomu działalności w każdej podinstalacji, o którym mowa w rozporządzeniu 2019/1842, zgodnie z zasadami wskazanymi w art. 7–12 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331;
- 2) dokonywania zachowawczego oszacowania wartości parametrów, o których mowa w art. 3 ust. 4 rozporządzenia 2019/1842, w przypadkach wskazanych w tym przepisie;
- 3) określenia średniego poziomu działalności podinstalacji zgodnie z art. 4 rozporządzenia 2019/1842; ponadto Krajowy ośrodek każdego roku dokona porównania średniego poziomu działalności w każdej podinstalacji z historycznym poziomem działalności i w określonych w tym rozporządzeniu przypadkach dokona dostosowania przydziału uprawnień do emisji w sposób tam wskazany;
- 4) przekazywania ministrowi właściwemu do spraw klimatu w odniesieniu do każdej instalacji informacji o liczbie uprawnień do emisji, które będą podlegały wydaniu;
- 5) dokonywania oceny informacji o zmianach instalacji mających wpływ na przydział uprawnień do emisji oraz informacji o zrzeczeniu się przez prowadzącego instalację przydziału uprawnień do emisji; Krajowy ośrodek będzie przekazywał ministrowi właściwemu do spraw klimatu informację o wynikającej z tego zmienionej, ostatecznej liczbie uprawnień do emisji;
- 6) zawiadamiania ministra właściwego do spraw klimatu o instalacjach, w których zawieszono działalność.

Powyższe zadania nie spowodują wzrostu kosztów funkcjonowania Krajowego ośrodka ani nie wygenerują innych dodatkowych kosztów. Powyższe zadania będą realizowane ze środków

NFOŚiGW przeznaczonych na realizację zadań Krajowego ośrodka – w ramach reguły wydatkowej przewidzianej w art. 150 ustawy ETS .

Należy mieć na uwadze, że projekt przewiduje dla Krajowego ośrodka nowe zadania, niektóre dotychczasowe przestaną być wykonywane – tak będzie w przypadku procedury przydziału uprawnień do emisji dla instalacji wytwarzających energię elektryczną (i przewidzianymi w niej zadaniami, np. oceny sprawozdania rzeczowo-finansowego z realizacji zadania inwestycyjnego lub opiniowania wniosku o zatwierdzenie odpowiedniego dla realizacji danego zadania inwestycyjnego wskaźnika lub wskaźników zgodności), która wyekspirowała z końcem roku 2020. Ponadto nowy moduł sprawozdawczości Krajowej bazy (tworzony głównie na potrzeby umożliwienia wprowadzania do niej raportów o poziomie działalności oraz sprawozdań z ich weryfikacji) zostanie w całości opracowany i wdrożony przez Krajowy ośrodek, bez konieczności zapewnienia dodatkowych środków na ten cel.

Projektowana ustawa nie wprowadza dodatkowych obciążeń regulacyjnych ponad obowiązki wynikające z prawa UE. Nowym obowiązkiem dla prowadzących instalację objętych systemem ETS będzie obowiązek składania raportów o poziomach działalności, zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu 2019/1842. Raport ten zastąpi dotychczas obowiązujący obowiązek sprawozdawczy, tj. informację o rzeczywistych lub planowanych zmianach zdolności produkcyjnej, zmianach poziomu działalności oraz zmianach w działaniach w instalacji w danym roku składanej na podstawie obowiązującej ustawy ETS (art. 64). Ponadto projektowana ustawa przewiduje, że od 2022 r. przedmiotowe raporty będą składane za pośrednictwem modułu w Krajowej bazie, co znacznie ułatwi prowadzącym instalację sprawozdawczość w tym zakresie. Z uwagi na fakt, iż podmioty objęte systemem ETS objęte są obowiązkiem rejestracji w Krajowej bazie (mają status podmiotu korzystającego ze środowiska), nie będzie ciążył na nich dodatkowy obowiązek rejestracyjny.

Projektowana ustawa przewiduje zmiany, które mają charakter uniwersalny i nie są adresowane konkretnie do grupy mikro-, małych i średnich przedsiębiorców. Systemem ETS objęte są zasadniczo duże przedsiębiorstwa, niemniej może się zdarzyć, iż jakaś ich część może stanowić średnie przedsiębiorstwa. Projektowana ustawa wykonuje przepisy rozporządzenia 2019/1842, które wprowadza nowy rodzaj sprawozdań dla prowadzących instalację objętych systemem ETS, tj. raportów o poziomach działalności. Niemniej jednak projektowana ustawa, wprowadzając obowiązek składania tych raportów przez moduł Krajowej bazy, wprowadza pewne ułatwienia w tym zakresie. Projektowana ustawa stworzy możliwość skorzystania przez

wszystkich przedsiębiorców z dodatkowego wsparcia finansowego na realizację inwestycji mających na celu modernizację systemów energetycznych oraz poprawę efektywności energetycznej. Pomimo że mechanizm ten jest przewidziany Dyrektywą 2018/410, projektowana ustawa nie zawęży kręgu potencjalnych beneficjentów do określonej grupy wsparcia. Wszyscy przedsiębiorcy oraz jednostki sektora finansów publicznych, którzy planują inwestycje spełniające cele Dyrektywy 2018/410, będą mogli ubiegać się o wsparcie w postaci pożyczki czy dotacji na realizację inwestycji, w zależności od tego, czy dana inwestycja będzie realizowana w obszarze priorytetowym lub niebędącym priorytetowym, odpowiednio do 100% lub 70% kosztów realizacji inwestycji.

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów technicznych, w związku z tym nie podlega notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt został podany do publicznej wiadomości przez zamieszczenie, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248). Projekt został opublikowany na stronach Rządowego Centrum Legislacji oraz skonsultowany z organizacjami branżowymi i zainteresowanymi podmiotami. Wyniki przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania są omówione w raporcie z konsultacji publicznych.

Projektowana regulacja jest zgodna z prawem UE.

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom UE, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Co do zasady projekt przewiduje wejście w życie ustawy po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów dotyczących:

- 1) Krajowego systemu wdrażania Funduszu oraz dotyczących dostosowania liczby uprawnień do emisji dla prowadzących instalację w okresie rozliczeniowym 2021–2030, które wejdą w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
- 2) dostosowania modułu Krajowej bazy do nowych wymogów (system raportowania przez prowadzących instalację w zakresie poziomów działalności i przedkładania sprawozdań z weryfikacji), które częściowo wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.;
- 3) prognoz zmian aktywności, które wejdą w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.

Skróceniu *vacatio legis* nie stoją na przeszkodzie zasady demokratycznego państwa prawnego. Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461, z późn. zm.) w uzasadnionych przypadkach akty normatywne mogą wchodzić w życie w terminie krótszym niż czternaście dni.

Wejście w życie przepisów z dniem następującym po dniu ogłoszenia ma na celu przyspieszenie wykonania rozporządzenia 2019/1842, którego przepisy w praktyce muszą być stosowane od początku 2021 r. Do dnia wejścia w życie projektowanej ustawy prowadzący instalacje będą składać raporty dotyczące poziomu działalności i sprawozdania z weryfikacji tych raportów bezpośrednio na podstawie rozporządzenia 2019/1842, jednak przepisy tego rozporządzenia, co oczywiste, nie wskazują organu krajowego, który jest właściwy do przyjmowania wniosków, ani szczegółowego trybu ich analizy. Z tego względu należy w projektowanej ustawie zagwarantować za pomocą dodanych przepisów przejściowych, że każdy raport złożony do Krajowego ośrodka w okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia wejścia w życie projektowanej ustawy, nie później niż do dnia 31 marca 2021 r., będzie złożony i rozpatrzony zgodnie z krajową procedurą. Wejście w życie ww. regulacji z dniem następującym po dniu ogłoszenia nie spowoduje żadnych obciążeń ani innych negatywnych konsekwencji po stronie prowadzących instalacje, z uwagi na to, że ich obowiązki wynikają wprost z rozporządzenia 2019/1842. Jednocześnie skrócenie *vacatio legis* umożliwi Krajowemu ośrodkowi dostosowanie liczby uprawnień do emisji na podstawie wykazu instalacji zaakceptowanego przez Komisję Europejską w możliwie jak najszybszym terminie po wejściu w życie projektowanej ustawy i jednocześnie pozwoli opublikować ministrowi właściwemu do spraw klimatu wykaz prowadzących instalacje wraz ze stosownym przydziałem w celu wydania puli uprawnień do emisji na rachunki instalacji w rejestrze UE. Z tego również względu prowadzący instalację będzie zainteresowany jak najszybszym zakończeniem postępowania, na co wejście w życie powyższych przepisów jak najszybciej od dnia ogłoszenia będzie miało istotny wpływ.

Wejście w życie przepisów dotyczących Funduszu z dniem następującym po dniu ogłoszenia umożliwi jak najszybsze rozpoczęcie opracowywania programów priorytetowych w celu rozpoczęcia finansowania inwestycji mających na celu modernizację systemu energetycznego i poprawę efektywności energetycznej.

Dodatkowo zgodnie z projektowanymi przepisami przewiduje się, aby nowa definicja uprawnień do emisji (art. 1 pkt 3 lit. f obejmujący jednostki wydawane przez Konfederację

Szwajcarską w ramach ETS CH) weszła w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia. Uprawnienia do emisji nowego rodzaju znajdują się w obrocie i dodatkowo są już na rachunkach operatorów w polskiej części rejestru UE, stąd jest prawdopodobne, że jednostki te będą wykorzystywane do celów rozliczenia wielkości emisji za rok 2020.

<p>Nazwa projektu Projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Klimatu i Środowiska</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Adam Guibourgé-Czetwertyński, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Klimatu i Środowiska</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Małgorzata Zadrożna, malgorzata.zadrozna@klimat.gov.pl, tel. 22 36-92-425</p>	<p>Data sporządzenia 26.02.2021</p> <p>Źródło: Inicjatywa własna Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/410 z dnia 14 marca 2018 r. zmieniająca dyrektywę 2003/87/WE w celu wzmocnienia efektywnych pod względem kosztów redukcji emisji oraz inwestycji niskoemisyjnych oraz decyzję (UE) 2015/1814 (Dz. Urz. UE L 76 z 19.03.2018, str. 3) (zwana dalej „dyrektywą 2018/410”)</p> <p>Nr w wykazie prac legislacyjnych Rady Ministrów UC36</p>
---	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Dyrektywa 2018/410 reguluje zasady funkcjonowania systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, zwanego dalej „systemem ETS”, w okresie rozliczeniowym 2021–2030. Część przepisów dyrektywy 2018/410 została implementowana do polskiego porządku prawnego ustawą z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1501). W ramach wsparcia realizacji celów polityki energetyczno-klimatycznej UE do roku 2030 Komisja Europejska zdecydowała się utworzyć nowy instrument wspierania modernizacji systemu energetycznego i poprawy efektywności energetycznej w krajach Unii Europejskiej, zwanej dalej „UE”, gdzie PKB *per capita* jest niższe niż 60% średniej dla całej UE (odnosząc do roku 2013). Instrumentem tym będzie działający w latach 2021–2030 Fundusz Modernizacyjny, zwany dalej „FM”, który będzie miał do wykorzystania środki pozyskane dzięki sprzedaży 2% ogólnej puli uprawnień do emisji CO₂ (EUA) w ramach wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji. Środki FM zostaną rozdysponowane na 10 krajów członkowskich, z czego Rzeczpospolita Polska otrzyma 43,41% dostępnej puli środków. Zasady funkcjonowania FM, zawarte w dyrektywie 2018/410, zostały doprecyzowane w akcie wykonawczym, tj. rozporządzeniu wykonawczym Komisji (UE) 2020/1001 z dnia 9 lipca 2020 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do funkcjonowania funduszu modernizacyjnego wspierającego inwestycje w modernizację systemów energetycznych oraz poprawę efektywności energetycznej niektórych państw członkowskich (Dz. Urz. UE L 221 z 10.07.2020, str. 107), zwanego dalej „rozporządzeniem 2020/1001”.

Jednocześnie z uwagi na wejście w życie, z dniem 28 lutego 2019 r., rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/331 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 59 z 27.02.2019, str. 8), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji 2019/331”, zachodzi konieczność dostosowania niektórych przepisów ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2021 r. poz. 332), zwanej dalej „ustawą o systemie handlu” (m.in. art. 68 i rozdziału 11), do przedmiotowego rozporządzenia (m.in. do art. 16, art. 17, art. 23, art. 24 i art. 26). Zmiany będą polegały w szczególności na uchyleniu regulacji ustawy o systemie handlu w tych obszarach, które począwszy od 2021 r. przejmują przepisy rozporządzenia, które będą stosowane bezpośrednio.

Ponadto zgodnie z obowiązującą ustawą o systemie handlu, organ właściwy do wydania zezwolenia ma obowiązek dokonywać co najmniej raz na 5 lat analizy wydanego zezwolenia na emisję gazów cieplarnianych. Prawo UE znosi obowiązek dokonywania stałych przeglądów zezwoleń na emisję gazów cieplarnianych. W związku z powyższym nie ma przesłanek formalnych do utrzymywania cyklicznego obowiązku monitorowania zezwoleń na emisję gazów cieplarnianych w ustawodawstwie krajowym.

Obecnie charakter działalności Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej, zwanego dalej „NFOŚiGW”, wykonywanej poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej jest ograniczony przepisem art. 410d ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą POŚ”, zgodnie z którym środki NFOŚiGW można przeznaczać za zgodą ministra właściwego do spraw klimatu na wspieranie projektów i inwestycji z zakresu ochrony środowiska i gospodarki wodnej poza granicami kraju, jeżeli ma to związek z bezpieczeństwem ekologicznym Rzeczypospolitej Polskiej, z zastrzeżeniem art. 410e ustawy POŚ. W związku z koniecznością zaangażowania się NFOŚiGW w realizację celów polityki klimatycznej UE, w tym w zakresie zidentyfikowanego potencjału działań prośrodowiskowych w obszarze współpracy wielostronnej na poziomie UE i Konwencji klimatycznej, powstaje potrzeba rozszerzenia zakresu tej działalności.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Mając na uwadze konieczność transpozycji przepisów dyrektywy 2018/410 oraz wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Komisji 2019/331, postulowanym rozwiązaniem jest m.in. wprowadzenie następujących zmian w ustawie o systemie handlu:

- a) wprowadzenie definicji „instalacji nowej” zgodnej z definicją z dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2003, str. 32, z późn. zm.) – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 631), zwanej dalej „dyrektywą 2003/87/WE”, w brzmieniu nadanym dyrektywą 2018/410,
- b) rozszerzenie treści art. 26c ustawy o systemie handlu przez wskazanie trybu wzywania do uzupełniania braków we wniosku o przydział uprawnień do emisji,
- c) rezygnacja ze stałego cyklicznego obowiązku przeprowadzania analiz wydanych zezwoleń na emisję gazów cieplarnianych,
- d) wprowadzenie przepisów określających zasady funkcjonowania Krajowego systemu wdrażania Funduszu Modernizacyjnego, w ramach którego środki uzyskane z FM są przeznaczane na dofinansowanie realizacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej inwestycji mających na celu modernizację systemów energetycznych oraz poprawę efektywności energetycznej,
- e) zmiany w art. 68 i art. 70 ustawy o systemie handlu, w szczególności uchylenie przepisów, które dotyczą kwestii przydziału uprawnień do emisji w odniesieniu do instalacji nowych, które zostały uregulowane w rozporządzeniu Komisji 2019/331 i zastąpią od 2021 r. zasady przyjęte w tym zakresie w prawie państw członkowskich,
- f) dodanie w ustawie o systemie handlu art. 70a i art. 70b dotyczących zmiany przydzielonych uprawnień do emisji tak, aby umożliwić dokonywanie korekt przydziałów uprawnień do emisji, o których mowa w art. 1 pkt 14 lit. m dyrektywy 2018/410.

Efektom zmian wprowadzonych w ustawie o systemie handlu będzie m.in. uzupełnienie braków transpozycyjnych w przepisach krajowych, wyeliminowanie z porządku krajowego przepisów odmiennie regulujących zagadnienia dotyczące zasad przydziału uprawnień do emisji, a które zostały uregulowane w bezpośrednio stosowanych rozporządzeniach unijnych, a także wyznaczenie ścieżki krajowej finansowania projektów inwestycyjnych ze środków FM.

Dodatkowo projekt przewiduje regulacje umożliwiające NFOŚiGW pełnienie:

- 1) roli podmiotu wdrażającego środki finansowe UE metodą zarządzania pośredniego;
- 2) funkcji wykonawczej, zarządzającej lub wspomagającej przy międzynarodowej organizacji, instytucji, programie lub funduszu, zapewniających funkcjonowanie mechanizmów finansowych służących realizacji celów Konwencji Klimatycznej.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Transpozycja przepisów dyrektywy 2018/410 jest dokonywana w poszczególnych państwach w sposób zgodny z procedurami obowiązującymi w tychże państwach.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Przedsiębiorcy prowadzący instalacje objęte systemem ETS (w tym podmioty spalające biomasę)	około 650 instalacji	Rejestr Unii	Nowe zasady uzyskiwania przydziału uprawnień do emisji i weryfikacji tych przydziałów zgodnie z regulacjami rozporządzenia Komisji 2019/331
Przedsiębiorcy oraz jednostki sektora finansów publicznych realizujący inwestycje kwalifikujące się do udzielenia dofinansowania ze środków FM	Brak danych		Możliwość ubiegania się o dofinansowanie ze środków FM inwestycji mających m.in. na celu poprawę efektywności energetycznej i modernizację systemów energetycznych w Polsce
Minister Klimatu i Środowiska	1	-	Sprawowanie nadzoru nad wykonywaniem zadań przez Operatora FM

			Wydawanie decyzji w zakresie wstrzymania wydania uprawnień do emisji instalacji, w której zawieszono działalność.
NFOŚiGW	1	-	Pełnienie: – roli Operatora FM i udzielanie dofinansowania na realizację projektów ze środków uzyskanych z FM, – roli podmiotu wdrażającego środki finansowe UE metodą zarządzania pośredniego, – funkcji wykonawczej, zarządzającej lub wspomagającej przy międzynarodowej organizacji, instytucji, programie lub funduszu, zapewniających funkcjonowanie mechanizmów finansowych służących realizacji celów Konwencji Klimatycznej.
Instytut Ochrony Środowiska – Państwowy Instytut Badawczy – Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami	1	-	Doprecyzowanie przesłanek wezwania podmiotu składającego wniosek o przydział bezpłatnych uprawnień do usunięcia braków lub uchybień. Ocena informacji o wystąpieniu przesłanek o potrzebie dostosowania liczby uprawnień i przekazanie jej ministrowi właściwemu do spraw klimatu.
Organy administracji publicznej właściwe do wydawania zezwoleń na emisję gazów cieplarnianych	16 marszałków województw, 314 starostów, 66 prezydentów miast na prawach powiatu	Główny Urząd Statystyczny	Zniesienie obowiązku dokonywania regularnych analiz zezwoleń na emisję gazów

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy nie był przedmiotem pre-konsultacji.

Projekt ustawy został przesłany do konsultacji publicznych, które trwały 14 dni, do następujących podmiotów:

- 1) CERBUD Krajowe Zrzeszenie Producentów Materiałów Budowlanych;
- 2) Forum CO2 Branżowych Organizacji Gospodarczych;
- 3) Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu;
- 4) Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa;
- 5) Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa;
- 6) Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii;
- 7) Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie;
- 8) Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu;
- 9) Polska Izba Gospodarcza Przemysłu Drzewnego;
- 10) Polska Izba Przemysłu Chemicznego;
- 11) Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych;
- 12) Polski Komitet Energii Elektrycznej;
- 13) Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego;
- 14) Stowarzyszenie Papierników Polskich;
- 15) Stowarzyszenie Producentów Płyt Drewnopochodnych w Polsce;
- 16) Stowarzyszenie Przemysłu Wapienniczego;
- 17) Stowarzyszenie Producentów Cementu i Wapna;
- 18) Towarzystwo Gospodarcze – Polskie Elektrownie;
- 19) Związek Producentów Cukru;
- 20) Krajowa Izba Gospodarcza;
- 21) Polska Izba Biomasy;
- 21) ClientEarth Prawnicy dla Ziemi;
- 22) WWF.

Projekt został przesłany w ramach procedury opiniowania do wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej.

Projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248) oraz stosownie do § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.). Żaden z pomiotów nie zgłosił zainteresowania ustawą w tym trybie.

Projekt został pozytywnie zaopiniowany przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego w dniu 11 grudnia 2020 r.

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232, z późn. zm.).

Projekt nie podlegał opiniowaniu, konsultacjom ani uzgodnieniom z organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym.

Wyniki przeprowadzonych konsultacji publicznych i opiniowania zostały omówione w raporcie z konsultacji publicznych.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2019 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0 2020	1 2021	2 2022	3 2023	4 2024	5 2025	6 2026	7 2027	8 2028	9 2029	10 2030	<i>Łącznie (1–10)</i>
Dochody ogółem	0	1 613,04	1 636,44	1 660,47	1 685,70	1 710,94	1 734,83	1 759,84	1 784,76	1 809,33	1 833,93	17 229,28
budżet państwa	0	-4,00	-6,00	-8,00	-8,00	-8,00	-8,00	-8,00	-8,00	-8,00	-8,00	-74,00
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (NFOŚiGW), w tym:	0	1 617,04	1 642,44	1 668,47	1 693,70	1 718,94	1 742,83	1 767,84	1 792,76	1 817,33	1 841,93	17 303,28
<i>przychody z FM</i>	0	1 613,04	1 636,44	1 660,47	1 685,70	1 710,94	1 734,83	1 759,84	1 784,76	1 809,33	1 833,93	17 229,28
<i>Przychody ze sprzedaży w drodze aukcji uprawnień do emisji przeznaczane na koszty obsługi FM</i>	0	4,00	6,00	8,00	8,00	8,00	8,00	8,00	8,00	8,00	8,00	74,00
Wydatki ogółem	0	183,06	851,98	1 540,18	1 906,03	2 107,89	2 136,56	2 166,57	2 196,47	2 225,96	2 102,18	17 416,88

budżet państwa	0	00	00	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (NFOŚiGW), w tym:	0	183,06	851,98	1 540,18	1 906,03	2 107,89	2 136,56	2 166,57	2 196,47	2 225,96	2 102,18	17 416,88
wydatki ze środków FM	0	164,3	833,22	1 521,42	1 887,27	2 089,13	2 117,80	2 147,81	2 177,71	2 207,20	2 083,42	17 229,28
wydatki na obsługę FM	0	18,76	18,76	18,76	18,76	18,76	18,76	18,76	18,76	18,76	18,76	187,60
Saldo ogółem	0	1 429,98	784,46	120,29	-220,33	-396,95	-401,73	-406,73	-411,71	-416,63	-268,25	-187,60
budżet państwa	0	-4,00	-6,00	-8,00	-8,00	-8,00	-8,00	-8,00	-8,00	-8,00	-8,00	-74,0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (NFOŚiGW)	0	1 433,98	790,46	128,29	-212,33	-388,95	-393,73	-398,73	-403,71	-408,63	-260,25	-113,60

Źródła finansowania	<p>FM, o którym mowa w art. 10d dyrektywy 2003/87/WE, jest zasilany środkami uzyskanymi ze sprzedaży w UE 2% całkowitej liczby uprawnień na aukcji w latach 2021–2030, z czego dla Polski przewidziane jest 43,41% tych środków, zgodnie z załącznikiem IIB dyrektywy 2003/87/WE. Zgodnie z projektowaną ustawą środki należne Polsce uzyskane z FM będą przekazywane na wyodrębniony rachunek bankowy NFOŚiGW pełniącego rolę Operatora FM. Środki te będą przekazywane na dofinansowanie realizacji inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 1 (w ramach obszarów priorytetowych) oraz w ust. 2 (w ramach obszarów niepriorytetowych) ustawy o systemie handlu.</p> <p>Prognozuje się, że w latach 2021–2030 przychody z tego tytułu wyniosą ok. 17,2 mld zł. W tabeli 1 przedstawiono szczegółowe wyliczenia do tej prognozy.</p>
----------------------------	--

Tabela nr 1

Szacunkowe przychody Funduszu Modernizacyjnego dla Polski w latach 2021-2030, pochodzące ze sprzedaży 2% całkowitej puli uprawnień z systemu EU ETS, wg cen uprawnień giełdy ICE/ECX (rynek future) oraz kursu PLN/EUR wg MF													
Lp.	Kategorie	Jednostka	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030	2021-2030
1	Liczba uprawnień do sprzedaży dla Polski (43,41 % z puli 2%)	mln	13,5	13,5	13,5	13,5	13,5	13,5	13,5	13,5	13,5	13,5	135
2	Notowania cen EUA z rynku ICE future 21-25 (symbol "CKZ") z dnia 17 września 2019 r., z ekstrapolacją trendu liniowego w latach 26-30 [w EUR]	EUR	26,85	27,24	27,64	28,06	28,48	28,88	29,29	29,71	30,12	30,53	x
3	Przychód ze sprzedaży uprawnień	mln EUR	362,48	367,74	373,14	378,81	384,48	389,85	395,47	401,07	406,59	412,12	3 871,75
4	Kurs PLN/EUR wg wytycznych Ministra Finansów z maja 2019 r.	PLN/1 EUR	4,45	4,45	4,45	4,45	4,45	4,45	4,45	4,45	4,45	4,45	x
5	Przychód ze sprzedaży uprawnień	mln PLN	1 613,04	1 636,44	1 660,47	1 685,70	1 710,94	1 734,83	1 759,84	1 784,76	1 809,33	1 833,93	17 229,28
Główne założenia:													
1) Liczba uprawnień została oszacowana w oparciu o następujące założenia i dokumenty: DYREKTYWĘ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2018/410 z dnia 14 marca 2018 r. zmieniającą dyrektywę 2003/87/WE w celu wzmocnienia efektywnych pod względem kosztów redukcji emisji oraz inwestycji niskoemisyjnych oraz decyzję (UE) 2015/1814.													
2) Fundusz Modernizacyjny: przyjęto średnioroczną liczbę uprawnień jakie PL ma otrzymać w latach 2021-2030.													
3) Średnia cena uprawnień EUA i przychód ze sprzedaży w latach 2018-2030: przyjęto cenę EUA zgodnie													
z notowaniami z rynku terminowego giełdy ICE w latach 2021-2025 ("ICE EUA Futures Dec" - symbol "CKZ") z dnia 17 września 2019 r., natomiast dla lat 2026-2030 przeprowadzono ekstrapolację trendu liniowego za pomocą funkcji regresji liniowej													

Źródłem powyższych wyliczeń są dane Krajowego Ośrodka Bilansowania i Zarządzania Emisjami, zwanego dalej „KOBIZE”, oraz dane własne NFOŚiGW.

Koszty zarządzania FM ponoszone przez Operatora FM pokrywane będą częściowo ze środków uzyskanych ze sprzedaży w drodze aukcji uprawnień do emisji. Zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE państwa członkowskie nie mogą pokrywać kosztów zarządzania ze środków FM. W przypadku gdy państwo członkowskie podejmie decyzję o wykorzystaniu dochodów uzyskanych ze sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji gazów cieplarnianych do finansowania swoich wydatków związanych z wdrażaniem FM, wydatki te mogą zostać uznane za wydatki administracyjne, o których mowa w art. 10 ust. 3 lit. i dyrektywy 2003/87/WE, i w związku z tym mogą być zaliczane na poczet celu, jakim jest wykorzystanie 50% dochodów uzyskanych ze sprzedaży na aukcji w związku z klimatem. Możliwość takiego przeznaczenia środków wynika wprost z motywu 13 rozporządzenia 2020/1001. W ramach planowanego przeglądu dyrektywy 2003/87/WE Polska zawnioskuje o powrót do dyskusji na temat finansowania kosztów zarządzania FM na poziomie kraju członkowskiego bezpośrednio ze środków FM. W przyszłości planowane jest także wprowadzenie w projekcie ustawy wdrażającej Fundusz Transformacji Energetyki rozwiązania zapewniającego pokrywanie kosztów zarządzania Funduszem Modernizacyjnym ponoszonych przez Operatora Funduszu w ramach puli środków uzyskiwanych ze sprzedaży w drodze aukcji 40% rocznego wolumenu uprawnień do emisji w poszczególnych latach IV okresu rozliczeniowego EU ETS 2021–2030 oraz 50% wolumenu uprawnień do emisji w 2021 r., które nie zostały wydane instalacjom wytwarzającym energię elektryczną w III okresie rozliczeniowym EU ETS 2013–2020. Docelowo przyjęte rozwiązania, zapewniające pełne pokrycie kosztów zarządzania FM ze środków uzyskiwanych ze sprzedaży uprawnień do emisji na aukcjach, pozwolą w przyszłości zrefinansować koszty związane z wykonywaniem zadań Operatora FM, które w okresie przejściowym zostały tymczasowo pokryte ze środków NFOŚiGW w ramach zobowiązania wieloletniego „OZE i efektywność energetyczna”.

Zgodnie z ustawą o systemie handlu środkami uzyskanymi ze sprzedaży uprawnień do emisji stanowią dochód budżetu państwa, pod warunkiem zapewnienia zgodności z zasadami wskazanymi w art. 10 dyrektywy 2003/87/WE, tj. przeznaczania co najmniej 50% przychodów z aukcji lub ich równowartości na działania mające na celu redukcję gazów cieplarnianych (w tym niezbędne

wsparcie administracyjne). W związku z powyższym uzasadnione jest finansowanie części kosztów zarządzania FM z przychodów ze sprzedaży uprawnień do emisji, co będzie oznaczać przepływy ww. środków w ramach sektora finansów publicznych (uszczerpienie dochodów budżetu państwa, na rzecz państwowej osoby prawnej NFOŚiGW), zgodnie z dodawanym przepisem art. 49 ust. 2d ustawy o systemie handlu, w łącznej kwocie 74 mln zł, tj. 4 mln zł w roku 2021, 6 mln zł w roku 2022 i 8 mln zł rocznie w latach 2023–2030.

Zakłada się, że koszty zarządzania FM w horyzoncie 2021–2030 wyniosą 187,60 mln zł. W przypadku gdy koszty nie znajdą pokrycia ze środków uzyskanych ze sprzedaży w drodze aukcji uprawnień do emisji, będą pokrywane ze środków NFOŚiGW w ramach zobowiązania wieloletniego „OZE i efektywność energetyczna”, o którym mowa w art. 401c ust. 5 ustawy POŚ. Rozwiązanie to ma charakter przejściowy i wynika ze znaczącego ograniczenia wysokości kosztów związanych z wykonywaniem zadań Operatora FM, pokrywanych ze środków uzyskanych ze sprzedaży uprawnień do emisji gazów cieplarnianych (pierwotnie środki te planowano na kwotę 30 mln zł rocznie, następnie – na kwotę 18,76 mln zł rocznie).

Obsługa FM będzie nowym i odrębnym zadaniem NFOŚiGW. Zakłada się, że do obsługi środków FM wewnątrz NFOŚiGW powołana zostanie wyodrębniona, nowa komórka organizacyjna. Katalog zadań związanych z obsługą FM, poza kwestiami administracyjnymi, uwzględnia również zadania operacyjne związane z wdrażaniem systemu finansowania inwestycji wspieranych ze środków FM (przygotowywanie programów, ogłaszanie i realizacja naborów, ocena wniosków o dofinansowanie, zawieranie umów o dofinansowanie, weryfikacja uzyskanych efektów i kontrola projektów, zapewnianie monitoringu i sprawozdawczości). Powyższe wskazuje, że w celu zapewnienia optymalnej jakości wdrażania wyodrębniona struktura wdrażająca FM powinna liczyć minimum 100 osób. Powyżej wskazana liczebność zespołu jest niezbędna do sprawnej i terminowej obsługi środków FM (w szczególności mając na uwadze czynności związane z bieżącą współpracą z Europejskim Bankiem Inwestycyjnym, zwanym dalej „EBI”, jako instytucji zarządzającej środkami FM na poziomie UE). Znaczącą pozycję kosztów zarządzania FM stanowić będą koszty IT dotyczące budowy i wdrożenia systemu informatycznego z funkcjonalnościami zbliżonymi do istniejących w ramach Centralnego Systemu Teleinformatycznego SL2014, a także zapewnienie utrzymania systemu w całym okresie życia projektów finansowanych ze środków FM (a więc co najmniej 15 lat przy uwzględnieniu trwałości projektów). System musi również zapewniać monitorowanie, niezbędną sprawozdawczość oraz wymianę danych z EBI oraz KE.

W tabeli 2 przedstawiono szczegółowe wyliczenia kosztów zarządzania FM w latach 2021–2030.

Tabela nr 2

Lp.	Szacowane koszty realizacji zadań Krajowego operatora Funduszu Modernizacyjnego (FM)	2021	2022–2030	Razem
		(mln zł)	(mln zł)	(mln zł)
I	Koszty bezpośrednie, w tym:	16,00	144,00	160,00
1.	koszty osobowe kadry zatrudnionej do obsługi zadań FM	13,80	124,20	138,00
2.	koszty usług obcych nabywanych wyłącznie na potrzeby FM	1,50	13,50	15,00
3.	pozostałe koszty bezpośrednie	0,70	6,30	7,00
II	Koszty ogólne (pośrednie) ustalane wg stawki zryczałtowanej w wysokości 20% kosztów osobowych (I.1)	2,76	24,84	27,60
III (I+II)	Koszty razem	18,76	168,84	187,60

Rocznie (mln zł): 18,76

Przyjęte do wyliczeń jednostkowe koszty osobowe dotyczą wynagrodzeń wysoko wyspecjalizowanej kadry 100 pracowników zatrudnionych do obsługi FM, powiększonych o składki społeczne, na Fundusz Pracy, Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, na Pracownicze Plany Kapitałowe. Katalog zadań związanych z obsługą środków FM będzie obejmował szereg działań, w tym opracowanie dedykowanych programów operacyjnych oraz przygotowanie całego systemu naboru i oceny wniosków, zapewnienie niezbędnego systemu monitoringu i kontroli finansowanych

	<p>przedsięwzięć, a także pozostałych działań administracyjno-zarządczych. Przyjęte do wyliczeń koszty usług obcych dotyczących usług informatycznych uwzględniają koszt opracowania, wdrożenia i utrzymania kompleksowego systemu informatycznego o funkcjonalności porównywalnej do SL2014, w tym: moduł generatora wniosków o dofinansowanie, moduł oceny wniosków, moduł obsługi umów o dofinansowanie, moduł generatora wniosków o płatność, a także moduły sprawozdawcze i monitoringowe wraz z niezbędną infrastrukturą teleinformatyczną. Zakłada się, że w 2021 r. koszty opracowania ww. systemu oraz niezbędne zakupy infrastruktury, sprzętu i oprogramowania (w tym serwery i stacje robocze) wyniosą 1,4 mln zł, a koszt pozostałych usług obcych wyniesie 0,1 mln zł. W kolejnych latach koszty informatyczne ponoszone w ramach usług obcych wyniosą 0,8 mln zł, a kwota 0,7 mln zł będzie dotyczyła kosztów działań informacyjno-promocyjnych, specjalistycznego wsparcia eksperckiego, w tym przygotowania niezbędnych ekspertyz prawnych i technicznych dla celów wdrażania FM, a także innych usług niezbędnych dla sprawnego wydatkowania środków FM. Pozostałe koszty bezpośrednie na poziomie 0,7 mln zł rocznie będą natomiast obejmować m.in. koszty szkoleń, a także delegacji służbowych i wizytacji pracowników zatrudnionych do obsługi FM. W ramach obsługi projektów finansowanych z FM będą ponoszone koszty ogólne (pośrednie) na poziomie 20% kosztów osobowych dotyczące: obsługi informatycznej ze strony NFOŚiGW (koszty osobowe dedykowanego zespołu minimum 5 osób do utrzymania), a także wsparcia pracowników horyzontalnych (obsługa księgową, obsługa w zakresie weryfikacji umów i efektów ekologicznych, obsługa w zakresie analiz finansowych i zabezpieczenia umów, obsługa w zakresie pomocy publicznej, obsługa prawna, obsługa w zakresie kontroli terenowych projektów).</p> <p>Nowe zadania KOBiZE przewidziane projektowaną ustawą dotyczą:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) oceny raportu dotyczącego poziomu działalności w każdej podinstalacji, o którym mowa w rozporządzeniu Komisji (UE) 2019/1842 z dnia 31 października 2019 r. ustanawiającym zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do dalszych ustaleń dotyczących dostosowań przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji ze względu na zmiany w poziomie działalności (Dz. Urz. UE L 282 z 04.11.2019, str. 20), zwanym dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) 2019/1842”, zgodnie z zasadami wskazanymi w art. 7–12 rozporządzenia Komisji 2019/331; 2) dokonywania zachowawczego oszacowania wartości parametrów, o których mowa w art. 3 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842, w przypadkach wskazanych w tym przepisie; 3) określenia średniego poziomu działalności podinstalacji zgodnie z art. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842; ponadto KOBiZE każdego roku dokona porównania średniego poziomu działalności w każdej podinstalacji z historycznym poziomem działalności i w określonych w tym rozporządzeniu przypadkach dokona dostosowania przydziału uprawnień do emisji w sposób tam wskazany; 4) przekazywania ministrowi właściwemu do spraw klimatu w odniesieniu do każdej instalacji informacji o liczbie uprawnień do emisji, które będą podlegały wydaniu; 5) dokonywanie oceny informacji o zmianach instalacji mających wpływ na przydział uprawnień do emisji oraz informacji o zrzeczeniu się przez prowadzącego instalację przydziału uprawnień do emisji; KOBiZE będzie przekazywał ministrowi właściwemu do spraw klimatu informację o wynikającej z tego zmienionej ostatecznej liczbie uprawnień do emisji; 6) zawiadamiania ministra właściwego do spraw klimatu o instalacjach, w których zawieszono działalność.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Powyższe zadania nie spowodują wzrostu kosztów funkcjonowania KOBiZE ani nie wygenerują innych dodatkowych kosztów. Powyższe zadania będą realizowane ze środków NFOŚiGW przeznaczonych na realizację zadań KOBiZE – w ramach reguły wydatkowej przewidzianej w art. 150 ustawy o systemie handlu.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe								
		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2019 r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
	Osoby z niepełnosprawnością i osoby starsze							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Nie jest możliwe oszacowanie precyzyjnych skutków ustawy dla dużych przedsiębiorstw ponieważ na tym etapie przygotowywania systemu nie jest znane portfolio programów priorytetowych finansowanych środkami FM w obrębie tej grupy. Niemniej jednak wsparcie otrzymywane z FM będzie stanowić korzyść w ujęciu praktycznym dla przedsiębiorców, wpływając w sposób bezpośredni na ich rozwój, co będzie miało również pozytywny wpływ na rozwój gospodarczy i społeczny Rzeczypospolitej Polskiej. Projektowana ustawa zapewni przedsiębiorcom znaczące środki na podejmowanie inwestycji związanych z transformacją energetyczną, w tym w wytwarzanie i wykorzystywanie OZE, magazynowanie energii oraz modernizację infrastruktury sieci energetycznych. Ponadto rozwiązania wynikające z tej ustawy pozytywnie wpłyną na zwiększenie konkurencyjności funkcjonowania przedsiębiorstw w Polsce oraz wspieranie sprawiedliwej transformacji.						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Nie jest możliwe oszacowanie precyzyjnych skutków ustawy dla MŚP ponieważ na tym etapie przygotowywania systemu nie jest znane portfolio programów priorytetowych finansowanych środkami FM w obrębie tej grupy. Niemniej jednak wsparcie otrzymywane z FM będzie stanowić korzyść w ujęciu praktycznym dla przedsiębiorców, wpływając w sposób bezpośredni na ich rozwój, co będzie miało również pozytywny wpływ na rozwój gospodarczy i społeczny Rzeczypospolitej Polskiej. Projektowana ustawa zapewni przedsiębiorcom znaczące środki na podejmowanie inwestycji związanych z transformacją energetyczną, w tym w wytwarzanie i wykorzystywanie OZE, magazynowanie energii oraz modernizację infrastruktury sieci energetycznych. Ponadto rozwiązania wynikające z tej ustawy pozytywnie wpłyną na zwiększenie konkurencyjności funkcjonowania przedsiębiorstw w Polsce oraz wspieranie sprawiedliwej transformacji.						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Projektowana ustawa będzie miała pozytywny wpływ dla gospodarstw domowych, ponieważ finansowanie środkami FM projektów w obrębie energetyki realizowanych przez przedsiębiorstwa ograniczy przerzucanie kosztów inwestycji w rachunkach za sprzedaż i przesył energii. Również wsparcie inwestycji w obszarze poprawy efektywności energetycznej będzie miało pozytywny wpływ ekonomiczny na firmy, a pośrednio ograniczy obciążenia nakładane przez spółki na obywateli.						
	Osoby z niepełnosprawnością i osoby starsze	Brak wpływu						
Niemierzalne	(dodaj/usuń)							
	(dodaj/usuń)							

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projekt ustawy będzie miał pozytywny wpływ na konkurencyjność przedsiębiorstw, które modernizują systemy energetyczne oraz działają na rzecz poprawy efektywności energetycznej – których inwestycje w tym zakresie zostaną wsparte ze środków FM. Wspieranie środkami FM inwestycji związanych z transformacją energetyczną może także przyczynić się do zmniejszenia skali ubóstwa energetycznego w Polsce.
--	---

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☒ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☒ zwiększenie liczby dokumentów ☒ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:
 Projektowana ustawa wprowadza procedurę ubiegania się o wsparcie przedsięwzięć, w tym również przedsięwzięć inwestycyjnych ze środków FM. Procedura zakłada opracowanie przez potencjalnych beneficjentów wsparcia wniosków o finansowanie przedsięwzięć. Na procedurę składa się proces selekcji wniosków, zawarcie umowy o finansowanie przedsięwzięcia, a także dokumentowanie jego realizacji i osiągniętych postępów realizacji, oraz w niektórych przypadkach dokumentowanie osiągniętych efektów po zakończeniu realizacji tego przedsięwzięcia

Projektowana ustawa nie wprowadza dodatkowych obciążeń regulacyjnych, ponad obowiązki wynikające z prawa UE. Nowym obowiązkiem dla prowadzących instalację objętych systemem ETS będzie obowiązek składania raportów o poziomach działalności, zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu Komisji (UE) 2019/1842. Raport ten zastąpi dotychczas obowiązujący obowiązek sprawozdawczy, tj. informację o rzeczywistych lub planowanych zmianach zdolności produkcyjnej, zmianach poziomu działalności oraz zmianach w działaniach w instalacji w danym roku składanej na podstawie obecnie obowiązującej ustawy (art. 64). Ponadto projektowana ustawa przewiduje, że od 2022 r. przedmiotowe raporty będą składane za pośrednictwem modułu w Krajowej bazie o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji, co znacznie ułatwi prowadzącym instalację sprawozdawczość w tym zakresie. Z uwagi na fakt, iż podmioty objęte systemem ETS objęte są obowiązkiem rejestracji w Krajowej bazie (mają status podmiotu korzystającego ze środowiska), nie będzie ciążył na nich dodatkowy obowiązek rejestracyjny.

9. Wpływ na rynek pracy

Nowe inwestycje w modernizację systemów energetycznych oraz w działania na rzecz poprawy efektywności energetycznej powinny mieć pozytywny wpływ na zatrudnienie nowych specjalistów, tworzenie łańcuchów dostaw w ramach polskich przedsiębiorstw, zwiększyć zapotrzebowanie na surowce lub innowacyjne technologie wykorzystywane przy stosowaniu odnawialnych źródeł energii oraz mieć wpływ na budownictwo nowych obiektów tego typu.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☒ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
Omówienie wpływu	Poprawa jakości regulacji i zwiększenie elastyczności dla podmiotów biorących udział w systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych może przyczynić się do zwiększenia liczby inwestycji związanych z redukcją emisji, a tym samym pozytywnie wpłynąć na środowisko naturalne. W szczególności należy się spodziewać większych inwestycji w modernizację systemów energetycznych oraz w działania na rzecz poprawy efektywności energetycznej, a z drugiej strony zmniejszenia wykorzystywania paliw kopalnych w energetyce.	

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 3 lit. b i f, pkt 19, 21, 28 i 29, pkt 31 lit. a, b, d oraz e, pkt 32 w zakresie art. 64a ust. 1–5 i 7 oraz art. 64b ust. 1–4 i 6–10, pkt 33–37 i 53, art. 2 pkt 2–5, art. 4, art. 5, art. 13, art. 14, art. 17, art. 18, art. 20 i art. 22–24, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;
- 2) art. 1 pkt 52, który wchodzi w życie z dniem 1 maja 2021 r.;
- 3) art. 1 pkt 31 lit. c i pkt 32 w zakresie art. 64a ust. 6 i 8 oraz art. 64b ust. 5 oraz art. 3 pkt 7 lit. a w zakresie art. 7a ust. 1 pkt 3, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.;
- 4) art. 3 pkt 9, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Pierwsza weryfikacja w zakresie wydatkowania środków z FM powinna być możliwa już w połowie okresu rozliczeniowego 2021–2030, tj. na początku 2026 r. Podstawowym miernikiem będzie poziom wydatkowania środków oraz liczba przedsiębiorstw otrzymujących wsparcie ze środków FM. Dodatkowo proponuje się przyjąć jako miernik liczbę inwestycji finansowanych z FM oraz ocenę wartości dodanej inwestycji w postaci osiągniętego/planowanego efektu ekologicznego (np. oszczędności energii w MWh, ograniczenie emisji gazów cieplarnianych w tCO₂, dodatkowej zainstalowanej mocy oraz produkcji energii w zakresie odnawialnych źródeł). Przewiduje się, że kolejna weryfikacja nastąpi w roku 2029, zaś jej wyniki posłużą do wyznaczenia szczegółowego zakresu rozliczania inwestycji kończących się po 2030 r. (zgodnie z zasadą n+3) oraz monitorowania projektów w okresie trwałości aż do 2038 r. Całościowa ocena i przygotowanie raportu końcowego realizacji celów FM nastąpi w 2038 r., po zrealizowaniu i zakończeniu trwałości wszystkich dofinansowanych środkami FM inwestycji.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania

projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami oraz niektórych innych ustaw (UC 36)

W dniu 14 lipca 2020 r. *projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw* został skierowany do konsultacji publicznych i opiniowania z terminem na zgłaszanie uwag przez 21 dni a w przypadku opiniowania przez 14 dni. Projekt udostępniono w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Rządowego Centrum Legislacji w serwisie Rządowy Proces Legislacyjny w celu zapoznania się z nim przez wszystkie zainteresowane podmioty.

W ramach konsultacji publicznych projekt ustawy został przesłany do następujących podmiotów:

1. CERBUD Krajowe Zrzeszenie Producentów Materiałów Budowlanych;
2. Forum CO₂ Branżowych Organizacji Gospodarczych;
3. Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu;
4. Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa;
5. Hutnicza Izba Przemysłowo-Handlowa;
6. Izba Energetyki Przemysłowej i Odbiorców Energii;
7. Izba Gospodarcza Ciepłownictwo Polskie;
8. Izba Gospodarcza Metali Nieżelaznych i Recyklingu;
9. Polska Izba Gospodarcza Przemysłu Drzewnego;
10. Polska Izba Przemysłu Chemicznego;
11. Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych;
12. Polski Komitet Energii Elektrycznej;
13. Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego;
14. Stowarzyszenie Papierników Polskich;
15. Stowarzyszenie Producentów Płyt Drewnopochodnych w Polsce;
16. Stowarzyszenie Przemysłu Wapienniczego;
17. Stowarzyszenie Producentów Cementu i Wapna;
18. Towarzystwo Gospodarcze - Polskie Elektrownie;
19. Związek Producentów Cukru;
20. Krajowa Izba Gospodarcza;
21. Polska Izba Biomasy;
21. ClientEarth Prawnicy dla Ziemi;
22. WWF.

Do projektu ustawy uwagi zgłosiły następujące podmioty: OGP Gaz-System S.A., Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A., Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa, Polska Izba Przemysłu Chemicznego, Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu oraz FORUM CO₂, Stowarzyszenie Papierników Polskich (SPP), Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni Zawodowych (PTEZ), Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego (POPiHN), TAURON Polska Energia S.A., GK PGE, KGHM, ClientEarth, WWF.

Projekt został przesłany w ramach procedury opiniowania do wojewódzkich funduszy ochrony środowiska i gospodarki wodnej. W ramach opiniowania nie zgłoszono uwag do projektu ustawy.

Projekt ustawy został zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. *o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa* (Dz. U. z 2017, poz. 248.) oraz stosownie do § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.). Żaden z podmiotów nie zgłosił zainteresowania ustawą w tym trybie.

Projekt został pozytywnie zaopiniowany przez Komisję Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego w dniu 11 grudnia 2020 r.

Projekt nie dotyczy spraw, o których mowa w art. 1 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232 oraz z 2020 r. poz. 568), w związku z czym nie podlegał obowiązkowi konsultacji z podmiotami w trybie ww. ustawy.

Projekt nie podlegał opiniowaniu, konsultacjom ani uzgodnieniom z organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym z Europejskim Bankiem Centralnym.

Szczegółowe informacje na temat uwzględnienia poszczególnych uwag zgłaszanych przez podmioty w ramach konsultacji publicznych zostały omówione w poniższej tabeli.

Raport z konsultacji publicznych i opiniowania

projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami oraz niektórych innych ustaw (UC 36)

Lp.	Zgłaszający uwagę	Dotyczy (art.)	Propozycja przepisu	Uzasadnienie uwagi / Generalny komentarz	Stanowisko MK	Uzasadnienie /Propozycja uwzględnienia
1	OGP Gaz-System S.A. (Izba Gospodarcza Gazownictwa – IGG)	Art.1 pkt 18 w zakresie dodawanego art. 50a ust. 1 pkt w 2	Proponowane brzmienie przepisu art. 50a ust. 1 pkt 2 ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych: <i>„2) magazynowanie energii i modernizację sieci energetycznych, w tym sieci ciepłowniczych, sieci przesyłowej elektroenergetycznej i sieci przesyłowej gazowej oraz połączeń międzysystemowych między państwami członkowskimi Unii Europejskiej, lub”</i>	<p>Wprowadzenie do ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw doprecyzowania w art. 50a ust. 1 pkt 2, które ma na celu stworzenie ustawowej podstawy do ubiegania się przez Gaz-System o wsparcie finansowe dla modernizacji sieci przesyłowej gazowej.</p> <p>Projektowany art. 50a ust. 1 pkt 2 nowelizowanej w art. 1 ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, należy doprecyzować poprzez wskazanie, że do określonej w tym przepisie kategorii inwestycji „priorytetowych” zaliczają się także inwestycje w zakresie modernizacji sieci przesyłowych gazowych.</p> <p>Kwestia ta wydaje się nie być jednoznacznie rozstrzygnięta na poziomie przepisu implementowanej dyrektywy 2003/87/WE, tzn. przepis art. 10d ust. 2 dyrektywy posługuje się w tym zakresie sformułowaniem <i>‘modernizacja sieci energetycznych, w tym w</i></p>	Uwaga nieuwzględniona	Zaproponowany zapis w projekcie jest odzwierciedleniem Dyrektywy 2018/410. Katalog otwarty zaproponowany w dyrektywie pozwala przypuszczać, iż intencją prawodawcy unijnego było rozszerzenie finansowania w zakresie sieci przesyłowej gazowej. Jednakże biorąc pod uwagę, iż kompetencją EBI będzie ocena inwestycji pod kątem prawa europejskiego proponujemy utrzymać katalog stricte wynikający z dyrektywy.

			<p><i>rurociągów należących do systemów ciepłowniczych, sieci przesyłu energii elektrycznej</i> (ang. <i>'the modernisation of energy networks, including district heating pipelines, grids for electricity transmission'</i>). Z jednej strony przepis ten nie wskazuje więc wprost na sieci przesyłowe gazowe (tak jak w przypadku sieci przesyłowych elektroenergetycznych), ale z drugiej strony użyte w nim pojęcie sieci energetycznych (<i>'energy networks'</i>) powinno obejmować różnego rodzaju sieci służące do transportu energii lub paliw, a więc zarówno sieci ciepłownicze, sieci elektroenergetyczne, ale również sieci gazowe. Stanowi to podstawę do postulowania uwzględnienia sieci przesyłowych gazowych w przepisie nowelizowanej ustawy implementującym art. 10d ust. 2 dyrektywy.</p> <p>Nadmienić należy, że przepis art. 10d ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE wymaga oczywiście jednocześnie, by inwestycje wspierane z Funduszu Modernizacyjnego były spójne z celami tej dyrektywy, a także z celami unijnych ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 oraz długoterminowymi celami określonymi w Porozumieniu paryskim. Wprowadzenie do ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych podstawy do ubiegania się o wsparcie dla inwestycji w zakresie modernizacji sieci przesyłowych gazowych jest zgodne z ww. celami.</p>		<p>Ponadto w przypadku braku zgody EBI na finansowanie takich inwestycji w ramach obszarów priorytetowych, inwestycje takie będą mogły być zgłoszone w ramach programów priorytetowych finansowanych na podstawie art. 50 a ust. 2.</p>
--	--	--	--	--	---

				<p>Trzeba bowiem mieć na uwadze, że na znaczeniu w bilansie elektroenergetycznym zyskiwać będzie także rola gazu ziemnego. Stopień wykorzystania mocy będzie zależny w szczególności od konieczności bilansowania krajowego systemu elektroenergetycznego, zwłaszcza niesterowalnych OZE, ale także cen surowca. Atutem źródeł gazowych jest znacznie niższa emisyjność niż w przypadku konwencjonalnych źródeł węglowych, ale także wysoki stopień regulacyjności. Działania skierowane na zwiększenie możliwości dywersyfikacji dostaw surowca do Polski oraz rozbudowa infrastruktury wewnętrznej zapewnią bezpieczeństwo wykorzystania gazu ziemnego przez elektroenergetykę.</p> <p>Należy przy tym mieć na uwadze, że rynek energii ulega zmianom w kierunku wykorzystania nowych źródeł energii. Odpowiadając na te potrzeby, a także z uwagi na plany zwiększenia wykorzystywania w europejskich sieciach gazowych gazów syntetycznych, biometanu i wodoru, operatorzy gazowi muszą zaangażować się także w działalność badawczo-rozwojową w zakresie możliwości wtłaczania tych gazów do sieci gazowych. Parametry techniczne istniejących sieci pozwalają tylko na niewielki udział w transportowanej mieszance gazów innych niż gaz ziemny, co utrudnia zwiększenie wykorzystywania powyższych gazów. Działania powinny być prowadzone w ścisłej współpracy operatorów z wytwórcami</p>		
--	--	--	--	--	--	--

				<p>tych gazów, aby wzajemnie uwzględnianie były zarówno parametry techniczne sieci, jak i jakościowe gazów.</p> <p>Zaproponowane brzmienie przepisu uwzględnia sieci przesyłowe gazowe oraz jest spójne z siatką pojęciową polskiego prawa energetycznego, zdefiniowaną w ustawie – Prawo energetyczne.</p>		
2	<p>Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. (Izba Gospodarcza Gazownictwa – IGG)</p>	<p>Art. 1 pkt 18 Projektu w części wprowadzającej art. 50a ust. 1 i 2</p>	<p>Zmiana brzmienia art. 1 pkt 18 Projektu w części wprowadzającej art. 50a ust. 1 pkt 1 i 2: <i>„Art. 50a 1. W ramach Krajowego systemu Modernizacyjnego przewidzianego w art. 10d dyrektywy 2003/87/WE, na dofinansowanie realizacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej inwestycji mających na celu modernizację krajowego systemu energetycznego oraz</i></p>	<p>Proponujemy uzupełnienie katalogu inwestycji mających na celu modernizację krajowego systemu energetycznego oraz poprawę efektywności energetycznej. Proces transformacji energetycznej wymaga szerokiego podejścia, uzupełnionego o wsparcie inwestycji polegających na budowie i modernizacji sieci gazowych pod kątem transportu biometanu i wodoru. Wskazana jest zatem modernizacja sieci gazowej w celu umożliwienia transportu nowych gazów. Warto podkreślić, że podejmowane są w tym obszarze pierwsze działania. W dniu 7 lipca 2020 r. podpisano list intencyjny o ustanowieniu partnerstwa na rzecz budowy gospodarki wodorowej¹. Jednym z uczestników porozumienia jest operator systemu przesyłowego gazowego, który na bieżąco monitoruje potencjalne możliwości transportu wodoru gazową siecią przesyłową².</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p>	<p>Proponowany zapis jest niezgodny z dyrektywą 2018/410. Katalog obszarów priorytetowych jest ściśle określony w przepisach dyrektywy (art. 10d ust. 2) Wszystkie pozostałe inwestycje mogą być finansowane jako projekty niepriorytetowe, o ile stanowią one inwestycje w modernizację systemów energetycznych (art. 10d ust. 6 dyrektywy).</p>

¹<https://www.gov.pl/web/klimat/podpisanie-listu-intencyjnego-o-ustanowieniu-partnerstwa-na-rzecz-budowy-gospodarki-wodorowej>

² <https://www.gaz-system.pl/centrum-prasowe/aktualnosci/informacja/artikul/203204/>

		<p><i>poprawę efektywności energetycznej, przez:</i></p> <p><i>1) wspieranie inwestycji w wytwarzanie i użytkowanie energii elektrycznej i energii cieplnej ze źródeł odnawialnych, w tym technologie służące do wytwarzania paliw i substratów do ich produkcji z biologicznych odpadów i osadów wraz z infrastrukturą do ich magazynowania i transportu lub</i></p> <p><i>2) magazynowanie energii i modernizację sieci energetycznych, w tym rurociągów należących do systemów ciepłowniczych, sieci przesyłu energii elektrycznej, budowy i modernizacji sieci gazowych służących do transportu biometanu i wodoru oraz połączeń międzysystemowych między państwami członkowskimi Unii Europejskiej, lub (...)"</i></p>	<p>Powyższe działania należy uzupełnić o budowę nowych sieci służących do odbioru biometanu z instalacji wytwarzania oraz finansowanie budowy samych biogazowni, których celem jest wytworzenie paliwa i wprowadzenie ich do systemu dystrybucyjnego gazowego.</p>		
--	--	---	--	--	--

3	PGNiG SA Oddział w Zielonej Górze (Izba Gospodarcza Gazownictwa – IGG)	Strona nr 35, 36 Tabeli zgodności	„Rozdział 8a Krajowy system wdrażania Funduszu Modernizacyjnego Art. 50a 1. W ramach Krajowego system wdrażania Funduszu Modernizacyjnego przeznacza się środki uzyskane z Funduszu Modernizacyjnego, o którym mowa w art. 10d dyrektywy 2003/87/WE	W Dyrektywie 2003/87/WE brak jest art. 10d	Uwaga nieuwzględniona	Art. 10d został dodany do Dyrektywy 2003/87 Dyrektywą 2018/410.
4	PGNiG SA Oddział w Zielonej Górze (Izba Gospodarcza Gazownictwa – IGG)	Strona nr 8 Tabeli zgodności	„– w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 i 12 w brzmieniu: „11) finansowanie działań w związku ze zmianami klimatu, w tym działań związanych z przystosowaniem się do skutków tych zmian, w państwach trzecich wrażliwych na skutki zmian klimatu;”	Bardzo szerokie pojęcie, które może skutkować wpływem instrumentów finansowych poza UE. Współpraca z państwami trzecimi w zakresie działań związanych z przystosowaniem się do skutków tych zmian powinna odbywać się na zasadzie bieżącej współpracy (doradztwa, szkoleń, przekazywania technologii itp.) Wszystkie państwa są wrażliwe na skutki zmiany klimatu.	Uwaga nieuwzględniona	
5	PGNiG SA Oddział w Zielonej Górze (Izba Gospodarcza Gazownictwa – IGG)	Art. 50p. ust. 3	Minister właściwy do spraw klimatu przedkłada Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu i Komitetowi Inwestycyjnemu,	Literówka w słowie Europejskiego	Uwaga uwzględniona	

			o którym mowa w art. 10d ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE, wykaz o którym mowa w ust. 1, w trybie i na zasadach przepisów wydanych na podstawie art. 10d ust. 12 dyrektywy 2003/87/WE.			
6	Górnicza Izba Przemysłowo-Handlowa	art. 1 pkt 18 projektu	<p>Proponuje się zmianę brzmienia nowego art. 5a ust. 1 pkt 3 na następujące:</p> <p><i>„3) wspieranie we współpracy z partnerami społecznymi w regionach uzależnionych od stałych paliw kopalnych, sprawiedliwych przemian mających na celu ułatwienie pracownikom zmiany miejsca zatrudnienia oraz zdobywanie nowych i specjalistycznych umiejętności, wspieranie edukacji oraz inicjatyw zatrudnieniowych, a także nowych inicjatyw gospodarczych, wymagających modernizacji terenów pogórnicznych (m.in. start up-ów), lub (...)””</i></p>	<p>Energetyka i górnictwo oparta na węglu mają bardzo duży wpływ na wiele dziedzin życia zarówno gospodarczego, jak i społecznego. Sprawiedliwy podział środków z instrumentu wspierania modernizacji systemu energetycznego i poprawy efektywności energetycznej, jakim</p> <p>jest Fundusz Modernizacyjny, powinien uwzględnić przede wszystkim poziom produkcji, jak i wykorzystania stałych paliw kopalnych przez państwa i regiony UE.</p>	Uwaga nieuwzględniona.	<p>Zapis niezgodny z art. 10d dyrektywy 2003/87</p> <p>Dodanie w projektowanym przepisie określenia „wymagających modernizacji terenów pogórnicznych” zawęża przepis, ograniczając możliwość finansowania nowych inicjatyw gospodarczych.</p> <p>Dodatkowo wydaje się, że proponowana zmiana i jej uzasadnienie są rozbieżne.</p>

7	Górnictwa Izba Przemysłowo-Handlowa	art. 1 pkt 18 projektu	Proponuje się zmianę brzmienia nowego art. 5a ust. 4 na następujące: „4) Środków, o których mowa w ust. 1, nie przeznaczają się na finansowanie nowych inwestycji związanych z wytwarzaniem energii przy wykorzystaniu stałych paliw kopalnych.”	Finansowe wsparcie unijne powinno dążyć nie tylko do przekwalifikowania pracowników branży wydobywczej, ale również do stworzenia dla tak licznej grupy osób nowych miejsc pracy związanych między innymi z inwestycjami w modernizację już istniejących jednostek, aby w pełni wykorzystać potencjał wykwalifikowanej kadry pracowników, zarówno z sektora energetycznego, jak i górnictwa.	Uwaga nieuwzględniona	Zapis niezgodny z art. 10d dyrektywy 2003/87/WE. Zgodnie z art. 10d ust. 2 dyrektywy 2003/87/WE, który zawiera katalog inwestycji priorytetowych objętych finansowaniem z Funduszu Modernizacyjnego nie ma możliwości finansowania ze środków Funduszu inwestycji związanych z wytwarzaniem energii przy wykorzystaniu stałych paliw kopalnych, zarówno nowych, jak i już istniejących. Uwzględnienie uwagi prowadziłoby więc do niezgodności z dyrektywą.
8	Górnictwa Izba Przemysłowo-Handlowa	art. 13 projektu	Proponuje się zmianę terminu przedkładania po raz pierwszy raportu do Krajowego ośrodka, tak aby przedmiotowy artykuł uzyskał następujące	Przedłożenie do 28 lutego 2021 r. zweryfikowanego raportu dotyczącego poziomów działalności, ze względu na tak krótki okres, jest niemożliwe. Wynika z faktu, iż w tym czasie trwają prace nad opracowaniem i przedłożeniem	Uwaga uwzględniona	Termin zostanie zmieniony na 31 marca 2021 r.

		<p>brzmienie: <i>„Art. 13. Prowadzący instalację, któremu przydzielono uprawnienia do emisji na zasadach określonych w rozporządzeniu Komisji (UE) 2019/331, po raz pierwszy przedkłada do Krajowego ośrodka w terminie do dnia 31 marca 2021 r. raport dotyczący poziomów działalności w każdej podinstalacji wraz ze sprawozdaniem z weryfikacji tego raportu, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 3 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842 z dnia 31 października 2019 r. ustanawiającego zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do dalszych ustaleń dotyczących dostosowań przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji ze względu na zmiany w poziomie działalności (Dz. Urz. UE L 282 z 4.11.2019, str.</i></p>	<p>zweryfikowanego raportu rocznego emisji dwutlenku węgla za rok poprzedni. Ponadto w instalacjach prowadzona jest w tym samym czasie sprawozdawczość do Bazy KOBIZE, GUS, URE, ARE, organów ochrony środowiska.</p> <p>Proponuje się pozostawić termin przedłożenia zweryfikowanego raportu dotyczącego poziomów działalności do 31 marca 2021 r. tak jak w Rozporządzeniu Wykonawczym Komisji (UE) 2019/1842 z dnia 31 października 2019 r.</p>		
--	--	---	--	--	--

			20). W 2021 r. raport ten zawiera dane dotyczące dwóch lat poprzedzających jego złożenie.”			
9	Polska Izba Przemysłu Chemicznego (PIPC)			Ustanowienie otwartego i niedyskryminującego charakteru Funduszu Modernizacyjnego dla wszystkich podmiotów niezależnie od ich roli na rynku energii. Zasadnicze znaczenie ma opracowanie i wprowadzenie ambitnych programów priorytetowych z listą inwestycji, które zapewnią przeprowadzenie w odpowiednim czasie i w najbardziej efektywny kosztowo sposób transformacji energetycznej w Polsce zgodnie z Europejskim Zielonym Ładem i krajowym planem w dziedzinie energii i klimatu. Z niepokojem zauważamy, że w ramach procesu kształtowania programów projekt ustawy nie przewiduje przeprowadzenia konsultacji z potencjalnymi beneficjentami, co przyczyniłoby się do poprawy dialogu społecznego oraz zaangażowania interesariuszy w celu zapewnienia wysokiej jakości krajowego systemu wdrażania Funduszu Modernizacyjnego. Włączenie partnerów społecznych w proces sporządzania list programów priorytetowych pozwoli zapewnić efektywne, z punktu widzenia ekologicznego i ekonomicznego, wydatkowanie środków publicznych przeznaczonych na inwestycje spójne z przejściem na bezpieczną i	Uwaga uwzględniona	Na Operatora Funduszu zostanie nałożony obowiązek przeprowadzania konsultacji społecznych programów priorytetowych.

				zrównoważoną gospodarkę niskoemisyjną oraz celami unijnych ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030.		
10	Polska Izba Przemysłu Chemicznego (PIPC)			Należy rozważyć utworzenie puli środków przeznaczonych dla sektora energetyki przemysłowej na inwestycje we własne źródła wytwórcze, dzięki którym wystąpi efektywna dekarbonizacja przedsiębiorstw. Obecnie od przemysłu wymaga się redukcji emisji jednostkowych przy równocześnie występującym trendzie wzrostu cen energii elektrycznej. Dodatkowo energetyka przemysłowa nie jest wspierana, ponieważ jej udział w rynku energii nie jest wyeksponowany, co jest wynikiem nieprowadzenia sprzedaży energii na rynku. Wymienione okoliczności świadczą o znaczącym umniejszeniu roli autoproducentów w sektorze energetycznym. Dążąc do dekarbonizacji, przemysłowe zakłady produkcyjne poważnie zainteresowane są budową własnych, niskoemisyjnych bądź bezemisyjnych źródeł energii w technologiach: <ul style="list-style-type: none"> - wysokosprawnej kogeneracji gazowej (zastępującej klasyczne kotłownie przemysłowe), - wykorzystujących energię słoneczną (fotowoltaika), oraz - wykorzystujących energię wiatru na lądzie. Potencjał rozwoju tego typu projektów jest ogromny, a ich realizacja może nastąpić w bardzo krótkim czasie. Niezbędne są jednak działania inwestycyjne wymagające	Uwaga wyjaśniona	Katalog inwestycji priorytetowych zawarty w art. 50a ust. 1 oraz nie priorytetowych (ust. 2) jest skonstruowany w taki sposób, aby wszyscy przedsiębiorcy spełniający opisane w nich warunki mogli ubiegać się o wsparcie ze środków Funduszu. Dotyczy to także sektora energetyki przemysłowej. Dokonując alokacji środków przy okazji konstruowania programów priorytetowych Narodowy Fundusz będzie uwzględniał wyzwania stojące przed poszczególnymi sektorami gospodarki i ich potrzeby finansowe.

				<p>zaangażowania znacznych środków finansowych, których zwrot często szacowany jest na kilkanaście lat. Ponieważ projekty te nie są związane bezpośrednio z podstawową działalnością produkcyjną przedsiębiorstw, wiele zarządów wstrzymuje decyzje o ich realizacji z uwagi na potrzebę bieżącego zaangażowania znacznych środków finansowe w modernizację stosowanych technologii i rozwój. Na samodzielne finansowanie inwestycji we własne źródła energii często nie pozwala wysoki poziom długu, którego pogłębianie powoduje ryzyko pogorszenia standingu finansowego czy bankowych kowenantów.</p> <p>Stąd też w celu pobudzenia posiadanego potencjału, z korzyścią dla pozycji konkurencyjnej polskich zakładów przemysłowych, oraz przy zachowaniu troski o środowisko naturalne, konieczne są dedykowane systemy finansujące rozwój szeroko rozumianej energetyki przemysłowej. Optymalnym z punktu widzenia zakładów przemysłowych sposobem finansowania są bezzwrotne dotacje, które skracają okres zwrotu z kapitału oraz wpływają pozytywnie na poziom zadłużenia firm. Taka forma wsparcia będzie dostępna w ramach Funduszu Modernizacyjnego.</p>		
11	Polska Izba Przemysłu Chemicznego (PIPC)			Dotąd większość programów promujących rozwój projektów energetycznych polski rząd kierował do energetyki zawodowej (ustawa o rynku mocy), czy ciepłownictwa (ustawa o	Uwaga wyjaśniona	Uzasadnienie w pkt 10.

				promowaniu wysokosprawnej kogeneracji), a znaczący potencjał polskiego przemysłu w tym zakresie pomijano, dlatego apelujemy również o równorzędne potraktowanie energetyki przemysłowej w dostępie do wsparcia wynikającego z Funduszu Modernizacyjnego.		
12	Polska Izba Przemysłu Chemicznego (PIPC)	Art. 50a ust 2.	Środki, o których mowa w ust. 1, mogą być również przeznaczone na dofinansowanie realizacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej inwestycji innych niż wymienione w ust. 1, mających na celu modernizację systemów energetycznych oraz poprawę efektywności energetycznej, na zasadach określonych w art. 7 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/1001 z dnia 9 lipca 2020 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do funkcjonowania funduszu modernizacyjnego	Rozdział 8a - w treści szeregu artykułów zawarte jest odniesienie do „zasad/przepisów wydanych na podstawie art. 10d ust 12 dyrektywy 2003/98/WE”. W celu zapewnienia lepszej przejrzystości prawa warto odnieść się bezpośrednio do treści przepisów wydanych na podstawie art. 10d ust 12 dyrektywy 2003/98/WE, zawartych w ROZPORZĄDZENIU WYKONAWCZYM KOMISJI (UE) 2020/1001 z dnia 9 lipca 2020 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do funkcjonowania funduszu modernizacyjnego wspierającego inwestycje w modernizację systemów energetycznych oraz poprawę efektywności energetycznej niektórych państw członkowskich (Dz. Urz. UE L 221 z 10.7.2020, str. 107–121).	Uwaga uwzględniona	

			<p>wspierającego inwestycje w modernizację systemów energetycznych oraz poprawę efektywności energetycznej niektórych państw członkowskich (Dz. Urz. UE L 221 z 10.7.2020, str. 107–121), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) nr 2020/1001”</p>			
13	<p>Polska Izba Przemysłu Chemicznego (PIPC)</p>	<p>Art. 50c ust. 1</p>	<p><i>Inwestycje, o których mowa a art. 50a ust 1 i 2, są realizowane w ramach programów priorytetowych Narodowego Funduszu, rozumianych jako program, o którym mowa w art. 2 pkt 5 <u>rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001.</u></i></p>		<p>Uwaga nieuwzględniona</p>	<p>Finansowanie inwestycji ze środków Funduszu Modernizacyjnego będzie odbywało się w ramach przyjętych programów priorytetowych NFOŚiGW. Mechanizm ten funkcjonuje od lat, dlatego przyjęto, że finansowanie inwestycji z Funduszu Modernizacyjnego będzie odbywało się na podobnych zasadach, z pewnymi odstępstwami. Nie ma konieczności wskazywania w przepisie art. 2 pkt 5 rozporządzenia Komisji</p>

						(UE) 2020/1001, gdyż przepisy rozporządzenia są stosowane bezpośrednio. W tym przypadku nie budzi wątpliwości, że jest to także program w rozumieniu art. 2 pkt 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001.
14	Polska Izba Przemysłu Chemicznego (PIPC)	Art. 50h ust. 4	<p>W punkcie 1 rekomendujemy zmianę treści na „<i>określenie rodzajów podmiotów mogących ubiegać się o dofinansowanie ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego</i>”.</p> <p>W punkcie 3 rekomendujemy zmianę treści na „<i>terminy składania wniosków, proces oraz zasady oceny inwestycji</i>”.</p>		Uwaga dotycząca pkt 1 uwzględniona. Uwaga dot. pkt 3 nieuwzględniona	Nie ma potrzeby dokonywania zmian postulowanych w pkt 3, gdyż zarówno proces, jak i zasady oceny inwestycji mieszczą się w kolejnym pkt (procedura wyboru oraz kryteria oceny inwestycji).
15	Polska Izba Przemysłu Chemicznego (PIPC)	<u>Art. 50j ust 2</u>	Art. 50j ust 2 zgodnie z treścią art. 8 ust. 1 Rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/1001: „ <u>W przypadku wydania przez Komitet Inwestycyjny rekomendacji</u> ”		Uwaga nieuwzględniona.	Proces uruchomienia programu priorytetowego na poziomie krajowym podzielony jest na dwa etapy. Pierwszy etap dotyczy organizowania naboru i oceny

			<p><i>dofinansowania oraz podjęciu przez Komisję Europejską decyzji o wypłacie środków z Funduszu Modernizacyjnego na rzecz realizacji inwestycji, o których mowa w art. 50c ust. 2, objętych programem priorytetowym, o którym mowa w art. 50c ust. 1, Operator Funduszu przystępuje do realizacji zadań określonych w art. 50e ust. 5 pkt 1, 5 i 6, dotyczących tego programu.”</i></p>			<p>wniosków, uruchomienia pomocy technicznej dla beneficjentów, prowadzenia działalności promocyjno-informacyjnej i rozpoczyna się niezwłocznie po wydaniu rekomendacji przez KI. Do podjęcia tych działań nie jest konieczne podjęcie przez Komisję Europejską decyzji o wypłacie środków.</p> <p>Drugi etap – zawarty w proponowanym art. 50k to zawieranie umów z beneficjentami – rozpoczyna się po podjęciu przez KE decyzji o wypłacie środków.</p>
16	Polska Izba Przemysłu Chemicznego (PIPC)	Art. 55 ust. 2	<p>„2. W przypadku zmian lub zdarzeń, o których mowa w ust. 1 pkt 1-4 prowadzący instalację jest obowiązany wystąpić z wnioskiem o zmianę zezwolenia w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia wystąpienia tych</p>	<p>W przypadku zmiany istotnej prowadzący instalację powinien wystąpić z wnioskiem o zmianę zezwolenia przed wprowadzeniem planowanych zmian. Natomiast jeśli tych zmian nie dało się zaplanować – z wnioskiem występuje niezwłocznie po wprowadzeniu tych zmian. Nie jest jasne o ile wcześniej prowadzący instalację powinien</p>	Uwaga wyjaśniona	<p>Przepis wprowadza wymaganie, aby złożenie przez prowadzącego instalację wniosku o zmianę zezwolenia w przypadku zmian, o których mowa w pkt 5, nastąpiło przed ich wprowadzeniem</p>

			<p><i>zmian lub zdarzeń. W przypadku zdarzenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, prowadzący instalację jest obowiązany wystąpić z wnioskiem o zmianę zezwolenia <u>przed wprowadzeniem planowanych zmian</u>, a jeżeli zmian tych nie dało się zaplanować, niezwłocznie po ich wprowadzeniu.”;</i></p>	<p>wystąpić z wnioskiem o zmianę zezwolenia w przypadku zmian planowanych?</p>		<p>jeżeli są planowane. Brak dalej idących wymogów co do terminu pozostawia mu pewną swobodę, jest to jednak surowszy wymóg niż dla zmian, o których mowa w ust. 1 pkt 1-4 (30 dni od dnia wprowadzenia zmian).</p>
17	<p>Polska Izba Przemysłu Chemicznego (PIPC)</p>	<p>Art. 55 ust. 2</p>	<p><i><u>Uchyła się ust. 2a</u>, 2a. Jeżeli w wyniku zmiany, o której mowa w ust. 1 pkt 1, nastąpiło znaczące zwiększenie zdolności produkcyjnej w instalacji, o którym mowa w art. 69 ust. 2, prowadzący instalację jest obowiązany wystąpić z wnioskiem o zmianę zezwolenia w terminie, o którym mowa w art. 67 ust. 3.”;</i></p>	<p>Brak obowiązku zmiany zezwolenia nie później niż 3 miesiące przed w przypadku zwiększenia zdolności produkcyjnej. Czy zwiększenie zdolności produkcyjnej nie obliuguje prowadzącego instalację do zmiany zezwolenia?</p>	<p>Uwaga wyjaśniona</p>	<p>W nowym okresie rozliczeniowym pojęcie znaczącego zwiększenia zdolności produkcyjnej nie będzie już funkcjonowało (zob. rozporządzenie 2019/331). Ponadto zaproponowane nowe brzmienie art. 55 ust. 1 pkt 1 poszerza obowiązek prowadzącego instalację do wystąpienia z wnioskiem o zmianę zezwolenia na każdy przypadek zmiany w instalacji skutkującej zmianą charakteru lub sposobu</p>

						funkcjonowania (w tym i w sytuacji odpowiadającej znaczącemu zwiększeniu zdolności produkcyjnej).
18	Polska Izba Przemysłu Chemicznego (PIPC)	Art. 64 ust. 1 i 2	<p>„1. Prowadzący instalację, <u>której przydzielono uprawnienia do emisji na zasadach określonych w rozporządzeniu Komisji (UE) 2019/331</u> przedkłada do Krajowego ośrodka w terminie do dnia 31 marca każdego roku:</p> <p>1) raport dotyczący poziomu działalności zawierający informacje na temat poziomu działalności w każdej podinstalacji w poprzednim roku kalendarzowym, zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu Komisji (UE) 2019/1842 z dnia 31 października 2019 r. ustanawiającego zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w</p>	<p>Począwszy od roku 2021 r. nie będzie obowiązku składania sprawozdań CIMs, a raporty dotyczące poziomu działalności, będą wymagały weryfikacji. Raporty przedkładane będą w terminie do 31 marca każdego roku za poprzedni rok kalendarzowy. Stąd raport dotyczący poziomu działalności składać będą jedynie instalacje którym przydzielono uprawnienia czy też te, które chcą się ubiegać o przydział uprawnień (instalacje nowe)? Nie jest to jasne w świetle zapisu Art. 64 2a. „Prowadzący instalację <u>nową</u> składa do Krajowego ośrodka raport i sprawozdanie z weryfikacji, o których mowa w art. 5 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, po upływie roku kalendarzowego następującego po pierwszym dniu działalności.”</p>	Uwaga uwzględniona	<p>Przepisy te stanowią wykonanie przepisów rozporządzenia Komisji 2019/1842. Odnoszą się zarówno do raportów składanych przez prowadzących instalacje dotychczas działające (ust. 1 i 2) oraz sytuacji, w której prowadzący instalację nową składa po raz pierwszy wniosek o przydział uprawnień na okres rozliczeniowy, zgodnie z art. 5 rozporządzenia 2019/331 (ust. 2a). Należy pamiętać, że w art. 5 ust. 2 zawarty jest zarówno wniosek o przydział uprawnień do emisji z rezerwy (na okres, na który przyznawane są uprawnienia), jak i raport na temat poziomów działalności wraz ze sprawozdaniem</p>

		<p><i>odniesieniu do dalszych ustaleń dotyczących dostosowań przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji ze względu na zmiany w poziomie działalności (Dz. Urz. UE L 282 z 4.11.2019, str. 20), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) 2019/1842”, oraz</i></p> <p><i>2) sprawozdanie z weryfikacji raportu dotyczącego poziomu działalności, zgodnie z zasadami określonymi w rozporządzeniu Komisji (UE) 2018/2067.</i></p> <p><i>2. Raport i sprawozdanie, o których mowa w ust. 1, przedkłada także prowadzący instalację, która powstała w wyniku podziału albo łączenia instalacji, na zasadach określonych w art. 25 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.”;</i></p>		<p>z weryfikacji tego raportu. Wniosek dla instalacji nowej składa się jednorazowo, a następnie po przydziale uprawnień do emisji, instalacja podlega pod regulację zawartą w art. 64 ust. 1 transponującą przepis art. 3 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia 2019/1842, które mówi o obowiązku przedkładania raportów dotyczącym poziomach działalności dla instalacji, którym już przyznano bezpłatne uprawnienia. Aby przepis art. 64 ust. 2a był bardziej jednoznaczny, proponujemy jego zmienione brzmienie, które powiąże raport i sprawozdanie z weryfikacji prowadzącego instalację nową z wnioskiem o przydział z rezerwy. „2a. Prowadzący instalację nową składa do Krajowego ośrodka</p>
--	--	---	--	---

						<p>raport oraz sprawozdanie z weryfikacji tego raportu, o których mowa w art. 5 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, który stanowi wniosek instalacji nowej o przydział uprawnień do emisji, po upływie roku kalendarzowego następującego po pierwszym dniu działalności.”.</p> <p>Oraz dostosowane do niego brzmienie art. 67 ust. 4 w brzmieniu: „4. Prowadzący instalację nową składa do Krajowego ośrodka wnioski o przydział uprawnień do emisji, o którym mowa w art. 64 ust. 2a, na zasadach i w trybie określonym w tym przepisie, zgodnie z art. 5 rozporządzenia 331/2019”;</p> <p>Ponadto na etapie uzgodnień międzyresortowych zwróciliśmy uwagę, że w przepisach brakuje</p>
--	--	--	--	--	--	---

						<p>jeszcze jednej regulacji. Po analizie wytycznych Komisji, wydanych w oparciu o art. 18 rozporządzenia 2019/331, zwróciliśmy uwagę na potrzebę dopuszczenia możliwości przedkładania raportu dotyczącego poziomu działalności przez prowadzących instalację nową, która nie przepracowała jeszcze całego roku kalendarzowego (brak jeszcze podstaw do złożenia wniosku, o którym mowa w art. 5 ust. 2). Dla takiego przypadku proponujemy dodać jeszcze jeden przepis, ust. 2b w brzmieniu:</p> <p>2b. Prowadzący instalację nową, której okres działalności jest krótszy niż wskazany w ust. 2a, może przedłożyć raport i sprawozdanie, o którym jest mowa w ust. 1, w</p>
--	--	--	--	--	--	---

						terminie wskazanym w tym przepisie”.
19	Polska Izba Przemysłu Chemicznego (PIPC)	Art. 64 po ust. 2 dodaje się ust. 2a		Informacja istotna dla nowych instalacji. Nie jest jasne czy to powinien być pełny rok kalendarzowy działalności?	Uwaga wyjaśniona	W tym przypadku zapis odpowiada zapisowi z art. 5 ust. 2 rozporządzenia 2019/331 („rok kalendarzowy”). Gdyby intencją było wskazanie tylko części roku kalendarzowego, wówczas należałoby wskazać zakres tego roku (np. w miesiącach).
20	Polska Izba Przemysłu Chemicznego (PIPC)	Po art. 64 dodaje się art. 64a i art. 64b:	Art. 64a. 1. Krajowy ośrodek ocenia raport dotyczący poziomu działalności zgodnie z zasadami, o których w art. 7-12 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331. 2. Krajowy ośrodek dokonuje zachowawczego oszacowania wartości parametrów, o których mowa w art. 3 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842, w przypadkach wskazanych w tym przepisie. Do czynności zachowawczego oszacowania wartości parametrów nie ma	<u>Wnosimy o wydłużenie terminów do 14 dni od dnia doręczenia wezwania.</u>	Uwaga nieuwzględniona	Zaproponowane terminy mają na celu zapewnienie możliwie szybkiego zakończenia procedury i uniknięcie opóźnienia w wydawaniu uprawnień do emisji. Dłuższe terminy mogą znacząco utrudnić spełnienie tego celu. Należy mieć na uwadze, że termin rozliczenia emisji przypada na dzień 30 kwietnia.

			<p><i>zastosowania przepis art. 3 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325).</i></p> <p><i>3. Podczas dokonywania oszacowania, o którym mowa w ust. 2, Krajowy ośrodek może wezwać:</i></p> <p><i>1) prowadzącego instalację do:</i></p> <p><i>a) złożenia wyjaśnień, lub</i></p> <p><i>b) przedstawienia informacji i danych potrzebnych do oszacowania parametru, który zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842 powinien zawierać raport dotyczący poziomu działalności,</i></p> <p><i>2) weryfikatora do przedłożenia wewnętrznej dokumentacji z weryfikacji, o której mowa w art. 26 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067</i></p> <p>- w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania.</p>			
--	--	--	---	--	--	--

			<p>4. Jeżeli z wyjaśnień, o których mowa w ust. 3, wynika, że raport, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, zawiera błędy Krajowy ośrodek wzywa prowadzącego instalację do jego poprawienia w terminie nie dłuższym niż <u>7 dni od dnia doręczenia wezwania</u>.</p>			
21	Polska Izba Przemysłu Chemicznego (PIPC)	Art. 67 po ust. 3 dodaje się ust. 4	<p>„4. Prowadzący instalację nową składa wniosek o przydział uprawnień do emisji do Krajowego ośrodka, na zasadach określonych w art. 5 rozporządzenia 331/2019 i w trybie określonym w art. 64 ust. 2a.”; Instalacja nowa starająca się o przydział uprawnień powinna złożyć wniosek (raport dotyczący danych podstawowych, plan metodyki monitorowania i sprawozdanie z weryfikacji) po upływie roku kalendarzowego następującego po pierwszym dniu działalności.</p>	<p>Nie jest jasne czy wniosek obejmować ma cały rok kalendarzowy?</p>	Uwaga wyjaśniona	<p>Okresem odniesienia dla instalacji nowych jest pełen rok kalendarzowy – art. 5 ust. 2 rozporządzenia 2019/331. Jednocześnie proponujemy doprecyzowanie projektowanego art. 67 ust. 4 w celu wyraźnego powiązania go z wnioskiem o przydział uprawnień z rezerwy dla instalacji nowej: „4. Prowadzący instalację nową składa do Krajowego ośrodka wniosek o przydział uprawnień do emisji, o którym mowa w art. 64 ust. 2a, na zasadach i w</p>

						trybie określonym w tym przepisie, zgodnie z art. 5 rozporządzenia 331/2019".
22	Polska Izba Przemysłu Chemicznego (PIPC)	Art. 4.	<i>W ustawie z dnia z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1501) uchyla się art. 41., Art. 41. Postępowania wszczęte na podstawie wniosku, o którym mowa w art. 68 ustawy zmienianej w art. 1, dotyczące przydziału uprawnień do emisji dla instalacji nowych na okres rozliczeniowy od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2020 r., niezakończone do dnia 31 grudnia 2020 r., umarza się z tym dniem."</i>	Wszczęte postępowania o przydział uprawnień z rezerwy w przypadku znaczącego zwiększenia zdolności produkcyjnej, które nie zostały zakończone do dnia 31 grudnia 2020 r. nie zostają z automatu umorzone z końcem roku. Czy to oznacza, że postępowania będą się toczyły aż do momentu ich zakończenia w kolejnym okresie rozliczeniowym?	Uwaga wyjaśniona.	Postępowania te teoretycznie mogą się toczyć jeszcze w 2021 r., ponieważ w okresie rozliczeniowym 2013-2020 wnioski o przydział dla instalacji nowych mogą być składane przez rok od dnia rozpoczęcia normalnej działalności. Z uwagi na powyższe zdecydowano o uchyleniu art. 4 ustawy z dnia 4 lipca 2019 r.
23	Polska Izba Przemysłu Chemicznego (PIPC)	Art. 13	<i>„Art. 13. 1. Prowadzący instalację, któremu przydzielono uprawnienia do emisji na zasadach określonych w rozporządzeniu Komisji (UE) 2019/331 po raz pierwszy przedkłada do</i>	W roku 2021 raport dotyczący poziomu działalności za lata 2019 i 2020 przedkłada się do 28 lutego (a nie do 31 marca jak w latach następnych). <u>Wnosimy o wydłużenie terminu do dnia 31 marca 2021.</u> Uważamy, że system monitorowania i raportowania wielkości emisji gazów cieplarnianych staje się coraz bardziej	Uwaga uwzględniona	Termin zostanie zmieniony na 31 marca 2021 r.

			<p><i>Krajowego ośrodka w terminie do dnia 28 lutego 2021 r. raport dotyczący poziomów działalności w każdej podinstalacji wraz ze sprawozdaniem z weryfikacji tego raportu, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 3 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842 z dnia 31 października 2019 r. ustanawiającego zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do dalszych ustaleń dotyczących dostosowań przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji ze względu na zmiany w poziomie działalności (Dz. Urz. UE L 282 z 4.11.2019, str. 20). W 2021 r. raport ten zawiera dane dotyczące dwóch lat poprzedzających jego złożenie.</i></p>	<p>sformalizowany, co generuje dodatkowy nakład pracy osób zajmujących się kwestiami formalnymi systemu. Nowy obowiązek przedkładania raportu dotyczącego poziomu działalności wraz ze sprawozdaniem z weryfikacji będzie, dla prowadzących instalacje objęte ETS, dodatkowym obciążeniem finansowym</p>		
24	Polska Izba Przemysłu Chemicznego (PIPC)			<p>Za wprowadzanymi zmianami/obostrzeniami trudno jest nadążyć zarówno operatorom instalacji jak i urzędnikom organów wydających zezwolenia. Mamy coraz więcej wymogów formalnych i gubimy istotę</p>	Uwaga wyjaśniona	<p>Nie ma potrzeby wprowadzania takiego obowiązku ustawowego. Po wejściu w życie ustawy zostanie</p>

				poprawnego, spójnego dla wielu instalacji sposobu określania rocznych emisji. Być może warto obciążyć KOBIZE ustawowo zadaniami szkoleniowymi w okresie 2021 - 2025?		przeprowadzone szkolenie dla podmiotów objętych ETS w zakresie nowych obowiązków sprawozdawczych w nowym okresie rozliczeniowym.
25	Polska Izba Przemysłu Chemicznego (PIPC)			O ile dotychczasowa informacja o rzeczywistych lub planowanych zmianach zdolności produkcyjnej czy też zmianach poziomu działalności wymagała weryfikacji tylko w przypadku znaczącego zwiększenia zdolności produkcyjnej, znaczącego zmniejszenia zdolności produkcyjnej albo częściowego lub całkowitego zaprzestania działalności w instalacji, a tym samym weryfikacja w ogromnej większości przypadków nie miała zastosowania, to raport dotyczący poziomu działalności wymaga weryfikacji zawsze. Generuje to dodatkowe obowiązki dla pracowników. Nie wspominając o potencjalnych problemach z zarezerwowaniem terminów weryfikacji, przy i tak już dużym obciążeniu weryfikatorów w I kwartale roku. Żeby uprościć proces weryfikacji wielkości emisji GHG co roku, być może warto jest nie generować kolejnego raportu o zmianach w działalności instalacji - jako osobnego formularza jak było w przypadku formularza CIMs, a dać tego typu dane jako część raportu na temat wielkości emisji i od razu z tym raportem te dane byłyby weryfikowane przez weryfikatora.	Uwaga wyjaśniona	Formularze, na których są składane raporty opracowuje Komisja Europejska. Planowany jest dalsze rozbudowywanie Krajowej bazy w celu umożliwienia wypełniania za jej pośrednictwem obowiązków sprawozdawczych. W następnej kolejności planowane jest wprowadzenie modułu dot. monitorowania wielkości emisji, jednak nie ma technicznej możliwości zrealizowania tego planu w przedmiotowej nowelizacji.

26	Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu oraz FORUM ^{CO2}			Ustawa powinna zawierać przepisy wprowadzające otwarty i niedyskryminujący charakter Funduszu Modernizacyjnego dla wszystkich podmiotów niezależnie od ich roli na rynku energii. Dostęp do środków Funduszu Modernizacyjnego powinien być taki sam dla przedsiębiorstw z sektora energetyki zawodowej jak również dla autoproducentów. Nie powinna być tworzona odrębna pula pieniędzy wyłącznie dla sektora energetyki zawodowej.	Uwaga wyjaśniona	Patrz uzasadnienie w pkt 10.
27	Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu oraz FORUM ^{CO2}			Należy rozważyć utworzenie puli środków przeznaczonych wyłącznie dla sektora energetyki przemysłowej na inwestycje we własne źródła wytwórcze, dzięki którym wystąpi efektywna dekarbonizacja przedsiębiorstw. Obecnie od przemysłu wymaga się redukcji emisji jednostkowych przy równocześnie występującym trendzie wzrostu cen energii elektrycznej. Dodatkowo energetyka przemysłowa nie jest wspierana, ponieważ jej udziału w rynku energii nie jest wyeksponowany, co jest wynikiem nieprowadzenia sprzedaży energii na rynku. Wymienione okoliczności świadczą o znaczącym umniejszeniu roli autoproducentów w sektorze energetycznym. Dążąc do dekarbonizacji, przemysłowe zakłady produkcyjne poważnie zainteresowane są budową własnych, niskoemisyjnych bądź bezemisyjnych źródeł energii w technologiach:	Uwaga wyjaśniona	Patrz uzasadnienie w pkt 10.

			<p>- wysokosprawnej kogeneracji gazowej (zastępującej klasyczne kotłownie przemysłowe),</p> <p>- wykorzystujących energię słoneczną (fotowoltaika), oraz</p> <p>- wykorzystujących energię wiatru na lądzie.</p> <p>Potencjał rozwoju tego typu projektów jest ogromny, a ich realizacja może nastąpić w bardzo krótkim czasie. Niezbędne są jednak działania inwestycyjne wymagające zaangażowania znacznych środków finansowych, których zwrot często szacowany jest na kilkanaście lat. Ponieważ projekty te nie są związane bezpośrednio z podstawową działalnością produkcyjną przedsiębiorstw, wiele zarządów wstrzymuje decyzje o ich realizacji z uwagi na potrzebę bieżącego zaangażowania znacznych środków finansowe w modernizację stosowanych technologii i rozwój. Na samodzielne finansowanie inwestycji we własne źródła energii często nie pozwala wysoki poziom długu, którego pogłębianie powoduje ryzyko pogorszenia standingu finansowego czy bankowych kowenantów.</p> <p>Stąd też w celu pobudzenia posiadanego potencjału, z korzyścią dla pozycji konkurencyjnej polskich zakładów przemysłowych oraz przy zachowaniu troski o środowisko naturalne, konieczne są dedykowane systemy finansujące rozwój szeroko rozumianej energetyki przemysłowej. Optymalnym z punktu widzenia zakładów przemysłowych sposobem finansowania są</p>		
--	--	--	---	--	--

				bezwrotne dotacje, które skracają okres zwrotu z kapitału oraz wpływają pozytywnie na poziom zadłużenia firm. Taka forma wsparcia będzie dostępna w ramach Funduszu Modernizacyjnego.		
28	Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu oraz FORUM ^{CO2}			Dotąd większość programów promujących rozwój projektów energetycznych polski rząd kierował do energetyki zawodowej (ustawa o rynku mocy), czy ciepłownictwa (ustawa o promowaniu wysokosprawnej kogeneracji), a znaczący potencjał polskiego przemysłu w tym zakresie pomijano, dlatego apelujemy również o równorzędne potraktowanie energetyki przemysłowej w dostępie do wsparcia wynikającego z Funduszu Modernizacyjnego.	Uwaga wyjaśniona	Patrz uzasadnienie w pkt 10.
29	Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu oraz FORUM ^{CO2}			Jednocześnie zwracamy uwagę na wprowadzany projektem obowiązek składania corocznie raportu o poziomach działalności i dostosowaniu do nich przydziałów bezpłatnych uprawnień. Raport ten zastąpi dotychczas obowiązujący obowiązek sprawozdawczy tj. informację o rzeczywistych lub planowanych zmianach zdolności produkcyjnej, zmianach poziomu działalności oraz zmianach w działaniach w instalacji w danym roku składanej na podstawie obecnie obowiązującej ustawy. Ponadto projekt przewiduje, że od 2022 r. raporty te będą składane za pośrednictwem modułu w Krajowej bazie bazy o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji, co ma być ułatwieniem dla raportujących. Co roku przekazywane będą raporty o zmianach w poziomach działalności,	Uwaga wyjaśniona	Obowiązek składania raportów o poziomach działalności przez podmioty objęte ETS wynika z prawa unijnego. W celu ułatwienia przedsiębiorcom systemu raportowania docelowo ma być wprowadzony system raportowania przez moduł Krajowej bazy bazy o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji.

				które będą musiały być zweryfikowane przez weryfikatora, co może powodować dodatkowe koszty dla przedsiębiorstw. Przed wszystkim jednak należy zwrócić uwagę na to, by przedłużający się proces weryfikacji danych zaraportowanych do KOBIZE nie spowodował opóźnień w przydziałach bezpłatnych uprawnień.		
30	Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu oraz FORUM ^{CO2}	dodanie art. 50a ust. 1 pkt 5	5) inwestycje w sieci ciepłownicze, w celu osiągnięcia poprawy efektywności energetycznej i przyczynienie się do redukcji emisji.	Dofinansowanie z Funduszu Modernizacyjnego powinno obejmować także inwestycje w sieci ciepłownicze	Uwaga nieuwzględniona	Sieci ciepłownicze są literalnie wymienione art. 50a ust. 1 pkt 2 ustawy ETS.
31	Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu oraz FORUM ^{CO2}	art. 50a ust. 4	<i>Art. 50a ust. 4 Środków, o których mowa w ust. 1, nie przeznaczają się na finansowanie inwestycji związanych z wytwarzaniem energii przy wykorzystaniu paliw kopalnych, chyba że Komitet Inwestycyjny oceni techniczną i finansową opłacalność takiej inwestycji, w tym realizowaną przez nią redukcję emisji oraz wyda zalecenie odnośnie do finansowania tej inwestycji z Funduszu Modernizacyjnego.</i>	Dyrektywa 2003/87/WE wyklucza wsparcie inwestycji w poprawę efektywności energetycznej poprzez wytwarzanie energii przy wykorzystaniu paliw kopalnych. Zgodnie z art. 10d. ust. 2. Dyrektywy 2003/87/WE, co najmniej 70 % zasobów finansowych z Funduszu Modernizacyjnego jest wykorzystywanych do wspierania inwestycji w wytwarzanie i użytkowanie energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, w poprawę efektywności energetycznej (z wyjątkiem inwestycji z wykorzystaniem paliw kopalnych). Z drugiej strony w dyrektywie wskazana jest kierunkowa rola Komitetu Inwestycyjnego, który w ostateczności zatwierdza projekty i tutaj należy postawić pytanie, czy rzeczywiście wszystkie projekty w obiekty wytwarzające	Uwaga nieuwzględniona	Zakaz finansowania inwestycji przy wykorzystaniu stałych paliw kopalnych dotyczy także inwestycji w obszarach nie priorytetowych (art. 10 ust. 1 akapit 2 dyrektywy 2003/87/WE).

				<p>energię przy wykorzystaniu paliw kopalnych nie mają szansy na wsparcie.</p> <p>Projekt ustawy, wyraźnie wyklucza projekty, które mogą przyczynić się do realizacji celów (na terytorium Polski) dyrektywy 2003/87/WE oraz KPEiK.</p> <p>Przepis powinien mieć treść niewykluczającą wsparcie dla projektów, które mogą okazać się przydatne w realizacji KPEiK. Dodatkowo należy mieć na uwadze, że KE ma świadomość wymagających okoliczności, z jakimi zmaga się Polska w okresie transformacji energetycznej. Stąd prawodawca nie powinien wykluczać projektów np. z wykorzystaniem paliw gazowych, ale dać możliwość oceny ich przez Komitet Inwestycyjny.</p>		
32	Stowarzyszenie Papierników Polskich (SPP)	art. 64a		<p>Konstrukcja prawna, która wynika z proponowanych w zmian w ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, upoważnia (w nowym art. 64a) „Krajowy ośrodek” (KOBIZE) do oceny raportu dotyczącego poziomu działalności i oszacowania wartości parametrów instalacji, które są decydujące dla określenia liczby uprawnień, o których mowa w nowym art. 64b ust. 6.</p> <p>Wykonując ustawowy obowiązek „Krajowy ośrodek” może zwracać się zarówno do prowadzącego instalację objętą systemem jak i weryfikatora raportu o wyjaśnienia oraz dokumentację.</p>	Uwaga nieuwzględniona	<p>Prawo Unii Europejskiej nie przewiduje trybu odwoławczego w procedurze przydziału i wydawania uprawnień. Terminy są tam tak skonstruowane, że stworzenie takiej procedury na gruncie przepisów krajowych praktycznie uniemożliwiłoby wydawanie uprawnień do emisji w terminie, ponadto uniemożliwione mogłoby być obliczanie</p>

			<p>Na podstawie ustaleń dokonywanych w oparciu o uzyskane informacje „Krajowy ośrodek” sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu ds. klimatu, „w odniesieniu do każdej instalacji informację o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ostatecznej rocznej liczbie uprawnień do emisji przydzielonej instalacji, albo 2) dostosowanej ostatecznej liczbie uprawnień do emisji ustalonej w następstwie dostosowania przydziału uprawnień do emisji, o którym mowa w ust. 2, albo 3) ostatecznej albo dostosowanej ostatecznej rocznej liczbie uprawnień do emisji dla instalacji, wynikającej z oszacowania parametrów, o którym mowa w art. 64a ust. 2, albo 4) instalacji wobec której nie zakończono czynności szacowania parametrów, o którym mowa w art 64a ust. 2”. <p>Na podstawie tych informacji, minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Komisji Europejskiej wymagane informacje oraz ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra, w odniesieniu do każdej instalacji, informację o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ostatecznej rocznej liczbie uprawnień do emisji przydzielonej instalacji, albo 2) dostosowanej ostatecznej rocznej liczbie uprawnień do emisji dla instalacji, ustalonej w następstwie dostosowania przydziału uprawnień do emisji, o którym mowa w ust. 2, albo 	<p>poziomów działalności na podstawie średniej kroczącej w następnych latach (ze względu na nierozstrzygnięte postępowania, w wyniku których mogłyby być skutecznie zakwestionowane wyniki zachowawczego szacowania). Z drugiej strony wprowadzenie zaproponowanego rozwiązania polegającego na zaopiniowaniu przez prowadzącą instalację wyników oszacowania wartości parametrów i porównania średniego poziomu działalności nie wydaje się potrzebne, ponieważ nie będzie to prowadziło do skutecznego zakwestionowania liczby wydanych uprawnień. Ponadto należy mieć na uwadze, że w aktualnej propozycji przewidziana jest procedura wyjaśniania stanu</p>
--	--	--	---	---

			<p>3) ostatecznej albo dostosowanej ostatecznej rocznej liczbie uprawnień do emisji dla instalacji, wynikającej z oszacowania parametrów, o którym mowa w art. 64a ust. 2, albo</p> <p>4) wstrzymaniu wydania ostatecznej albo dostosowanej ostatecznej rocznej liczbie uprawnień do emisji dla instalacji, wobec której nie zakończono czynności szacowania parametrów o których mowa w art. 64a ust. 2 (to jest parametrów, o których mowa w art. 3 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842, w przypadkach wskazanych w tym przepisie).</p> <p>Proponowany do wprowadzenia do ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych „nowy” art. 64a w ust. 2 zakłada, że „do czynności zachowawczego oszacowania wartości parametrów nie ma zastosowania przepis art. 3 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325)”.</p> <p>W „Uzasadnieniu” do projektu ustawy wyjaśnia się, dlaczego wyłączenie czynności zachowawczego oszacowania parametrów” spod ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi” jest uzasadnione. Uzasadnienie jest logiczne, ale dla przedsiębiorców każde ograniczenie prawa do dochodzenia przysługujących im praw jest bardzo ryzykowne.</p>	<p>faktycznego z prowadzącym instalację przez Krajowy ośrodek w toku postępowania dot. oszacowania wartości parametrów i określania średniego poziomu działalności.</p>
--	--	--	--	---

			<p>Rozwiązaniem oczekiwanym przez przedsiębiorców byłoby wykreślenie z art. 64a ust. 2 zdania drugiego o proponowanej w projekcie treści („Do czynności zachowawczego oszacowania wartości parametrów nie ma zastosowania przepis art. 3 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325)”).</p> <p>Jeżeli jednak wykreślenie tego zdania będzie powodowało problemy z osiągnięciem celów, którym ma służyć nowelizacja m. in. ustawy o systemie handlu uprawnienia do emisji gazów cieplarnianych, to uzasadnionym byłoby ustawowe zagwarantowanie prowadzącemu instalację możliwości odniesienia się do wyników oszacowania, dokonywanego przez „Krajowy ośrodek”.</p> <p>Można byłoby to osiągnąć przez dodanie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - w art. 64a ust. 6a i 6b o treści: „6a. Wyniki oszacowania, o którym mowa w ust. 2, krajowy ośrodek przedstawia prowadzącemu instalację do zaopiniowania. 6b. Prowadzący instalację przekazuje opinię o wynikach oszacowania, o których mowa w ust. 6a w terminie nie dłuższym niż 7 dni od dnia doręczenia wyników oszacowania.” - w art. 64b ust. 4a i 4b o treści: „4a. Wyniki porównania średniego poziomu działalności oraz dostosowania przydziału uprawnień, o których mowa w ust. 2, krajowy 		
--	--	--	--	--	--

				<p>ośrodek przedstawia prowadzącemu instalację do zaopiniowania.</p> <p>4b. Prowadzący instalację przekazuje opinię o wynikach porównania średniego poziomu działalności oraz dostosowania przydziału uprawnień, o których mowa w ust. 4a w terminie nie dłuższym niż 7 dni od dnia doręczenia wyników porównania średniego poziomu działalności oraz dostosowania przydziału uprawnień.”</p>		
33	Stowarzyszenie Papierników Polskich (SPP)	Art. 7		<p>Art. Reguluje kwestie związane z zwrotem uprawnień do emisji, wydanych na rachunek operatora w rejestrze Unii w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. operatorom instalacji w ilościach większych, niż ustalona w przepisach, o których mowa w ust. 1 tego artykułu. Ten zwrot następowaly na podstawie wniosku kierowanego do prowadzącego instalacje przez „krajowy ośrodek” (ust. 2).</p> <p>Mając na względzie uwarunkowania prawno-ekonomiczne prowadzących instalacje, uzasadnione byłoby zakreślenie ram czasowych, w których „krajowy ośrodek” wystąpi z takim wnioskiem.</p> <p>Można byłoby to zapewnić przez zmianę treści ust. 2 na następującą:</p> <p>2. W terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, krajowy ośrodek występuje z wnioskiem o zwrot uprawnień do emisji, o których mowa w ust. 1, do prowadzącego instalację. Prowadzący instalację zwraca uprawnienia do emisji,</p>	Uwaga nieuwzględniona	<p>Nie sposób określić po jakim czasie Komisja Europejska stwierdzi, że uprawnienia zostały wydane niezasadnie. Teoretycznie może to nastąpić do 1 stycznia 2026 r., zgodnie z art. 88 rozporządzenia 2019/1122.</p> <p>Z tego względu wprowadzenie sztywnego terminu dla Krajowego ośrodka do wystąpienia z wnioskiem o zwrot uprawnień jest niezasadne.</p>

				o których mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku. albo (pozostawiając ust. 2 bez zmian) dodać ust. 2a o treści: „2a. Wystąpienia z wnioskami, o których mowa w ust. 2, krajowy ośrodek dokonyje w terminie nie dłuższym niż do dnia 28 lutego 2021 r.		
34	Stowarzyszenie Papierników Polskich (SPP)	uzupełnienie treści art. 13 ust. 1:	Art. 13. 1. Prowadzący instalację, któremu przydzielono uprawnienia do emisji na zasadach określonych w rozporządzeniu Komisji (UE) 2019/331 po raz pierwszy przedkłada do Krajowego ośrodka w terminie do dnia 28 lutego 2021 r. raport dotyczący poziomów działalności w każdej podinstalacji wraz ze sprawozdaniem z weryfikacji tego raportu, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 3 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842 z dnia 31 października 2019 r. ustanawiającego zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do dalszych ustaleń dotyczących dostosowań	konieczność uwzględnienia uwarunkowań wynikających z pandemii COVID-19 Pandemia związana z COVID-19 powoduje określone, czasami poważne problemy z prowadzeniem produkcji. Uwzględnienie „poziomów działalności z każdej z podinstalacji” z roku 2020 może powodować nieuzasadnione zniżenie uprawnień do emisji. Mając to na względzie uzasadnione jest wprowadzanie „referencyjnych poziomów działalności”, uwzględniających okres sprzed pandemii.	Uwaga nieuwzględniona	Wprowadzenie postulowanego odstępstwa, nawet ze względu na pandemię COVID-19, wymaga odpowiednich zmian w prawie Unii Europejskiej. Na chwilę obecną Komisja Europejska nie widzi powodów, żeby wprowadzać zmiany w rozporządzeniu 2019/1842 wynikające z pandemii. Ponieważ brzmienie rozporządzenia pozostaje niezmienione, również w prawie krajowym nie ma możliwości wprowadzania takich odstępstw.

		<p>przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji ze względu na zmiany w poziomie działalności (Dz. Urz. UE L 282 z 4.11.2019, str. 20).</p> <p>W 2021 r. raport ten zawiera dane dotyczące dwóch lat poprzedzających jego złożenie, a w przypadku, gdy na skutek pandemii COVID-19 poziomy działalności w 2020 r. będą znacznie odbiegały od poziomów działalności z lat ubiegłych – dane z lat 2018 – 2019.</p> <p>2. Raport i sprawozdanie, o których mowa w ust. 1, przedkłada się na formularzu zamieszczonym na stronie Krajowego ośrodka, w postaci elektronicznej umożliwiającej przetwarzanie zawartych w nim danych i w postaci papierowej albo w postaci elektronicznej umożliwiającej przetwarzanie zawartych w nim danych opatrzonej podpisem zaufanym lub</p>			
--	--	---	--	--	--

			kwalfikowanym podpisem elektronicznym.			
35	Stowarzyszenie Papierników Polskich (SPP)	Dodanie ust 2 w art. 273 POŚ	<p>Art. 273. 1. Opłata za korzystanie ze środowiska jest ponoszona za:</p> <p>1) wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza,</p> <p>1a) wydane uprawnienia do emisji na zasadach określonych w ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1201 i 2538 oraz z 2019 r. poz. 730 i 1501);</p> <p>2) (uchylony)</p> <p>3) (uchylony)</p> <p>4) składowanie odpadów.</p> <p>2. Zwolnione jest z opłat, o których mowa w ust. 1 ust. 1 wprowadzanie do powietrza dwutlenku węgla, powstającego w procesie spalania biomasy w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu</p>	<p>W opinii przedsiębiorców, którzy dostosowali instalacje do spalania biomasy, naliczanie opłat za wprowadzanie do powietrza dwutlenku węgla, powstającego podczas spalania biomasy jest nieuzasadnione.</p> <p>Opłaty za korzystanie ze środowiska, o których mowa w art. 273 ustawy – Prawo ochrony środowiska, wynikają z realizacji zasady „zanieczyszczający płaci”, która jest jednym z filarów polskiego systemu ochrony środowiska.</p> <p>Logiczne jest zatem, że „zanieczyszczający”, który jest zobowiązany (na podstawie wymienionej wyżej zasady) płacić za korzystanie ze środowiska, powinien powodować zanieczyszczenie środowiska.</p> <p>Skoro jednak przez „zanieczyszczenie”, zgodnie z art. 3 pkt 49 ustawy – Prawo ochrony środowiska rozumie się „emisję, która może być szkodliwa dla zdrowia ludzi lub stanu środowiska, może powodować szkodę w dobrach materialnych, może pogarszać walory estetyczne środowiska lub może kolidować z innymi, uzasadnionymi sposobami korzystania ze środowiska”.</p> <p>Przez emisję natomiast (zgodnie z art. 3 pkt 4 ustawy – Prawo ochrony środowiska) rozumie się „wprowadzane bezpośrednio lub pośrednio, w wyniku działalności człowieka, do</p>	Uwaga nieuwzględniona	<p>Biomasa w ramach systemu EU ETS jest zeroemisyjna pod warunkiem, że spełnia kryteria zrównoważonego rozwoju, o których mowa w art. 28b-28bc ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i paliwach ciekłych.</p> <p>Wykaz dokumentów potwierdzających spełnianie kryteriów zrównoważonego rozwoju został wskazany w art. 86 ust. 4 ustawy ETS. Zgodnie preambułą do rozporządzenia Komisji (UE) nr 601/2012 dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, skutkiem przyjęcia</p>

			<p>uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2020 r., poz. 136 z późn. zm.).</p>	<p>powietrza, wody, gleby lub ziemi substancji lub energii, takich jak ciepło, hałas, wibracje lub pola elektromagnetyczne”.</p> <p>Skoro zatem wprowadzanie do powietrza dwutlenku węgla powstającego w procesie spalania biomasy uznaje się za emisję zerową, to znaczy że uznaje się, że tej emisji (w sensie formalno-prawnym) nie ma.</p> <p>Dwutlenek węgla, powstający w procesach spalania biomasy oczywiście jest wprowadzany do powietrza (i tego nikt nie kwestionuje), ale jego źródłem „pierwotnym” są procesy zachodzące w przyrodzie. „Pierwotnie” dwutlenek węgla musiał zostać pochłonięty przez rośliny, żeby „wtórnie” mógł zostać wyemitowany do powietrza.</p> <p>To jest aspekt formalno-prawny, ale ważny jest także aspekt finansowy.</p> <p>Podmioty, decydujące się na wykorzystanie biomasy jako nośnika energii musiały zainwestować w dostosowanie instalacji energetycznego spalania do wymogów zapewniających odpowiednie warunki spalania tego rodzaju paliwa. Uzasadnione jest zatem „zrekompensowanie” tych wydatków (które przyniosły w końcu oczekiwany, pozytywny efekt ekologiczny) poprzez zwolnienie z opłat za wprowadzanie do powietrza dwutlenku węgla, powstającego podczas spalania biomasy.</p>		<p>współczynnika zerowego dla biomasy jest brak obowiązku umarzania z tego tytułu uprawnień do emisji. W związku z powyższym biorąc, pod uwagę powyższe wytyczne oraz fakt, iż w świetle art. 274 ust. 4 ustawy POŚ zwolnieniu z opłaty podlega tylko wprowadzanie gazów objętych systemem EU ETS, których emisja została rozliczona uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (a w przypadku emisji CO2 z biomasy która spełnia kryteria zrównoważonego rozwoju takie rozliczenie nie następuje), podmiot zobowiązany jest uiścić opłatę za wprowadzanie gazów lub pyłów z tego tytułu powiększając opłatę za nierozliczoną emisję. Wprowadzenie przepisu zwalniającego podmioty z obowiązku uiszczenia opłaty byłoby</p>
--	--	--	--	---	--	---

				Przyjęcie propozycji zmiany art. 273 ustawy – Prawo ochrony środowiska zapewniłoby kompatybilność mechanizmów prawno-ekonomicznych, na których opiera się system zapobiegania zmianom klimatu.		traktowane jako podwójne wsparcie oraz byłoby niezgodne z zasadą „zanieczyszczający płaci”.
36	Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni i Zawodowych (PTEZ)			<p>Konieczność zarezerwowania środków na potrzeby funkcjonowania krajowego funduszu celowego na rzecz modernizacji energetyki od 2021 r.</p> <p>Ze względu na harmonogram prac legislacyjnych, naszym zdaniem już do tego projektu ustawy należy wprowadzić przepisy stanowiące podstawę finansową utworzenia krajowego funduszu celowego dedykowanego modernizacji energetyki, którego powołanie zostało zapowiedziane zgodnie z dokumentem: „System EU ETS po 2020 r. – rekomendacje”. Środki na rzecz funkcjonowania tego funduszu powinny być zabezpieczone w ramach przedmiotowej ustawy już od 1 stycznia 2021 r.</p> <p>Zgodnie z ww. dokumentem, w związku ze zrezygowaniem z derogacji dla energetyki w okresie 2021-2030 oraz w związku ze sprzedażą całej puli aukcyjnej dostępnej dla Polski na aukcjach z dochodów ze sprzedaży 275 mln uprawnień do emisji ma zostać powołany krajowy fundusz celowy na modernizację sektora energetycznego.</p> <p>(https://www.premier.gov.pl/wydarzenia/decyzje-rzadu/dokument-system-eu-ets-po-2020-r-rekomendacje.html)</p>	Uwaga wyjaśniona	MK prowadzi wewnętrzne prace legislacyjne na stworzeniem mechanizmu finansowania energetyki w oparciu o wytyczne „System EU ETS po 2020 r.- rekomendacje.

				Brak prowadzenia postanowień rezerwujących ww. środki na rzecz funkcjonowania funduszu w istocie uniemożliwi udzielania wsparcia już od 2021 r. co negatywnie wpłynie na dekarbonizację polskiej energetyki i osiągnięcie celów OZE oraz redukcji emisji w przyszłym okresie rozliczeniowym.		
37	Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni i Zawodowych (PTEZ)	Art. 50a ust. 1 pkt 3	„wspieranie we współpracy z partnerami społecznymi w regionach uzależnionych od stałych paliw kopalnych, sprawiedliwych przemian mających na celu ułatwienie pracownikom zmiany miejsca zatrudnienia oraz zdobywanie nowych i specjalistycznych umiejętności, wspieranie edukacji oraz inicjatyw zatrudnieniowych, a także nowych inicjatyw gospodarczych (start up-ów)”	Art. 10d dyrektywy 2003/87/WE wskazuje tylko na to, że należy utrzymywać dialog z partnerami społecznymi. Zaproponowane brzmienie przepisu istotnie wzmacnia rolę partnerów społecznych, przy czym nie jest jednoznaczne czy miałyby to być projekty współrealizowane z partnerami społecznymi czy też projekty, które musiałyby być na każdym etapie z tymi partnerami konsultowane. Ponieważ dialog z partnerami społecznymi ma w Polsce formę zinstytucjonalizowaną (m.in. Rada Dialogu Społecznego) proponujemy wykreślenie odwołania do współpracy z partnerami społecznymi w ramach tej kategorii inwestycji o charakterze priorytetowym.	Uwaga nieuwzględniona	Przepis ten stanowi wdrożenie art. 10d ust. 2 dyrektywy, który wymaga aby takie wsparcie było udzielane we współpracy z partnerami społecznymi. Wykreślenie wymogu współpracy z partnerami społecznymi wobec braku takiego obowiązku, który wynikałby z innych obowiązujących przepisów byłoby niezgodne z dyrektywą.

38	Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni i Zawodowych (PTEZ)	Art. 1 pkt. 18) - Rozdział 8a Art. 50a ust. 4	Powinno być: "Środków, o których mowa w ust. 1 i ust.2 , nie przeznacza się na finansowanie inwestycji związanych z wytwarzaniem energii przy wykorzystaniu stałych paliw kopalnych."	W artykule 10d ust 1 dyrektywy ETS wyklucza się paliwa kopalne. Zezwolenie na stosowanie paliw kopalnych pod pewnymi warunkami przysługuje krajom w których PKB na mieszkańca według cen rynkowych wyniosło w 2013 roku poniżej 30 % średniej unijnej tj. Bułgarii i Rumunii. Zapis projektu ustawy dotyczy artykułu 50a ust 1, który odnosi się do inwestycji priorytetowych zapisanych w artykule 10d ust 2 dyrektywy ETS.	Uwaga nieuwzględniona	W związku z tym, że ust. 2 odsyła do ust. 1 (do środków, o których mowa w ust. 1) takie doprecyzowanie nie jest konieczne. Są to bowiem zawsze środki, o których mowa w ust. 1. Ponadto skutkiem przyjęcia uwagi było stworzenie odesłania kaskadowego co jest niepożądane w świetle ZTP. Nie ulega wątpliwości że zakaz finansowania inwestycji związanych z wytwarzaniem energii przy wykorzystaniu stałych paliw kopalnych dotyczy inwestycji z obszarów priorytetowych jak i nie priorytetowych.
39	Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni i Zawodowych (PTEZ)	Art. 50c ust. 2	Obecne brzmienie: „Inwestycje, o których mowa w art. 50a ust. 2, mogą uzyskać dofinansowanie ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego w wysokości do 70% kosztów kwalifikowanych	Niezasadne wydaje się wykluczenie możliwości finansowania inwestycji z innych środków publicznych. Należy zwrócić uwagę, że ani Dyrektywa ETS ani Rozporządzenie wykonawcze Komisji Europejskiej (UE) nie wprowadzają tego typu ograniczeń. Wskazują jedynie na brak możliwości finansowania <u>tych samych kosztów</u> z różnych źródeł:	Uwaga nieuwzględniona	Art. 10d ust. 6 dyrektywy stanowi, że maksymalnie 70 % odnośnych kosztów inwestycji, które nie należą do obszarów wymienionych w ust. 2, można wesprzeć z wykorzystaniem zasobów z Funduszu

		<p>realizacji inwestycji. Pozostałe koszty tych inwestycji nie mogą być finansowane ze środków publicznych.</p> <p>Proponowana zmiana: „Inwestycje, o których mowa w art. 50a ust. 2, mogą uzyskać dofinansowanie ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego w wysokości do 70% kosztów kwalifikowanych realizacji inwestycji. Dopuszcza się możliwość finansowania pozostałych kosztów inwestycji (nie podlegających finansowaniu ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego) przy założeniu, że kumulacja pomocy publicznej na jeden projekt w rozumieniu art. 107 ust. 1 nie powoduje przekroczenia najwyższego poziomu</p>	<p><i>Państwo członkowskie będące beneficjentem nie zwraca się o finansowanie z zasobów funduszu modernizacyjnego żadnych kosztów inwestycji, które są finansowane z innego instrumentu unijnego lub krajowego. Maksymalnie 70 % odnośnych kosztów inwestycji, które nie należą do obszarów wymienionych w ust. 2, można wesprzeć z wykorzystaniem zasobów z funduszu modernizacyjnego, pod warunkiem że pozostałe koszty są pokrywane przez prywatne podmioty prawne.</i></p> <p>Na potrzeby dyrektywy pod pojęciem prywatnych podmiotów prawnych rozumie się również podmioty kontrolowane przez Skarb Państwa, przy czym możliwe jest pozyskanie środków z innych instrumentów wsparcia, o ile nie zostają w ten sposób pokryte te same koszty odnośne (reguła kumulacji).</p>	<p>Modernizacyjnego, pod warunkiem że pozostałe koszty są pokrywane przez prywatne podmioty prawne. Dyrektywa przesądza, że pozostałe 30% jest pokrywane przez prywatne podmioty prawne, tym samym przesądza, że nie mogą to być środki publiczne. Dodatkowe włączenie środków publicznych w takie inwestycje zatarłoby <i>de facto</i> różnicę pomiędzy inwestycjami w obszarach priorytetowych oraz niepriorytetowych, co byłoby niezgodne z celem samej dyrektywy. Zgodnie bowiem z preambułą do dyrektywy „...przydziały bezpłatnych uprawnień na modernizację wytwarzania energii elektrycznej w niektórych państwach członkowskich i zasoby dostępne z funduszu</p>
--	--	--	---	---

			<p>pomocy publicznej zgodnie ze szczegółowymi warunkami udzielania tej pomocy.”</p>			<p>modernizacyjnego na inwestycje spoza wykazu obszarów priorytetowych powinny być uzupełniane zasobami od prywatnych podmiotów prawnych, które mogłyby obejmować odrębne zasoby od prywatnych podmiotów prawnych będących w całości lub w części własnością władz publicznych.”</p> <p>Ponadto dyrektywa 2003/87/WE nie określa warunków udzielania pomocy.</p> <p>Zgodnie z art. 50g ust. 2 projektu, w zakresie, w jakim dofinansowanie stanowi pomoc publiczną w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zastosowanie mają szczególne warunki udzielania tej pomocy lub pomocy de minimis.</p> <p>Tak więc programy priorytetowe, które określają warunki</p>
--	--	--	--	--	--	---

						<p>udzielenia wsparcia finansowego, będą „korygowane” przepisami o pomocy. W niektórych przypadkach możliwe będzie, zgodnie z przepisami o pomocy publicznej dofinansowanie do 100% kosztów kwalifikowanych ze środków Funduszu Modernizacyjnego, w innych przepisy będą dopuszczały np. do 60% intensywności. Jednocześnie proponowany przepis art. 50c ust. 2 sugeruje, że przepisy o pomocy mają zastosowanie dopiero po przekroczeniu progu 70%, co nie jest zgodne z prawem UE. W tym zakresie Narodowy Fundusz zwraca uwagę na motyw 3 rozporządzenia 2020/1001, zgodnie z którym „aby zapewnić zgodność finansowania w ramach funduszu</p>
--	--	--	--	--	--	---

						<p>modernizacyjnego z rynkiem wewnętrznym, państwa członkowskie będące beneficjentami powinny powiadomić Komisję, zgodnie z art. 108 ust. 3 Traktatu, o każdej planowanej inwestycji stanowiącej pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu, która nie byłaby objęta istniejącym zatwierdzonym lub objętym wyłączeniem programem pomocy lub decyzją indywidualną. Ocena inwestycji objętych funduszem powinna być skoordynowana z oceną pomocy państwa, a warunki składania projektów inwestycji należy określić z uwzględnieniem warunków składania zgłoszeń pomocy państwa. Wpłata dochodów z funduszu powinna zależeć od zgody na przyznanie pomocy państwa”.</p>
--	--	--	--	--	--	---

						Dodatkowo w propozycji zmiany przepisu nie jest jasne dlaczego użyto słowo „poziom”, a nie „intensywność” pomocy.
40	Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni i Zawodowych (PTEZ)	Art. 50d ust. 2	2. Minister właściwy do spraw klimatu sporządza i przedkłada Radzie Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego projekty programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1, w celu wydania opinii. Opinia Rady Konsultacyjnej jest wiążąca.	Zbyt duży poziom decyzyjności (w tym odpowiedzialność za sporządzanie list programów priorytetowych – czyli de facto określenie przez NFOŚiGW kategorii wspieranych inwestycji jest powierzony Zarządowi Narodowego Funduszu.	Uwaga nieuwzględniona	Opracowanie programów priorytetowych należy do zadań Operatora Funduszu- jako podmiotu mającego największe doświadczenie w finansowaniu ochrony środowiska i gospodarki wodnej. W ramach nadzoru nad Operatorem Funduszu, MK będzie mógł wyznaczać kierunki finansowania (zgodnego z celami dyrektywy), ze środków funduszu. Kierunki te będą konsultowane z organizacjami branżowymi.
41	Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni i Zawodowych (PTEZ)	Rozdział 8a; Art. 50d, ust. 3 Art. 12 ust. 3	Do składu Rady Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego proponujemy dodać przedstawicieli organizacji branżowych	Obecność w Radzie Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego przedstawicieli wiodących organizacji branżowych wniesie wkład w postaci przedstawienia realnych problemów funkcjonowania Funduszu Modernizacyjnego w okresie jego działania.	Uwaga częściowo uwzględniona	Proponuje się stworzenie obowiązku ustawowego w postaci przeprowadzania przez Operatora Funduszu

			<p>PKEE, TGPE, IGCP, PTEZ, bez prawa głosu.</p> <p>Przepis art.12 ust. 3 – wymaga odpowiedniego uzupełnienia.</p>			<p>konsultacji programów priorytetowych.</p>
42	<p>Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni i Zawodowych (PTEZ)</p>	<p>Art. 50e ust. 4 pkt 1</p>	<p>„4. Do zadań Operatora Funduszu działającego przez Zarząd Narodowego Funduszu należy(...) 1) sporządzanie list programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1 oraz przedstawianie tych list w celu uzgodnienia ministrowi właściwemu do spraw klimatu;”</p>	<p>Zbyt duży poziom decyzyjności (w tym odpowiedzialność za sporządzanie list programów priorytetowych – czyli de facto określenie przez NFOŚiGW kategorii wspieranych inwestycji jest powierzony Zarządowi Narodowego Funduszu.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p>	<p>Tożsama regulacja znajduje się w przepisach ustrojowych w oparciu które działa NFOŚ- ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Praw ochrony środowiska. Zgoda MK jest warunkiem koniecznym akceptacji listy programów proponowanych do finansowania i w konsekwencji do rozpoczęcia prac nad opracowaniem programu priorytetowego.</p>
43	<p>Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni i Zawodowych (PTEZ)</p>	<p>Art. 50h ust. 2</p>	<p>Proponuje się uzupełnienie wskazanego art. o zapis , że ogłoszenie naborze wniosków i jego warunkach operator Funduszu zamieszcza na swojej stronie internetowej co najmniej 3 miesiące przed</p>	<p>Powyższe uzupełnienie zapewni minimalny czas potencjalnym wnioskodawcom na przygotowanie dokumentacji aplikacyjnej. Brak powyższego zapisu, umożliwiłoby operatorowi na ogłoszenie konkursów tuż przed rozpoczęciem naborów, co byłoby niekorzystne dla potencjalnych wnioskodawców i uniemożliwiłoby odpowiednie przygotowanie inwestycji i dokumentacji aplikacyjnej.</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p>	<p>W przypadku projektów wymagających odpowiedniego przygotowania inwestycji i dokumentacji czas niezbędny dla ich przygotowania wynikać będzie z konkretnego programu</p>

			planowanym rozpoczęciem naboru.			priorytetowego. Nie jest zasadne ustanawianie sztywnych wymogów w tym zakresie, gdyż w niektórych przypadkach szybszy nabór może wynikać z oczekiwań samych beneficjentów.
44	Polskie Towarzystwo Elektrociepłown i Zawodowych (PTEZ)	Art. 50h ust. 4	Po pkt 6 proponuje się dodanie pkt 7 o treści: 7) wzór umowy o dofinansowanie	Potencjalny wnioskodawca już na etapie przygotowania dokumentacji aplikacyjnej powinien mieć dostęp do informacji o wszystkich przyszłych zobowiązaniach związanych z ewentualnie uzyskanym dofinansowaniem, aby móc ocenić czy spełnienie ich będzie realne w okresie realizacji inwestycji i okresie trwałości.	Uwaga uwzględniona	
45	Polskie Towarzystwo Elektrociepłown i Zawodowych (PTEZ)	Art. 50e ust. 4 pkt 2) i pkt. 3)	Proponuje się uzupełnienie wskazanego pkt. o konieczność przeprowadzenia konsultacji społecznych opracowanych programów priorytetowych 2) opracowanie, przeprowadzenie konsultacji społecznych , przedstawienie ministrowi właściwemu do spraw klimatu (...) 3) przeprowadzenie konsultacji społecznych oraz zatwierdzenie regulaminów naboru (...)	Z uwagi na fakt, że przygotowywane przez NFOŚiGW programy priorytetowo będą mogły w znaczący sposób oddziaływać na przedsiębiorców realizujących inwestycje w zakresie efektywności energetycznej, w przygotowaniu programów priorytetowych i regulaminów naboru powinien być zapewniony udział strony społecznej.	Uwaga uwzględniona	Proponuje się stworzenie obowiązku ustawowego w postaci przeprowadzania przez Operatora Funduszu konsultacji programów priorytetowych.

46	Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni i Zawodowych (PTEZ)	Art. 50n	<p>Art. 50n. Operator Funduszu może żądać od beneficjenta niezwłocznego zwrotu całości lub części przyznanych środków lub zawiesić wypłatę kolejnych należności przewidzianych harmonogramem wypłat, jeżeli stwierdzi, że otrzymane przez beneficjenta środki są wykorzystywane niezgodnie z warunkami określonymi w umowie o dofinansowaniu, o której mowa w art. 50l ust. 1.</p> <p>2. Zwrot środków następuje na Rachunek Funduszu Modernizacyjnego.</p>	<p>Zasady dot. zwrotu środków powinny również regulować tryb zwrócenia się do KE o wstrzymanie wypłaty środków określony w art. 10 rozporządzenia 2020/1001. Przepisy nie definiują sposobu wykorzystania środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego zgodnie z art. 50n ust. 2. Zwrot środków powinien nastąpić na rachunek puli krajowej prowadzonej przez EBI, tak aby mogły one zostać wykorzystane w celu wsparcia kolejnych inwestycji finansowanych z krajowej koperty Funduszu Modernizacyjnego.</p>	Uwaga częściowo uwzględniona	<p>Transfer środków do beneficjenta będzie nastąpił z rachunku krajowego ulokowanego u Operatora funduszu. Na ten sam rachunek będzie nastąpił zwrot. Adresatem normy wynikającej z art. 10 rozporządzenia 1001/2020 będzie Operatorowi Funduszu. Kompetencja do poinformowania Komisję o wstrzymanej inwestycji i zwrócenia się o zmianę decyzji o wypłacie środków będzie przyznana Krajowemu Operatorowi.</p>
47	Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni i Zawodowych (PTEZ)	<p>Art. 50a ust.2 Art. 50i ust. 1 Art. 50j ust. 1 Art. 50m ust. 2 Art. 50p ust. 2 i 3</p>	<p>Dotychczasowe brzmienie: „na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 10d ust. 12 dyrektywy 2003/87/WE”</p> <p>Proponowana zmiana: „na zasadach określonych w Rozporządzeniu wykonawczym Komisji</p>	<p>Zasadne wydaje się bezpośrednie odwołanie do konkretnego aktu prawnego implementującego zasady określone na podstawie art. 10d ust.12 dyrektywy 2003/87/WE, w odniesieniu do funkcjonowania funduszu modernizacyjnego wspierającego inwestycje w modernizację systemów energetycznych oraz poprawę efektywności energetycznej niektórych państw członkowskich, jakim jest Rozporządzenie Komisji Europejskiej (UE) nr 2020/1001 z dnia 9 lipca 2020 r.</p>	Uwaga uwzględniona	

			<p>Europejskiej (UE) nr 2020/1001 z dnia 9 lipca 2020 r. ustanawiającym szczególne zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do funkcjonowania funduszu modernizacyjnego wspierającego inwestycje w modernizację systemów energetycznych oraz poprawę efektywności energetycznej niektórych państw członkowskich”</p>			
48	<p>Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni i Zawodowych (PTEZ)</p>	<p>Art. 13 ust. 1</p>	<p>„Prowadzący instalację, któremu przydzielono uprawnienia do emisji na zasadach określonych w rozporządzeniu Komisji (UE) 2019/331, po raz pierwszy przedkłada do Krajowego ośrodka w terminie do dnia 15 marca 2021 r. raport dotyczący poziomów działalności w każdej podinstalacji wraz ze sprawozdaniem z weryfikacji tego raportu,</p>	<p>Raport dotyczący poziomów działalności w rozbiciu na podinstalacje będzie obejmował dane dotyczące emisji CO₂, która aby mogła zostać uznana za prawidłową musi zostać zweryfikowana. Oznacza to, iż dla instalacji otrzymujących bezpłatne uprawnienia czas weryfikacji raportu dotyczącego emisji CO₂ oraz raportu poziomu działalności będzie skrócony o miesiąc. Termin 31 marca wymagany jest rozporządzeniem 2019/1842. W związku ze skróceniem terminów dla obydwu tych raportów należy oczekiwać, iż nastąpi duże spiętrzenie potrzeb weryfikacyjnych, co może prowadzić do trudności z dostępem do usług</p>	<p>Uwaga uwzględniona</p>	<p>Termin zostanie wydłużony.</p>

			o których mowa w art. 3 ust. 1 i 3 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842 z dnia 31 października 2019 r. ustanawiającego zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do dalszych ustaleń dotyczących dostosowań przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji ze względu na zmiany w poziomie działalności (Dz. Urz. UE L 282 z 4.11.2019, str. 20). W 2021 r. raport ten zawiera dane dotyczące dwóch lat poprzedzających jego złożenie.”	weryfikacyjnych. Termin 28 lutego jest terminem bardzo wymagającym. W tym czasie trwają prace nad opracowaniem i przedłożeniem zweryfikowanego raportu rocznego emisji dwutlenku węgla za rok poprzedni. Ponadto w instalacjach prowadzona jest w tym samym czasie sprawozdawczość do Bazy KOBIZE, GUS, URE, ARE, Organów ochrony środowiska. Realny czas na weryfikację ograniczony jest potrzebą z jednej strony posiadania rzeczywistych danych a z drugiej strony potrzebą przygotowania i podpisania sprawozdania z weryfikacji. Dane rzeczywiste wpływają do około 15 stycznia. W przypadku zeszłorocznej weryfikacji danych podstawowych na potrzeby określenia poziomu działalności na lata 2021-2025 weryfikacja odbywała się w terminach, w których weryfikacja CO2 była już zakończona.		
49	Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni i Zawodowych (PTEZ)	Art. 1 pkt 18 (Art. 50h. 1 ustawy ETS)	„Operator Funduszu organizuje i prowadzi w trybie konkursowym lub ciągłym nabór wniosków o udzielenie dofinansowania ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego dla inwestycji w ramach Krajowego systemu wdrażania Funduszu Modernizacyjnego”	Nie jest jasne dlaczego Operator Funduszu ma organizować tryb konkursowy skoro w ramach Rozporządzenie ustanawiającego FM, określony jest tryb ciągły zgłaszania projektów.	Uwaga nieuwzględniona	Rozporządzenie 2020/1001 nie wyklucza, wbrew sugestii trybu konkursowego, który w przypadku niektórych programów priorytetowych jest konieczny w celu zmaksymalizowania efekt ekologicznego. Ponadto należy mieć na uwadze, że

						rozporządzenie dotyczy zgłaszania programów przez państwa członkowskie, pozostawiając kwestie naboru wniosków do decyzji poszczególnych państw członkowskich.
50	Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni i Zawodowych (PTEZ)	Art. 1 pkt 18 (art. 50h. 5 ustawy ETS)	”Operator Funduszu może zmieniać regulamin naboru wniosków, jeżeli zmiany nie spowodują pogorszenia warunków naboru lub jeżeli konieczność ich wprowadzenia wynika ze zmian przepisów prawa powszechnie obowiązującego.”	Zapis o niepogarszaniu warunków naboru jest nie precyzyjny i trudny do uzasadnienia, kto miałby decydować o tym, czy zmiany powodują pogorszenie warunków naboru – proponujemy wykreślić.	Uwaga nieuwzględniona	Brak takiego zastrzeżenia w przepisie uniemożliwiłoby wprowadzenia ewidentnie korzystnych zmian, np. polegających na zwiększeniu alokacji w ramach danego naboru.
51	Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni i Zawodowych (PTEZ)	Art.1 pkt 29 (art. 64b ust. 3 i 4 ustawy ETS)	„3. Krajowy ośrodek może wezwać prowadzącego instalację do złożenia wyjaśnień lub przekazania informacji dotyczących przesłanek stosowania dostosowań, o których mowa w ust. 2, w terminie nie dłuższym niż 7 14 dni od dnia doręczenia wezwania.” „4. Jeżeli z wyjaśnień, o których mowa w ust. 3, wynika, że raport, o którym mowa w art. 64	Wskazane terminy odpowiednio w ust. 3 tj. na złożenie wyjaśnień lub przekazanie informacji dotyczących przesłanek dostosowania – 7 dni od daty doręczenia wezwania oraz ust. 4 tj. poprawienia błędów raportu – 7 dni od daty doręczenia wezwania, są w ocenie podmiotów uczestniczących w EU ETS zbyt krótkie dla pełnego wywiązania się z żądanych obowiązków i powinny ulec wydłużeniu do 14 dni	Uwaga nieuwzględniona	Zaproponowane terminy mają na celu zapewnienie możliwie szybkiego zakończenia procedury i uniknięcie opóźnienia w wydawaniu uprawnień do emisji. Dłuższe terminy mogą znacząco utrudnić spełnienie tego celu. Należy mieć na uwadze, że termin rozliczenia emisji przypada na dzień 30 kwietnia.

			ust. 1 pkt 1, zawiera błędy Krajowy ośrodek wzywa prowadzącego instalację do jego poprawienia w terminie nie dłuższym niż 714 dni od dnia doręczenia wezwania.”			
52	Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni i Zawodowych (PTEZ)	Art. 1 pkt 29 (art. 64b ust. 4 ustawy ETS)		Z zapisu tego ustępu nie jest jasne czy w przypadku stwierdzenia przez Krajowy ośrodek błędu w raporcie, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt. 1, czy konieczna jest jego ponowna weryfikacja.	Uwaga wyjaśniona	Nie jest przewidziany dodatkowy obowiązek weryfikacji. Zrealizowanie takiej intencji wymagałoby jednoznacznego przepisu ustanawiającego taki obowiązek.
53	Polskie Towarzystwo Elektrociepłowni i Zawodowych (PTEZ)	Art. 26f. 3 Ustawy ETS (propozycja)	3. Plan metodyki monitorowania składa się nie później niż na 4 miesiące 1 miesiąc przed dniem rozpoczęcia normalnej działalności, o której mowa w art. 2 pkt 12 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.	Nie jest w racjonalny sposób uzasadnione dlaczego wprowadzono tak wczesny (4 miesiące przed dniem rozpoczęcia normalnej działalności) termin na złożenie planu metodyki monitorowania do zatwierdzenia przez organ. Zwłaszcza, że ustawa nie przewiduje analogicznego terminu względem złożenia wniosku o wydanie zezwolenia na emisję. Z uwagi na fakt, że plan metodyki monitorowania zawiera odniesienia do zezwolenia oraz zatwierdzonego planu monitorowania emisji, wskazany w ustawie termin determinuje odpowiednio wcześniejsze wystąpienie z wnioskiem o wydanie zezwolenia na emisję gazów cieplarnianych, a co za tym idzie także terminy w odniesieniu do wydania pozwolenia zintegrowanego lub pozwolenia na wprowadzanie pyłów lub gazów do powietrza.	Uwaga nieuwzględniona	Terminy składania planów metodyki monitorowania są poza zakresem regulacji projektu. Tej kwestii dotyczyła ustawa z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych i niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1501) i wtedy była podejmowana decyzja w tej materii. Niezależnie od tego należy mieć na uwadze,

				<p>Dlatego też proponuję się skrócenie terminy do 1 miesiąca przed rozpoczęciem normalnej działalności.</p>		<p>że termin złożenia planu metodyki monitorowania został określony na 4 miesiące przed dniem rozpoczęcia normalnej działalności, żeby istniała realna możliwość przeprowadzenia całej procedury wyjaśniającej z art. 26f ust. 4 i nast. w razie planów metodyki monitorowania niezgodnych z rozporządzeniem 2019/331 lub zawierających niekompletne lub nieprzejrzyste dane.</p>
54	<p>Polska Organizacja Przemysłu i Handlu Naftowego (POPiHN)</p>	Rozdział 8a		<p>POPiHN rekomenduje, by w procesie programowania finansowania inwestycji z funduszu modernizacyjnego uwzględniony został udział partnerów społecznych.</p> <p>Z treści nowego Rozdziału 8a wynika, że NFOŚiGW sporządza i zatwierdza listy programów priorytetowych. Zadania NFOŚiGW nadzoruje Minister Klimatu, który przedkłada listę programów priorytetowych do opinii Rady Konsultacyjnej, złożonej z przedstawicieli 12 ministerstw. Zdaniem branży paliwowej, w obecnej wersji projektu brakuje</p>	Uwaga uwzględniona	<p>Proponuje się wprowadzenie przepisu ustawowego nakładającego obowiązek na Operatora Funduszu przeprowadzenia konsultacji programów priorytetowych.</p>

			<p>zapisów, które wprowadzałyby aktywny udział potencjalnych beneficjentów oraz innych interesariuszy - na przykład KOBIZE, który dysponuje zespołem analitycznym wyposażonym w kompetencje do odpowiedniego modelowania potrzeb inwestycyjnych na poziomie kraju. Wydaje się, że najlepsze pod względem efektywności ekonomicznej i ekologicznej wykorzystanie dostępnych dla Polski środków może zostać zapewnione dzięki zapewnieniu otwartych i niedyskryminacyjnych konsultacji społecznych. Wspierane inwestycje powinny być zaprogramowane w taki sposób, by przyniosły jak największą korzyść z punktu widzenia procesu integracji sektorów energetycznych w Polsce i dostępnych źródeł finansowania.</p> <p>Zamiast arbitralnego podejmowania decyzji co do listy programów priorytetowych przez administrację państwową i potencjalnego powstania konfliktu między energetyką zawodową, zakładami przemysłowymi z własną generacją, prosumentami oraz pozostałymi sektorami gospodarki, warto spojrzeć na potrzeby w kraju perspektywie trzech najbliższych dekad. Dobrym przykładem pilnych potrzeb inwestycyjnych jest modernizacja starzejących się sieci elektroenergetycznych. Dzięki inwestycjom w infrastrukturę sieciową zapewnimy wyższą</p>	
--	--	--	---	--

			<p>niezawodność (poprawa ciągłości zasilania oraz zwiększenie elastyczności sieci), budowę potencjału przyłączeniowego dla OZE czy rozwój elektromobilności, a dla odbiorców końcowych - niższy komponent kosztowy związany z opłatami sieciowymi.</p> <p>W toku dalszych prac legislacyjnych warto dodać odpowiednie przepisy, które wskażą na obowiązkowe uwzględnienie we wspomnianych konsultacjach różnych interesariuszy. Z perspektywy podmiotów prowadzących działalność gospodarczą na szeroko rozumianym rynku energii, brak zapisów na stronie NFOŚiGW na temat sposobu określenia <u>listy programów priorytetowych</u> oraz limitu środków przeznaczonych na finansowanie wniosków, jest niepokojący. Warto zaznaczyć, że obecna strategia działania Narodowego Funduszu obejmuje lata 2017-2020 i zapewne w najbliższym czasie będzie podlegała aktualizacji. Strategia jest podstawowym instrumentem programowania, zarządzania i koordynacji działalności Narodowego Funduszu. Dokument ten będzie podstawą do aktualizacji obowiązujących wewnętrznych strategii dziedzinowych i obszarowych Narodowego Funduszu, a także weryfikacji dotychczasowych instrumentów ich realizacji – programów priorytetowych, procedur,</p>		
--	--	--	--	--	--

				podręczników, rozwiązań systemowych i organizacyjnych.		
55	TAURON Polska Energia S.A.	Rozdział 8a		W zakresie projektowanego rozdziału 8a dot. krajowego systemu wdrażania Funduszu Modernizacyjnego wydaje się, że należy dokonać jego przeglądu z perspektywy spójności z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/1001, które weszło w życie, na krótko przed przesłaniem projektowanej ustawy do konsultacji, a zatem jego ostateczny kształt prawdopodobnie nie był brany pod uwagę przy przygotowywaniu projektu	Uwaga uwzględniona	
56	TAURON Polska Energia S.A.			Krajowy system wdrażania Funduszu Modernizacyjnego powinien czerpać z dobrych praktyk z innych funkcjonujących i sprawdzonych rozwiązań, w tym opartych na tzw. Ustawie wdrożeniowej (ustawa z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020). W szczególności w rozdziale 8a powinny się znaleźć zapisy dot. procedury odwoławczej od oceny dokonywanej przez Operatora Funduszu. Obecny brak takich zapisów należy ocenić negatywnie – często w opracowanie projektów ubiegających o finansowanie angażowane są znaczne środki, stąd też należy zapewnić na poziomie ustawowym możliwość odwołania się od negatywnej oceny przez podmiot ubiegający się o wsparcie projektu.	Uwaga uwzględniona	Propozycja brzmienia „4. Regulamin naboru wniosków powinien zawierać: 1) określenie rodzajów podmiotów mogących ubiegać się o udzielenie dofinansowania ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego; 2) wskazanie, czy nabór prowadzony jest w trybie konkursowym czy ciągłym; 3) procedurę lub procedury wyboru i

					<p>kryteria oceny inwestycji;</p> <p>4) terminy składania wniosków oraz oceny inwestycji;</p> <p>5) określenie limitu środków przeznaczonych na dofinansowanie;</p> <p>6) wzory formularzy wniosków;</p> <p>7) określenie zasad powtórnej oceny wniosku.”.</p> <p>Nie ma konieczności regulowania tej kwestii w przepisach ustawowych, gdyż regulamin naboru przyjmowany dla każdego programu priorytetowego będzie regulować te kwestie, analogicznie jak w innych programach. Standardowo w przypadku odrzucenia wniosku wnioskodawca może zwrócić się pisemnie do NFOŚiGW o powtórny ocenę wniosku, w terminie nie dłuższym niż 5 dni</p>
--	--	--	--	--	---

						<p>roboczych od daty otrzymania pisma informującego o odrzuceniu wniosku. W piśmie wnioskodawca wskazuje kryteria, z których oceną się nie zgadza uzasadniając swoje stanowisko.</p> <p>Rozpatrzenie przez NFOŚiGW prośby wnioskodawcy, powinno nastąpić w terminie do 15 dni roboczych od daty jej wpływu do kancelarii NFOŚiGW.</p> <p>Tryb ten ma zastosowanie zarówno na etapie oceny według kryteriów dostępu, jak i jakościowych.</p>
57	TAURON Polska Energia S.A.			<p>Obecnie projekt ustawy posługuje się pojęciem „inwestycji priorytetowych” realizowanych przez Narodowy Fundusz (art. 50c ust. 1 i niżej). W ramach tych programów realizowane są inwestycje z art. 50a ust. 1 (finansowanie do maksymalnie 100% kosztów kwalifikowanych) oraz z art. 50a ust. 2 (dofinansowanie do maksymalnie 70% kosztów kwalifikowanych). Zapis ten odzwierciedla regulacje Dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady</p>	Uwaga nieuwzględniona	<p>Niema potrzeby wprowadzania normatywnego pojęcia do ustawy, definicja inwestycji priorytetowych oraz nie priorytetowych została zawarta w art. 2 rozporządzenia 2020/100, który to ma bezpośrednie</p>

			<p>z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE (zwanej dalej: Dyrektywą EU ETS), która w art. 10d ust. 2 wskazuje obszary priorytetowe (odzwierciedlane w art. 50c ust. 1 projektu), zaś w art. 10d ust. 6 wskazuje możliwość finansowania innych inicjatyw (odzwierciedlenie art. 50c ust. 2 projektu). Krokiem wartym rozważenia byłoby wprowadzenie różnicy pomiędzy tymi dwoma rodzajami inwestycji na poziomie definicyjnym i zastrzeżenie pojęcia „inwestycji priorytetowych” wyłącznie do inwestycji, o których mowa w art. 50c ust. 1. Pozwoliłoby to na lepsze odzwierciedlenie językowego konwensu, w którym miano „priorytetowości” uzyskują zbiory preferowane.</p>		<p>zastosowanie. Projekt ustawy bezpośrednio nie posługuje się tym pojęciem. Projekt posługuje się pojęciem „program priorytetowy” (art. 50c ust. 1 i następane). To pojęcie nie jest tożsame z pojęciem inwestycji, które w zależności od przeznaczenia środków mają postać inwestycji priorytetowych (art. 50a ust. 1), które wymagają jedynie zatwierdzenia przez EBI i są finansowane do maksymalnie 100% kosztów albo inwestycji niepriorytetowych (art. 50a ust. 2), które wymagają uzyskania pozytywnej rekomendacji Komitetu Inwestycyjnego i są finansowane maksymalnie do 70% kosztów. Zaproponowane przepisy są wystarczająco jasne i nie wymagają doprecyzowania.</p>
--	--	--	--	--	---

58	TAURON Polska Energia S.A.	Art. 50a ust. 1 w zw. z art. 50a ust. 4	Art. 50a 1. W ramach Krajowego systemu wdrażania Funduszu Modernizacyjnego przeznacza się środki uzyskane z Funduszu Modernizacyjnego, o którym mowa w art. 10d dyrektywy 2003/87/WE, na dofinansowanie finansowanie realizacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej inwestycji mających na celu modernizację krajowego systemu energetycznego oraz poprawę efektywności energetycznej, przez: 1) wspieranie inwestycji w wytwarzanie i użytkowanie energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, lub 2) magazynowanie energii i modernizację sieci energetycznych, w tym rurociągów należących do systemów ciepłowniczych, sieci przesyłu energii elektrycznej oraz połączeń międzysystemowych między państwami	Projektowany przepis art. 50a ust. 1 posługuje się zwrotem „dofinansowanie” względem inwestycji, których rodzaje wymieniono w pkt 1-4. Inwestycje te odpowiadają „inwestycjom priorytetowym”, o których mowa w art. 10d ust. 2 Dyrektywy EU ETS, w przypadku których możliwe jest pokrycie nawet 100% kosztów kwalifikowalnych (co zresztą wskazano w projektowanym art. 50c ust. 3), stąd też wydaje się, że zwrot „dofinansowanie” nie jest adekwatny. Bardziej adekwatny będzie zwrot „finansowanie”, który zgodnie z definicją słownikową rozumiany jest następująco: „dostarczać środków pieniężnych na coś, pokrywać koszty jakiegoś przedsięwzięcia, jakiejś działalności, udzielać funduszy; opłacać, subsydiować, subwencjonować, dotować”. W swym zakresie znaczeniowym pokrywa on zatem zarówno przypadki inwestycji priorytetowych (max 100% pokrycia kosztów), jak i inwestycji niepriorytetowych (max do 70% pokrycia kosztów). Na marginesie należy zważyć, że rozporządzenie wykonawcze Komisji 2020/1001 posługuje się pojęciem „finansowania”, a nie „dofinansowania”. Dodatkowo należy zwrócić uwagę, że w ust. 4 zastosowano zwrot „finansowanie”, odwołując się do ust. 1.	Uwaga częściowo uwzględniona	Art. 50 a ust. 4 zostanie dostosowany do pozostałych przepisów. Nomenklatura użyta w projektowanych przepisach jest spójna z ustawą z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.
----	----------------------------------	---	--	--	---------------------------------	---

			<p>członkowskimi Unii Europejskiej, lub</p> <p>3) wspieranie, we współpracy z partnerami społecznymi w regionach uzależnionych od stałych paliw kopalnych, sprawiedliwych przemian mających na celu ułatwienie pracownikom zmiany miejsca zatrudnienia oraz zdobywanie nowych i specjalistycznych umiejętności, wspieranie edukacji oraz inicjatyw zatrudnieniowych, a także nowych inicjatyw gospodarczych (start up-ów), lub</p> <p>4) inwestycje w efektywność energetyczną, w tym w sektorach transportu, budownictwa, rolnictwa i odpadów.</p>			
59	TAURON Polska Energia S.A.	Art. 50a ust. 1	Art. 50a ust. 1. W ramach Krajowego systemu wdrażania Funduszu Modernizacyjnego przeznaczane są środki uzyskane z Funduszu Modernizacyjnego, o którym mowa w art. 10d dyrektywy 2003/87/WE,	Warto w art. 50a ust. 1 sprecyzować zakres inwestycji podlegających finansowaniu poprzez: <ul style="list-style-type: none"> 1) wskazanie wyraźne w pkt 1, iż o wsparcie mogą ubiegać się również inwestycje w przyłącza źródeł odnawialnych a finansowanie przyłączenia inwestycji, która uzyska wsparcia, obejmuje również 	Uwaga 1 nieuwzględniona	Zgodnie z proponowanym art. 50a ust. 1 pkt 1 o wsparcie mogą ubiegać się „inwestycje w wytwarzanie i użytkowanie energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych”, a więc

		<p>na finansowanie realizacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej inwestycji mających na celu modernizację krajowego systemu energetycznego oraz poprawę efektywności energetycznej, przez:</p> <p>1) wspieranie inwestycji w wytwarzanie i użytkowanie energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, w tym finansowanie przyłączeń źródeł odnawialnych, lub</p> <p>2) magazynowanie energii i modernizację sieci energetycznych, w tym rurociągów należących do systemów ciepłowniczych, sieci przesyłu oraz dystrybucji energii elektrycznej oraz połączeń międzysystemowych między państwami członkowskimi Unii Europejskiej, lub</p> <p>3) wspieranie we współpracy z partnerami społecznymi w regionach uzależnionych od stałych</p>	<p>finansowanie przyłączenia całej inwestycji.</p> <p>2) dodanie w pkt 2 wyraźnego wskazania, iż w ramach Krajowego systemu wdrażania Funduszu Modernizacyjnego inwestycje modernizujące krajowy system energetyczny oraz poprawiające efektywność energetyczną obejmują również inwestycje w sieci dystrybucyjne. Obecne konstrukcja przepisu jest inkluzywna i pozwala na finansowanie inwestycji w sieci dystrybucyjne. Wskazuje na to wstęp do wyliczenia z ust. 1 posługujący się pojęciem „krajowego systemu energetycznego”. Częścią krajowego systemu energetycznego niewątpliwie są również sieci dystrybucyjne. Dodatkowo w pkt 2 mowa jest o</p>	<p>Uwaga 2 nieuwzględniona</p>	<p>wszystkie inwestycje służące wytwarzaniu i użytkowaniu energii. Pojęcie to jest pojemne i obejmuje swym zakresem także przyłączanie źródeł energii, a więc doprecyzowanie przepisu nie jest konieczne. Szczegółowe określenie kosztów kwalifikowanych przy danej inwestycji zostanie dokonane w programie priorytetowym.</p> <p>Zaproponowany zapis w projekcie jest odzwierciedleniem Dyrektywy 2018/410. Katalog otwarty zaproponowany w dyrektywie pozwala przypuszczać, iż intencją prawodawcy unijnego było rozszerzenie finansowania w zakresie sieci dystrybucyjnej. Jednakże biorąc pod</p>
--	--	---	---	--------------------------------	---

			<p>paliw kopalnych, sprawiedliwych przemian mających na celu ułatwienie pracownikom zmiany miejsca zatrudnienia oraz zdobywanie nowych i specjalistycznych umiejętności, wspieranie edukacji oraz inicjatyw zatrudnieniowych, a także nowych inicjatyw gospodarczych (start-up-ów), lub</p> <p>4) inwestycje w efektywność energetyczną, w tym w sektorach energetycznym, transportu, budownictwa, rolnictwa i odpadów.</p>	<p>„modernizacji sieci energetycznych, w tym (...)”. Wymienione po „w tym (...)” sieci mają charakter przykładowy a w samym pojęciu „sieci energetycznych”, jak wskazano wcześniej, mieszczą się również sieci dystrybucyjne. W celu jednak zachowania pewności prawa i potwierdzenia takiego rozumienia warto również, obok sieci przesyłu, w pkt. 2 wymienić wprost sieci dystrybucyjne.</p> <p>3) w pkt 3 usunięcie doprecyzowania inicjatyw gospodarczych w postaci start up-ów. Pojęcie „start up” nie posiada definicji ustawowej w polskim prawodawstwie a zakres podmiotowy tego pojęcia jest nieostry. Celowym zatem zdaje się usunięcie doprecyzowania w nawiasie odnoszącym się do start up-ów i pozostawienie ogólniejszego sformułowania „nowych inicjatyw gospodarczych”, które nie nadaje pozaprawnego rygoru organizacyjnego, w jakim inicjatywy te mają funkcjonować.</p>	<p>Uwaga 3 częściowo uwzględniona.</p>	<p>uwagę, iż kompetencją EBI będzie ocena inwestycji pod kątem prawa europejskiego proponujemy utrzymać katalog stricte wynikający z dyrektywy. Ponadto w przypadku braku zgody EBI na finansowanie takich inwestycji w ramach obszarów priorytetowych, inwestycje takie będą mogły być zgłoszone w ramach programów priorytetowych finansowanych na podstawie art. 50 a ust. 2.</p> <p>Rezygnacja z całkowicie że start up jest niemożliwa z uwagi na konieczność dokonania pełnej implementacji dyrektywy. Zostanie skreślony nawias sugerujący błędnie wprowadzenie definicji nawiasowej.</p>
--	--	--	---	--	--	--

			<p>4) wyraźne wymienienie w pkt 4 sektora energetycznego. Jest to zgodne z intencją art. 10d ust. 2 Dyrektywy EU ETS:</p> <p>„co najmniej 70 % zasobów finansowych z funduszu modernizacyjnego jest wykorzystywanych do wspierania inwestycji w wytwarzanie i użytkowanie energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, w poprawę efektywności energetycznej (z wyjątkiem efektywności energetycznej wskutek wytwarzania energii przy wykorzystaniu stałych paliw kopalnych), w magazynowanie energii i modernizację sieci energetycznych, w tym w rurociągi należące do systemów ciepłowniczych, sieci przesyłu energii elektrycznej oraz zwiększenie połączeń międzysystemowych między państwami członkowskimi, a także do wspierania sprawiedliwych przemian w regionach uzależnionych od węgla w państwach członkowskich będących beneficjentami, tak aby ułatwić pracownikom zmianę miejsca zatrudnienia oraz zdobywanie nowych i specjalistycznych umiejętności, wspierać edukację, inicjatywy zatrudnieniowe i start-upy, utrzymując dialog z partnerami społecznymi. Kwalifikują się również inwestycje w efektywność energetyczną w sektorach transportu, budownictwa, rolnictwa i odpadów.”.</p> <p>Jak wskazuje zatem konstrukcja Dyrektywy EU ETS poprawa efektywności energetycznej rozumiana jest w głównej mierze, jako poprawa efektywności w sektorze</p>	<p>Uwaga nieuwzględniona</p>	<p>Uwzględnienie uwagi prowadziło do niezgodności z art. 10 d dyrektywy 2003/87/WE.</p>
--	--	--	---	------------------------------	---

				energetycznym (dalsze wymienianie działań ściśle powiązanych z sektorem energetycznym). Natomiast odwołanie do innych sektorów następuje na końcu, aby wskazać, iż również inicjatywy w ich ramach mogą ubiegać się o finansowanie ze środków Funduszu. Uzasadnione wydaje się zatem wyraźne wymienienie w pkt 4 sektora energetycznego.		
60	TAURON Polska Energia S.A.	Art. 50c 1	Art. 50c 1. Inwestycje, o których mowa w art. 50a ust. 1 i 2, są realizowane w ramach programów priorytetowych Narodowego Funduszu, stanowiących program, o którym mowa w art. 2 pkt 5 rozporządzenia wykonawczego Komisji(UE) 2020/1001 z dnia 9 lipca 2020 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do funkcjonowania funduszu modernizacyjnego wspierającego inwestycje w modernizację systemów energetycznych oraz	W związku z faktem, iż na etapie konsultowania projektowanej ustawy weszło już w życie rozporządzenie wykonawcze Komisji 2020/1001 z dn. 9 lipca 2020, proponuje się, aby w art. 50c ust. 1 dokonać odesłania do definicji zawartej w art. 2 pkt 5 rozporządzenia. W ten sposób zapewni się większą przejrzystość w zakresie relacji przepisów polskiej ustawy do aktów unijnych.	Uwaga nieuwzględniona	Rozporządzenie Komisji 2020/1001 wiąże bezpośrednio Operatora Funduszu. Przy projektowaniu programów priorytetowych, Operator Funduszu będzie zobligowany uwzględnić zakres przedmiotowy programu o którym mowa w art. 2 pkt 5.

			poprawę efektywności energetycznej niektórych państw członkowskich.			
61	TAURON Polska Energia S.A.	Art. 50c ust. 2 i ust. 3	Art. 50c ust. 2. Inwestycje, o których mowa w art. 50a ust. 2, mogą uzyskać dofinansowanie ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego w wysokości do 70% kosztów kwalifikowanych realizacji inwestycji, z zastrzeżeniem postanowień art. 50g ust. 2. Pozostałe koszty tych inwestycji nie mogą być finansowane ze środków publicznych. Art. 50c ust. 3. Inwestycje, o których mowa w art. 50a ust. 1, mogą uzyskać dofinansowanie ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego w wysokości do 100% kosztów kwalifikowanych realizacji inwestycji, z zastrzeżeniem postanowień art. 50g ust. 2.	W związku z faktem, że finansowanie ze środków zgromadzonych na rachunku Funduszu Modernizacyjnego może stanowić pomoc publiczną, wysokość wsparcia w takim przypadku będzie określana na podstawie szczegółowych warunków udzielania pomocy publicznej. W świetle powyższego, ustępy 2 i 3 art. 50c powinny uwzględniać ww. kwestię poprzez odesłanie do art. 50g ust. 2, zgodnie z którym „w zakresie, w jakim finansowanie stanowi pomoc publiczną w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zastosowanie mają szczególne warunki udzielania tej pomocy lub pomocy <i>de minimis</i> ”.	Uwaga nieuwzględniona	Nie ma konieczności wprowadzania w art. 50c ust. 2 i 3 zastrzeżenia dotyczącego art. 50g ust. 2, gdyż przepisy ustawy należy czytać łącznie. Jednoznaczne brzmienie art. 50g ust. 2 nie budzi żadnych wątpliwości, że w zakresie, w jakim dofinansowanie stanowi pomoc publiczną w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE zastosowanie mają szczególne warunki udzielania tej pomocy lub pomocy <i>de minimis</i> .

62	TAURON Polska Energia S.A.	Art. 50d ust. 2	2. Minister właściwy do spraw klimatu przedkłada Radzie Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego projekty programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1, w celu wydania opinii przedstawienia stanowiska . Stanowisko Rady Konsultacyjnej jest wiążące wiążące .	<p>Użycie sformułowania „opinia”, w sytuacji gdy ma mieć ona charakter ważący nie wydaje się adekwatne.</p> <p>W orzecznictwie podkreśla się, że opiniowanie jest najluźniejszą formą współdziałania. Opinia nie ma bowiem charakteru wiążącego dla jej adresata (np. wyrok WSA w Krakowie z dnia 22 grudnia 2017 r., II SA/Kr 1163/17).</p> <p>W związku z powyższym proponuje się zmianę redakcyjną przepisu, w sposób uwzględniający ugruntowane w polskim prawie rozumienie pojęcia opinii.</p>	Uwaga uwzględniona	
63	TAURON Polska Energia S.A.	Art. 50d ust. 3		<p>Obecnie proponowany skład Rady Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego został ograniczony wyłącznie do kręgu przedstawicieli wybranych przez właściwych ministrów. Wydaje się uzasadnione, aby w działaniach rady mogli wziąć udział, choćby w charakterze głosu doradczego, przedstawiciele reprezentatywnych organizacji pozarządowych, co pozwoliłoby na lepsze uwzględnienie różnych punktów widzenia, szersze spojrzenie na zagadnienia związane z funkcjonowaniem Krajowego systemu wdrażania Funduszu Modernizacyjnego oraz wzmocniłoby zaufanie obywateli/przedsiębiorców do państwa, jako zaangażowanych uczestników wdrażania krajowego Funduszu Modernizacyjnego. W związku z powyższym, proponujemy rozważyć rozszerzenie składu tego organu o reprezentatywnych przedstawicieli: jednostek samorządu terytorialnego, pracodawców,</p>	Uwaga uwzględniona	Zostanie dodany przepis nakładający na Operatora Funduszu obowiązek przeprowadzania konsultacji społecznych projektów programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1 projektu.

				<p>izb/organizacji branżowych (w szczególności sektora energetycznego), środowiska naukowego oraz innych organizacji pozarządowych.</p>		
64	TAURON Polska Energia S.A.	Art. 50e ust. 4 pkt 1 w zw. z art. 50d ust. 2		<p>Art. 50e ust. 4 pkt 1 wskazuje, iż do zadań Operatora Funduszu działającego przez Zarząd Narodowego Funduszu należy m.in.: „sporządzanie list programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1 oraz przedstawianie tych list w celu uzgodnienia ministrowi właściwemu do spraw klimatu”. Minister właściwy do spraw klimatu natomiast, na mocy art. 50d ust. 2, przedkłada Radzie Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego listy programów priorytetowych do „wiążącej opinii”.</p> <p>Zatem schemat postępowania w zakresie list programów priorytetowych można przedstawić następująco:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Zarząd Narodowego Funduszu przedstawia do uzgodnienia ministrowi właściwemu do spraw klimatu listy programów priorytetowych, 2) minister właściwy do spraw klimatu przedstawia listę Radzie Konsultacyjnej. <p>Na podstawie obecnego brzmienia przepisów powstaje wątpliwość czy minister właściwy do spraw dokonuje uzgodnienia przed przedstawieniem listy Radzie Konsultacyjnej i w ten sposób dochodzi do prekwalfikacji czy też faktyczne uzgodnienie następuje wraz z wydaniem przez Radę Konsultacyjną, w której minister właściwy do spraw klimatu posiada</p>	Uwaga wyjaśniona	Opiniowanie listy programów priorytetowych finansowanych w ramach FM nie należy do kompetencji RK. Kompetencja ta została przypisana ministrowi właściwego do spraw klimatu. Zadaniem RK jest wyrażanie stanowiska co do kształtu poszczególnych programów priorytetowych a nie listy tych programów finansowanych w ramach FM.

				przedstawiciela, „wiążącej opinii”. Warto byłoby tę materię doprecyzować.		
65	TAURON Polska Energia S.A.	Art. 50e ust. 6	6. Monitorowaniem, o którym mowa w ust. 5 pkt 7 lit. a, obejmuje się okres do 5 lat kalendarzowych następujących po roku, w którym zakończono realizację inwestycji dokonano ostatniej płatności w odniesieniu do inwestycji.	Wydaje się, że należy powiązać okres monitorowania z ustanowiony w art. 16 ust. 5 rozporządzenia wykonawczego Komisji 2020/1001 okresem, w którym istnieje obowiązek przechowywania i udostępniania dokumentów i informacje dotyczących dokonanych płatności lub wydatków w odniesieniu do każdego projektu lub programu. W związku z czym proponuje się modyfikację brzmienia projektowanego art. 50e ust. 6 w ten sposób, iż monitorowanie obejmuje okres 5 lat, a zatem nie może być to okres krótszy. Jednoznaczność przepisów, które de facto ustanawiają określone obowiązki także po stronie podmiotów realizujących inwestycje finansowane z Funduszu Modernizacyjnego pozwala im odpowiednio się przygotować do ich wypełnienia.	Uwaga uwzględniona	Propozycja brzmienia „6. Monitorowaniem, o którym mowa w ust. 5 pkt 7 lit. a, obejmuje się okres do 5 lat kalendarzowych następujących po roku, w którym zakończono realizację inwestycji albo po roku, w którym dokonano ostatniej płatności w odniesieniu do inwestycji, w przypadku gdy płatność ta została dokonana po jej zakończeniu. ”.
66	TAURON Polska Energia S.A.	Art. 50g ust. 1 i ust. 2	Art. 50g. 1. Dofinansowania realizacji inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 1 i 2 , ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego dokonuje się w formach określonych w art. 410c	Wydaje się, że należy rozróżnić formy wsparcia zależnie od tego, czy finansowanie dotyczy ma inwestycji priorytetowej czy niepriorytetowej. W przypadku inwestycji priorytetowych forma wsparcia powinna przybierać postać dotacji, tym bardziej, że zgodnie z rozporządzeniem 2020/1001 oraz dyrektywą w przypadku inwestycji priorytetowych możliwe jest sfinansowanie do	Uwaga nieuwzględniona	Przepisy prawa unijnego nie regulują formy wsparcia, pozostawiając decyzję w tym zakresie państwu członkowskim. O konkretnych formach wsparcia decydować będzie Narodowy

			<p>oraz w art. 411 ust. 1 pkt 1 lub 2, ust. 10 lub ust. 10f ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.</p> <p>2. Dofinansowania realizacji inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 2, ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego dokonuje się w formach określonych w art. 410c oraz w art. 411 ust. 1 pkt 1 lub 2, ust. 10 lub ust. 10f ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.</p> <p>2 3. W zakresie, w jakim dofinansowanie stanowi pomoc publiczną w rozumieniu art. 107 ust.1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zastosowanie mają szczegółowe warunki udzielania tej pomocy lub pomocy de minimis.</p>	<p>100% odnośnych kosztów inwestycji.</p> <p>Ponieważ wszystkie inwestycje muszą przejść weryfikację po kątem pomocy publicznej – wydaje się, że regulacje z obszaru pomocy publicznej stanowiąc będą wystarczające zabezpieczenie dla zapewnienia proporcjonalności pomocy Przykładowo w ramach Wytycznych w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią w latach 2014-2020 proporcjonalność pomocy (pomoc ograniczona do minimum) stanowi jedno z kryteriów zgodności pomocy z rynkiem wewnętrznym.</p>		<p>Fundusz oraz Min. Klimatu, biorąc pod dojrzałość rynku (np. fotowoltaika za jakiś czas nie będzie wymagała wsparcia w formie bezzwrotnej, tak jak to miało miejsce z kolektorami słonecznymi).</p>
67	TAURON Polska Energia S.A.	Art. 50h ust. 2 i ust. 3	Art. 50h ust. 2. Ogłoszenie o naborze wniosków i jego warunkach Operator	Ustawa powinna zawierać termin zamieszczenia ogłoszenia o naborze i podania do publicznej wiadomości regulaminu.	Uwaga nieuwzględniona	W przypadku projektów wymagających odpowiedniego przygotowania

			<p>Funduszu zamieszcza na swojej stronie internetowej, co najmniej 30 dni przed planowanym rozpoczęciem naboru wniosków o dofinansowanie.</p> <p>Art. 50h ust. 3. Operator Funduszu ustala regulamin naboru wniosków o dofinansowanie inwestycji ze środków Funduszu Modernizacyjnego i podaje go do publicznej wiadomości na swojej stronie internetowej, co najmniej 30 dni przed planowanym rozpoczęciem naboru wniosków o dofinansowanie.</p>	<p>W celu zapewnienia wnioskodawcom odpowiedniego czasu na przygotowanie dokumentacji aplikacyjnej w sposób zgodny z regulaminem, termin ten powinien wynosić co najmniej 30 dni przed planowanym rozpoczęciem naboru wniosków.</p>		<p>inwestycji i dokumentacji czas niezbędny dla ich przygotowania wynikać będzie z konkretnego programu priorytetowego. Nie jest zasadne ustanawianie sztywnych wymogów w tym zakresie, gdyż w niektórych przypadkach szybszy nabór może wynikać z oczekiwań samych beneficjentów.</p>
68	TAURON Polska Energia S.A.	Art. 50h ust. 4	<p>4. Regulamin naboru wniosków powinien zawierać:</p> <p>1) określenie podmiotów mogących ubiegać się o udzielenie dofinansowania ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego;</p>	<p>Proponuje się, aby uzupełnić minimalny zakres regulaminu o następujące kwestie:</p> <p>1) wskazanie, czy nabór prowadzony jest w trybie konkursowym czy ciągłym – projektowany art. 50h ust. 1 przewiduje że nabór może być prowadzony w dwóch odrębnych trybach, zatem regulamin danego naboru powinien jednoznacznie określać, w jakim trybie prowadzony jest dany nabór,</p>	Uwaga częściowo uwzględniona	<p>Propozycja brzmienia „4. Regulamin naboru wniosków powinien zawierać:</p> <p>1) określenie rodzajów podmiotów mogących ubiegać się o udzielenie dofinansowania ze środków</p>

		<p>2) wskazanie, czy nabór prowadzony jest w trybie konkursowym czy ciągłym;</p> <p>3) procedurę lub procedury wyboru i kryteria oceny inwestycji;</p> <p>4) terminy składania wniosków oraz oceny inwestycji;</p> <p>5) określenie limitu środków przeznaczonego na dofinansowanie;</p> <p>6) wzory formularzy wniosków i wzór umowy o dofinansowanie;</p> <p>7) wskazanie zakresu, w jakim jest możliwe uzupełnianie i poprawianie projektu w trakcie jego oceny;</p> <p>8) informację o środkach odwoławczych przysługujących wnioskodawcy;</p> <p>9) informację o formie i sposobie udzielania wnioskodawcy wyjaśnień w kwestiach dotyczących naboru.</p>	<p>2) informację o środkach odwoławczych przysługujących wnioskodawcy – projektowane przepisy ustanawiające krajowy system wdrażania Funduszu Modernizacyjnego nie zawierają jakichkolwiek przepisów, które wskazywałyby na istnienie procedury odwoławczej od decyzji Operatora Funduszu. Wydaje się, że niezbędnym minimum jest wskazanie na poziomie ustawowym, że takie postanowienia zawierał będzie regulamin,</p> <p>3) informację o wzorze umowy o finansowania – z punktu widzenia potencjalnego inwestora dysponowanie, przed wystąpieniem z wnioskiem o finansowanie, wzorem umowy pozwoli w sposób pełniejszy przygotować zakres danych niezbędnych do ubiegania się o środki z Funduszu,</p> <p>4) wskazanie zakresu, w jakim możliwe jest uzupełnienie lub poprawianie projektu w trakcie oceny – w celu zapewnienia możliwości, jak najpełniejszego dopasowania danych niezbędnych do oceny wniosku należy dodać w regulaminie informację na temat możliwości uzupełnienia i poprawiania wniosków,</p> <p>5) informację o formie i sposobie udzielania wnioskodawcy wyjaśnień w kwestiach dotyczących konkursu – z uwagi na fakt, iż Fundusz Modernizacyjny stanowi zupełnie nowy instrument wsparcia konieczne jest przewidzenie możliwości kontaktu z Operatorem Funduszu w celu uzyskania niezbędnych informacji i wyjaśnień, co</p>		<p>zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego;</p> <p>2) wskazanie, czy nabór prowadzony jest w trybie konkursowym czy ciągłym;</p> <p>3) procedurę lub procedury wyboru i kryteria oceny inwestycji;</p> <p>4) terminy składania wniosków oraz oceny inwestycji;</p> <p>5) określenie limitu środków przeznaczonego na dofinansowanie;</p> <p>6) wzory formularzy wniosków;</p> <p>7) określenie zasad powtórnej oceny wniosku.”.</p> <p>W zakresie wzoru umowy proponuje zmianę art. 501 ust. 3:</p> <p>3. Operator Funduszu umieszcza na swojej stronie internetowej:</p> <p>1) wzór umowy, o której mowa w ust. 1;</p> <p>2) informację o beneficjentach oraz</p>
--	--	---	--	--	--

				<p>powinno wpłynąć pozytywnie na efektywność aplikowania o środki po stronie wnioskodawców. Tym samym powinno się to przełożyć na sprawność i szybkość procedury oceny dokonywanej przez Operatora Funduszu. Proponowane rozwiązanie zostało pozytywnie wdrożone w przypadku krajowego systemu wdrażania funduszy polityki spójności (art. 41 ust. 2 pkt 12 ustawy o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014-2020), zatem taki mechanizm wydaje się być dobrą praktyką wartą przeniesienia także na grunt krajowego systemu wdrażania Funduszu Modernizacyjnego.</p>		<p>inwestycjach dofinansowanych ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego.</p> <p>Uwaga w zakresie pkt 4 i 5 nie może zostać uwzględniona gdyż zagadnienia te mieszczą się w procedurach wyboru i kryteriach oceny inwestycji, o których mowa w pkt 3.</p>
69	TAURON Polska Energia S.A.	Art. 50i ust. 2		<p>Z projektowanego przepisu wynika, że Operator Funduszu przystępuje do organizowania naboru i oceny wniosków o finansowanie ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego dopiero po potwierdzeniu przez Europejski Bank Inwestycyjny zgodności programu priorytetowego z art. 10d Dyrektywy EU ETS.</p> <p>Wydaje się, że kolejność powinna być odwrócona, tj. najpierw powinien zostać przeprowadzony nabór na wyłonienie projektów, wpisujących się w założenia programu priorytetowego, który to program jest następnie przedkładany EBI oraz Komitetowi Inwestycyjnemu i oceniany zgodnie z art. 6 rozporządzenia 2020/1001 a w efekcie</p>	Uwaga nieuwzględniona	<p>Przewidziana w projekcie kolejność jest prawidłowa. Organizowania naboru i ocena wniosków o dofinansowanie ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego będzie możliwa dopiero po potwierdzeniu przez Europejski Bank Inwestycyjny zgodności programu priorytetowego z art. 10d Dyrektywy EU ETS.</p>

			<p>potwierdzana jest przez EBI zgodność z art. 10d Dyrektywy EU ETS.</p> <p>Po pierwsze należy zwrócić uwagę, że zgodnie z art. 4 ust. 2 w zw. z ust. 1 rozporządzenia 2020/1001, jeżeli inwestycja dotyczy programu, państwo członkowskie będące beneficjentem przedkładając projekt, przekazuje jednocześnie informacje określone w załączniku I do ww. rozporządzenia. Informacje te wydają się być na tyle szczegółowe, że co najmniej utrudnione, jeśli w ogóle możliwe, będzie przedstawienie informacji dot. inwestycji objętych programem przed ich oceną w ramach naboru organizowanego przez Operatora Funduszu. Innymi słowy, najpierw muszą być znane inwestycje tworzące program, aby program ten w zakresie wynikającym z rozporządzenia 2020/1001, w ogóle móc przedstawić EBI. Skoro zaś inwestycje takie wyłaniane są w naborze organizowanym przez Operatora Funduszu, wydaje się, że taki nabór powinien zostać przeprowadzony i rozstrzygnięty przed przedstawieniem programu EBI, a zatem siłą rzeczy także przed potwierdzeniem przez Europejski Bank Inwestycyjny zgodności programu priorytetowego z art. 10d dyrektywy 2003/87/WE.</p> <p>Po drugie powstaje też wątpliwość, co miałyby oceniać Operator Funduszu względem poszczególnych inwestycji po potwierdzeniu przez EBI, skoro zakres oceny EBI jest bardzo szeroki EBI (zakres kryteriów oceny</p>	<p>Przedkładając program do zatwierdzenia przez EBI konieczne jest przedstawienie informacji zgodnie z załącznikiem I rozporządzenia 2020/1001, które nie przewidują w przypadku programów listy konkretnych inwestycji, a jedynie ogólny opis inwestycji, w tym: cele i beneficjenci objęci pomocą, technologia (w stosownych przypadkach), zdolność produkcyjna (w stosownych przypadkach) oraz szacowany czas trwania inwestycji (pkt 1.2 załącznika I rozporządzenia 2020/1001.).</p> <p>W celu wyeliminowania wątpliwości uzasadnienie projektu zostanie odpowiednio zmienione.</p>
--	--	--	--	--

			<p>dokonywanej przez EBI, określono w art. 6 ust. 7 ww. rozporządzenia).</p> <p>Po trzecie, zgodnie art. 4 ust. 3 ww. rozporządzenia, w przypadku gdy państwo członkowskie będące beneficjentem składa kilka projektów inwestycji, które mają być ocenione w tym samym cyklu wypłat, wskazuje w nim kolejność do celów oceny inwestycji priorytetowych oraz kolejność do celów oceny inwestycji nie priorytetowych. Jeżeli państwo członkowskie nie wskaże kolejności, EBI lub, w stosownych przypadkach, Komitet Inwestycyjny oceniają projekty według daty ich przedłożenia. Biorąc pod uwagę powyższe nie wydaje się, aby było możliwe przeprowadzenie naboru i ocena projektów przez Operatora Funduszu dopiero po potwierdzeniu przez Europejski Bank Inwestycyjny zgodności programu priorytetowego z art. 10d dyrektywy 2003/87/WE, skoro już na etapie składania przez państwo członkowskie projektów inwestycji należało określić kolejność ich oceny.</p> <p>Po czwarte, w uzasadnieniu projektu ustawy można przeczytać:</p> <p>„Kolejnym etapem procesu będzie etap uzgodnień na poziomie EBI i Komisji Europejskiej. Operator Funduszu będzie zobowiązany do przekazania programu priorytetowego w obszarze priorytetowym zawierającego listę konkretnych inwestycji oraz informacji na ich temat zgodnie z wymogami rozporządzenia wydanego na podstawie art. 12d ust. 12 dyrektywy ETS do</p>	
--	--	--	---	--

				<p>EBI, w celu potwierdzenia zgodności tego programu z art. 10d tej Dyrektywy 2018/410, która określa cele na jakie mogą być wydatkowane środki Funduszu.”.</p> <p>Zatem wydaje się, że intencja prawodawcy przedstawiona w uzasadnieniu do projektu jest zgodna z treścią przedstawionej uwagi i stoi w opozycji do obecnego literalnego brzmienia omawianego przepisu.</p>		
70	TAURON Polska Energia S.A.	Art. 50j ust. 2		<p>Uwaga analogiczna do uwagi powyżej, z tym że odnosi się do w ramach finansowania inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 2.</p>	Uwaga nieuwzględniona	Wyjaśnienie jak wyżej.
71	TAURON Polska Energia S.A.	Art. 50j ust. 2	<p>2. W przypadku wydania przez Komitet Inwestycyjny rekomendacji dofinansowania inwestycji zalecenia w sprawie finansowania projektu inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 2, objętych programem priorytetowym, o którym mowa w art. 50c ust. 1, Operator Funduszu przystępuje do realizacji zadań określonych w art. 50e ust. 5 pkt 1, 5 i 6, dotyczących tego programu.</p>	<p>Redakcyjne.</p> <p>Proponuje się, aby zachować spójność z rozporządzeniem 2020/1001 w zakresie stosowanych sformułowań i w miejsce „rekomendacji dofinansowania inwestycji” użyć, jak w art. 7 ust. 7 ww. rozporządzenia sformułowania „zalecenie w sprawie finansowania projektu inwestycji”.</p>	Uwaga uwzględniona	

72	TAURON Polska Energia S.A.	Art. 50l ust. 2	2. Umowa, o której mowa w ust. 1, określa w szczególności szczegółowy zakres i częstotliwość składania przez beneficjenta raportów zawierających dane i informacje niezbędne do opracowania sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 13 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/1001.	Jak można przypuszczać raporty, o których mowa w przepisie art. 50l ust. 2, będą stanowiły podstawę do przedstawienia informacji, o których mowa w art. 13 ust 2 pkt b) rozporządzenia 2020/1001. W takim wypadku, wydaje się, że zakres informacji składanych przez beneficjentów w ramach raportów powinien być zgodny z załącznikiem II rozporządzenia 2020/1001, tj. szerszy niż obecnie wskazano. Wydaje się, że należałoby tą kwestię zasygnalizować bezpośrednio, aby uprzedzić o wymaganym zakresie raportowania. Obecnie wskazany zakres raportowania, choć ma charakter otwarty („w szczególności”) może jednak wywoływać mylne wrażenie co do faktycznego jego zakresu	Uwaga uwzględniona	
73	TAURON Polska Energia S.A.	Art. 50m ust. 1	1. Operator Funduszu opracowuje i przedkłada ministrowi właściwemu do spraw klimatu w terminie do dnia 15 lutego każdego roku projekt raportu sprawozdania z realizacji inwestycji dofinansowanych ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego oraz osiągniętych efektów rzeczowych i ekologicznych w roku poprzednim.	Redakcyjne. Proponuje się, aby stosować sformułowania w sposób spójny z rozporządzeniem 2020/1001. W art. 13, który dotyczy monitorowania i sprawozdawczość państw członkowskich będących beneficjentami mowa jest o „sprawozdaniu”, a nie „raporcie”.	Uwaga uwzględniona	

74	TAURON Polska Energia S.A.	Art. 50n ust. 1	Operator Funduszu może żądać od beneficjenta niezwłocznego zwrotu całości lub części przyznanych środków lub zawiesić wypłatę kolejnych należności przewidzianych harmonogramem wypłat, jeżeli stwierdzi, że otrzymane przez beneficjenta środki są wykorzystywane niezgodnie z warunkami określonymi w umowie o dofinansowaniu, o której mowa w art. 50l ust. 1. Zwrotowi podlegają także środki, które zostały beneficjentowi przyznane nienależnie lub w nadmiernej wysokości.	Zwrot środków powinien mieć miejsce także w przypadku, gdy zostały one przyznane beneficjentowi nienależnie (np. z naruszeniem przepisów dotyczących pomocy publicznej) lub w nadmiernej wysokości. W związku z powyższym, ww. okoliczność powinna zostać ujęta w projekcie ustawy.	Uwaga uwzględniona	
75	TAURON Polska Energia S.A.	Art. 13 ust. 1	Prowadzący instalację, któremu przydzielono uprawnienia do emisji na zasadach określonych w rozporządzeniu Komisji (UE) 2019/331 po raz pierwszy przedkłada do Krajowego ośrodka w terminie do dnia 28 lutego 2021 r. 31 marca 2021 r. raport dotyczący poziomów działalności w	W projekcie zmiany ustawy został podany termin przedłożenia po raz pierwszy do Krajowego ośrodka raportu dotyczącego poziomów działalności wraz ze sprawozdaniem z weryfikacji tego raportu (raport będzie zawierał dane z dwóch lat). Mając na uwadze termin przedłożenia: raportu na temat wielkości emisji CO2, sprawozdania z weryfikacji (31 marca) oraz raportu do Krajowej bazy o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji (28	Uwaga uwzględniona	Termin zostanie zmieniony na 31 marca 2021 r.

			<p>każdej podinstalacji wraz ze sprawozdaniem z weryfikacji tego raportu, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 3 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842 z dnia 31 października 2019 r. ustanawiającego zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do dalszych ustaleń dotyczących dostosowań przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji ze względu na zmiany w poziomie działalności (Dz. Urz. UE L 282 z 4.11.2019, str. 20). W 2021 r. raport ten zawiera dane dotyczące dwóch lat poprzedzających jego złożenie.</p>	<p>lutego), zasadnym wydaje się, aby zmianie uległa data przedłożenia do Krajowego ośrodka raportu dotyczącego poziomów działalności w podinstalacjach (wraz ze sprawozdaniem z weryfikacji tego raportu).</p>		
76	TAURON Polska Energia S.A.	Art. 16	<p>W latach 2020-2030 2029 maksymalny limit wydatków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przeznaczony na finansowanie zadań Operatora Funduszu będący skutkiem finansowym wejścia w</p>	<p>Obecnie zachodzi pewna nieścisłość. Artykuł przewiduje środki dla NFOŚiGW, jako Operatora Funduszu, w latach 2020-2030, natomiast rozpisanie wysokości środków przyznanych w poszczególnych latach kończy się wraz z rokiem 2029. Należałoby zatem w ust. 1 skrócić do 2029 r. lata na które rozpisane są środki przyznane NFOŚiGW.</p>	Uwaga uwzględniona	

			<p>życie niniejszej ustawy wynosi 271 500 000 zł w tym, w:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) 2020 r. - 1 500 000 zł; 2) 2021r. - 30 000 000 zł; 3) 2022 r. - 30 000 000 zł; 4) 2023 r. - 30 000 000 zł; 5) 2024 r. - 30 000 000 zł; 6) 2025 r. - 30 000 000 zł; 7) 2026 r. - 30 000 000 zł; 8) 2027 r. - 30 000 000 zł; 9) 2028 r. - 30 000 000 zł; 10) 2029 r. -30 000 000 zł. 			
77	TAURON Polska Energia S.A.	Art. 17	<p>W latach 2020-2030 2029 maksymalny limit wydatków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przeznaczony na finansowanie zadań Operatora Funduszu będący skutkiem finansowym wejścia w życie niniejszej ustawy wynosi 271 500 000 zł w tym, w:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) 2020 r. - 1 500 000 zł; 2) 2021r. - 30 000 000 zł; 3) 2022 r. - 30 000 000 zł; 4) 2023 r. - 30 000 000 zł; 5) 2024 r. - 30 000 000 zł; 6) 2025 r. - 30 000 000 zł; 7) 2026 r. - 30 000 000 zł; 8) 2027 r. - 30 000 000 zł; 	<p>Obecnie zachodzi pewna nieścisłość. Artykuł przewiduje środki dla NFOŚiGW, jako Operatora Funduszu, w latach 2020-2030, natomiast rozpisanie wysokości środków przyznanych w poszczególnych latach kończy się wraz z rokiem 2029. Należałoby zatem w ust. 1 skrócić do 2029 r. lata na które rozpisane są środki przyznane NFOŚiGW.</p>	Jw.	

			9) 2028 r. - 30 000 000 zł; 10) 2029 r. -30 000 000 zł.			
78	TAURON Polska Energia S.A.	Art. 18 pkt 1	Art. 18. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2021 r., z wyjątkiem: 1) art. 1 pkt 28 lit-e i pkt 29 w zakresie art. 64 ust. 3, art. 64a ust. 4 i 7 oraz art. 64b ust. 5, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022;	Mając na uwadze, że nowy okres systemu handlu uprawnieniami do emisji CO2 dotyczy okresu 2021-2030 oraz obecna fakt, iż ustawa będzie obowiązywać do końca 2020 roku dla aktualnego okresu 2013-2020, proponujemy zmianę art. 18 pkt 1. W przypadku pozostawienia przepisu bez zmiany prowadzący instalację do 31 grudnia 2020 roku będzie musiał przedłożyć informacje o poziomie działalności za 2020 rok, zgodnie z aktualnym brzmieniem ustawy z dnia 12 czerwca 2015 roku o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych. Następnie dla tego samego roku będzie musiał przedłożyć do 31 marca 2021 roku raport dot. poziomu działalności wraz ze sprawozdaniem z weryfikacji tego raportu, zgodnie z projektowaną zmianą ww. ustawy.	Uwaga uwzględniona częściowo	Intencją projektu jest, aby prowadzący instalację w terminie do dnia 28 lutego 2021 r. (lub 31 marca po uwzględnieniu uwag) przedłożyli raporty dotyczące poziomów działalności. Natomiast nie ma potrzeby, aby składali informacje na podstawie art. 64 ustawy o systemie handlu w obecnym brzmieniu. Dlatego zostanie zaproponowany nowy przepis przejściowy. Art. 14a. 1. Prowadzący instalacje nie podlegają w 2020 r. obowiązkowi informacyjnemu, o którym mowa w art. 64 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, 2. W odniesieniu do obowiązku informacyjnego, o którym mowa w ust. 1, postępowań, o których

						<p>mowa w art. 105 ust. 3 się nie wszczyna, a wszczęte umarza.</p> <p>Powyższy przepis przejściowy powinien wejść w życie przed dniem 1 stycznia 2021 r., najlepiej w najwcześniejszym możliwym terminie po ogłoszeniu ustawy.</p> <p>Również art. 1 pkt 30 projektu (uchylenie art. 65 i art. 66 ustawy o systemie handlu) powinien wejść w życie w tym samym terminie.</p>
79	GK PGE			<p>Brak określenia w projekcie ustawy dot. FM puli środków dla podmiotów sektora energetycznego, w tym poprzez dedykowanie ich dużym projektom infrastrukturalnym w sektorze energetycznym.</p> <p>Projekt ustawy w obecnym brzmieniu nie gwarantuje wydatkowania środków z Funduszu Modernizacyjnego na duże przedsięwzięcia infrastrukturalne w sektorze elektroenergetycznym. Tym samym projekt nie realizuje w pełni wytycznych zawartych w komunikacie „System EU ETS po 2020 r. – rekomendacje” (dalej: „Rekomendacje”), który zawierał postulat przeznaczenia części puli bazowej Funduszu Modernizacyjnego – w</p>	Uwaga nieuwzględniona	<p>Decyzja kierownictwa MK w celu zachowania elastyczności wydatkowania środków zrezygnowano z regulacji znaczących środki w ramach FM.</p> <p>Przy opracowaniu programów priorytetowych zostaną wzięte po uwagę potrzeby rynku i możliwości dofinansowania w ramach dostępnych środków ze sprzedaży</p>

				wysokości przychodów ze sprzedaży 57.5 mln uprawnień – dla podmiotów sektora energetycznego.		puli uprawnień przyznanej Polsce.
80	GK PGE			<p>Brak określenia zasad funkcjonowania krajowego funduszu celowego na modernizację sektora energetycznego</p> <p>Do projektu ustawy należałoby wprowadzić przepisy ustanawiające krajowy fundusz celowy dedykowany modernizacji energetyki, którego powołanie zostało zapowiedziane w Rekomendacjach – podstawowym i, uwzględniając harmonogram prac – koniecznym rozwiązaniem byłoby wprowadzenie przepisów określających przeznaczenie części przychodów ze sprzedaży uprawnień do emisji od 2021 r. na potrzeby krajowego funduszu celowego. Środki te powinny być według odpowiednich proporcji, kierowane od 2021 r. na wyodrębniony rachunek, z którego byłaby finansowana działalność krajowego funduszu celowego.</p>	Uwaga wyjaśniona	Obecnie trwają prace wewnętrzne w MK nad opracowaniem mechanizmu finansowania sektora energetycznego w ramach części z dochodów z aukcji.
81	GK PGE, KGHM	Art. 50a ust. 1 pkt 2)	„Art. 50a 1. W ramach Krajowego systemu wdrażania Funduszu Modernizacyjnego przeznaczają się środki uzyskane z Funduszu Modernizacyjnego, o którym mowa w art. 10d dyrektywy 2003/87/WE, na dofinansowanie realizacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej inwestycji mających na	<p>Dla sprawnej integracji źródeł OZE kluczowe znaczenie będzie mieć rozbudowa sieci dystrybucyjnej, do której już teraz przyłączana jest znacząca większość nowych bezemisyjnych źródeł wytwórczych. Ewentualna dotacja w tym zakresie powinna obniżyć koszty ponoszone przez wszystkich odbiorców końcowych, które obecnie są socjalizowane w ramach opłaty dystrybucyjnej.</p> <p>Zapis odnoszący się do samych sieci przesyłowych jest niedoprecyzowany. Można odnieść wrażenie, że odnosi się jedynie do</p>	Uwaga nieuwzględniona	Zaproponowany zapis w projekcie jest odzwierciedleniem Dyrektywy 2018/410. Katalog otwarty zaproponowany w dyrektywie pozwala przypuszczać, iż intencją prawodawcy unijnego było rozszerzenie finansowania także na sieć dystrybucyjną.

			<p>celu modernizację krajowego systemu energetycznego oraz poprawę efektywności energetycznej, przez: (...)² magazynowanie energii i modernizację sieci energetycznych, w tym rurociągów należących do systemów ciepłowniczych, sieci przesyłu i dystrybucji energii elektrycznej, systemów magazynowania energii elektrycznej oraz połączeń międzysystemowych między państwami członkowskimi Unii Europejskiej”</p>	<p>sieci NN, podczas gdy na krajowy system energetyczny składają się również sieci nn, SN i WN, które również należy modernizować. Pozostawienie zapisu w pierwotnej formie może spowodować powstanie pewnych niejasności w zakresie infrastruktury, która może być wsparta ze środków Funduszu, w związku z czym warto rozważyć skonkretyzowanie zapisu, zgodnie z sugestią, aby uzupełnić go odniesieniem wprost do sieci dystrybucyjnej oraz systemów magazynowania energii elektrycznej. Zarówno sieci dystrybucyjne, jak i systemy magazynowania energii należą do kategorii inwestycji priorytetowych określonych w art. 10d ust. 2 dyrektywy 2003/87/WE, świadczą o tym również pierwotne projekty aktu wykonawczego, w ramach, którego planowano wskazać wprost sieć dystrybucyjną, jako kwalifikująca się do uzyskania wsparcia w ramach listy priorytetowej Funduszu Modernizacyjnego.</p>		<p>Jednakże biorąc pod uwagę, iż kompetencją EBI będzie ocena inwestycji pod kątem prawa europejskiego proponujemy utrzymać katalog stricte wynikający z dyrektywy. Ponadto w przypadku braku zgody EBI na finansowanie takich inwestycji w ramach obszarów priorytetowych, inwestycje takie będą mogły być zgłoszone w ramach programów priorytetowych finansowanych na podstawie art. 50 a ust. 2.</p>
82	GK PGE	Art. 50a ust. 2	<p>„2. Inwestycje, o których mowa w art. 50a ust. 2, mogą uzyskać dofinansowanie ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego w wysokości do 70% kosztów kwalifikowanych realizacji inwestycji. Pozostałe koszty tych inwestycji nie mogą być finansowane ze środków publicznych. Dopuszcza się możliwość</p>	<p>Zaproponowane brzmienie przepisu może prowadzić do rozbieżnych interpretacji przyjętych na potrzeby FM zasad kumulacji pomocy państwa. Niezasadne wydaje się wykluczenie możliwości finansowania pozostałych kosztów inwestycji z innych środków publicznych. Należy zwrócić uwagę, że ani Dyrektywa 2003/87/WE (dalej: „dyrektywa ETS”) ani Rozporządzenie wykonawcze Komisji Europejskiej (UE) 2020/1001 (dalej: „rozporządzenie FM”) nie wprowadzają tego typu ograniczeń.</p>	Uwaga nieuwzględniona	Vide komentarz do uwagi 39.

			<p>dofinansowania pozostałych kosztów inwestycji przy założeniu, że kumulacja pomocy publicznej na jeden projekt w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE nie powoduje przekroczenia najwyższego poziomu pomocy publicznej zgodnie ze szczegółowymi warunkami udzielania tej pomocy.”</p>	<p>Rozporządzenie FM wskazuje jedynie na brak możliwości finansowania tych samych kosztów z różnych źródeł: <i>Państwo członkowskie będące beneficjentem nie zwraca się o finansowanie z zasobów funduszu modernizacyjnego żadnych kosztów inwestycji, które są finansowane z innego instrumentu unijnego lub krajowego</i> (art. 4 ust. 5). Zgodnie z art. 10d ust. 6 dyrektywy 2003/87/WE, konieczność zapewnienia 30% środków przez inwestora dotyczy wyłącznie inwestycji o charakterze niepriorytetowym: „Maksymalnie 70 % odnośnych kosztów inwestycji, które nie należą do obszarów wymienionych w ust. 2, można wesprzeć z wykorzystaniem zasobów z funduszu modernizacyjnego, pod warunkiem że pozostałe koszty są pokrywane przez prywatne podmioty prawne”. Na potrzeby dyrektywy pod pojęciem prywatnych podmiotów prawnych rozumie się również podmioty kontrolowane przez Skarb Państwa, przy czym możliwe jest pozyskanie środków z innych instrumentów wsparcia, o ile nie zostają w ten sposób pokryte te same koszty kwalifikowane .</p>		
83	GK PGE	Art. 50a ust. 5	<p>Proponuje się w art. 50a po ust. 4 dodanie ust. 5 w brzmieniu: „5. Część środków, uzyskanych z Funduszu Modernizacyjnego, o którym mowa w art. 10d dyrektywy 2003/87/WE stanowiących</p>	<p>Brzmienie projektu ustawy przesądza, iż wsparcie ze środków Funduszu Modernizacyjnego będzie przyznawane jedynie w ramach programów, co chociaż oznacza uproszczony tryb akceptacji wydatkowania kolejnych transz środków dedykowanych tym programom, wiąże się jednak z ryzykiem braku uzyskania wsparcia dla megainwestycji (wymagających indywidualnej notyfikacji).</p>	Uwaga nieuwzględniona	Decyzją Kierownictwa resortu aby zapewnić największą elastyczność wydatkowania środków FM zrezygnowano ze znaczenia środków w ramach FM. Decyzja ta nie wyłącza przeznaczenia znacznej

			<p>równowartość środków uzyskanych ze sprzedaży w drodze aukcji 57 500 000 uprawnień do emisji, przeznacza się na finansowanie inwestycji realizowanych przez przedsiębiorstwa energetyczne w rozumieniu art. 3 pkt 12) ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. – Prawo energetyczne.</p>	<p>Zgodnie z Rekomendacjami, proponuje się wyodrębnienie puli środków dedykowanych wyłącznie dużym przedsięwzięciom inwestycyjnym w sektorze energetycznym w wysokości przychodów ze sprzedaży 57.5 mln uprawnień – dla podmiotów sektora energetycznego.</p>		<p>puli środków na sektor energetyczny.</p>
84	GK PGE	Art. 50d ust. 2	<p>2. Minister właściwy do spraw klimatu zatwierdza listy programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1 oraz sporządza i przedkłada Radzie Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego w celu uzgodnienia projekty programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1.</p> <p>Opinia Rady Konsultacyjnej jest wiążąca.</p>	<p>W zakresie dodawanego art. 50d ust. 2 należy zauważyć, iż jeżeli intencją projektodawcy było związanie Ministra Klimatu stanowiskiem Rady Konsultacyjnej, to Minister Klimatu powinien przedkładać temu ciału projekty programów priorytetowych w celu uzgodnienia, które stanowi najsilniejszą formę współdziałania administracyjnego i nakazuje przyjąć zbieżność woli, obowiązek dojścia do zgody przez uczestniczące w uzgodnieniu organy. Istotą tego współdziałania jest zachowanie równorzędnej pozycji prawnej obu organów w procesie podejmowania decyzji. W obecnym brzmieniu projekt przewiduje nieznaną materialnemu prawu administracyjnemu "opinię wiążącą", której Minister Klimatu będzie musiał się bezwzględnie podporządkować, co oznacza, iż decyzję w sprawie zatwierdzenia projektów priorytetowych będzie faktycznie podejmowała Rada Konsultacyjna, a nie Minister Klimatu.</p>	Uwaga nieuwzględniona	<p>Ze względu na różnorodny charakter inwestycji podlegający finansowaniu (w różnych obszarach gospodarki), intencją jest aby ciało kolegialne składające się z przedstawicieli różnych resortów opiniowało każdy program priorytetowy. Powyższe jest zgodne z dokumentem „System EU ETS po 2020 r. – rekomendacje”. Proponuje się zastąpienie „opinii”, „stanowiskiem” zgodnie z uwagą TAURON.</p>

						Ponadto nie jest celowe wprowadzanie dalszych zmian. Zaproponowany w projekcie ustawy podział zadań ministra właściwego do spraw klimatu oraz Operatora Funduszu wydaje się w pełni efektywny i bazuje na dotychczasowych doświadczeniach w wydatkowaniu środków krajowych oraz unijnych w ramach systemu finansowania ochrony środowiska i gospodarki wodnej w Polsce.
85	GK PGE	Art. 50e ust. 3	3. Do zadań Operatora Funduszu działającego przez Radę Nadzorczą Narodowego Funduszu należy: <i>1) zatwierdzanie list programów priorytetowych, o których mowa w art. 50e ust. 1;</i>	Należy podkreślić, iż zatwierdzanie list programów powinno podlegać kompetencji Ministra Klimatu, tak samo jak ustalanie kryteriów wyboru inwestycji. Zbyt duża decyzyjność Narodowego Funduszu nie gwarantuje wsparcia projektów z branży energetycznej i faktycznie zdejmuje z Ministra Klimatu odpowiedzialność za sposób wydatkowania przychodów ze sprzedaży uprawnień do emisji, co stanowi kompetencję ministra właściwego ds. klimatu na mocy art. 13a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1087 z późn. zm.).	Uwaga nieuwzględniona	Zaproponowany w projekcie ustawy podział zadań ministra właściwego do spraw klimatu oraz Operatora Funduszu wydaje się w pełni efektywny i bazuje na dotychczasowych doświadczeniach w wydatkowaniu środków krajowych oraz unijnych w ramach systemu finansowania ochrony środowiska i gospodarki wodnej w Polsce.

86	GK PGE	Art. 50e ust. 4 pkt 1	<p>„4. Do zadań Operatora Funduszu działającego przez Zarząd Narodowego Funduszu należy(...)</p> <p>1) sporządzanie list programów priorytetowych, o których mowa w art. 50e ust. 1 oraz przedstawianie tych list w celu uzgodnienia ministrowi właściwemu do spraw klimatu;”</p>	j.w.		j.w.
87	GK PGE	Art. 50h ust. 2	<p>2. Ogłoszenie o naborze wniosków i jego warunkach Operator Funduszu zamieszcza na co najmniej 3 miesiące przed planowanym rozpoczęciem naboru.</p>	<p>Powyższe uzupełnienie zapewni minimalny czas potencjalnym wnioskodawcom na przygotowanie dokumentacji aplikacyjnej. Brak powyższego zapisu, umożliwiłoby operatorowi na ogłoszenie konkursów tuż przed rozpoczęciem naborów, co byłoby niekorzystne dla potencjalnych wnioskodawców i uniemożliwiłoby odpowiednie przygotowanie inwestycji i dokumentacji aplikacyjnej.</p>	Uwaga nieuwzględniona	<p>W przypadku projektów wymagających odpowiedniego przygotowania inwestycji i dokumentacji czas niezbędny dla ich przygotowania wynikać będzie z konkretnego programu priorytetowego. Nie jest zasadne ustanawianie sztywnych wymogów w tym zakresie, gdyż w niektórych przypadkach szybszy nabór może wynikać z oczekiwań samych beneficjentów.</p>
88	GK PGE	Art. 50h ust. 4 pkt 2)	<p>„4. Regulamin naboru wniosków powinien zawierać: (...) 2) procedurę lub procedury wyboru, kryteria oceny inwestycji oraz</p>	<p>W związku z brzmieniem dodawanego art. 50h ust. 4, istotnym jest, aby regulamin naboru wniosków zawierał również przepisy regulujące możliwość odwołania się od rozstrzygnięcia Operatora Funduszu. Potencjalni Beneficjenci powinni mieć prawo</p>	Uwaga uwzględniona	<p>Propozycja brzmienia „4. Regulamin naboru wniosków powinien zawierać:</p>

			procedurę związaną z wnoszeniem odwołania w przypadku negatywnej oceny wniosku;”	do wniesienia protestu/odwołania w przypadku negatywnej oceny wniosku o dofinansowanie.		<ol style="list-style-type: none"> 1) określenie rodzajów podmiotów mogących ubiegać się o udzielenie dofinansowania ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego; 2) wskazanie, czy nabór prowadzony jest w trybie konkursowym czy ciągłym; 3) procedurę lub procedury wyboru i kryteria oceny inwestycji; 4) terminy składania wniosków oraz oceny inwestycji; 5) określenie limitu środków przeznaczonych na dofinansowanie; 6) wzory formularzy wniosków; 7) określenie zasad powtórnej oceny wniosku.”.
89	GK PGE	Art. 50n	Art. 50n. 1. Operator Funduszu może wydać decyzję w sprawie zwrotu przez beneficjenta całości lub części przyznanych	Dodawany art. 50n powinien określać szczegółowe warunki możliwości odwołania się beneficjenta od rozstrzygnięcia Operatora Funduszu o zwrocie całości lub części środków, przy czym sankcja zwrotu środków	Uwaga nieuwzględniona	Intencją projektodawcy jest aby należności z tytułu zwrotu dotacji podległy regulacjom

		<p>środków określając kwotę podlegającą zwrotowi wraz z terminem jej zwrotu, w przypadku gdy beneficjent zaprzestał realizacji inwestycji określonej w umowie o dofinansowanie, o której mowa w art. 50l ust. 1.</p> <p>2. Należności wnoszone w związku z obowiązkiem zwrotu kwoty określonym w decyzji, o której mowa w ust. 1, przekazuje się na Rachunek Funduszu Modernizacyjnego i przeznacza się na finansowanie innych inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 1 lub 2.</p> <p>3. Do należności, o której mowa w ust. 2, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa.</p> <p>4. Należność, o której mowa w ust. 2, podlega egzekucji administracyjnej w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.</p>	<p>powinna być ograniczona do spełnienia przesłanek określonych w projekcie aktu wykonawczego, tj. dyskontynuacji realizacji inwestycji. Zwrot środków wymaga też zmiany decyzji o przyznaniu środków, którą wydaje Komisja Europejska.</p>		<p>cywilnym a nie administracyjno-prawnym. Podstawą przyznania dofinansowania jest umowa, zawierająca przesłanki jej wypowiedzenia, które następuje poprzez złożenia oświadczenia woli. W związku z tym właściwym do dochodzenia roszczeń jest tryb cywilnoprawny a nie administracyjny.</p>
--	--	---	---	--	--

			<p>5. Od decyzji, o której mowa w ust. 1 służy beneficjentowi odwołanie do Ministra Klimatu. Art. 50na</p> <p>1. Operator Funduszu może wydać decyzję o zawieszeniu wypłaty kolejnych należności przewidzianych harmonogramem wypłat, jeżeli stwierdzi, że otrzymane przez beneficjenta środki są wykorzystywane niezgodnie z warunkami określonymi w umowie o dofinansowaniu, o której mowa w art. 50l ust. 1.</p> <p>2. Od decyzji, o której mowa w ust. 1 służy beneficjentowi odwołanie do Ministra Klimatu.</p>			
90	GK PGE	Art. 50l ust. 1		<p>Odnosnie dodawanego art. 50l ust. 1 należy doprecyzować termin zawarcia umowy między Operatorem Funduszu, a beneficjentem. W przeciwnym razie mogą wystąpić dodatkowe opóźnienia w transferze środków na rzecz beneficjentów.</p>	Uwaga nieuwzględniona	<p>Nie jest zasadne doprecyzowanie terminu ze względu na możliwe opóźnienia po stronie beneficjenta, choćby w przypadku konieczności ustanowienia zabezpieczenia (np. zgoda korporacyjna na ustanowienie hipoteki).</p>
91	GK PGE	Art. 50p ust. 1		<p>Wykaz wspieranych kierunków finansowanych z puli Funduszu Modernizacyjnego, o którym mowa w dodawanym art. 50p powinien być poddawany konsultacjom publicznym.</p>	Uwaga nieuwzględniona	<p>Wykaz programów przekazywanych do EBI corocznie będzie obejmował już</p>

						realizowane programy priorytetowe. W praktyce będą to ogłoszone już programy (przy założeniu realizacji programu kilkuletniego). Wykaz tych programów ma charakter poglądowy dla EBI i KI i jak wskazuje rozporządzenie 2000/1001 informacje zawarte w przeglądzie nie są wiążące dla państwa członkowskiego będącego beneficjentem przy przedkładaniu projektów inwestycji zgodnie z art. 4.
92	Client Earth			<p>Projekt powinien uwzględnić partycypację społeczną Wydatkowanie środków w nadchodzącym, czwartym okresie rozliczeniowym EU ETS nie było przedmiotem żadnych konsultacji publicznych, pomimo że łącznie z kilku mechanizmów w ramach tego systemu Polska może otrzymać w latach 2021-2030 ponad 100 mld zł.³ Mimo że środki te stanowią dochód budżetu państwa, krajowe „konsultacje” dotyczące zasad funkcjonowania EU ETS w kolejnej dekadzie toczyły się dotychczas wyłącznie za zamkniętymi drzwiami, w gronie rządowym⁴.</p>	Uwaga częściowo uwzględniona	W projekcie zostanie zawarty obowiązek przeprowadzania konsultacji społecznych programów priorytetowych finansowanych w ramach FM.

³ Zob. <https://www.documents.clientearth.org/library/download-info/reforma-eu-ets-jak-nie-zmarnowac-kolejnej-szansy-na-dekarbonizacje-polskiej-gospodarki/>

⁴ Zob. zwłaszcza: <https://www.premier.gov.pl/wydarzenia/decyzje-rzadu/dokument-system-eu-ets-po-2020-r-rekomendacje.html>

				<p>Niestety, nie inaczej jest w przypadku przedstawionego do konsultacji projektu ustawy⁵, zgodnie z którym o tym, na co będą przeznaczane przysługujące Polsce środki w ramach nowego Funduszu Modernizacyjnego, ma w praktyce decydować Rada Konsultacyjna Funduszu Modernizacyjnego, składająca się z przedstawicieli wybranych ministerstw⁶. Oznacza to, że proces decyzyjny dotyczący wydatkowania publicznych pieniędzy z Funduszu będzie skrajnie upolityczniony.</p> <p>W związku z powyższym, w opinii ClientEarth, w skład powoływanej na mocy ustawy Rady Konsultacyjnej powinni wchodzić także przedstawiciele organizacji społecznych (ekologicznych oraz branżowych), a także przedstawiciele samorządu terytorialnego – przynajmniej z głosem doradczym. Jest to rozwiązanie sprawdzone w praktyce w przypadku wydatkowania innych funduszy, gdzie mamy do czynienia z elementami unijnymi, w szczególności w ramach Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko. Kontrola społeczna w tym zakresie jest uzasadniona przede wszystkim ze względu na szerokie spektrum możliwości wydatkowania środków z Funduszu i jednocześnie jego ograniczony budżet.</p> <p>Przykładowe formy wydatkowania środków z Funduszu zostały zawarte w ubiegłorocznym raporcie ClientEarth, Zajdler Energy Lawyers & Consultants oraz Aurora Energy Research: https://www.documents.clientearth.org/library/download-info/reforma-eu-ets-jak-nie-</p>		
--	--	--	--	--	--	--

⁵ <https://legislacja.rcl.gov.pl/projekt/12335901>

⁶ Zob. proponowany, nowy art. 50d ust. 2-3 ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych.

				zmarnowac-kolejnej-szansy-na-dekarbonizacje-polskiej-gospodarki/		
93	Client Earth			<p>Projekt nie spełnia wymogów Konwencji z Aarhus</p> <p>Zaniepokojenie budzi także propozycja dodania ust. 5 do art. 19 ustawy o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji, zgodnie z którym do umów zawieranych przez Rzeczpospolitą Polską z państwem uprawnionym (lub upoważnionym przez to państwo podmiotem) dotyczących międzynarodowego obrotu jednostkami Kioto nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej („ustawa dip”) oraz ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko („ustawa ooś”).</p> <p>Takie generalne i generyczne wyłączenie wszystkich dokumentów danego rodzaju ze stosowania ustawy dip i ustawy ooś nie znajduje uzasadnienia na gruncie Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, sporządzonej w Aarhus dnia 25 czerwca 1998 r. („Konwencja z Aarhus”) oraz Dyrektywy 2003/4/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2003 r. w sprawie publicznego dostępu do informacji dotyczących środowiska i uchylająca dyrektywę Rady 90/313/EWG („Dyrektywa 2003/4”).</p> <p>Przepisy Konwencji z Aarhus (art. 4), Dyrektywy 2003/4 (art. 3) oraz transponującej ją ustawy ooś (art. 8) przyznają społeczeństwu</p>	Uwaga uwzględniona	Przepis zostanie skreślony

			<p>prawo żądania i otrzymywania informacji dotyczących środowiska.</p> <p>Zgodnie z przepisami wskazanych powyżej aktów prawnych – tj. art. 2 ust. 3 lit. b Konwencji z Aarhus, art. 2 ust. 1 lit. b i c Dyrektywy 2003/4, art. 9 ust. 1 pkt. 2 i 3 ustawy ooś – informacje o środowisku stanowią, między innymi, informacje dotyczące emisji (w tym odpadów promieniotwórczych, a także zanieczyszczeń, które wpływają lub mogą wpłynąć na elementy środowiska) oraz środki (takie jak środki administracyjne, polityki, przepisy prawne dotyczące środowiska i gospodarki wodnej, plany, programy oraz porozumienia w sprawie ochrony środowiska, a także działań wpływających lub mogących wpłynąć na elementy środowiska). Umowy międzynarodowe dotyczące międzynarodowego obrotu jednostkami Kioto bez wątplenia zaliczają się do informacji o środowisku, zarówno jako informacje dotyczące emisji, jak i informacje dotyczące środków, tj. porozumień w sprawie ochrony środowiska oraz działań wpływających lub mogących wpłynąć na elementy środowiska. Jako takie zatem umowy te podlegają ujawnieniu społeczeństwu.</p> <p>Jednocześnie wszystkie wymienione powyżej akty prawne precyzyjnie i enumeratywnie wskazują wyjątki od obowiązku udostępniania informacji.</p> <p>Zgodnie z uzasadnieniem projektu nowelizacji „celem przedmiotowej nowelizacji jest zabezpieczenie umów sprzedaży jednostek przyznanej emisji przed wglądem osób nieuprawnionych. Możliwość udostępniania ww. umów w trybie ustawy dip i w trybie ustawy ooś spowoduje, że Skarb Państwa</p>		
--	--	--	--	--	--

			<p>straci kontrolę nad tym kto, w jaki sposób i w jakim celu wykorzystuje informacje w nich zawarte. Może to doprowadzić do niewłaściwego ich wykorzystania, co narazi Skarb Państwa na potencjalne kary i utratę wiarygodności na arenie międzynarodowej. Konsekwencją mogą być trudności w prowadzeniu negocjacji oraz zawieraniu innych umów o charakterze międzynarodowym”.</p> <p>Wskazany w uzasadnieniu nowelizacji cel nie znajduje się na ustawowej liście wyjątków od obowiązku udostępniania informacji, sprecyzowanej w art. 16 ustawy ooś. Zgodnie z art. 16 ust. 1 pkt 7 odmowa udostępnienia informacji może nastąpić ze względu ochronę informacji o wartości handlowej, w tym danych technologicznych, dostarczonych przez osoby trzecie i objętych tajemnicą przedsiębiorstwa, jeżeli osoby te złożyły wniosek o wyłączenie tych informacji z udostępniania, zawierający szczegółowe uzasadnienie dotyczące możliwości pogorszenia ich pozycji konkurencyjnej. Dla uznania, że wyjątek ten w danym wypadku wystąpił, konieczne jest spełnienie kilku przesłanek: a) informacje muszą mieć nie tylko wartość handlową, ale muszą też być objęte tajemnicą przedsiębiorstwa; b) ich ujawnienie mogłoby pogorszyć pozycję konkurencyjną osoby je przekazującej; c) przekazujący złożył uzasadniony wniosek o nieudostępnianie informacji. Przede wszystkim jednak przez „osoby trzecie” rozumie się jakiegokolwiek osoby inne niż organ.</p> <p>Ustawa ooś zezwala także na odmowę udostępnienia informacji ze względu na obronność i bezpieczeństwo państwa (art. 16 ust. 1 pkt 8). Ustawa pozwala na utajnianie</p>		
--	--	--	--	--	--

			<p>tych informacji dotyczących obronności i bezpieczeństwa państwa w każdym przypadku, bez konieczności wykazywania owego potencjalnego negatywnego wpływu. W tym zakresie ustawa jest więc niezgodna z dyrektywą 2003/4 i konwencją. Zalecić tu więc należy zastosowanie dyrektywy z pierwszeństwem przed niezgodnym z nią przepisem polskim (zasada pierwszeństwa prawa unijnego), a więc odmawianie udostępniania informacji tylko wówczas, gdy ujawnienie informacji rzeczywiście mogłoby naruszyć bezpieczeństwo państwa.</p> <p>Co jednak fundamentalne, władze publiczne mogłyby ewentualnie odmówić udostępnienia informacji o środowisku i jego ochronie jedynie po rozważeniu interesu publicznego przemawiającego za udostępnieniem informacji w konkretnym przypadku, jeżeli udostępnienie tych informacji może naruszyć jeden z wymienionych wyjątków. Oznacza to, że władze publiczne każdorazowo muszą ocenić wnioski o udzielenie informacji o środowisku i zbalansować sprzeczne interesy.</p> <p>Podstawy do odmowy udostępnienia informacji należy interpretować zawężająco, przy uwzględnieniu publicznego interesu ujawnienia informacji w konkretnym przypadku. W każdym przypadku publiczny interes ujawnienia informacji jest porównywany z interesem dyktującym odmowę ich udostępnienia. Ponadto, Państwa Członkowskie nie mogą na mocy art. 4 ust. 2 lit. a), d), f), g) i h) Dyrektywy 2003/4 zdecydować o odmowie udostępnienia informacji, jeśli dotyczą one emisji do środowiska.</p> <p>Zaproponowane zatem w nowoprojektowanym ust. 5 art. 19 ustawy o systemie zarządzania</p>		
--	--	--	---	--	--

				emisjami wyłączenie stosowania ustawy dip oraz ustawy ooś wobec całej kategorii aktów prawnych (tj. międzynarodowych umów dotyczących obrotu jednostkami Kioto) i uniemożliwienie składania wniosków o udostępnienie wskazanych umów, stanowiących informacje o środowisku, stoi z jawnej sprzeczności z przepisami Konwencji z Aarhus, Dyrektywy 2003/4 oraz implementującej jej ustawy ooś. W związku z powyższym, ust. 5 art. 19 powinien zostać wykreślony.		
94	WWF	art. 49 ust. 6 ushe		Ustawa z dnia 12 czerwca 2015 r. <i>o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych</i> (Dz. U. z 2020 r. poz. 136, 284) (dalej Ustawa ETS) określa między innymi sposób wydatkowania środków uzyskanych ze sprzedaży na aukcji uprawnień do emisji. Jednym z obszarów wymienionych w w/w ustawie, na które powinny zostać przeznaczone środki uzyskane ze sprzedaży uprawnień EUA na aukcji jest termomodernizacja budynków. Zdaniem WWF poprawa efektywności budynków poprzez termomodernizację jest kluczowym działaniem dla poprawy ochrony powietrza, a także dla redukcji emisji gazów cieplarnianych i tym samym osiągnięcia celu neutralności klimatycznej. Dlatego też postulujemy, aby w ust. 6 art. 49 Ustawy ETS wprowadzić zmianę wskazując na termomodernizację jako jedną z priorytetowych inwestycji finansowanych ze środków ze sprzedaży uprawnień.	Uwaga nieuwzględniona	Katalog celów zawarty w art. 49 ust. 6 jest tożsamy z katalogiem celów zwartych w dyrektywie 2003/87. Zapisy zawarte w art. 49 ust. 6 pkt 2 pozwalają finansować termomodernizację budynków jako pomoc z zakresu realizacji zobowiązania Unii Europejskiej dotyczącego zwiększenia efektywności energetycznej do poziomu ustalonego w przepisach prawa Unii Europejskiej.

				<p>Dodatkowo, zdaniem WWF konieczne jest zagwarantowanie, aby przychody ze sprzedaży uprawnień EUA były faktycznie przeznaczane na działania związane z transformacją gospodarki w kierunku neutralnej klimatycznie. Tym samym niezasadnym jest dopuszczenie, aby środki pochodzące z innych źródeł, przeznaczone również na działania inwestycyjne w obszarach o których mowa w ust. 6 art.49 Ustawy ETS, były wykazywane przy sprawozdaniu do KE jako środki równoważne, które przeznaczane są na cele środowiskowe.</p>		<p>Zaliczenie równowartości środków ze sprzedaży uprawnień do emisji na poczet celów klimatycznych jest dopuszczalne w świetle dyrektywy 2003/87/WE. Art. 49 ust. 6 ustawy jest zgodny z dyrektywą w tym zakresie.</p>
95	WWF	art. 49 ust. 6 ushe	<p>6. Całość środków pieniężnych uzyskanych z aukcji w danym roku kalendarzowym przeznacza się przynajmniej na jeden spośród następujących celów, przy czym do czasu osiągnięcia norm przewidywanych w Dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystsze powietrze dla Europy pierwszeństwo wydatkowania tych</p>	<p>Ponadto, biorąc pod uwagę dotychczasowe analizy, w tym KOBIZE w ramach projektu LIFE Climate CAKE1 i McKinsey2, wskazujące na wysokość nakładów niezbędnych na transformację gospodarki polskiej w kierunku neutralnym klimatycznie WWF postuluje, by 100% przychodów ze sprzedaży uprawnień do emisji gazów cieplarnianych przeznaczane były na transformację w kierunku gospodarki neutralnej klimatycznie.</p>	Uwaga nieuwzględniona	<p>W dobie nadchodzącego kryzysu gospodarczego wywołanego COVID-19 i zapowiadanego deficytu budżetowego zwiększenie finansowania do poziomu 100 % dochodów z aukcji wymagałoby zgody RM. W chwili obecnej taka decyzja nie została podjęta.</p>

			środków będzie miał cel 8):.			
--	--	--	---------------------------------	--	--	--

TABELA ZGODNOŚCI

TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO	Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/410 z dnia 14 marca 2018 r. zmieniającej dyrektywę 2003/87/WE w celu wzmocnienia efektywnych pod względem kosztów redukcji emisji oraz inwestycji niskoemisyjnych oraz decyzji (UE) 2015/1814 (Dz. Urz. UE L 76 z 19.03.2018, str. 3)
--------------------------------	--

Jedn. red. dyrektywy	Treść przepisu UE	Ko nie czn ość wd ro żeń ia (T/ N)	Treść przepisu/ów aktu krajowego spełniających wymogi dyrektywy oraz uwagi i wyjaśnienia
Art. 1 pkt 1	<p><i>Artykuł 1</i></p> <p>Zmiany w dyrektywie 2003/87/WE</p> <p>W dyrektywie 2003/87/WE wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w całej dyrektywie termin „system wspólnotowy” zastępuje się terminem „EU ETS” i wprowadza się konieczne zmiany gramatyczne;</p>	N	

Art. 1 pkt 2	2) [nie dotyczy polskiej wersji językowej];	N	
Art. 1 pkt 3	3) w całej dyrektywie, z wyjątkiem przypadków, o których mowa w pkt 1 niniejszego artykułu i w art. 26 niniejszej dyrektywy, wyraz „Wspólnota” zastępuje się wyrazem „Unia” i wprowadza się konieczne zmiany gramatyczne;	N	
Art. 1 pkt 4	4) w całej dyrektywie wyrazy „procedura regulacyjna, o której mowa w art. 23 ust. 2” zastępuje się wyrazami „procedura sprawdzająca, o której mowa w art. 22a ust. 2”;	N	
Art. 1 pkt 5	5) w art. 3c ust. 2 akapit pierwszy i art. 10 ust. 1a odesłanie „art. 13 ust. 1” zastępuje się odesłaniem „art. 13”;	N	
Art. 1 pkt 6	6) w art. 3g, art. 5 akapit pierwszy lit. d), art. 6 ust. 2 lit. c), art. 10a ust. 2 akapit drugi, art. 14 ust. 2, 3 i 4, art. 19 ust. 1 i 4, art. 24 ust. 3 akapit pierwszy oraz w art. 29a ust. 4 wyraz „rozporządzenie” zastępuje się wyrazem „akty” i wprowadza się konieczne zmiany gramatyczne;	N	
Art. 1 pkt 7	art. 3 lit. h) otrzymuje brzmienie: „ h) »nowa instalacja« oznacza każdą instalację prowadzącą co najmniej jedno działanie wymienione w załączniku I, która to instalacja uzyskała zezwolenie na emisję gazów cieplarnianych po raz pierwszy w okresie	T	Art. 1 pkt 3 lit. b W art. 3 pkt 8 otrzymuje brzmienie „8) instalacji nowej - rozumie się przez to instalację, która po raz pierwszy uzyskała zezwolenie w okresie rozpoczynającym się 3 miesiące przed terminem przedłożenia wykazu, o którym mowa

	rozpoczynającym się trzy miesiące przed terminem przedłożenia wykazu zgodnie z art. 11 ust. 1 i kończącym się trzy miesiące przed terminem przedłożenia kolejnego wykazu zgodnie z tym artykułem;”;		w art. 26d ust. 3 i kończącym się 3 miesiące przed terminem przedłożenia kolejnego wykazu;”;
Art. 1 pkt 8	8) art. 3d ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 23 aktów delegowanych w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy w zakresie szczegółowych ustaleń w sprawie sprzedaży aukcyjnej uprawnień dla lotnictwa przez państwa członkowskie, zgodnie z ust. 1 i 2 niniejszego artykułu lub art. 3f ust. 8. Liczba uprawnień, które w każdym okresie mają zostać sprzedane na aukcji przez każde państwo członkowskie, jest proporcjonalna do udziału tego państwa w łącznej ilości emisji dla lotnictwa przypisanych dla wszystkich państw członkowskich na dany rok odniesienia, raportowanych zgodnie z art. 14 ust. 3 i weryfikowanych zgodnie z art. 15. Dla okresu, o którym mowa w art. 3c ust. 1, rokiem odniesienia jest rok 2010, a dla każdego następnego okresu, o którym mowa w art. 3c, rokiem odniesienia jest rok kalendarzowy kończący się 24 miesiące przed początkiem okresu, do którego odnosi się sprzedaż	N	

	aukcyjna. Akty delegowane zapewniają poszanowanie zasad określonych w art. 10 ust. 4 akapit pierwszy.”;		
Art. 1 pkt 9	9) skreśla się art. 3f ust. 9;	N	
Art. 1 pkt 10	10) w art. 6 ust. 1 skreśla się akapit trzeci;	T	Art. 1 pkt 25 w art. 56: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. W przypadku zmiany pozwolenia zintegrowanego lub pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza organ właściwy do wydania zezwolenia dokonuje analizy tego zezwolenia.”,
Art. 1 pkt 11	11) art. 8 otrzymuje brzmienie: <i>„Artykuł 8</i> Koordinacja z dyrektywą 2010/75/UE Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia, by w przypadku gdy instalacje będą prowadziły działalność wymienioną w załączniku I do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE, warunki i procedura wydawania zezwolenia na emisję gazów cieplarnianych były skoordynowane z warunkami i procedurą dotyczącymi wydawania zezwolenia,	T	Przepis dyrektywy został w pełni implementowany do polskiego prawa. ustawa z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2021 r. poz. 332): Art. 52. 1. Zezwolenie jest wydawane na wniosek prowadzącego instalację. 2. Zezwolenie wydaje odpowiednio organ właściwy do wydania pozwolenia zintegrowanego albo pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, o którym mowa w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska, zwany dalej „organem właściwym do wydania zezwolenia”. 3. Zezwolenie wydaje się na czas nieoznaczony. 4. Na wniosek prowadzącego instalację zezwoleniem można objąć emisję z jednej lub więcej instalacji położonych na terenie jednego zakładu. Art. 57 W przypadku zmiany, cofnięcia albo wygaśnięcia pozwolenia zintegrowanego lub pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do

	<p>przewidzianymi w tej dyrektywie. Wymogi ustanowione w art. 5, 6 oraz 7 niniejszej dyrektywy mogą zostać włączone do procedur przewidzianych w dyrektywie 2010/75/UE.</p>		<p>powietrza, organ właściwy do wydania zezwolenia dokonuje analizy zezwolenia i jeżeli w wyniku dokonanych ustaleń stwierdzi ustanie przesłanek uczestnictwa instalacji w systemie albo potrzebę zmiany tego zezwolenia, wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie odpowiednio wygaśnięcia albo zmiany zezwolenia.</p> <p>Ponadto art. 1 pkt 26 nadaje art. 57 następujące brzmienie: Art. 57. W przypadku zmiany, cofnięcia albo wygaśnięcia pozwolenia zintegrowanego lub pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza organ właściwy do wydania zezwolenia dokonuje analizy zezwolenia i jeżeli w wyniku dokonanych ustaleń stwierdzi ustanie przesłanek uczestnictwa instalacji w systemie, wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie wygaśnięcia.</p>
Art.1 pkt 12	<p>12) art. 9 akapity drugi i trzeci otrzymują brzmienie: „Począwszy od 2021 roku, współczynnik liniowy wynosi 2,2 %.”;</p>	N	
Art. 1 pkt 13 lit. a	<p>13) w art. 10 wprowadza się następujące zmiany: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Począwszy od 2019 roku państwa członkowskie sprzedają na aukcji wszystkie uprawnienia, które nie są przyznawane bezpłatnie zgodnie z art. 10a i 10c niniejszej dyrektywy i które nie zostały umieszczone w rezerwie stabilności rynkowej ustanowionej decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady</p>	N	

	<p>(UE) 2015/1814 ^(*2) („rezerwa stabilności rynkowej”) lub anulowane zgodnie z art. 12 ust. 4 niniejszej dyrektywy.</p> <p>Począwszy od 2021 roku i bez uszczerbku dla ewentualnej redukcji zgodnie z art. 10a ust. 5a udział uprawnień, które mają zostać sprzedane na aukcji, wynosi 57 %.</p> <p>2 % całkowitej liczby uprawnień w latach 2021–2030 jest sprzedawanych na aukcji w celu ustanowienia funduszu na rzecz poprawy efektywności energetycznej i modernizacji systemów energetycznych niektórych państw członkowskich, określonego w art. 10d (zwany dalej „funduszem modernizacyjnym”).</p> <p>Całkowita pozostała liczba uprawnień, które mają zostać sprzedane na aukcji przez państwa członkowskie, jest rozdzielana zgodnie z ust. 2.</p>		
	<p>b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>(i) w lit. a) „88 %” zastępuje się przez „90 %”;</p> <p>(ii) lit. b) otrzymuje brzmienie: „b) 10 % całkowitej liczby uprawnień, które mają zostać sprzedane na aukcji, rozdzielonych między określone państwa członkowskie w interesie</p>	N	

	<p>solidarności, wzrostu i połączeń międzysystemowych w Unii, zwiększając w ten sposób liczbę uprawnień, które te państwa członkowskie sprzedają na aukcji na podstawie lit. a), o wartości procentowe określone w załączniku IIa.”;</p> <p>(iii) skreśla się lit. c);</p> <p>(iv) akapit trzeci otrzymuje brzmienie: „Jeśli jest to konieczne, wartości procentowe, o których mowa w lit. b), dostosowuje się proporcjonalnie, aby zapewnić rozdzielanie w wysokości 10 %.”;</p>		
<p>Art. 1 pkt 13 lit. c)</p>	<p>c) w ust. 3 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>(i) lit. b) otrzymuje brzmienie: „b) rozwój energii ze źródeł odnawialnych w celu realizacji zobowiązania Unii dotyczącego energii ze źródeł odnawialnych, jak również rozwój innych technologii przyczyniających się do przejścia do bezpiecznej i zrównoważonej gospodarki niskoemisyjnej oraz pomoc w realizacji zobowiązania Unii dotyczącego zwiększenia efektywności energetycznej do poziomu ustalonego w odpowiednich aktach ustawodawczych;”;</p> <p>(ii) lit. h) otrzymuje brzmienie:</p>	<p>T</p>	<p>Przepis dyrektywy został w pełni implementowany do polskiego prawa.</p> <p>Ustawa z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1501)</p> <p>Art. 1 pkt 31 lit. c w ust. 6: - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „Co najmniej połowę środków pieniężnych uzyskanych z aukcji uprawnień do emisji ogólnych w danym roku kalendarzowym lub ich równowartość przeznaczają się przynajmniej na jeden spośród następujących celów:”;</p>

<p>„h) środki służące poprawieniu efektywności energetycznej, sieci ciepłowniczych i termomodernizacji budynków lub dostarczeniu wsparcia finansowego w celu uwzględnienia aspektów społecznych w przypadku gospodarstw domowych o niższych i średnich dochodach;”;</p> <p>(iii) dodaje się litery w brzmieniu:</p> <p>„j) finansowanie działań w związku ze zmianą klimatu w mało odpornych państwach trzecich, w tym przystosowanie się do skutków zmiany klimatu;</p> <p>k) wspieranie nabywania umiejętności i poszukiwania nowych miejsc pracy przez pracowników, aby przyczynić się do sprawiedliwego przejścia na gospodarkę niskoemisyjną, w szczególności w regionach, których najbardziej dotyczy transformacja miejsc pracy, w ścisłej współpracy z partnerami społecznymi.”</p>	<ul style="list-style-type: none"> – pkt 2 otrzymuje brzmienie: <ul style="list-style-type: none"> „2) rozwój energii ze źródeł odnawialnych w celu realizacji zobowiązania Unii Europejskiej dotyczącego energii ze źródeł odnawialnych, jak również rozwój innych technologii przyczyniających się do przejścia do bezpiecznej i zrównoważonej gospodarki niskoemisyjnej oraz pomoc w realizacji zobowiązania Unii Europejskiej dotyczącego zwiększenia efektywności energetycznej do poziomu ustalonego w przepisach prawa Unii Europejskiej;”; – pkt 8 otrzymuje brzmienie: <ul style="list-style-type: none"> „8) działania służące zwiększeniu efektywności energetycznej, finansowaniu modernizacji i rozbudowy systemów sieci ciepłowniczych i termomodernizacji budynków lub dostarczeniu wsparcia finansowego w celu uwzględnienia aspektów społecznych w przypadku gospodarstw domowych o niskich i średnich dochodach;”; – uchyla się pkt 9,
---	---

			<ul style="list-style-type: none"> – w pkt 10 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 11 i 12 w brzmieniu: <ul style="list-style-type: none"> „11) finansowanie działań w związku ze zmianami klimatu, w tym działań związanych z przystosowaniem się do skutków tych zmian, w państwach trzecich wrażliwych na skutki zmian klimatu; 12) wspieranie, we współpracy z partnerami społecznymi, nabywania umiejętności i poszukiwania nowych miejsc pracy przez pracowników w celu niwelowania skutków przejścia do gospodarki niskoemisyjnej, w szczególności w regionach, których najbardziej dotyczy transformacja miejsc pracy.”,
Art. 1 pkt 13 lit. d	d) ust. 4 akapity pierwszy, drugi i trzeci otrzymują brzmienie: „4. W celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 23 aktów delegowanych dotyczących harmonogramu, kwestii administracyjnych oraz pozostałych aspektów sprzedaży aukcyjnej, tak by zapewnić prowadzenie tej sprzedaży w sposób otwarty, przejrzysty, zharmonizowany i niedyskryminujący. W tym celu proces musi być przewidywalny, w szczególności w odniesieniu do harmonogramu i przebiegu aukcji	N	

	<p>oraz szacunkowego wolumenu uprawnień, które mają być udostępnione.</p> <p>Niniejsze akty delegowane zapewniają takie zaprojektowanie sprzedaży aukcyjnej, aby:</p> <p>a) operatorzy, a w szczególności wszystkie małe i średnie przedsiębiorstwa objęte EU ETS, miały pełny, uczciwy i sprawiedliwy dostęp do aukcji;</p> <p>b) wszyscy uczestnicy mieli dostęp do tych samych informacji w tym samym czasie, oraz aby uczestnicy nie zakłócali przebiegu aukcji;</p> <p>c) organizacja aukcji i udział w nich były opłacalne i nie prowadziły do nieuzasadnionych kosztów administracyjnych; oraz</p> <p>d) przyznać małym podmiotom dostęp do uprawnień.”;</p>		
<p>Art. 1 pkt 13 lit. e</p>	<p>e) ust. 5 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:</p> <p>„Co roku przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące funkcjonowania rynku uprawnień do emisji dwutlenku węgla i innych stosownych polityk dotyczących klimatu i energii, w tym działań sprzedaży aukcyjnej, płynności i wolumenu obrotu, oraz zawierające zestawienie informacji przedstawionych przez państwa członkowskie na</p>	<p>N</p>	

	temat środków finansowych, o których mowa w art. 10a ust. 6.”;		
Art. 1 pkt 14 lit. a-c	<p>a) w ust. 1 akapity pierwszy i drugi otrzymują brzmienie: „1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 23 aktów delegowanych w celu uzupełnienia dyrektywy w zakresie ogólnounijnych i w pełni zharmonizowanych zasad przydzielania uprawnień, o których mowa w ust. 4, 5, 7 i 19 niniejszego artykułu.”; L 76/12 PL Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej 19.3.2018</p> <p>b) w ust. 2 dodaje się akapity w brzmieniu: „Komisja przyjmuje akty wykonawcze w celu określenia zmienionych wartości wskaźników przydzielania bezpłatnych uprawnień. Akty te są zgodne z aktami delegowanymi przyjętymi na mocy ust. 1 niniejszego artykułu i spełniają następujące warunki:</p> <p>a) w latach 2021–2025 wartości wskaźników określa się na podstawie informacji przekazanych zgodnie z art. 11 na lata 2016 i 2017. Na podstawie porównania wartości wskaźników z wartościami wskaźników zawartymi w decyzji Komisji 2011/278/UE (*), przyjętej dnia 27 kwietnia 2011 r., Komisja ustala roczną stopę redukcji dla każdego wskaźnika i stosuje ją do wartości wskaźnika mających zastosowanie w latach 2013–2020 w odniesieniu do każdego roku z okresu</p>	T	<p>Przepis dyrektywy został w pełni implementowany do polskiego prawa.</p> <p>Ustawa z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych i niektórych innych ustaw</p> <p>Art. 1 pkt 16 16) po rozdziale 5 dodaje się rozdział 5a i 5b w brzmieniu: „Rozdział 5a</p> <p style="text-align: center;">Przydział uprawnień do emisji na produkcję inną niż produkcja energii elektrycznej w okresie rozliczeniowym 2021–2030 oraz w kolejnych okresach rozliczeniowych</p> <p>Art. 26a. 1. Ilekroć w niniejszym rozdziale jest mowa o wniosku o przydział uprawnień do emisji, rozumie się przez to wniosek o przydział uprawnień do emisji, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.</p> <p>2. Uprawnienia do emisji dla instalacji na produkcję inną niż produkcja energii elektrycznej są przydzielane na podstawie wniosku o przydział uprawnień do emisji.</p> <p>Art. 26b. 1. Wniosek o przydział uprawnień do emisji składa się do Krajowego ośrodka co 5 lat, w terminie do 29 czerwca, na formularzu dostępnym na jego stronie internetowej w postaci</p>

<p>2008–2023, aby określić wartości wskaźnika na okres 2021–2025;</p> <p>b) w przypadku gdy roczna stopa redukcji przekracza 1,6 % lub jest poniżej 0,2 %, wartości wskaźnika na okres 2021–2025 są wartościami wskaźnika mającymi zastosowanie w latach 2013–2020 zmniejszonymi o którąkolwiek wartość procentową spośród tych dwóch wartości procentowych w odniesieniu do każdego roku z okresu 2008–2023;</p> <p>c) na lata 2026–2030 wartości wskaźników określa się w ten sam sposób jak określono w lit. a) i b) na podstawie informacji przekazanych zgodnie z art. 11 na lata 2021–2022 oraz na podstawie zastosowania rocznej stopy redukcji, w odniesieniu do każdego roku w latach 2008–2028. W drodze odstępstwa dotyczącego wartości wskaźników dla związków aromatycznych, wodoru i gazu syntezowego, wartości te są dostosowywane o tę samą wartość procentową co wskaźniki dotyczące rafinerii, aby zachować równe warunki dla producentów tych produktów. Te akty wykonawcze, o których mowa w ust. 3 przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 22a ust. 2. Aby propagować sprawne odzyskiwanie energii z gazów odlotowych, w okresie, o którym mowa w lit. b) akapit trzeci, wartość wskaźnika dla gorącego metalu, który odnosi się głównie do gazów odlotowych, jest</p>		<p>papierowej i postaci elektronicznej umożliwiającej przetwarzanie zawartych w nim danych.</p> <p>2. Koszty weryfikacji raportu dotyczącego danych podstawowych, o którym mowa w art. 4 ust. 2 lit. a rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, ponosi prowadzący instalację.</p> <p>3. Jeżeli wniosek o przydział uprawnień do emisji nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, Krajowy ośrodek wzywa prowadzącego instalację do usunięcia braków w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia doręczenia wezwania.</p> <p>Art. 26c. Krajowy ośrodek sprawdza wniosek o przydział uprawnień do emisji w zakresie kompletności danych oraz zgodności z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331 oraz z przepisami ustawy, a także z informacjami zawartymi w zezwoleniu, o którym mowa w art. 52 ust. 1, i pozwoleniach, o których mowa w art. 53 ust. 2 pkt 1.</p> <p>Uwaga, po zmianie wynikającej z nowelizacji w art. 26c ustawy o systemie handlu zostanie dodany ust. 2 w brzmieniu:</p> <p>„2. Jeżeli wniosek o przydział uprawnień do emisji zawiera braki lub uchybienia, Krajowy ośrodek wzywa prowadzącego</p>
--	--	--

<p>aktualizowana z zastosowaniem rocznego wskaźnika redukcji wynoszącego 0,2 %.</p> <p>c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4. Bezpłatne uprawnienia przydziela się sieciom ciepłowniczym, jak również kogeneracji o wysokiej sprawności, określonej w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE (*4), w celu zaspokojenia ekonomicznie uzasadnionego popytu, w odniesieniu do wytwarzania energii cieplnej lub chłodu. W każdym roku następującym po roku 2013 całkowity przydział uprawnień dla takich instalacji w odniesieniu do wytwarzania energii cieplnej jest korygowany współczynnikiem liniowym, o którym mowa w art. 9 niniejszej dyrektywy, poza rokiem, w którym przydziały te są korygowane w jednolity sposób zgodnie z ust. 5 niniejszego artykułu.</p> <p>(*4) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1).”;</p>		<p>instalację do ich usunięcia w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia doręczenia wezwania.”</p> <p>Art. 26d. 1. Krajowy ośrodek przygotowuje projekt wykazu instalacji, dla których planowany jest przydział uprawnień do emisji na produkcję inną niż produkcja energii elektrycznej na okres, na który przydzielane są uprawnienia.</p> <p>2. Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska projekt wykazu, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw środowiska przekazuje Komisji Europejskiej wykaz instalacji, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>Uwaga, po zmianie wynikającej z nowelizacji art. 26 ust. 3 otrzyma nowe brzmienie:</p> <p>3. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Komisji Europejskiej wykaz instalacji, dla których planowany jest przydział uprawnień do emisji na produkcję inną niż produkcja energii elektrycznej, nie później niż przed upływem 15 miesięcy przed rozpoczęciem okresu, na który przydzielane są uprawnienia.</p> <p>Art. 26e. 1. Krajowy ośrodek określa dla instalacji wstępną liczbę uprawnień do emisji zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331 i przekazuje informację o tej liczbie</p>
--	--	---

			<p>ministrowi właściwemu do spraw środowiska w celu zgłoszenia Komisji Europejskiej zgodnie z art. 14 ust. 5 tego rozporządzenia.</p> <p>2. Po określeniu przez Komisję Europejską współczynnika, o którym mowa w art. 14 ust. 6 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, Krajowy ośrodek oblicza ostateczną roczną liczbę uprawnień do emisji zgodnie z art. 16 ust. 8 tego rozporządzenia.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw środowiska ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra ostateczną roczną liczbę uprawnień do emisji obliczoną zgodnie z art. 16 ust. 8 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.</p> <p>[...]</p>
Art. 1 pkt 14 lit. d)	d) ust. 5 otrzymuje brzmienie: „5. W celu zachowania określonego w art. 10 udziału uprawnień, które mają zostać sprzedane na aukcji, w każdym roku, w którym suma przydziałów bezpłatnych uprawnień nie osiągnie maksymalnej liczby odpowiadającej udziałom, które mają zostać sprzedane na aukcji, pozostałe uprawnienia maksymalnie do tej liczby wykorzystuje się do zapobieżenia lub ograniczenia zmniejszania przydziału bezpłatnych uprawnień, tak aby w kolejnych latach udział uprawnień, które mają zostać sprzedane na aukcji, został zachowany. Jeżeli jednak maksymalna liczba została osiągnięta, przydział bezpłatnych	N	

	uprawnień jest odpowiednio dostosowywany. Wszelkich takich dostosowań dokonuje się w sposób jednolity.”;		
Art. 1 pkt 14 lit. e)	<p>e) dodaje się ustępy w brzmieniu:</p> <p>„5a. W drodze odstępstwa od ust. 5, dodatkowa liczba w wysokości do 3 % całkowitej liczby uprawnień zostaje – w niezbędnym zakresie – wykorzystana do zwiększenia maksymalnej dostępnej liczby zgodnie z ust. 5.</p> <p>5b. W przypadku gdy mniej niż 3 % całkowitej liczby uprawnień jest konieczne do zwiększenia maksymalnej liczby uprawnień, o której mowa w ust. 5:</p> <p>— wykorzystuje się maksymalnie 50 mln uprawnień, aby zwiększyć liczbę uprawnień udostępnionych w celu wsparcia innowacji zgodnie z art. 10a ust. 8, oraz</p> <p>— wykorzystuje się maksymalnie 0,5 % całkowitej liczby uprawnień, aby zwiększyć liczbę dostępnych uprawnień w celu modernizacji systemów energetycznych niektórych państw członkowskich zgodnie z art. 10d.”;</p>	N	
Art. 1 pkt 14 lit. f)	<p>f) ust. 6 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„6. Państwa członkowskie powinny przyjąć środki finansowe, zgodnie z akapitem drugim i czwartym, na rzecz sektorów lub podsektorów, które są narażone na rzeczywiste ryzyko ucieczki</p>	T	Przepis dyrektywy został w pełni implementowany do polskiego prawa: Ustawa z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 2228).

<p>emisji z powodu znacznych kosztów pośrednich faktycznie ponoszonych w wyniku przeniesienia kosztów związanych z emisją gazów cieplarnianych na ceny energii elektrycznej, pod warunkiem że takie środki finansowe są zgodne z zasadami pomocy państwa, a zwłaszcza nie powodują nieuzasadnionych zakłóceń konkurencji na rynku wewnętrznym. W przypadku gdy kwota udostępniona na takie środki finansowe przekracza 25 % dochodów uzyskanych ze sprzedaży uprawnień na aukcji, dane państwo członkowskie określa powody przekroczenia tej kwoty.</p> <p>Państwa członkowskie dążą także do przeznaczania na środki finansowe, o których mowa w akapicie pierwszym, nie więcej niż 25 % dochodów uzyskanych ze sprzedaży uprawnień na aukcji. W ciągu trzech miesięcy od końca każdego roku państwa członkowskie, które dysponują takimi środkami finansowymi podają do wiadomości publicznej w łatwo dostępnej formie całkowitą kwotę rekompensaty przyznanej poszczególnym sektorom i podsektorom będącym beneficjentami. Począwszy od roku 2018, w każdym roku, w którym państwo członkowskie przeznaczy na te cele więcej niż 25 % dochodów uzyskanych ze sprzedaży uprawnień na aukcji, państwo to publikuje sprawozdanie określające powody przekroczenia tej kwoty. Sprawozdanie to zawiera istotne informacje na temat cen energii elektrycznej dla dużych odbiorców przemysłowych korzystających z takich środków</p>		
--	--	--

	<p>finansowych, bez uszczerbku dla wymogów związanych z ochroną informacji poufnych. Sprawozdanie zawiera również informacje na temat tego, czy należycie uwzględniono inne środki umożliwiające zrównoważone obniżenie pośrednich kosztów emisji dwutlenku węgla w perspektywie średnio- i długoterminowej.</p> <p>Komisja włącza do sprawozdania przewidzianego w art. 10 ust. 5 między innymi ocenę wpływu tych środków finansowych na rynek wewnętrzny i, w stosownych przypadkach, zaleca środki, które według tej oceny mogą być niezbędne.</p> <p>Środki te zapewniają odpowiednią ochronę przed ryzykiem ucieczki emisji na podstawie wskaźników ex ante lub pośrednich emisji CO2 przypadających na jednostkę produkcji. Te wskaźniki ex ante są obliczane dla danego sektora lub podsektora jako iloczyn zużycia energii elektrycznej przypadającej na jednostkę produkcji odpowiadającej najbardziej wydajnym dostępnym technologiom oraz emisji CO2 odnośnej europejskiej struktury wytwarzania energii elektrycznej.”;</p>		
Art. 1 pkt 14 g)	<p>g) w ust. 7 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>(i) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie: „Uprawnienia w ramach maksymalnej liczby, o której mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, które nie zostały przydzielone bezpłatnie do 2020 r., rezerwuje się dla</p>	N	

	<p>nowych instalacji, łącznie z 200 mln uprawnień wprowadzonych do rezerwy stabilności rynkowej zgodnie z art. 1 ust. 3 decyzji (UE) 2015/1814. Maksymalnie 200 mln zarezerwowanych uprawnień powinno zostać zwróconych do rezerwy stabilności rynkowej pod koniec okresu 2021–2030. Począwszy od roku 2021, uprawnienia, które w oparciu o ust. 19 i 20 nie zostały przydzielone instalacjom, dodaje się do liczby uprawnień zarezerwowanych zgodnie z pierwszym zdaniem akapitu pierwszego niniejszego ustępu.”;</p> <p>(ii) skreśla się akapity czwarty i piąty;</p>		
Art. 1 pkt 14 lit. h	<p>h) ust. 8 akapity pierwszy, drugi i trzeci otrzymują brzmienie:</p> <p>„325 mln uprawnień z liczby, która w przeciwnym wypadku mogłaby zostać przydzielona bezpłatnie na mocy niniejszego artykułu, oraz 75 mln uprawnień z liczby, która w przeciwnym wypadku mogłaby być sprzedana na aukcji na mocy art. 10, udostępnia się w celu wsparcia innowacji w dziedzinie niskoemisyjnych technologii i procesów w sektorach wymienionych w załączniku I, w tym bezpiecznego dla środowiska wychwytywania i utylizacji dwutlenku węgla (zwane dalej »CCU«), które znacznie przyczynia się do łagodzenia skutków zmiany klimatu, oraz produktów zastępujących produkty wysokoemisyjne wyprodukowanych w sektorach wymienionych w załączniku I oraz w celu pomocy</p>	N	

<p>w pobudzaniu budowy i eksploatacji projektów dotyczących bezpiecznego dla środowiska wychwytywania i geologicznego składowania (CCS) CO₂ oraz dotyczących innowacyjnych technologii w zakresie energii odnawialnej i magazynowania energii; w rozłożonych równomiernie pod względem geograficznym lokalizacjach na terytorium Unii (zwany dalej »funduszem innowacyjnym«). Kwalifikują się do tego projekty we wszystkich państwach członkowskich, w tym projekty na małą skalę.</p> <p>Ponadto 50 mln nieprzydzielonych uprawnień z rezerwy stabilności rynkowej stanowi uzupełnienie wszelkich pozostałych dochodów z 300 mln uprawnień dostępnych w latach 2013–2020 zgodnie z decyzją Komisji 2010/670/UE (*5) i zostaje wykorzystanych w odpowiednim terminie na wsparcie innowacji, o którym mowa w akapicie pierwszym.</p> <p>Projekty wybierane są na podstawie obiektywnych i przejrzystych kryteriów, z uwzględnieniem – w stosownych przypadkach – zakresu, w jakim przyczyniają się do redukcji emisji znacznie poniżej wskaźników, o których mowa w ust. 2. Projekty mają potencjał umożliwiający powszechne zastosowanie lub znaczne obniżenie kosztów przejścia na gospodarkę niskoemisyjną w określonych sektorach. Projekty związane z CCU skutkują korzyściami netto w zakresie redukcji emisji i zapewniają unikanie emisji CO₂ lub trwałe</p>		
--	--	--

	<p>składowanie CO2. Technologie otrzymujące wsparcie nie są jeszcze dostępne na rynku, ale obejmują przełomowe rozwiązania i są na tyle rozwinięte, by były gotowe do wykorzystania w projektach demonstracyjnych w fazie przed wprowadzeniem na rynek. Wsparcie może otrzymać maksymalnie 60 % odnośnych kosztów projektów, z czego maksymalnie 40 % nie musi być uzależnione od zweryfikowania unikania emisji gazów cieplarnianych, pod warunkiem że wcześniej osiągnięto ustalone cele pośrednie przy uwzględnieniu zastosowanej technologii.</p> <p>Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 23 w celu uzupełnienia przepisów niniejszej dyrektywy dotyczących działania funduszu innowacyjnego, w tym procedury i kryteriów wyboru.</p>		
<p>Art. 1 pkt 14 lit. i</p>	<p>i) ust. 9 otrzymuje brzmienie:</p> <p>9. Grecja, w której produkt krajowy brutto (zwany dalej »PKB«) na mieszkańca w 2014 r. wyniósł poniżej 60 % średniej unijnej, może, przed zastosowaniem ust. 7 niniejszego artykułu, zwrócić się o maksymalnie 25 mln uprawnień z maksymalnej liczby, o której mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, a które nie zostały przydzielone bezpłatnie do dnia 31 grudnia 2020 r., do celów współfinansowania do 60 % dekarbonizacji dostaw energii elektrycznej na wyspach na terytorium Grecji. Do takich uprawnień stosuje się odpowiednio art. 10d ust. 3.</p>	<p>N</p>	

	O uprawnienia można się zwrócić w przypadku, jeśli ze względu na ograniczony dostęp do międzynarodowych rynków instrumentów dłużnych projekt mający na celu dekarbonizację dostaw energii elektrycznej na wyspach greckich nie mógłby zostać zrealizowany w inny sposób i jeśli Europejski Bank Inwestycyjny (EBI) potwierdzi opłacalność finansową oraz społeczno-gospodarcze korzyści projektu.”;		
Art. 1 pkt 14 lit. j	j) skreśla się ust. 10;	N	
Art. 1 pkt 14 lit. k	k) w ust. 11 skreśla się słowa „w celu osiągnięcia całkowitej likwidacji przydziałów bezpłatnych uprawnień w roku 2027”;	N	
Art. 1 pkt 14 lit. l	l) skreśla się ust. 12–18;	N	
Art. 1 pkt 14 lit. m	m) ust. 20 otrzymuje brzmienie: „20. W stosownych przypadkach dostosowuje się poziom przydziału bezpłatnych uprawnień dla instalacji, których eksploatacja zwiększyła lub zmniejszyła się, co stwierdzono na podstawie średniej kroczącej z dwóch lat, o więcej niż 15 % w porównaniu z poziomem początkowo zastosowanym do określenia przydziału bezpłatnych uprawnień na odpowiedni okres, o którym mowa w art. 11 ust. 1. Takich dostosowań	T	Art. 1 pkt 32–35 i art. 7 32) po art. 64 dodaje się art. 64a i art. 64b w brzmieniu: „Art. 64a. 1. Krajowy ośrodek ocenia raport, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, zgodnie z wymogami, o których mowa w art. 7-12 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331. 2. Krajowy ośrodek dokonuje zachowawczego oszacowania wartości parametrów, o których mowa w art. 3 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842, w przypadkach wskazanych w tym

	<p>dokonywane przy użyciu uprawnień z liczby uprawnień zarezerwowanych zgodnie z ust. 7 niniejszego artykułu lub przez dodanie uprawnień do tych zarezerwowanych uprawnień.”;</p>	<p>przepisie. Do czynności zachowawczego oszacowania wartości parametrów nie stosuje się przepisu art. 3 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, 2299 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 54 i 159).</p> <p>3. Podczas dokonywania oszacowania, o którym mowa w ust. 2, Krajowy ośrodek może wezwać:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) prowadzącego instalację do: <ol style="list-style-type: none"> a) złożenia wyjaśnień lub b) przedstawienia informacji i danych potrzebnych do oszacowania parametru, który zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842 powinien zawierać raport dotyczący poziomu działalności, 2) weryfikatora do przedłożenia wewnętrznej dokumentacji z weryfikacji, o której mowa w art. 26 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067 <p>- w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania.</p> <p>4. Dokonując oszacowania, o którym mowa w ust. 2, Krajowy ośrodek może wziąć pod uwagę dane będące w jego posiadaniu, w szczególności zawarte w:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zezwoleniu;
--	---	---

			<p>2) raporcie na temat wielkości emisji, o którym mowa w art. 80 ust. 3;</p> <p>3) sprawozdaniu z weryfikacji raportu, o którym mowa w art. 84 ust. 1;</p> <p>4) raporcie, o którym mowa w art. 7 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji.</p> <p>5. Krajowy ośrodek informuje ministra właściwego do spraw klimatu o instalacjach, w odniesieniu do których trwają czynności zmierzające do oszacowania, o którym mowa w ust. 2.</p> <p>6. Krajowy ośrodek wprowadza do Krajowej bazy oszacowane wartości parametrów, o których mowa w art. 3 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842.</p> <p>7. Krajowy ośrodek informuje prowadzącego instalację o oszacowanych wartościach parametrów.</p> <p>8. Wezwania Krajowego ośrodka, czynności prowadzącego instalację oraz informowanie prowadzącego instalację o oszacowanych wartościach parametrów są dokonywane za pośrednictwem Krajowej bazy.</p>
--	--	--	--

		<p>Art. 64b. 1. Krajowy ośrodek określa średni poziom działalności podinstalacji zgodnie z art. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842.</p> <p>2. Krajowy ośrodek każdego roku dokonuje porównania średniego poziomu działalności, o którym mowa w ust. 1, w każdej podinstalacji z historycznym poziomem działalności, o którym mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842, a w przypadkach, o których mowa w art. 5 lub art. 6 tego rozporządzenia, dokonuje dostosowania przydziału uprawnień do emisji w sposób wskazany w tych przepisach oraz zgodnie z art. 3 ust. 4 tego rozporządzenia.</p> <p>3. Krajowy ośrodek może wezwać prowadzącego instalację do złożenia wyjaśnień lub przekazania informacji dotyczących przesłanek stosowania dostosowań, o których mowa w ust. 2, w terminie nie dłuższym niż 7 dni od dnia doręczenia wezwania.</p> <p>4. Jeżeli z wyjaśnień, o których mowa w ust. 3, wynika, że raport, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, zawiera błędy, Krajowy ośrodek wzywa prowadzącego instalację do jego poprawienia w terminie nie dłuższym niż 7 dni od dnia doręczenia wezwania.</p> <p>5. Wezwania Krajowego ośrodka oraz czynności prowadzącego instalację,</p>
--	--	---

		<p>o których mowa w ust. 3 i 4, są dokonywane za pośrednictwem Krajowej bazy.</p> <p>6. Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu w odniesieniu do każdej instalacji informację o:</p> <ol style="list-style-type: none">1) ostatecznej rocznej liczbie uprawnień do emisji przydzielonej instalacji albo2) dostosowanej ostatecznej rocznej liczbie uprawnień do emisji dla instalacji ustalonej w następstwie dostosowania przydziału uprawnień do emisji, o którym mowa w ust. 2, albo3) ostatecznej albo dostosowanej ostatecznej rocznej liczbie uprawnień do emisji dla instalacji, wynikającej z oszacowania parametrów, o którym mowa w art. 64a ust. 2, albo4) instalacji, wobec której nie zakończono czynności szacowania parametrów, o której mowa w art. 64a ust. 2. <p>7. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Komisji Europejskiej informacje, o których mowa w ust. 6 pkt 1-3.</p> <p>8. Minister właściwy do spraw klimatu ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra, w odniesieniu do każdej instalacji, informację o:</p> <ol style="list-style-type: none">1) ostatecznej rocznej liczbie uprawnień do emisji przydzielonej instalacji albo
--	--	--

		<p>2) dostosowanej ostatecznej rocznej liczbie uprawnień do emisji dla instalacji, ustalonej w następstwie dostosowania przydziału uprawnień do emisji, o którym mowa w ust. 2, albo</p> <p>3) ostatecznej albo dostosowanej ostatecznej rocznej liczbie uprawnień do emisji dla instalacji, wynikającej z oszacowania parametrów, o którym mowa w art. 64a ust. 2, albo</p> <p>4) wstrzymaniu wydania ostatecznej albo dostosowanej ostatecznej rocznej liczby uprawnień do emisji dla instalacji, wobec której nie zakończono czynności szacowania parametrów, o której mowa w art. 64a ust. 2.</p> <p>9. W przypadku zakończenia czynności szacowania parametrów, o której mowa w art. 64a ust. 2, wobec instalacji, której wstrzymano wydanie ostatecznej rocznej liczby uprawnień do emisji albo dostosowanej ostatecznej rocznej liczby uprawnień do emisji, przepisy ust. 1, 2 i 6-8 stosuje się odpowiednio.</p> <p>10. Jeżeli z raportu lub sprawozdania z weryfikacji, o których mowa w art. 64 ust. 1, wynika, że informacja, o której mowa w art. 64b ust. 6 pkt 1, 2 lub 3, została ustalona na podstawie niepoprawnych danych, w wyniku czego liczba uprawnień do emisji wydanych instalacji na dany rok była nieprawidłowa, Krajowy ośrodek</p>
--	--	--

			<p>dokonuje zmiany tej informacji. Przepisy ust. 1-9 i art. 64a stosuje się odpowiednio.”;</p> <p>33) uchyla się art. 65 i art. 66;</p> <p>34) w art. 67 dodaje się ust. 4 w brzmieniu: „4. Prowadzący instalację nową przedkłada do Krajowego ośrodka wniosek o przydział uprawnień do emisji, o którym mowa w art. 64 ust. 2a, na zasadach i w trybie określonych w tym przepisie oraz zgodnie z art. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331. Przepisy art. 26c stosuje się odpowiednio.”;</p> <p>35) uchyla się art. 68-70;</p> <p>Art. 7. W roku 2021 uprawnienia do emisji wydaje się na zasadach określonych w art. 17 ust. 4 zdanie drugie ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, po zatwierdzeniu przez Komisję Europejską wykazu, o którym mowa w art. 26d ust. 3 ustawy zmienianej w art. 1, przekazanego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.</p>
Art. 1 pkt 14 lit. n	n) dodaje się ustęp w brzmieniu: „21. Aby zapewnić skuteczne, niedyskryminujące i jednolite stosowanie dostosowań oraz progu, o którym mowa w ust. 20 niniejszego artykułu, uniknąć wszelkich niepotrzebnych obciążeń	N	

	administracyjnych, a także aby zapobiec manipulacjom lub nadużyciom w dostosowywaniu przydziału uprawnień, Komisja może przyjmować akty wykonawcze określające dalsze ustalenia dotyczące dostosowań. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 22a ust. 2.”;		
Art. 1 pkt 15 (w zakresie dodanego art. 10b)	<p>„Artykuł 10b</p> <p>Przejściowe środki wsparcia niektórych energochłonnych sektorów w przypadku ucieczki emisji</p> <p>1. Za narażone na ryzyko ucieczki emisji uznaje się sektory i podsektory, w odniesieniu do których iloczyn ich intensywności handlu z państwami trzecimi, określonej jako stosunek całkowitej wartości eksportu do państw trzecich powiększonej o wartość importu z państw trzecich do całkowitej wielkości rynku w Europejskim Obszarze Gospodarczym (roczny obrót plus całkowita wartość importu z państw trzecich), oraz ich intensywności emisji, mierzonej w kg ekwiwalentu CO2 podzielonych przez ich wartość dodaną brutto (w EUR), przekracza 0,2. Takim sektorom lub podsektorom przydziela się bezpłatne uprawnienia na okres do 2030 r. w wysokości 100 % liczby określonej zgodnie z art. 10a.</p> <p>2. Sektory i podsektory, w odniesieniu do których iloczyn ich intensywności handlu z państwami trzecimi oraz ich intensywności emisji przekracza 0,15, mogą zostać włączone do grupy, o której mowa w ust. 1, przy zastosowaniu danych z lat</p>	N	

<p>2014–2016 na podstawie oceny jakościowej i następujących kryteriów:</p> <p>a) zakres, w jakim względem poszczególnych instalacji w danym sektorze lub danym podsektorze można zmniejszyć poziomy emisji lub zużycie energii elektrycznej;</p> <p>b) obecna i prognozowana charakterystyka rynku, w tym, w odpowiednich przypadkach, wspólne ceny referencyjne;</p> <p>c) marża jako potencjalny wskaźnik inwestycji długoterminowej lub decyzji o przeniesieniu produkcji, z uwzględnieniem zmian w kosztach produkcji w powiązaniu z redukcją emisji.</p> <p>3. Sektory i podsektory, które nie przekraczają progu, o którym mowa w ust. 1, ale ich intensywność emisji mierzona w kg ekwiwalentu CO2 podzielonych przez ich wartość dodaną brutto (w EUR) przekracza 1,5, są również poddawane ocenie na poziomie 4-cyfrowym (kod NACE-4). Komisja podaje wyniki tej oceny do wiadomości publicznej.</p> <p>W ciągu trzech miesięcy od podania do wiadomości publicznej, o którym mowa w tym akapicie, te sektory i podsektory mogą wystąpić do Komisji albo o jakościową ocenę ich narażenia na ryzyko ucieczki emisji na poziomie 4-cyfrowym (NACE-4), albo o ocenę na podstawie klasyfikacji towarów używanej do statystyk dotyczących produkcji przemysłowej w Unii na poziomie 8-</p>		
---	--	--

<p>cyfrowym (Prodcem). W tym celu dany sektor i podsektor przekazują wraz z wnioskiem należycie uzasadnione, kompletne i niezależnie zweryfikowane dane, aby umożliwić Komisji przeprowadzenie oceny.</p> <p>W przypadku gdy sektor lub podsektor decyduje się poddać ocenie na poziomie 4-cyfrowym (kod NACE-4), może zostać włączony do grupy, o której mowa w ust. 1, na podstawie kryteriów, o których mowa w ust. 2 lit. a), b) i c). W przypadku gdy sektor lub podsektor decyduje się poddać ocenie na poziomie 8-cyfrowym (Prodcem), włączany jest do grupy, o której mowa w ust. 1, pod warunkiem, że na tym poziomie przekroczony jest próg wynoszący 0,2, o którym mowa w ust. 1. Sektory i podsektory, w odniesieniu do których bezpłatny przydział uprawnień jest obliczany na podstawie wartości wskaźników, o których mowa w art. 10a ust. 2 akapit czwarty, mogą również zwrócić się o poddanie ich ocenie zgodnie z akapitem trzecim niniejszego ustępu.</p> <p>W drodze odstępstwa od ust. 1 i 2, państwo członkowskie może do dnia 30 czerwca 2018 r. złożyć wniosek, aby sektor lub podsektor wymieniony w załączniku do decyzji Komisji 2014/746/UE (*6) w odniesieniu do klasyfikacji na poziomie 6-cyfrowym lub 8-cyfrowym (Prodcem) był uważany za włączony do grupy, o której mowa w ust. 1. Taki wniosek jest rozpatrywany wyłącznie w przypadku, gdy składające go państwo członkowskie ustali, że stosowanie tego odstępstwa jest celowe w oparciu o należycie</p>		
--	--	--

<p>uzasadnione, kompletne i zweryfikowane dane z pięciu ostatnich lat dostarczone przez dany zainteresowany sektor lub podsektor, i zawrze w swoim wniosku wszystkie istotne informacje. W oparciu o te dane ujmuje się dany sektor lub podsektor w odniesieniu do tych klasyfikacji, dla których w ramach niejednorodnego kodu na poziomie 4-cyfrowym (NACE-4) wykazuje, że mają znacznie wyższy poziom handlu i większą intensywność emisji na poziomie 6-cyfrowym lub 8-cyfrowym (Prodcom), przekraczające próg określony w ust. 1.</p> <p>4. Inne sektory i podsektory uznaje się za zdolne do przeniesienia większych kosztów uprawnień na ceny produktów i przydziela się im bezpłatne uprawnienia w wysokości 30 % liczby określonej zgodnie z art. 10a. O ile nie zostanie postanowione inaczej w przeglądzie dokonany zgodnie z art. 30, bezpłatne uprawnienia dla innych sektorów i podsektorów, poza systemem ciepłowniczym, są zmniejszane stopniowo o równe liczby po 2026 roku, tak by w 2030 roku nie było bezpłatnych uprawnień.</p> <p>5. Komisja jest uprawniona do przyjmowania, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2019 r., aktów delegowanych zgodnie z art. 23 w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy w zakresie wskazania sektorów i podsektorów uznanych za narażone na ryzyko ucieczki emisji, o czym mowa w ust. 1, 2 i 3 niniejszego artykułu, w odniesieniu do działań na poziomie 4-cyfrowym (kod NACE-4) odnośnie do ust. 1 niniejszego artykułu, na</p>		
---	--	--

	podstawie danych dostępnych z trzech ostatnich lat kalendarzowych.		
Art. 1 pkt 15 (w zakresie dodanego art. 10c)	<p>Artykuł 10c</p> <p>Możliwość przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień na modernizację sektora energetycznego</p> <p>1. W drodze odstępstwa od art. 10a ust. 1–5, państwa członkowskie, w których w 2013 r. PKB na mieszkańca w EUR według cen rynkowych wynosił poniżej 60 % średniej unijnej, mogą przydzielić przejściowo bezpłatne uprawnienia instalacjom wytwarzającym energię elektryczną w celu modernizacji, dywersyfikacji i zrównoważonej transformacji sektora energetycznego. Wspierane inwestycje są spójne z przejściem na bezpieczną i zrównoważoną gospodarkę niskoemisyjną, celami unijnych ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 oraz długoterminowymi celami określonymi w Porozumieniu paryskim. Odstępstwo, o którym mowa w niniejszym ustępie, wygasa z dniem 31 grudnia 2030 r.</p> <p>2. W celu wyboru inwestycji, która będzie finansowana z wykorzystaniem bezpłatnych uprawnień, dla projektów opiewających na kwotę inwestycji powyżej 12,5 mln EUR zainteresowane państwo członkowskie organizuje procedurę przetargu konkurencyjnego, która ma zostać</p>	N	

<p>przeprowadzona w latach 2021–2030 i składać się z co najmniej jednej rundy. Ta procedura przetargu konkurencyjnego:</p> <p>a) jest zgodna z zasadami przejrzystości, niedyskryminacji, równego traktowania i należytego zarządzania finansami;</p> <p>b) zapewnia, że do złożenia w ramach oferty kwalifikują się tylko projekty, które przyczyniają się do dywersyfikacji koszyka energetycznego i źródeł dostaw, koniecznej restrukturyzacji, aktualizacji i modernizacji infrastruktury pod kątem ochrony środowiska, stosowania czystych technologii (takich jak technologie energii odnawialnej) lub modernizacji sektora wytwarzania energii, (takich jak efektywne i zrównoważone systemy ciepłownicze), i sektorów przesyłu i dystrybucji;</p> <p>c) określa jasne, obiektywne, przejrzyste i niedyskryminujące kryteria wyboru w odniesieniu do rankingu projektów, aby zapewnić wybór tylko takich projektów, które:</p> <p>(i) na podstawie analizy kosztów i korzyści zapewniają korzyści netto w zakresie redukcji emisji i osiągną wcześniej ustalony znaczący</p>		
---	--	--

<p>poziom redukcji emisji CO₂, z uwzględnieniem wielkości projektu;</p> <p>(ii) mają charakter uzupełniający, stanowią wyraźną odpowiedź na potrzeby w zakresie wymiany i modernizacji i nie powodują rynkowego wzrostu zapotrzebowania na energię;</p> <p>(iii) oferują najlepszy stosunek wartości do ceny; oraz</p> <p>(iv) nie przyczyniają się do opłacalności finansowej bardzo wysokoemisyjnego wytwarzania energii elektrycznej ani nie podnoszą tej opłacalności, ani nie zwiększają zależności od wysokoemisyjnych paliw kopalnych.</p> <p>W drodze odstępstwa od art. 10 ust. 1 i bez uszczerbku dla ust. 1 zdanie ostatnie niniejszego artykułu, w przypadku gdy inwestycja wybrana w drodze procedury przetargu konkurencyjnego zostanie anulowana lub nie uzyska zamierzonych wyników, przewidziane uprawnienia mogą zostać wykorzystane najwcześniej rok później w ramach pojedynczej dodatkowej rundy procedury przetargu konkurencyjnego w celu sfinansowania innych inwestycji.</p> <p>Najpóźniej do dnia 30 czerwca 2019 r. każde państwo członkowskie zamierzające skorzystać z fakultatywnego przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień na modernizację sektora</p>		
--	--	--

<p>energetycznego publikuje szczegółowe krajowe ramy określające procedurę przetargu konkurencyjnego, w tym planowaną liczbę rund, o których mowa w akapicie pierwszym, i kryteria wyboru, by umożliwić obywatelom przedstawienie uwag.</p> <p>W inwestycji o wartości poniżej 12,5 mln EUR, które mają być wspierane z wykorzystaniem bezpłatnych uprawnień, a które nie zostaną wybrane w drodze procedury przetargu konkurencyjnego, o której mowa w niniejszym ustępie, państwo członkowskie wybiera projekty na podstawie obiektywnych i przejrzystych kryteriów. Wyniki tego wyboru są publikowane, by umożliwić obywatelom przedstawienie uwag. Na tej podstawie zainteresowane państwa członkowskie ustanawiają do dnia 30 czerwca 2019 r. wykaz inwestycji, publikują go i przedkładają Komisji. W przypadku gdy w ramach tej samej instalacji dokonuje się więcej niż jednej inwestycji, inwestycje te są oceniane jako całość w celu ustalenia, czy przekroczono próg 12,5 mln EUR, chyba że każda z tych inwestycji jest niezależnie opłacalna pod względem technicznym lub finansowym.</p> <p>3. Wartość planowanych inwestycji jest co najmniej równa wartości rynkowej przydziału bezpłatnych uprawnień przy jednoczesnym uwzględnieniu potrzeby ograniczenia bezpośrednio z tym związanych podwyżek cen.</p>		
--	--	--

	<p>Wartość rynkowa stanowi średnią cenę uprawnień na wspólnej platformie aukcyjnej w poprzednim roku kalendarzowym. Maksymalnie 70 % odnośnych kosztów inwestycji można wesprzeć z wykorzystaniem przydziału bezpłatnych uprawnień, pod warunkiem że pozostałe koszty są pokrywane przez prywatne podmioty prawne.</p> <p>4. Przejściowy przydział bezpłatnych uprawnień jest odejmowany od liczby uprawnień, które dane państwo członkowskie mogłoby w przeciwnym razie sprzedać na aukcji. Całkowity przydział bezpłatnych uprawnień wynosi nie więcej niż 40 % uprawnień, które dane państwo członkowskie na mocy art. 10 ust. 2 lit. a) otrzymuje w latach 2021–2030 rozłożonych na takie równe roczne wolumeny.</p> <p>5. W przypadku gdy państwo członkowskie, zgodnie z art. 10d ust. 4, wykorzystuje uprawnienia rozdzielone zgodnie z art. 10 ust. 2 lit. b) w celu zapewnienia solidarności, wzrostu i połączeń międzysystemowych w obrębie Unii, państwo to może, w drodze odstępstwa od ust. 4 niniejszego artykułu, wykorzystać do celów przejściowego przydziału bezpłatnych uprawnień całkowitą liczbę uprawnień stanowiącą maksymalnie 60 % uprawnień otrzymanych w latach 2021–2030 na podstawie art. 10 ust. 2 lit. a), z wykorzystaniem odpowiadającej liczby uprawnień rozdzielonych zgodnie z art. 10 ust. 2 lit. b).</p>		
--	--	--	--

<p>Wszelkie uprawnienia nieprzydzielone na mocy niniejszego artykułu do roku 2020 mogą zostać przydzielone w latach 2021–2030 na inwestycje wybrane w drodze procedury przetargu konkurencyjnego, o której mowa w ust. 2, chyba że dane państwo członkowskie poinformuje Komisję najpóźniej w dniu 30 września 2019 r. o swoim zamiarze nieprzydzielania całości ani części tych uprawnień w latach 2021–2030 oraz o liczbie uprawnień, które zamiast tego mają zostać sprzedane na aukcji w 2020 roku. W przypadku gdy te uprawnienia zostaną przydzielone w latach 2021–2030, uwzględnia się odpowiadającą liczbę uprawnień do celów stosowania limitu 60 %, który ustalono w niniejszym ustępie akapit pierwszy.</p> <p>6. Przydziałów dla operatorów dokonuje się po wykazaniu, że zrealizowano inwestycję wybraną zgodnie z zasadami procedury przetargu konkurencyjnego. W przypadku gdy inwestycja skutkuje dodatkową mocą wytwarzania energii elektrycznej, dany operator wykazuje także, że przed uruchomieniem tej dodatkowej mocy on lub inny powiązany z nim operator zlikwidował odpowiadającą liczbę bardziej wysokoemisyjnych mocy wytwarzania energii elektrycznej.</p> <p>7. Państwa członkowskie wymagają od wytwórców energii elektrycznej i operatorów sieci będących beneficjentami, aby do 28 lutego każdego roku składali sprawozdania z realizacji ich inwestycji, w tym na temat bilansu przydziału</p>		
--	--	--

	<p>bezpłatnych uprawnień oraz poniesionych wydatków inwestycyjnych, a także rodzajów wspieranych inwestycji. Państwa członkowskie składają Komisji sprawozdania w tej sprawie, a Komisja podaje je do publicznej wiadomości.</p>		
Art. 1 pkt 16	<p>16) dodaje się artykuł w brzmieniu:</p> <p>„Artykuł 10d</p> <p>Fundusz modernizacyjny</p> <p>1. Na lata 2021–2030 zostaje ustanowiony fundusz mający na celu wspieranie inwestycji proponowanych przez państwa członkowskie będące beneficjentami – w tym finansowanie projektów inwestycyjnych na małą skalę – w celu modernizacji systemów energetycznych oraz poprawy efektywności energetycznej w państwach członkowskich, w których PKB na mieszkańca według cen rynkowych wyniosło w 2013 roku poniżej 60 % średniej unijnej (zwany dalej »funduszem modernizacyjnym«). Fundusz modernizacyjny jest finansowany ze sprzedaży uprawnień na aukcji, określonej w art. 10.</p> <p>Wspierane inwestycje są spójne z celami niniejszej dyrektywy, a także z celami unijnych ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 oraz długoterminowymi celami określonymi w Porozumieniu paryskim. Z funduszu modernizacyjnego nie udziela się wsparcia obiektom wytwarzającym energię przy</p>	T	<p>Art. 1 pkt 21 oraz art. 22 i art. 23</p> <p>21) po rozdziale 8 dodaje się rozdział 8a w brzmieniu:</p> <p>„Rozdział 8a</p> <p>Krajowy system wdrażania Funduszu Modernizacyjnego</p> <p>Art. 50a. 1. W ramach Krajowego systemu wdrażania Funduszu Modernizacyjnego przeznacza się środki uzyskane z funduszu modernizacyjnego, o którym mowa w art. 10d dyrektywy 2003/87/WE, zwanego dalej "Funduszem Modernizacyjnym", na dofinansowanie realizacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej inwestycji mających na celu modernizację krajowego systemu energetycznego oraz poprawę efektywności energetycznej, przez:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wspieranie inwestycji w wytwarzanie i wykorzystywanie energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych lub 2) wspieranie inwestycji w magazynowanie energii i modernizację sieci energetycznych, w tym rurociągów należących do systemów ciepłowniczych lub sieci przesyłu energii

<p>wykorzystaniu stałych paliw kopalnych, innym niż obiekty w ramach efektywnego i zrównoważonego systemu ciepłowniczego w państwach członkowskich, w których PKB na mieszkańca według cen rynkowych wyniosło w 2013 roku poniżej 30 % średniej unijnej, pod warunkiem że pewna liczba uprawnień o co najmniej równoważnej wartości jest wykorzystywana na inwestycje zgodnie z art. 10c; które nie przewidują stosowania stałych paliw kopalnych.</p> <p>2. Co najmniej 70 % zasobów finansowych z funduszu modernizacyjnego jest wykorzystywanych do wspierania inwestycji w wytwarzanie i użytkowanie energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, w poprawę efektywności energetycznej (z wyjątkiem efektywności energetycznej wskutek wytwarzania energii przy wykorzystaniu stałych paliw kopalnych), w magazynowanie energii i modernizację sieci energetycznych, w tym w rurociągi należące do systemów ciepłowniczych, sieci przesyłu energii elektrycznej oraz zwiększenie połączeń międzysystemowych między państwami członkowskimi, a także do wspierania sprawiedliwych przemian w regionach uzależnionych od węgla w państwach członkowskich będących beneficjentami, tak aby ułatwić pracownikom zmianę miejsca zatrudnienia oraz zdobywanie nowych i specjalistycznych umiejętności, wspierać edukację, inicjatywy zatrudnieniowe i start-upy, utrzymując dialog z</p>		<p>elektrycznej, oraz zwiększanie połączeń międzysystemowych między państwami członkowskimi Unii Europejskiej, lub</p> <p>3) wspieranie, we współpracy z partnerami społecznymi w regionach uzależnionych od stałych paliw kopalnych, sprawiedliwych przemian mających na celu ułatwienie pracownikom zmiany miejsca zatrudnienia oraz zdobywanie nowych i specjalistycznych umiejętności, wspieranie edukacji oraz inicjatyw zatrudnieniowych, a także nowych inicjatyw gospodarczych działających na zasadzie startup, lub</p> <p>4) wspieranie inwestycji w efektywność energetyczną, w tym w sektorach transportu, budownictwa, rolnictwa i odpadów.</p> <p>2. Środki, o których mowa w ust. 1, mogą być również przeznaczone na dofinansowanie realizacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej inwestycji innych niż wymienione w ust. 1, mających na celu modernizację krajowego systemu energetycznego oraz poprawę efektywności energetycznej.</p> <p>3. Co najmniej 70% środków, o których mowa w ust. 1, przeznacza się na realizację inwestycji, o których mowa w ust. 1.</p> <p>4. Środków, o których mowa w ust. 1, nie przeznacza się na dofinansowanie inwestycji związanych z wytwarzaniem energii przy wykorzystaniu stałych paliw kopalnych.</p>
--	--	---

<p>partnerami społecznymi. Kwalifikują się również inwestycje w efektywność energetyczną w sektorach transportu, budownictwa, rolnictwa i odpadów.</p> <p>3. Za działanie funduszu modernizacyjnego odpowiadają państwa członkowskie będące beneficjentami. EBI zapewnia, aby uprawnienia były sprzedawane na aukcji zgodnie z zasadami i warunkami określonymi w art. 10 ust. 4, i jest odpowiedzialny za zarządzanie dochodami. EBI przekazuje dochody państwom członkowskim na mocy decyzji o wypłacie podejmowanych przez Komisję, w przypadku gdy ta wypłata na inwestycje jest zgodna z ust. 2 niniejszego artykułu lub – jeżeli inwestycje nie są prowadzone w obszarach wymienionych w ust. 2 niniejszego artykułu – jest zgodna z zaleceniami komitetu inwestycyjnego. Komisja przyjmuje swoją decyzję w odpowiednim terminie. Przy rozdzielaniu dochodów między państwa członkowskie uwzględnia się udziały określone w załączniku IIb, zgodnie z ust. 6–12 niniejszego artykułu.</p> <p>4. Każde dane państwo członkowskie może wykorzystać całkowity przydział bezpłatnych uprawnień przyznany na podstawie art. 10c ust. 4 lub jego część oraz liczbę uprawnień rozdzielonych w celu zapewnienia solidarności, wzrostu i połączeń międzysystemowych w Unii, zgodnie z art. 10 ust. 2 lit. b) lub część tej liczby, zgodnie z art. 10d, w celu wsparcia inwestycji w</p>		<p>Art. 50b. Środki, o których mowa w art. 50a ust. 1, są przekazywane na wyodrębniony rachunek bankowy Narodowego Funduszu, zwany dalej „Rachunkiem Funduszu Modernizacyjnego”.</p> <p>Art. 50c. 1. Inwestycje, o których mowa w art. 50a ust. 1 i 2, są realizowane w ramach programów priorytetowych Narodowego Funduszu.</p> <p>2. Inwestycje, o których mowa w art. 50a ust. 1, mogą uzyskać dofinansowanie ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego w wysokości do 100% kosztów realizacji inwestycji kwalifikujących się do dofinansowania, określonych w programie priorytetowym, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>3. Inwestycje, o których mowa w art. 50a ust. 2, mogą uzyskać dofinansowanie ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego w wysokości do 70% kosztów realizacji inwestycji kwalifikujących się do dofinansowania, określonych w programie priorytetowym, o którym mowa w ust. 1. Pozostałe koszty tych inwestycji nie mogą być finansowane ze środków publicznych.</p>
--	--	---

<p>ramach funduszu na rzecz modernizacji, zwiększając tym samym zasoby rozdzielone do danego państwa członkowskiego. Najpóźniej dnia 30 września 2019 r. dane państwo członkowskie poinformuje Komisję o odnośnych liczbach uprawnień, które zostaną wykorzystane na mocy art. 10 ust. 2 lit. b), art. 10c i art. 10d.</p> <p>5. Niniejszym ustanawia się komitet inwestycyjny funduszu modernizacyjnego. W skład komitetu inwestycyjnego wchodzi: po jednym przedstawicielu każdego państwa członkowskiego będącego beneficjentem, przedstawiciele Komisji i EBI oraz trzech przedstawicieli wybieranych przez pozostałe państwa członkowskie na okres pięciu lat. Komitetowi przewodniczy przedstawiciel Komisji. Jeden przedstawiciel z każdego państwa członkowskiego, który nie jest członkiem komitetu inwestycyjnego, może uczestniczyć w posiedzeniach komitetu w charakterze obserwatora.</p> <p>Komitet inwestycyjny działa w przejrzysty sposób. Skład komitetu inwestycyjnego oraz życiorysy i oświadczenia o braku konfliktu interesów członków są podawane do wiadomości publicznej i w razie konieczności aktualizowane.</p> <p>6. Zanim państwo członkowskie będące beneficjentem podejmie decyzję o finansowaniu inwestycji ze swojego udziału w funduszu modernizacyjnego, musi przedstawić projekt</p>		<p>Art. 50d. 1. Organem doradczym ministra właściwego do spraw klimatu w zakresie funkcjonowania Krajowego systemu wdrażania Funduszu Modernizacyjnego jest Rada Konsultacyjna Funduszu Modernizacyjnego.</p> <p>2. Do zakresu działania Rady Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego należy wyrażanie stanowiska do przedkładanych ministrowi właściwemu do spraw klimatu projektów programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1. Rada Konsultacyjna wyraża stanowisko w formie uchwały.</p> <p>3. W skład Rady Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego wchodzi po jednym przedstawicielu wyznaczonym przez:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ministra właściwego do spraw aktywów państwowych; 2) ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa; 3) ministra właściwego do spraw energii; 4) ministra właściwego do spraw finansów publicznych; 5) ministra właściwego do spraw gospodarki; 6) ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej; 7) ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej; 8) ministra właściwego do spraw klimatu;
---	--	--

<p>inwestycji komitetowi inwestycyjnemu oraz EBI. W przypadku inwestycji, co do których EBI potwierdził, że dotyczą obszarów wymienionych w ust. 2, państwo członkowskie może przystąpić do finansowania projektu inwestycji ze swojego udziału.</p> <p>W przypadku gdy inwestycja w modernizację systemów energetycznych, która zgodnie z propozycją ma być finansowana z funduszu modernizacyjnego, nie należy do obszarów wymienionych w ust. 2, komitet inwestycyjny ocenia techniczną i finansową opłacalność takiej inwestycji, w tym realizowaną przez nią redukcję emisji, i wydaje zalecenie odnośnie do finansowania tej inwestycji z funduszu modernizacyjnego. Komitet inwestycyjny zapewnia, by wszelkie inwestycje dotyczące sieci ciepłowniczych osiągnęły istotną poprawę efektywności energetycznej i przyczyniały się do redukcji emisji. Zalecenie to może obejmować sugestie dotyczące odpowiednich instrumentów finansowania. Maksymalnie 70 % odnośnych kosztów inwestycji, które nie należą do obszarów wymienionych w ust. 2, można wesprzeć z wykorzystaniem zasobów z funduszu modernizacyjnego, pod warunkiem że pozostałe koszty są pokrywane przez prywatne podmioty prawne.</p> <p>7. Komitet inwestycyjny dokłada starań, aby przyjmować swoje zalecenia w drodze konsensusu.</p>	<ol style="list-style-type: none"> 9) ministra właściwego do spraw pracy; 10) ministra właściwego do spraw rolnictwa; 11) ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego; 12) ministra właściwego do spraw środowiska; 13) ministra właściwego do spraw transportu; 14) ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej; 15) Pełnomocnika Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej. <p>4. W pracach Rady Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego bierze udział, w charakterze obserwatora, bez prawa głosu, przedstawiciel Krajowego operatora Funduszu Modernizacyjnego, zwanego dalej „Operatorem Funduszu”.</p> <p>5. Minister, który kieruje więcej niż jednym działem administracji rządowej wymienionym w ust. 3, wyznacza do udziału w Radzie Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego jednego przedstawiciela.</p> <p>6. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze zarządzenia, organizację i tryb działania Rady Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego.</p>
--	---

<p>Jeśli komitet inwestycyjny nie jest w stanie zdecydować w drodze konsensusu w terminie wyznaczonym przez przewodniczącego, podejmuje decyzję zwykłą większością głosów.</p> <p>Jeżeli przedstawiciel EBI nie zatwierdzi finansowania inwestycji, zalecenie przyjmuje się wyłącznie większością dwóch trzecich głosów wszystkich członków. Przedstawiciel państwa członkowskiego, w którym dana inwestycja ma miejsce, oraz przedstawiciel EBI nie są uprawnieni do głosowania w przedmiotowej sprawie. Niniejszy akapit nie ma zastosowania do projektów na małą skalę finansowanych z pożyczek udzielanych przez krajowe banki prorozwojowe lub z dotacji, przyczyniających się do realizacji krajowego programu służącego osiągnięciu określonych celów zgodnie z założeniami funduszu na rzecz modernizacji, pod warunkiem że w ramach programu wykorzystuje się nie więcej niż 10 % udziału państw członkowskich określonego w załączniku IIb.</p> <p>8. Wszelkie działania lub zalecenia EBI lub komitetu inwestycyjnego przewidziane w ust. 6 i 7 są podejmowane lub wydawane w sposób terminowy i uzasadniane. Takie działania i zalecenia są podawane do wiadomości publicznej.</p>		<p>7. Wydatki związane z obsługą Rady Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego są finansowane ze środków budżetu państwa, z części której dysponentem jest minister właściwy do spraw klimatu.</p> <p>Art. 50e. 1. Krajowym systemem wdrażania Funduszu Modernizacyjnego zarządza Operator Funduszu.</p> <p>2. Wykonywanie zadań Operatora Funduszu powierza się Narodowemu Funduszowi.</p> <p>3. Do zadań Operatora Funduszu działającego przez Radę Nadzorczą Narodowego Funduszu należy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zatwierdzanie list programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1; 2) ustalanie kryteriów wyboru inwestycji dofinansowywanych ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego; 3) ustalanie zasad udzielania i umarzania pożyczek oraz trybu i zasad udzielania i rozliczania dotacji, przyznanych ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego. <p>4. Do zadań Operatora Funduszu działającego przez Zarząd Narodowego Funduszu należy:</p>
--	--	--

<p>9. Państwo członkowskie będące beneficjentem jest odpowiedzialne za nadzór nad wdrażaniem w odniesieniu do wybranych projektów.</p> <p>10. Państwa członkowskie będące beneficjentami składają Komisji coroczne sprawozdania dotyczące inwestycji finansowanych przez fundusz modernizacyjny. Sprawozdanie jest podawane do wiadomości publicznej i zawiera:</p> <p>a) informacje na temat inwestycji finansowanych przez poszczególne państwa członkowskie będące beneficjentami;</p> <p>b) ocenę wartości dodanej pod względem efektywności energetycznej lub modernizacji systemu energetycznego, osiągniętej dzięki inwestycji.</p> <p>11. Komitet inwestycyjny przedstawia corocznie Komisji sprawozdanie na temat doświadczeń z oceny inwestycji. Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2024 r. Komisja, uwzględniając ustalenia komitetu inwestycyjnego, dokonuje przeglądu obszarów, w których realizuje się projekty i o których mowa w ust. 2, a także przeglądu podstawy, na której komitet inwestycyjny opiera swoje zalecenia.</p> <p>12. Komisja przyjmuje akty wykonawcze dotyczące szczegółowych zasad działania funduszu modernizacyjnego. Te akty wykonawcze</p>		<ol style="list-style-type: none"> 1) przedkładanie ministrowi właściwemu do spraw klimatu wykazu, o którym mowa w art. 50p ust. 1; 2) sporządzanie list programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1, oraz przedstawianie tych list w celu uzgodnienia ministrowi właściwemu do spraw klimatu; 3) opracowanie, przedkładanie ministrowi właściwemu do spraw klimatu w celu uzgodnienia oraz przyjmowanie programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1; 4) zatwierdzanie regulaminów naboru wniosków o dofinansowanie inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego; 5) przedstawianie Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu i komitetowi inwestycyjnemu, o którym mowa w art. 10d ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE, zwanemu dalej "Komitetem Inwestycyjnym", programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1; 6) składanie do Europejskiego Banku Inwestycyjnego wniosków o wypłatę środków z Funduszu Modernizacyjnego na dofinansowanie realizacji inwestycji. <p>5. Do zadań Operatora Funduszu działającego przez Biuro Narodowego Funduszu należy konsultowanie i wdrażanie</p>
---	--	--

	<p>przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 22a ust. 2.”;</p>	<p>programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1, a także prowadzenie działalności promocyjnej i informacyjnej oraz monitorowanie w ramach Krajowego systemu wdrażania Funduszu Modernizacyjnego, w szczególności przez:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) opracowanie regulaminu naboru wniosków o dofinansowanie inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego oraz organizowanie naboru i oceny tych wniosków; 2) podejmowanie czynności prowadzących do zawarcia umów o dofinansowanie realizacji inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego; 3) nadzorowanie wdrażania i realizacji inwestycji, dokonywanie oceny uzyskanych przez nie efektów ekologicznych oraz sprawowanie kontroli nad wykorzystaniem środków Funduszu Modernizacyjnego przez podmioty, które zawarły umowę o dofinansowanie realizacji inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego, zwane dalej „beneficjentami”; 4) opracowywanie i przedkładanie ministrowi właściwemu do spraw klimatu projektu sprawozdania, o którym mowa w art. 50m ust. 1;
--	---	---

			<ol style="list-style-type: none">5) organizowanie pomocy technicznej dla podmiotów zainteresowanych uzyskaniem dofinansowania ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego;6) prowadzenie działalności promocyjnej i informacyjnej o Krajowym systemie wdrażania Funduszu Modernizacyjnego;7) monitorowanie:<ol style="list-style-type: none">a) osiągniętych efektów związanych z uniknięciem lub redukcją emisji gazów cieplarnianych w ramach Krajowego systemu wdrażania Funduszu Modernizacyjnego,b) wydatkowania przez beneficjentów środków uzyskanych z Rachunku Funduszu Modernizacyjnego oraz postępów w realizacji inwestycji dofinansowanych tych środków;8) prowadzenie wykazu inwestycji dofinansowanych ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego;9) przeprowadzanie konsultacji społecznych projektów programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1;10) występowanie do Europejskiego Banku Inwestycyjnego o udzielenie informacji na temat kwoty środków uzyskanych z Funduszu Modernizacyjnego zapisanej na rachunku Europejskiego Banku Inwestycyjnego na dofinansowanie realizacji inwestycji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
--	--	--	---

			<p>11) przekazywanie Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu informacji lub dokumentów, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/1001 z dnia 9 lipca 2020 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do funkcjonowania funduszu modernizacyjnego wspierającego inwestycje w modernizację systemów energetycznych oraz poprawę efektywności energetycznej niektórych państw członkowskich (Dz. Urz. UE L 221 z 10.07.2020, str. 107), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) 2020/1001”, niezbędnych do oceny inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 1 i 2;</p> <p>12) przedstawianie odpowiednio Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu oraz Komitetowi Inwestycyjnemu dowodów, oświadczeń oraz informacji dotyczących spełnienia warunków, o których mowa w art. 6 ust. 7 i art. 7 ust. 7 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001;</p> <p>13) informowanie Komisji Europejskiej o wstrzymanej inwestycji, o której mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001, i występowanie o zmianę decyzji o wypłacie</p>
--	--	--	--

		<p>środków na podstawie art. 10 ust. 3 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001;</p> <p>14) przechowywanie dokumentów i informacji, o których mowa w art. 16 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001.</p> <p>6. Monitorowaniem, o którym mowa w ust. 5 pkt 7 lit. a, obejmuje się okres do 5 lat kalendarzowych następujących po roku, w którym zakończono realizację inwestycji, albo po roku, w którym dokonano ostatniej płatności w odniesieniu do inwestycji, w przypadku gdy płatność ta została dokonana po jej zakończeniu.</p> <p>Art. 50f. Minister właściwy do spraw klimatu sprawuje nadzór nad wykonywaniem zadań przez Operatora Funduszu.</p> <p>Art. 50g. 1. Dofinansowania realizacji inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 1 i 2, ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego dokonuje się w formach określonych w art. 410c lub art. 411 ust. 1 pkt 1 lub 2, ust. 10 lub 10f ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.</p> <p>2. W zakresie w jakim dofinansowanie stanowi pomoc publiczną w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,</p>
--	--	---

			<p>zastosowanie mają szczegółowe warunki udzielania tej pomocy lub pomocy <i>de minimis</i>.</p> <p>Art. 50h. 1. Operator Funduszu organizuje i prowadzi w trybie konkursowym lub ciągłym nabór wniosków o dofinansowanie inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego w ramach Krajowego systemu wdrażania Funduszu Modernizacyjnego.</p> <p>2. Ogłoszenie o naborze wniosków o dofinansowanie inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego i jego warunkach Operator Funduszu zamieszcza na swojej stronie internetowej.</p> <p>3. Operator Funduszu ustala regulamin naboru wniosków o dofinansowanie inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego i podaje go do publicznej wiadomości na swojej stronie internetowej.</p> <p>4. Regulamin naboru wniosków o dofinansowanie inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego zawiera:</p> <p>1) określenie rodzajów podmiotów mogących ubiegać się o udzielenie dofinansowania;</p>
--	--	--	---

		<p>2) wskazanie, czy nabór jest prowadzony w trybie konkursowym czy ciągłym;</p> <p>3) procedurę lub procedury wyboru i kryteria oceny wniosków;</p> <p>4) terminy składania i oceny wniosków;</p> <p>5) określenie limitu środków przeznaczonego na dofinansowanie;</p> <p>6) wzory formularzy wniosków;</p> <p>7) określenie zasad powtórnej oceny wniosków.</p> <p>5. Operator Funduszu może zmieniać regulamin naboru wniosków o dofinansowanie inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego, jeżeli zmiany nie spowodują pogorszenia warunków naboru lub jeżeli konieczność ich wprowadzenia wynika ze zmian przepisów prawa powszechnie obowiązującego.</p> <p>Art. 50i. 1. Operator Funduszu przedstawia Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu i Komitetowi Inwestycyjnemu program priorytetowy, o którym mowa w art. 50c ust. 1, dotyczący inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 1, w trybie i na zasadach określonych w art. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001, w celu zatwierdzenia tego programu.</p> <p>2. W przypadku zatwierdzenia przez Europejski Bank Inwestycyjny programu priorytetowego, o którym mowa w art. 50c ust. 1,</p>
--	--	--

			<p>dotyczącego inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 1, Operator Funduszu przystępuje do realizacji zadań określonych w art. 50e ust. 5 pkt 1, 5 i 6, dotyczących tego programu.</p> <p>Art. 50j. 1. Operator Funduszu przedstawia Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu i Komitetowi Inwestycyjnemu program priorytetowy, o którym mowa w art. 50c ust. 1, dotyczący inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 2, w trybie i na zasadach określonych w art. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001, w celu dokonania oceny tego programu i wydania przez Komitet Inwestycyjny zalecenia dofinansowania.</p> <p>2. W przypadku wydania przez Komitet Inwestycyjny zalecenia dofinansowania inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 2, objętych programem priorytetowym, o którym mowa w art. 50c ust. 1, Operator Funduszu przystępuje do realizacji zadań określonych w art. 50e ust. 5 pkt 1, 5 i 6, dotyczących tego programu.</p> <p>Art. 50k. Po podjęciu przez Komisję Europejską decyzji dotyczącej wypłaty środków z Funduszu Modernizacyjnego na realizację programu priorytetowego, o którym mowa w art. 50c ust. 1, Operator Funduszu podejmuje czynności prowadzące do zawarcia umów o dofinansowanie realizacji inwestycji ze</p>
--	--	--	---

			<p>środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego, objętych tych programem.</p> <p>Art. 50l. 1. Podstawę dofinansowania realizacji inwestycji stanowi umowa o dofinansowanie realizacji inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego.</p> <p>2. Operator Funduszu umieszcza na swojej stronie internetowej:</p> <ol style="list-style-type: none">1) wzór umowy, o której mowa w ust. 1;2) informację o wdrażanych programach priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1;3) informację o inwestycjach dofinansowanych ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego, obejmujące numer wniosku o dofinansowanie realizacji inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego, nazwę inwestycji i kwotę udzielonego dofinansowania. <p>Art. 50m. 1. Operator Funduszu opracowuje i przedkłada ministrowi właściwemu do spraw klimatu w terminie do dnia 15 lutego każdego roku projekt sprawozdania z realizacji inwestycji dofinansowanych ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego oraz</p>
--	--	--	--

			<p>osiąganych efektów rzeczowych i ekologicznych w roku poprzednim.</p> <p>2. Projekt sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje i dokumenty, o których mowa w art. 13 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw klimatu zatwierdza sprawozdanie z realizacji inwestycji dofinansowanych ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego oraz osiągniętych efektów rzeczowych i ekologicznych.</p> <p>4. Minister właściwy do spraw klimatu przedkłada sprawozdanie, o którym mowa w ust. 3, Komisji Europejskiej w terminie, o którym mowa w art. 13 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001.</p> <p>5. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 3, jest ogłaszane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw klimatu oraz na stronie internetowej Operatora Funduszu.</p> <p>Art. 50n. 1. Beneficjent jest obowiązany do niezwłocznego zwrotu całości albo części środków wypłaconych ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego, jeżeli wykorzystał je niezgodnie z warunkami określonymi w</p>
--	--	--	---

			<p>umowie, o której mowa w art. 50l ust. 1, w tym pobranych przez niego nienależnie lub w nadmiernej wysokości.</p> <ol style="list-style-type: none">2. Zwrot środków następuje na żądanie Operatora Funduszu na Rachunek Funduszu Modernizacyjnego.3. W przypadku wskazanym w ust. 1 Operator Funduszu zawiesza kolejne wypłaty środków wynikające z umowy, o której mowa w art. 50l ust. 1.4. Warunki zawieszenia wypłaty środków, o którym mowa w ust. 3, określa umowa, o której mowa w ust. 50l ust. 1.5. Do zwrotu środków, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1575, 1578 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 11). <p>Art. 50o. Koszty związane z wykonywaniem zadań Operatora Funduszu, w tym koszty ponoszone przez wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej na wykonywanie czynności składających się na realizację zadań, o których mowa w art. 50e ust. 5, są pokrywane ze środków zgromadzonych na rachunku bankowym, o którym mowa w art. 49 ust. 2d, a w przypadku gdy koszty te nie znajdują pokrycia z tych środków, są pokrywane w ramach zobowiązania, o którym</p>
--	--	--	---

			<p>mowa w art. 401c ust. 5 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska.</p> <p>Art. 50p. 1. Operator Funduszu przedkłada ministrowi właściwemu do spraw klimatu w terminie do dnia 30 września każdego roku wykaz planowanych programów priorytetowych przeznaczonych do dofinansowania ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego, obejmujący dwa następne lata kalendarzowe, a także aktualne informacje dotyczące planowanych programów priorytetowych objętych wykazem przedłożonym w roku poprzednim.</p> <p>2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje, o których mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw klimatu, w terminie, o którym mowa w art. 3 ust.1 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001, przedkłada Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu i Komitetowi Inwestycyjnemu wykaz, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>Art. 50q. Minister właściwy do spraw klimatu wskazuje przedstawiciela Rzeczypospolitej Polskiej do udziału w pracach Komitetu Inwestycyjnego.”</p>
--	--	--	---

			<p>Art. 22. 1. Tworzy się Krajowy system wdrażania Funduszu Modernizacyjnego.</p> <p>2. Tworzy się Radę Konsultacyjną Funduszu Modernizacyjnego.</p> <p>3. W terminie 7 dni od dnia wejścia w życie niniejszego przepisu właściwi ministrowie wyznaczą swoich przedstawicieli do udziału w Radzie Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego.</p> <p>Art. 23. Wskazany przez ministra właściwego do spraw klimatu przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przedstawiciel Rzeczypospolitej Polskiej do udziału w pracach komitetu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 10d ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2003, str. 32, z późn. zm.- Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 631), jest przedstawicielem, o którym mowa w art. 50q ustawy zmienianej w art. 1.</p>
Art. 1 pkt 17	Artykuł 11 ust. 1 „Wykaz instalacji objętych niniejszą dyrektywą na okres pięciu lat rozpoczynający się w dniu 1 stycznia 2021 r. zostanie przedłożony najpóźniej	T	Przepis dyrektywy został w pełni implementowany do polskiego prawa. Ustawa z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw

	<p>dnia 30 września 2019 r., a wykazy na każdy kolejny okres pięciu lat będą przedkładane co pięć lat po tej dacie. Każdy wykaz zawiera informacje na temat działalności produkcyjnej, transferów ciepła i gazów, wytwarzania energii elektrycznej oraz emisji na poziomie podinstalacji w ciągu pięciu lat kalendarzowych poprzedzających jego przedłożenie. Bezpłatne uprawnienia przydziela się jedynie instalacjom, co do których dostarczone zostały te informacje.”;</p>	<p>Art. 1 pkt 16 16) po rozdziale 5 dodaje się rozdziały 5a i 5a w brzmieniu „Rozdział 5a</p> <p style="text-align: center;">Przydział uprawnień do emisji na produkcję inną niż produkcja energii elektrycznej w okresie rozliczeniowym 2021–2030 oraz w kolejnych okresach rozliczeniowych</p> <p>[...]</p> <p style="text-align: center;">Art. 26d. 1. Krajowy ośrodek przygotowuje projekt wykazu instalacji, dla których planowany jest przydział uprawnień do emisji na produkcję inną niż produkcja energii elektrycznej na okres, na który przydzielane są uprawnienia.</p> <p style="text-align: center;">2. Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw środowiska projekt wykazu, o którym mowa w ust. 1.</p> <p style="text-align: center;">3. Minister właściwy do spraw środowiska przekazuje Komisji Europejskiej wykaz instalacji, o którym mowa w ust. 1.</p> <p style="text-align: center;">Uwaga, po zmianie wynikającej z nowelizacji art. 26 ust. 3 otrzyma nowe brzmienie:</p> <p style="text-align: center;">3. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Komisji Europejskiej wykaz instalacji, dla których planowany jest przydział uprawnień do emisji na produkcję inną niż produkcja energii</p>
--	--	--

			<p>elektrycznej, nie później niż przed upływem 15 miesięcy przed rozpoczęciem okresu, na który przydzielane są uprawnienia.</p> <p>Art. 26e. 1. Krajowy ośrodek określa dla instalacji wstępną liczbę uprawnień do emisji zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331 i przekazuje informację o tej liczbie ministrowi właściwemu do spraw środowiska w celu zgłoszenia Komisji Europejskiej zgodnie z art. 14 ust. 5 tego rozporządzenia.</p> <p>2. Po określeniu przez Komisję Europejską współczynnika, o którym mowa w art. 14 ust. 6 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, Krajowy ośrodek oblicza ostateczną roczną liczbę uprawnień do emisji zgodnie z art. 16 ust. 8 tego rozporządzenia.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw środowiska ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra ostateczną roczną liczbę uprawnień do emisji obliczoną zgodnie z art. 16 ust. 8 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.”</p> <p>[...]</p>
Art. 1 pkt 18	18) skreśla się art. 11a ust. 8 i 9;	N	
Art. 1 pkt 19	19) skreśla się art. 11b ust. 7;	N	

Art. 1 pkt 20	20) w art. 12 ust. 4 dodaje się następujące zdania: „W przypadku likwidacji mocy wytwórczych na ich terytorium – z powodu dodatkowych środków krajowych – państwa członkowskie mogą anulować uprawnienia z całkowitej liczby uprawnień, które mają zostać sprzedane na aukcji przez państwa członkowskie, o której to liczbie mowa w art. 10 ust. 2, w maksymalnej liczbie odpowiadającej średniej zweryfikowanych emisji z danej instalacji w okresie pięciu lat przed likwidacją. Dane państwo członkowskie informuje Komisję o takim planowanym anulowaniu zgodnie z aktami delegowanymi przyjętymi na podstawie art. 10 ust. 4.”;	N	
Art. 1 pkt 21	„Artykuł 13 Ważność uprawnień Uprawnienia wydawane począwszy od dnia 1 stycznia 2013 r. są ważne bezterminowo. Uprawnienia wydawane począwszy od dnia 1 stycznia 2021 r. zawierają informację wskazującą, w jakim dziesięcioletnim okresie po dniu 1 stycznia 2021 r. zostały wydane, i są ważne w odniesieniu do emisji począwszy od pierwszego roku tego okresu.”;	T	Przepis dyrektywy został w pełni implementowany do polskiego prawa. Ustawa z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw Art. 1 pkt 3 lit. b b) pkt 12 otrzymuje brzmienie: „12) okresie rozliczeniowym – rozumie się przez to okres od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. oraz każdy następujący po nim dziesięcioletni okres;” Art. 1 pkt 10 10) art. 16 otrzymuje brzmienie: „Art. 16. 1. Uprawnienia do emisji utworzone w rejestrze Unii od dnia 1 stycznia 2013 r. są ważne bezterminowo.

			<p>2. Uprawnienia do emisji utworzone w rejestrze Unii od dnia 1 stycznia 2021 r. zawierają informację wskazującą, w którym dziesięcioletnim okresie od dnia 1 stycznia 2021 r. zostały utworzone.</p> <p>3. Uprawnienia do emisji, o których mowa w ust. 2, są ważne w odniesieniu do emisji, począwszy od pierwszego roku okresu, o którym mowa w tym przepisie.”</p>
Art. 1 pkt 22	22) art. 14 ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Komisja przyjmuje akty wykonawcze dotyczące szczegółowych ustaleń w sprawie monitorowania i raportowania emisji i, w stosownych przypadkach, związanych z rodzajami działań wymienionymi w załączniku I, w sprawie monitorowania i raportowania danych dotyczących tonokilometrów do celów wniosku na mocy art. 3e lub 3f, opierających się na zasadach monitorowania i raportowania określonych w załączniku IV i wymogach dotyczących monitorowania i raportowania określonych w ust. 2 niniejszego artykułu. Te akty wykonawcze określają także w wymogach dotyczących monitorowania i raportowania potencjał poszczególnych gazów cieplarnianych w zakresie powodowania globalnego efektu cieplarnianego. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 22a ust. 2.”;	N	
Art. 1 pkt 23	23) art. 15 ustępy trzeci, czwarty i piąty otrzymują brzmienie:	N	

	<p>„Komisja przyjmuje akty wykonawcze dotyczące weryfikacji raportów emisji w oparciu o zasady określone w załączniku V oraz w sprawie akredytacji audytorów i nadzoru nad nimi. Komisja może także przyjąć akty wykonawcze dotyczące weryfikacji sprawozdań składanych przez operatorów statków powietrznych na podstawie art. 14 ust. 3 i wniosków na mocy art. 3e i 3f, w tym dotyczące weryfikacji procedur stosowanych przez audytorów. Określa w nich warunki akredytacji i jej cofnięcia, wzajemnego uznawania i wzajemnej oceny jednostek akredytujących, stosownie do przypadku. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 22a ust. 2.”;</p>		
Art. 1 pkt 24	<p>24) art. 16 ust. 12 otrzymuje brzmienie: „12. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów wykonawczych zawierające szczegółowe zasady odnoszące się do procedur, o których mowa w niniejszym artykule. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 22a ust. 2.”;</p>	N	
Art. 1 pkt 25	<p>25) art. 19 ust. 3 otrzymuje brzmienie: „3. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 23 w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy przez określenie wszystkich niezbędnych wymogów dotyczących rejestru Unii na okres rozliczeniowy rozpoczynający się dnia 1 stycznia 2013 r. i na kolejne okresy w formie standaryzowanych elektronicznych baz danych zawierających</p>	N	

	wspólne elementy danych umożliwiające śledzenie wydania, posiadania, przeniesienia oraz anulowania, w stosownym przypadku. uprawnień oraz w celu zapewnienia, odpowiednio, publicznego dostępu oraz poufności. Te akty delegowane obejmują również przepisy mające na celu wprowadzenie w życie zasad wzajemnego uznawania uprawnień w umowach w celu powiązania systemów handlu uprawnieniami do emisji.”;		
Art. 1 pkt 26 lit. a	26) w art. 21 wprowadza się następujące zmiany: a) ust. 1 zdanie czwarte otrzymuje brzmienie: „Sprawozdanie sporządzane jest na podstawie kwestionariusza lub wzoru przyjętego przez Komisję w formie aktów wykonawczych. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 22a ust. 2.”;	N	
Art. 1 pkt 26 lit. b	b) dodaje się ustęp w brzmieniu: „4. Co trzy lata w sprawozdaniu, o którym mowa w ust. 1, zwraca się szczególną uwagę również na równoważne środki przyjęte dla małych instalacji wyłączonych z EU ETS. Kwestia równoważnych środków przyjętych dla małych instalacji jest również uwzględniana w wymianie informacji, o której mowa w ust. 3.”;	N	
Art. 1 pkt 27	27) art. 22 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 22 Zmiany do załączników Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 23 w celu zmiany załączników do niniejszej dyrektywy, w	N	

	stosownych przypadkach, z wyjątkiem załączników I, IIa i IIb, w świetle sprawozdań przewidzianych w art. 21 i doświadczeń ze stosowania niniejszej dyrektywy. Załączniki IV i V mogą zostać zmienione w celu usprawnienia monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji.”;		
Art. 1 pkt 28	28) dodaje się artykuł w brzmieniu: „Artykuł 22a Procedura komitetowa 1. Komisję wspomaga Komitet ds. Zmian Klimatu ustanowiony na mocy art. 26 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011. 2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. W przypadku gdy komitet nie przedstawi opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i zastosowanie ma art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.	N	
Art. 1 pkt 29	29) art. 23 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 23 Wykonywanie przekazanych uprawnień 1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule. 2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 3d ust. 3, art. 10 ust. 4, art. 10a ust. 1 i 8, art. 10b ust. 5, art. 19 ust. 3, art. 22, art. 24 ust. 3, art. 24a ust. 1, art. 25a	N	

<p>ust. 1 i art. 28c powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia 8 kwietnia 2018 r.</p> <p>3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 3d ust. 3, art. 10 ust. 4, art. 10a ust. 1 i 8, art. 10b ust. 5, art. 19 ust. 3, art. 22, art. 24 ust. 3, art. 24a ust. 1, art. 25a ust. 1 i art. 28c, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.</p> <p>4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.</p> <p>5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.</p> <p>6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 3d ust. 3, art. 10 ust. 4, art. 10a ust. 1 i 8, art. 10b ust. 5, art. 19 ust. 3, art. 22, art. 24 ust. 3, art. 24a ust. 1, art. 25a ust. 1 i art. 28c wchodzi w życie, tylko jeśli Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub jeżeli przed upływem</p>		
---	--	--

	tego terminu zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.		
Art. 1 pkt 30 lit. a	30) w art. 24 wprowadza się następujące zmiany: a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Począwszy od 2008 roku, państwa członkowskie mogą stosować handel uprawnieniami do emisji zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy do działań oraz do gazów cieplarnianych, które nie są wymienione w załączniku I, uwzględniając wszystkie stosowne kryteria, w szczególności skutki dla rynku wewnętrznego, potencjalne zakłócenia konkurencji, integralność środowiskową EU ETS oraz wiarygodność planowanego systemu monitorowania oraz raportowania, pod warunkiem że włączenie takich działań oraz gazów cieplarnianych zostanie zatwierdzone przez Komisję, zgodnie z aktami delegowanymi, do przyjęcia których Komisja jest uprawniona zgodnie z art. 23.”;	N	
Art. 1 pkt 30 lit. b	b) ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie: „Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 23, w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy w tym zakresie.”;	N	
Art. 1 pkt 31	31) w art. 24a wprowadza się następujące zmiany:	N	

	<p>a) w ust. 1 akapity pierwszy i drugi otrzymują brzmienie: „1. W uzupełnieniu przepisów art. 24 dotyczących włączania, Komisja może przyjąć środki dotyczące wydawania uprawnień lub jednostek w związku z projektami zarządzanymi przez państwa członkowskie, które to projekty redukują emisje gazów cieplarnianych nieobjętych EU ETS. Środki takie są spójne z aktami przyjętymi na podstawie dawnego art. 11b ust. 7 obowiązującego przed dniem 8 kwietnia 2018 r. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 23 w celu uzupełnienia niniejszej dyrektywy poprzez określenie procedury, którą należy stosować.”;</p> <p>b) skreśla się ust. 2;</p>		
Art. 1 pkt 32	32) skreśla się art. 25 ust. 2;	N	
Art. 1 pkt 33	<p>33) w art. 25a ust. 1 akapit pierwszy i drugi otrzymują brzmienie: „W przypadku gdy państwo trzecie przyjmuje środki mające na celu zmniejszenie wpływu lotów rozpoczynających się w tym państwie trzecim i kończących się w Unii na zmianę klimatu, Komisja, po przeprowadzeniu konsultacji z tym państwem trzecim i z państwami członkowskimi w ramach komitetu, o którym mowa w art. 22a ust. 1, rozważa dostępne rozwiązania zapewniające optymalną interakcję EU ETS i środków tego państwa.</p>	N	

	<p>Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 23 w celu zmiany załącznika I do niniejszej dyrektywy, tak by przewidzieć, że loty rozpoczynające się w danym państwie trzecim zostaną wyłączone z działań lotniczych wymienionych w załączniku I, lub by przewidzieć jakiegokolwiek inne zmiany – oprócz zmian dotyczących zakresu stosowania – w działaniach lotniczych wymienionych w załączniku I wymaganych na mocy umowy zawartej zgodnie z art. 218 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.”;</p>		
Art. 1 pkt 34	<p>34) art. 27 ust. 3 akapit drugi otrzymuje brzmienie: „Każda taka instalacja pozostaje w EU ETS przez pozostałą część okresu, o którym mowa w art. 11 ust. 1, podczas którego została ponownie włączona do tego systemu.”;</p>	N	
Art. 1 pkt 35	<p>35) dodaje się artykuł w brzmieniu: „Artykuł 27a Opcjonalne wyłączenie instalacji emitujących poniżej 2 500 ton 1. Państwa członkowskie mogą wyłączyć z EU ETS instalacje, w przypadku których raportowane do właściwego organu zainteresowanego państwa członkowskiego, emisje, z pominięciem emisji z biomasy, w każdym z trzech lat poprzedzających powiadomienie dokonane na podstawie lit. a) nie przekraczały 2 500 ton ekwiwalentu dwutlenku węgla, jeżeli dane państwo członkowskie: a) powiadomi Komisję o każdej takiej instalacji przed przedłożeniem wykazu instalacji zgodnie z</p>	N	

<p>art. 11 ust. 1, a najpóźniej w chwili przedstawienia tego wykazu Komisji;</p> <p>b) potwierdzi, że stosowane są uproszczone zasady monitorowania mające na celu ocenę, czy w jednym z tych lat kalendarzowych którakolwiek instalacja wyemitowała 2 500 lub więcej ton ekwiwalentu dwutlenku węgla, z pominięciem emisji z biomasy;</p> <p>c) potwierdzi, że jeżeli którakolwiek instalacja w jednym z tych lat kalendarzowych wyemituje 2 500 lub więcej ton ekwiwalentu dwutlenku węgla, z pominięciem emisji z biomasy, instalacja ta zostanie ponownie włączona do EU ETS; oraz</p> <p>d) poda do wiadomości publicznej informacje, o których mowa w lit. a), b) i c).</p> <p>2. W przypadku gdy instalacja zostanie ponownie włączona do EU ETS na podstawie ust. 1 lit. c) niniejszego artykułu, począwszy od roku ponownego włączenia będą przyznawane wszelkie uprawnienia przydzielone na podstawie art. 10a. Uprawnienia przydzielone dla tych instalacji są odliczane od liczby uprawnień, które mają być sprzedane na aukcji na mocy art. 10 ust. 2 przez państwo członkowskie, w którym instalacja się znajduje.</p> <p>3. Państwa członkowskie mogą także wyłączyć z EU ETS jednostki rezerwowe lub zapasowe, które</p>		
--	--	--

	pracowały mniej niż 300 godzin rocznie w każdym z trzech lat poprzedzających powiadomienie dokonane na podstawie ust. 1 lit. a) na tych samych warunkach co warunki przedstawione w ust. 1 i 2.”;		
Art. 1 pkt 36	36) art. 28c otrzymuje brzmienie: „Artykuł 28c Przepisy dotyczące monitorowania, raportowania i weryfikacji na potrzeby globalnego środka rynkowego Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 23, aby uzupełnić niniejszą dyrektywę w zakresie prawidłowego monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji na potrzeby wdrożenia globalnego środka rynkowego ICAO na wszystkich trasach objętych tym środkiem. Te akty delegowane opierają się na stosownych instrumentach przyjętych przez ICAO, zapobiegają wszelkim zakłóceniom konkurencji i są spójne z zasadami zawartymi w aktach, o których mowa w art. 14 ust. 1, i zapewniają, aby złożone sprawozdania dotyczące emisji zostały zweryfikowane zgodnie z zasadami i kryteriami weryfikacji ustanowionymi w art. 15.”;	N	
Art. 1 pkt 37	37) art. 30 otrzymuje brzmienie: „Artykuł 30 Przegląd w świetle realizacji Porozumienia paryskiego oraz rozwoju rynków uprawnień do emisji w innych dużych gospodarkach 1. Niniejsza dyrektywa jest poddawana przeglądowi w świetle rozwoju sytuacji międzynarodowej i działań podejmowanych w	N	

	<p>celu realizacji długoterminowych celów Porozumienia paryskiego.</p> <p>2. Środki wspierające pewne energochłonne sektory, które mogą być narażone na ucieczkę emisji i o których mowa w art. 10a i 10b, są również poddawane przeglądowi w świetle środków polityki klimatycznej w innych dużych gospodarkach. W tym kontekście Komisja rozważa również, czy należy bardziej zharmonizować środki związane z rekompensatą kosztów pośrednich.</p> <p>3. Komisja składa sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w ramach każdego globalnego przeglądu uzgodnionego w Porozumieniu paryskim, w szczególności w odniesieniu do potrzeby zastosowania dodatkowych unijnych polityk i środków w związku z niezbędną redukcją gazów cieplarnianych przez Unię i jej państwa członkowskie, w tym w odniesieniu do współczynnika liniowego, o którym mowa w art. 9. Komisja może przedstawić wniosek Parlamentowi Europejskiemu i Radzie w celu odpowiedniej zmiany niniejszej dyrektywy.</p> <p>4. Do dnia 1 stycznia 2020 r. Komisja przedstawia zaktualizowaną analizę wpływu emisji lotniczych innych niż CO2 oraz, w stosownych przypadkach, wniosek ustawodawczy dotyczący najlepszych sposobów przeciwdziałania temu wpływowi.”;</p>		
Art. 1 pkt 38	38) w załączniku IIa do dyrektywy 2003/87/WE skreśla się pozycje dotyczące Belgii, Luksemburga, Szwecji i Włoch;	N	

Art. 1 pkt 39	39) załącznik IIb do dyrektywy 2003/87/WE zastępuje się tekstem zamieszczonym w załączniku I do niniejszej dyrektywy;	N	
Art. 1 pkt 40	40) w załączniku IV do dyrektywy 2003/87/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszej dyrektywy.	N	
Art. 2	<p>Artykuł 2</p> <p>Zmiany do decyzji (UE) 2015/1814</p> <p>W art. 1 decyzji (UE) 2015/1814 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>1) w ust. 5 akapit pierwszy dodaje się zdanie w brzmieniu: „W drodze odstępstwa od zdania pierwszego i drugiego, do dnia 31 grudnia 2023 r. wartości procentowe i 100 milionów uprawnień, o których mowa w niniejszych zdaniach, zostają podwojone.”;</p> <p>2) dodaje się ustęp w brzmieniu: „5a. Począwszy od 2023 roku, uprawnienia znajdujące się w rezerwie i przekraczające całkowitą liczbę uprawnień sprzedanych na aukcji w ciągu poprzedniego roku tracą ważność, o ile podczas pierwszego przeglądu przeprowadzonego zgodnie z art. 3 nie postanowiono inaczej.”.</p>	N	
Art. 3 ust. 1	<p>Artykuł 3</p> <p>Transpozycja</p>	N	

	<p>1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia 9 października 2019 r. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.</p> <p>Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Sposób dokonywania takiego odniesienia określany jest przez państwa członkowskie.</p> <p>W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2018 r. państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wypełnienia obowiązków związanych z upublicznianiem i składaniem sprawozdań określonych w art. 1 lit. f) pkt 14 niniejszej dyrektywy dotyczących w art. 10a ust. 6 dyrektywy 2003/87/WE.</p>		
Art. 3 ust. 2	2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.	N	
Art. 4	<p>Artykuł 4</p> <p>Przepis przejściowy</p> <p>Wypełniając zobowiązania określone w art. 3 ust. 1 akapit pierwszy niniejszej dyrektywy, państwa członkowskie zapewniają, aby ich przepisy krajowe transponujące art. 10, art. 10a ust. 4–7, art. 10a ust. 8 akapity pierwszy i drugi, art. 10a ust. 12–</p>	T	Wymogi art. 4 zostały uwzględnione przy implementacji przepisów dyrektywy w ustawie z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw i w ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o systemie rekompensat dla sektorów i podsektorów energochłonnych

	18, art. 10c i art. 11a ust. 8 i 9 dyrektywy 2003/87/WE oraz załączników IIa i IIb do tej dyrektywy obowiązującej od dnia 19 marca 2018 r. nadal miały zastosowanie do dnia 31 grudnia 2020 r. Wykaz zawarty w załączniku do decyzji 2014/746/UE ma nadal zastosowanie do dnia 31 grudnia 2020 r.		
Art. 5	Artykuł 5 Wejście w życie Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.	N	
Art. 6	Artykuł 6 Adresaci Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich	N	

TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 (Dz. Urz. UE L 156 z 19.06.2018, str. 26)
--------------------------------	---

Jedn. red. dyrektywy	Treść przepisu UE	Ko nie czn ość wd ro żeń ia (T/ N)	Treść przepisu/ów aktu krajowego spełniających wymogi dyrektywy oraz uwagi i wyjaśnienia
Art. 5, 7,8 11	<p>Artykuł 5</p> <p>Elastyczności w formie pożyczania, przenoszenia i przekazywania</p> <p>1. W odniesieniu do lat od 2021 r. do 2025 r., państwo członkowskie może pożyczyć maksymalnie 10 % swojego rocznego limitu emisji na następny rok.</p> <p>2. W odniesieniu do lat od 2026 r. do 2029 r., państwo członkowskie może pożyczyć maksymalnie 5 % swojego rocznego limitu emisji na następny rok.</p>	T	<p>Art. 3 pkt 14 -17 i art. 12</p> <p>14) art. 21a i art. 21b otrzymują brzmienie:</p> <p style="padding-left: 40px;">„Art. 21a. 1. Minister właściwy do spraw klimatu realizuje uprawnienia i obowiązki państwa członkowskiego, o których mowa w art. 5, art. 7, art. 8 i art. 11 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 525/2013 (Dz. Urz. UE L 156 z 19.06.2018,</p>

<p>3. Państwo członkowskie, w którym emisje gazów cieplarnianych na dany rok są poniżej jego rocznego limitu emisji na ten rok, może z uwzględnieniem wykorzystania elastyczności na podstawie niniejszego artykułu i art. 6:</p> <p>a) w odniesieniu do 2021 r. – przenieść niewykorzystaną część rocznego limitu emisji na następne lata do 2030 r.; oraz</p> <p>b) w odniesieniu do lat od 2022 r. do 2029 r. – przenieść niewykorzystaną część rocznego limitu emisji do poziomu 30 % swoich rocznych limitów emisji do tego roku na następne lata do 2030 r.</p> <p>4. Państwo członkowskie może przekazać innym państwom członkowskim do 5 % swojego rocznego limitu emisji na dany rok w odniesieniu do lat od 2021 r. do 2025 r. i do 10 % – w odniesieniu do lat od 2026 r. do 2030 r. Otrzymujące państwo członkowskie może wykorzystać tę ilość w celu zapewnienia zgodności na podstawie art. 9 na dany rok lub na kolejne lata do 2030 r.</p> <p>5. Państwo członkowskie, w którym zweryfikowane emisje gazów cieplarnianych na dany rok są poniżej jego rocznego limitu emisji na ten rok, może – z uwzględnieniem wykorzystania elastyczności na podstawie ust. 1–4 niniejszego artykułu i art. 6 – przekazać niewykorzystaną część swojego rocznego limitu emisji innym państwom</p>		<p>str. 26), zwanego dalej „rozporządzeniem 2018/842”, kierując się strategią zarządzania krajowym limitem emisji gazów cieplarnianych.</p> <p>2. Strategia zarządzania krajowym limitem emisji gazów cieplarnianych zawiera w szczególności założenia i wytyczne metodyki rozliczania i prognozowania emisji gazów cieplarnianych nieobjętych systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, z uwzględnieniem:</p> <p>1) rzeczywistych emisji gazów cieplarnianych nieobjętych systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w danym roku w Rzeczypospolitej Polskiej i innych państwach członkowskich Unii Europejskiej;</p> <p>2) prognozowanych w kolejnych latach krajowych emisji gazów cieplarnianych nieobjętych systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w Rzeczypospolitej Polskiej i innych państwach członkowskich Unii Europejskiej;</p> <p>3) ceny jednostek rocznych limitów emisji, o ile będzie ona znana;</p> <p>4) wielkości popytu i podaży jednostek rocznych limitów emisji na rynku unijnym;</p>
--	--	---

<p>członkowskim. Otrzymujące państwo członkowskie może wykorzystać tę ilość w celu zapewnienia zgodności na podstawie art. 9 na ten rok lub na kolejne lata do 2030 r.</p> <p>6. Państwa członkowskie mogą wykorzystać dochody uzyskane w wyniku przekazania rocznych limitów emisji na podstawie ust. 4 i 5, aby przeciwdziałać zmianom klimatu w Unii lub w państwach trzecich. Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich działaniach podjętych na podstawie niniejszego ustępu.</p> <p>7. Przekazanie rocznych limitów emisji na podstawie ust. 4 i 5 może nastąpić w związku z projektem lub programem mającym na celu ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, który jest realizowany w sprzedającym państwie członkowskim i finansowany przez otrzymujące państwo członkowskie, pod warunkiem że nie występuje podwójne liczenie i zapewniona jest identyfikowalność.</p> <p>8. Państwa członkowskie mogą wykorzystywać jednostki pochodzące z projektów wydane na podstawie art. 24a ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE w celu zapewnienia zgodności na podstawie art. 9 niniejszego rozporządzenia bez ograniczeń ilościowych, pod warunkiem że nie występuje podwójne liczenie.</p> <p>Art. 7 i art. 8</p>		<p>5) tendencji w zakresie przemieszczania emisji gazów cieplarnianych objętych systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych poza ten system.</p> <p>3. Strategię zarządzania krajowym limitem emisji gazów cieplarnianych opracowuje minister właściwy do spraw klimatu i uzgadnia ją z członkami Rady Ministrów.</p> <p>4. Rada Ministrów przyjmuje strategię zarządzania krajowym limitem emisji gazów cieplarnianych w drodze uchwały.</p> <p>5. Do strategii zarządzania krajowym limitem emisji gazów cieplarnianych nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2019 r. poz. 1295 i 2020 oraz z 2020 r. poz. 1378 i 2327).</p> <p>6. Rozliczanie emisji gazów cieplarnianych nieobjętych systemem handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych polega na równoważeniu krajowej rocznej emisji gazów cieplarnianych nieobjętych tym systemem jednostkami rocznych limitów emisji, jednostkami, o których mowa w art. 21b, lub jednostkami, o których mowa w art. 14 ust. 1 pkt 4.</p> <p>Art. 21b. Minister właściwy do spraw klimatu może nabyć jednostki rocznych limitów emisji od innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej z uwzględnieniem ograniczeń, o</p>
--	--	---

<p>Artykuł 7</p> <p>Dodatkowe wykorzystanie maksymalnie 280 mln pochłaniania netto z LULUCF</p> <p>1. W zakresie, w jakim emisje gazów cieplarnianych państwa członkowskiego przekraczają jego roczny limit emisji na dany rok, w tym wszelkie roczne limity emisji przeniesione na podstawie art. 5 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, na użytek oceny zgodności tego państwa członkowskiego na podstawie art. 9 niniejszego rozporządzenia za dany rok można uwzględnić ilość do poziomu sumy całkowitego pochłaniania netto i całkowitych emisji netto z połączonych kategorii rozliczania gruntów obejmujących grunty zalesione, grunty wylesione, zarządzane grunty uprawne, zarządzane grunty trawiaste oraz – z zastrzeżeniem aktów delegowanych przyjętych na podstawie ust. 2 niniejszego artykułu – zarządzane grunty leśne i zarządzane tereny podmokłe, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia (UE) 2018/841, pod warunkiem że:</p> <p>a) łączna ilość uwzględniona w odniesieniu do tego państwa członkowskiego dla wszystkich lat w okresie od 2021 r. do 2030 r. nie przekracza maksymalnej wielkości sumarycznego pochłaniania netto określonej</p>	<p>których mowa w art. 5 rozporządzenia 2018/842, kierując się ważnym gospodarczym interesem państwa.”;</p> <p>15) uchyla się art. 21c i art. 21d;</p> <p>16) w art. 21e:</p> <p style="padding-left: 40px;">a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p style="padding-left: 80px;">„1. Wpływy ze zbycia jednostek rocznych limitów emisji stanowią dochód budżetu państwa.</p> <p style="padding-left: 80px;">2. Nabycie jednostek rocznych limitów emisji następuje ze środków budżetu państwa.”,</p> <p style="padding-left: 40px;">b) uchyla się ust. 3;</p> <p>17) w art. 21f :</p> <p style="padding-left: 40px;">a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p style="padding-left: 80px;">„1. Minister właściwy do spraw klimatu w terminie 7 dni od dnia otrzymania oceny Komisji Europejskiej na temat braku wystarczających postępów w wypełnianiu obowiązków, o której mowa w art. 8 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/842, poleca Krajowemu ośrodkowi opracowanie planu działań korygujących, o którym mowa w tym przepisie.” ;</p> <p style="padding-left: 40px;">b) uchyla się ust. 2,</p> <p style="padding-left: 40px;">c) uchyla się ust.7,</p> <p style="padding-left: 40px;">d) w ust. 8 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:</p>
---	--

<p>dla tego państwa członkowskiego w załączniku III do niniejszego rozporządzenia;</p> <p>b) ilość taka przewyższa wymogi określone dla tego państwa członkowskiego na podstawie art. 4 rozporządzenia (UE) 2018/841;</p> <p>c) państwo członkowskie nie nabyło na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/841 od innych państw członkowskich więcej pochłaniania netto, niż przekazało;</p> <p>d) państwo członkowskie spełnia wymogi rozporządzenia (UE) 2018/841; oraz</p> <p>e) państwo członkowskie przekazało opis planowanego wykorzystania elastyczności dostępnej na podstawie niniejszego ustępu zgodnie z art. 7 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 525/2013.</p> <p>2. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 13 niniejszego rozporządzenia akty delegowane w celu zmiany tytułu załącznika III do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do kategorii rozliczania gruntów, tak aby:</p> <p>a) uwzględnić wkład kategorii rozliczania gruntów obejmującej zarządzane obszary leśne, nie przekraczając maksymalnych wielkości całkowitego pochłaniania netto dla każdego państwa członkowskiego, o których mowa w załączniku III do niniejszego rozporządzenia, w przypadku przyjęcia aktów delegowanych określających poziomy referencyjne dla lasów na podstawie art. 8</p>	<p>„Krajowy ośrodek opracowuje projekt planu działań korygujących w terminie 2 miesięcy od dnia wydania polecenia, o którym mowa w ust. 1, i przekazuje go ministrowi właściwemu do spraw klimatu.”,</p> <p>e) ust. 9 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„9. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw klimatu, przyjmuje plan działań korygujących w drodze uchwały.”,</p> <p>f) dodaje się ust. 10 w brzmieniu:</p> <p>”10. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje plan działań korygujących Komisji Europejskiej w terminie wynikającym z art. 8 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/842.”.</p> <p>Art. 12. Do rozliczeń emisji objętych krajowym limitem emisji gazów cieplarnianych za okres rozliczeniowy trwający od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. stosuje się przepisy art. 11a i art. 21a –21f ustawy zmienianej w art. 3 w brzmieniu dotychczasowym.</p>
---	--

	<p>ust. 8 lub 9 rozporządzenia (UE) 2018/841; oraz</p> <p>b) uwzględnić wkład kategorii rozliczania gruntów obejmującej zarządzane obszary podmokłe, nie przekraczając maksymalnych wielkości całkowitego pochłaniania netto dla każdego państwa członkowskiego, o których mowa w załączniku III do niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/841 wszystkie państwa członkowskie mają rozliczać tę kategorię.</p> <p>Artykuł 8</p> <p>Działania korygujące</p> <p>1. Jeżeli w corocznej ocenie na podstawie art. 21 rozporządzenia (UE) nr 525/2013 i przy uwzględnieniu planowanego wykorzystania elastyczności, o których mowa w art. 5, 6 i 7 niniejszego rozporządzenia, Komisja uzna, że dane państwo członkowskie nie czyni wystarczających postępów w wypełnianiu swoich obowiązków wynikających z art. 4 niniejszego rozporządzenia, dane państwo członkowskie w ciągu trzech miesięcy przekazuje Komisji plan działań korygujących, który obejmuje:</p> <p>a) dodatkowe działania, które to państwo członkowskie podejmuje przy wykorzystaniu krajowych polityk i środków oraz poprzez</p>		
--	---	--	--

	<p>realizację działań unijnych w celu wypełnienia swoich obowiązków wynikających z art. 4 niniejszego rozporządzenia;</p> <p>b) ścisły harmonogram realizacji takich działań, umożliwiający ocenę rocznych postępów w realizacji.</p> <p>2. Komisję w jej pracach mających na celu ocenę planów działań korygujących wspomaga zgodnie ze swoim rocznym programem pracy Europejska Agencja Środowiska.</p> <p>3. Komisja może wydać opinię dotyczącą solidności planów działań korygujących przekazanych zgodnie z ust. 1 i w takim przypadku dokonuje tego w terminie czterech miesięcy od otrzymania tych planów. Zainteresowane państwo członkowskie w możliwie największym stopniu uwzględnia opinię Komisji i może odpowiednio zmienić swój plan działań korygujących.</p> <p>Artykuł 11</p> <p>Rezerwa bezpieczeństwa</p> <p>1. Z zastrzeżeniem spełnienia celu Unii, o którym mowa w art. 1, w rejestrze Unii ustanawia się rezerwę bezpieczeństwa odpowiadającą ilości do 105 mln ton ekwiwalentu CO₂. Rezerwa</p>		
--	--	--	--

<p>bezpieczeństwa jest dostępna dodatkowo oprócz elastyczności przewidzianych w art. 5, 6 i 7.</p> <p>2. Państwo członkowskie może korzystać z rezerwy bezpieczeństwa, o ile spełnione są wszystkie następujące warunki:</p> <ul style="list-style-type: none">a) jego PKB na mieszkańca w cenach rynkowych w 2013 r., opublikowane przez Eurostat w kwietniu 2016 r., było poniżej średniej unijnej;b) jego łączne emisje gazów cieplarnianych w latach od 2013 r. do 2020 r. w sektorach objętych niniejszym rozporządzeniem są niższe od jego łącznych rocznych limitów emisji na lata od 2013 r. do 2020 r.; orazc) jego emisje gazów cieplarnianych przekraczają jego roczne limity emisji w okresie od 2026 r. do 2030 r., mimo że:<ul style="list-style-type: none">(i) wykorzystało elastyczności na podstawie art. 5 ust. 2 i 3;(ii) wykorzystało w maksymalnym możliwym stopniu pochłanianie netto zgodnie z art. 7, nawet jeżeli ilość ta nie osiąga poziomu określonego w załączniku III; oraz(iii) nie dokonało przekazania netto do innego państwa członkowskiego na podstawie art. 5.		
--	--	--

	<p>3. Państwo członkowskie, które spełnia warunki określone w ust. 2 niniejszego artykułu, otrzymuje z rezerwy bezpieczeństwa dodatkową ilość do wysokości jego niedoborów, która ma zostać wykorzystana do celów zapewnienia zgodności na podstawie art. 9. Ilość ta nie przekracza 20 % jego całkowitej nadwyżki w okresie od 2013 r. do 2020 r.</p> <p>Jeżeli uzyskana w wyniku tego łączna ilość, jaką mają uzyskać wszystkie państwa członkowskie, które spełniają warunki określone w ust. 2 niniejszego artykułu, przekracza pułap, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, ilości, które ma uzyskać każde z tych państw członkowskich, zmniejsza się proporcjonalnie.</p> <p>4. Wszelkie wielkości pozostające w rezerwie bezpieczeństwa po rozdzieleniu zgodnie z akapitem pierwszym ust. 3 rozdziela się między państwa członkowskie, o których mowa w tym akapicie, proporcjonalnie do ich pozostałych niedoborów, ale tak, by ich nie przekroczyć. Taka ilość może być dla każdego z tych państw członkowskich dodatkowa względem wielkości procentowej, o której mowa w tym akapicie.</p> <p>5. Po zakończeniu przeglądu, o którym mowa w art. 19 rozporządzenia (UE) nr 525/2013, w odniesieniu do 2020 r. Komisja publikuje dla każdego państwa członkowskiego, które spełnia</p>		
--	---	--	--

	warunki określone w ust. 2 lit. a) i b) niniejszego artykułu, wielkości odpowiadające 20 % całkowitej nadwyżki w okresie od 2013 r. do 2020 r., o których mowa w akapicie pierwszym ust. 3 niniejszego artykułu.		
--	--	--	--

TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO	rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1842 z dnia 31 października 2019 r. ustanawiające zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do dalszych ustaleń dotyczących dostosowań przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji ze względu na zmiany w poziomie działalności (Dz. Urz. UE L 282 z 04.11.2019, str. 20)		
--------------------------------	--	--	--

Jedn. red. dyrektywy	Treść przepisu UE	Ko nie czn ość wd ro żeń ia (T/ N)	Treść przepisu/ów aktu krajowego spełniających wymogi dyrektywy oraz uwagi i wyjaśnienia
-----------------------------	--------------------------	---	---

Art. 3, art. 4, art. 5 i art. 6	Art. 3 Wymogi sprawozdawczości	T	Art. 1 pkt 31–35 oraz art. 13 i art. 14 31) w art. 64:
---------------------------------	-----------------------------------	---	--

<p>1. Począwszy od 2021 r. prowadzący instalację, którym przyznano bezpłatne uprawnienia, zgodnie z art. 10a dyrektywy 2003/87/WE w odniesieniu do okresu rozliczeniowego 2021–2030, składają roczne raporty na temat poziomu działalności każdej podinstalacji w poprzednim roku kalendarzowym. W 2021 r. raport ten zawiera dane dotyczące dwóch lat poprzedzających jego złożenie.</p> <p>Raporty dotyczące nowych instalacji, o których mowa w art. 5 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331, można składać w ciągu roku następującego po pierwszym dniu działalności.</p> <p>2. Raport dotyczący poziomu działalności musi zawierać informacje na temat poziomu działalności każdej podinstalacji i każdego z parametrów wymienionych w pkt 1, z wyjątkiem pkt 1.3 lit. c), i pkt 2.3–2.7 załącznika IV do rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331. Raport dotyczący poziomu działalności zawiera również informacje o strukturze grupy, jeśli takowa istnieje, do której należy instalacja, oraz informacje o tym, czy jakkolwiek podinstalacja zaprzestała działalności.</p> <p>Właściwy organ może wymagać od prowadzących instalację, aby w raporcie dotyczącym działalności przekazywali dane również na temat wszelkich dodatkowych parametrów zawartych w załączniku IV do rozporządzenia delegowanego (UE)</p>		<p>a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1. Prowadzący instalację, której przydzielono uprawnienia do emisji na zasadach określonych w przepisach rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331, przedkłada do Krajowego ośrodka w terminie do dnia 31 marca każdego roku:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) raport dotyczący poziomu działalności zawierający informacje na temat poziomu działalności w każdej podinstalacji w poprzednim roku kalendarzowym, zgodnie z art. 3 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1842 z dnia 31 października 2019 r. ustanawiającego zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do dalszych ustaleń dotyczących dostosowań przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji ze względu na zmiany w poziomie działalności (Dz. Urz. UE L 282 z 04.11.2019, str. 20), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) 2019/1842”, oraz 2) sprawozdanie z weryfikacji raportu dotyczącego poziomu działalności, zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067.
---	--	--

<p>2019/331 lub o których mowa w akapicie pierwszym tego załącznika.</p> <p>3. Raport dotyczący poziomu działalności przedkłada się do dnia 31 marca każdego roku, w okresie od 2021 r. do 2030 r., właściwemu organowi dokonującemu przydziału bezpłatnych uprawnień, chyba że właściwy organ wyznaczył wcześniejszy termin na przedstawienie tego raportu. Przedkłada się go wraz ze sprawozdaniem z weryfikacji na temat raportu dotyczącego poziomu działalności wydany na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/2067.</p> <p>Państwa członkowskie mogą wymagać przedłożenia wstępnego raportu dotyczącego poziomu działalności zawierającego wszystkie dostępne informacje w chwili jego składania. Państwa członkowskie mogą określić terminy składania wstępnego raportu dotyczącego poziomu działalności.</p> <p>Właściwy organ może zawiesić wydawanie bezpłatnych uprawnień do emisji dla instalacji, dopóki właściwy organ nie stwierdzi, że nie ma wymogu dostosowania przydziału dla tej instalacji albo Komisja przyjmie decyzję zgodnie z art. 23 ust. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331 dotyczącą dostosowań przydziału dla tej instalacji.</p>		<p>2. Raport i sprawozdanie, o których mowa w ust. 1, przedkłada także prowadzący instalację, która powstała w wyniku podziału albo łączenia instalacji, na zasadach określonych w art. 25 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.”,</p> <p>b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:</p> <p>„2a. Prowadzący instalację nową przedkłada do Krajowego ośrodka raport i sprawozdanie z weryfikacji tego raportu, o których mowa w ust. 1, po upływie roku kalendarzowego następującego po pierwszym dniu działalności. Raport i sprawozdanie z weryfikacji tego raportu, wraz z planem metodyki monitorowania, stanowią wniosek prowadzącego instalację nową o przydział uprawnień do emisji, o którym mowa w art. 5 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.</p> <p>2b. Prowadzący instalację nową, która funkcjonowała przez okres krótszy niż rok kalendarzowy, może przedłożyć raport i sprawozdanie z weryfikacji, o których mowa w ust. 1, w terminie wskazanym w tym przepisie.”,</p> <p>c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„3. Raport, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wprowadza się do Krajowej bazy o emisjach gazów cieplarnianych i innych substancji, o której mowa w art. 3 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 17</p>
---	--	--

<p>W stosownych przypadkach właściwy organ odzyskuje wszelkie nadwyżki uprawnień wynikające z nadmiernego przydziału uprawnień, zgodnie z procedurą określoną w art. 48 ust. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/1122</p> <p>Właściwy organ może nałożyć na prowadzących instalacje i weryfikatorów obowiązek stosowania szablonów elektronicznych lub określonych formatów plików do celów składania raportów dotyczących poziomu działalności.</p> <p>4. Właściwy organ ocenia raport dotyczący poziomu działalności, o którym mowa w ust. 1–3 niniejszego artykułu, zgodnie z wymogami określonymi w art. 7–12 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331. Właściwy organ może dokonać zachowawczego oszacowania wartości każdego parametru w jednej z następujących sytuacji:</p> <p>a) prowadzący instalację nie przedstawił żadnego zweryfikowanego raportu dotyczącego poziomu działalności w terminie, o którym mowa w ust. 3, a wydanie uprawnień nie zostało zawieszono;</p> <p>b) przedłożona wartość zweryfikowana nie jest zgodna z niniejszym rozporządzeniem lub z rozporządzeniem delegowanym (UE) 2019/331;</p>		<p>lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji, zwanej dalej "Krajową bazą", przy użyciu dostępnych w niej formularzy, w sposób przewidziany dla raportu, o którym mowa w art. 7 ust. 1 tej ustawy, wskazany w przepisach wydanych na podstawie art. 7 ust. 7 tej ustawy, oraz dołącza się sprawozdanie z weryfikacji, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.”,</p> <p>d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:</p> <p>„3a. Sprawozdanie z weryfikacji, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, sporządza się na piśmie utrwalonym w postaci elektronicznej umożliwiającej przetwarzanie zawartych w nim danych, opatrzonym kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym weryfikatora, na formularzu dostępnym na stronie internetowej Krajowego ośrodka.”,</p> <p>e) uchyla się ust. 5;</p> <p>32) po art. 64 dodaje się art. 64a i art. 64b w brzmieniu:</p> <p>„Art. 64a. 1. Krajowy ośrodek ocenia raport, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, zgodnie z wymogami, o których mowa w art. 7-12 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331.</p>
---	--	--

<p>c) raport dotyczący poziomu działalności przedstawiony przez prowadzącego instalację nie został zweryfikowany zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2018/2067.</p> <p>Właściwy organ nie zwiększa przydziału dla instalacji w oparciu o szacunki dokonane w sytuacji opisanej w lit. a).</p> <p>Jeżeli w sprawozdaniu z weryfikacji sporządzonym na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/2067 weryfikator stwierdza istnienie nieistotnych nieprawidłowości, które nie zostały skorygowane przez prowadzącego instalację przed wydaniem sprawozdania z weryfikacji, właściwy organ dokonuje oceny tych nieprawidłowości i w miarę możliwości dokonuje zachowawczego szacunku wartości danego parametru. Właściwy organ informuje prowadzącego instalację, czy i jakie korekty należy wprowadzić do raportu dotyczącego poziomu działalności. Prowadzący instalację udostępnia te informacje weryfikatorowi.</p> <p>Artykuł 4</p> <p>Średnie poziomy działalności</p> <p>1. Właściwy organ co roku określa średni poziom działalności każdej podinstalacji w oparciu o</p>		<p>2. Krajowy ośrodek dokonuje zachowawczego oszacowania wartości parametrów, o których mowa w art. 3 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842, w przypadkach wskazanych w tym przepisie. Do czynności zachowawczego oszacowania wartości parametrów nie stosuje się przepisu art. 3 § 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, 2299 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 54 i 159).</p> <p>3. Podczas dokonywania oszacowania, o którym mowa w ust. 2, Krajowy ośrodek może wezwać:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) prowadzącego instalację do: <ol style="list-style-type: none"> a) złożenia wyjaśnień lub b) przedstawienia informacji i danych potrzebnych do oszacowania parametru, który zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842 powinien zawierać raport dotyczący poziomu działalności, 2) weryfikatora do przedłożenia wewnętrznej dokumentacji z weryfikacji, o której mowa w art. 26 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2067 <p>- w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania.</p>
--	--	--

<p>raporty dotyczące poziomu działalności za odpowiedni okres dwóch lat.</p> <p>2. Średni poziom działalności nowych podinstalacji i nowych instalacji nie jest obliczany dla pierwszych trzech lat kalendarzowych ich funkcjonowania.</p> <p>Artykuł 5</p> <p>Korekty przydziału bezpłatnych uprawnień ze względu na zmiany poziomu działalności</p> <p>1. Każdego roku właściwy organ porównuje średni poziom działalności każdej podinstalacji, określony zgodnie z art. 4, z historycznym poziomem działalności początkowo wykorzystywanym w celu określenia przydziału bezpłatnych uprawnień. Jeżeli wartość bezwzględna różnicy między średnim poziomem działalności a historycznym poziomem działalności tej podinstalacji przekracza 15 %, należy dostosować przydział bezpłatnych uprawnień dla tej instalacji. Dostosowanie to ma zastosowanie od roku następującego po dwóch latach kalendarzowych wykorzystanych w celu określenia średniego poziomu działalności oraz pod warunkiem że dostosowanie rocznej wstępnej ilości uprawnień do emisji przydzielonych bezpłatnie dla podinstalacji wynosi co najmniej 100 uprawnień do emisji. Wspomnianego dostosowania dokonuje się poprzez zwiększenie</p>	<p>4. Dokonując oszacowania, o którym mowa w ust. 2, Krajowy ośrodek może wziąć pod uwagę dane będące w jego posiadaniu, w szczególności zawarte w:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zezwoleniu; 2) raporcie na temat wielkości emisji, o którym mowa w art. 80 ust. 3; 3) sprawozdaniu z weryfikacji raportu, o którym mowa w art. 84 ust. 1; 4) raporcie, o którym mowa w art. 7 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji. <p>5. Krajowy ośrodek informuje ministra właściwego do spraw klimatu o instalacjach, w odniesieniu do których trwają czynności zmierzające do oszacowania, o którym mowa w ust. 2.</p> <p>6. Krajowy ośrodek wprowadza do Krajowej bazy oszacowane wartości parametrów, o których mowa w art. 3 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842.</p> <p>7. Krajowy ośrodek informuje prowadzącą instalację o oszacowanych wartościach parametrów.</p> <p>8. Wezwania Krajowego ośrodka, czynności prowadzącego instalację oraz informowanie prowadzącego instalację o</p>
---	---

<p>lub zmniejszenie przydziału bezpłatnych uprawnień dla danej podinstalacji o dokładną wartość procentową zmiany średniego poziomu działalności w porównaniu z historycznym poziomem działalności początkowo wykorzystywanym w celu określenia przydziału bezpłatnych uprawnień.</p> <p>2. W przypadku dokonania dostosowania zgodnie z ust. 1, w okresie, na który przydzielane są uprawnienia, dalsze dostosowania mogą mieć miejsce jedynie wówczas, gdy wartość bezwzględna różnicy między średnim poziomem działalności a historycznym poziomem działalności tej podinstalacji przekracza najbliższy przedział 5 %, powyżej 15 % przedziału, który spowodował wcześniejsze dostosowanie przydziału bezpłatnych uprawnień dla tej instalacji, poprzez zwiększenie lub zmniejszenie przydziału bezpłatnych uprawnień dla odpowiedniej podinstalacji o dokładną wartość procentową zmiany średniego poziomu działalności w stosunku do historycznego poziomu działalności początkowo wykorzystanego w celu określenia przydziału bezpłatnych uprawnień i pod warunkiem że dostosowanie rocznej wstępnej liczby uprawnień do emisji przydzielonych bezpłatnie dla tej podinstalacji wynosi co najmniej 100 uprawnień do emisji.</p> <p>3. Jeżeli zwiększenie lub zmniejszenie średniego poziomu działalności podinstalacji nie przekracza</p>		<p>oszacowanych wartościach parametrów są dokonywane za pośrednictwem Krajowej bazy.</p> <p>Art. 64b. 1. Krajowy ośrodek określa średni poziom działalności podinstalacji zgodnie z art. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842.</p> <p>2. Krajowy ośrodek każdego roku dokonuje porównania średniego poziomu działalności, o którym mowa w ust. 1, w każdej podinstalacji z historycznym poziomem działalności, o którym mowa w art. 5 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1842, a w przypadkach, o których mowa w art. 5 lub art. 6 tego rozporządzenia, dokonuje dostosowania przydziału uprawnień do emisji w sposób wskazany w tych przepisach oraz zgodnie z art. 3 ust. 4 tego rozporządzenia.</p> <p>3. Krajowy ośrodek może wezwać prowadzącego instalację do złożenia wyjaśnień lub przekazania informacji dotyczących przesłanek stosowania dostosowań, o których mowa w ust. 2, w terminie nie dłuższym niż 7 dni od dnia doręczenia wezwania.</p> <p>4. Jeżeli z wyjaśnień, o których mowa w ust. 3, wynika, że raport, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1, zawiera błędy, Krajowy ośrodek wzywa prowadzącego instalację do jego poprawienia w terminie nie dłuższym niż 7 dni od dnia doręczenia wezwania.</p>
---	--	---

<p>już 15 % w porównaniu z historycznym poziomem działalności początkowo wykorzystanym w celu określenia przydziału bezpłatnych uprawnień, przydział bezpłatnych uprawnień dla tej podinstalacji jest równy początkowemu przydziałowi określone w art. 16 lub 18 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331, począwszy od roku następującego po dwóch latach kalendarzowych wykorzystanych do określenia średniego poziomu działalności.</p> <p>4. Jeżeli podinstalacja zaprzestała działalności, przydział bezpłatnych uprawnień dla tej podinstalacji ustala się na zero począwszy od roku następującego po zakończeniu działalności.</p> <p>5. Dla nowych podinstalacji i dla nowych instalacji, w pierwszych trzech latach kalendarzowych działalności, przydział bezpłatnych uprawnień do emisji nie podlega dostosowaniu. W odniesieniu do pierwszego i drugiego roku kalendarzowego działalności, przydział bezpłatnych uprawnień do emisji opiera się na poziomie działalności odpowiednio każdego roku, dla trzeciego roku kalendarzowego działalności przydział bezpłatnych uprawnień do emisji opiera się na historycznym poziomie działalności wykorzystanym w celu określenia przydziału bezpłatnych uprawnień.</p> <p>6. Ostateczna roczna liczba uprawnień do emisji przydzielonych bezpłatnie dla instalacji stanowi</p>		<p>5. Wezwania Krajowego ośrodka oraz czynności prowadzącego instalację, o których mowa w ust. 3 i 4, są dokonywane za pośrednictwem Krajowej bazy</p> <p>6. Krajowy ośrodek przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu w odniesieniu do każdej instalacji informację o:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ostatecznej rocznej liczbie uprawnień do emisji przydzielonej instalacji albo 2) dostosowanej ostatecznej rocznej liczbie uprawnień do emisji dla instalacji ustalonej w następstwie dostosowania przydziału uprawnień do emisji, o którym mowa w ust. 2, albo 3) ostatecznej albo dostosowanej ostatecznej rocznej liczbie uprawnień do emisji dla instalacji, wynikającej z oszacowania parametrów, o którym mowa w art. 64a ust. 2, albo 4) instalacji, wobec której nie zakończono czynności szacowania parametrów, o której mowa w art. 64a ust. 2. <p>7. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Komisji Europejskiej informację, o których mowa w ust. 6 pkt 1-3.</p> <p>8. Minister właściwy do spraw klimatu ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego tego ministra, w odniesieniu do każdej instalacji, informację o:</p>
---	--	---

<p>sumę uprawnień do emisji wszystkich podinstalacji, obliczoną zgodnie z odpowiednio art. 16 lub 18 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331.</p> <p>Artykuł 6</p> <p>Inne zmiany w działalności instalacji</p> <p>1. Jeżeli prowadzący instalację wykaże, na podstawie danych przedłożonych w raporcie dotyczącym poziomu działalności i wszelkich dodatkowych danych wymaganych przez właściwy organ, że zmniejszenie poziomu działalności podinstalacji, w przypadku której wysokość przydziału bezpłatnych uprawnień została ustalona na podstawie wskaźnika emisyjności opartego na ciepłe lub paliwie, nie jest związane ze zmianą poziomów produkcji tej podinstalacji, lecz ze wzrostem efektywności energetycznej tej podinstalacji zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, w porównaniu z poziomem opartym na danych podstawowych lub raporcie dotyczącym danych nowej instalacji o więcej niż 15 %, nie przeprowadza się dostosowania przydziału bezpłatnych uprawnień.</p> <p>2. Jeżeli prowadzący instalację nie wykaże, na wniosek właściwego organu, na podstawie danych przedłożonych w raporcie dotyczącym poziomu działalności i wszelkich dodatkowych danych wymaganych przez właściwy organ, że</p>		<ol style="list-style-type: none"> 1) ostatecznej rocznej liczbie uprawnień do emisji przydzielonej instalacji albo 2) dostosowanej ostatecznej rocznej liczbie uprawnień do emisji dla instalacji, ustalonej w następstwie dostosowania przydziału uprawnień do emisji, o którym mowa w ust. 2, albo 3) ostatecznej albo dostosowanej ostatecznej rocznej liczbie uprawnień do emisji dla instalacji, wynikającej z oszacowania parametrów, o którym mowa w art. 64a ust. 2, albo 4) wstrzymaniu wydania ostatecznej albo dostosowanej ostatecznej rocznej liczby uprawnień do emisji dla instalacji, wobec której nie zakończono czynności szacowania parametrów, o której mowa w art. 64a ust. 2. <p>9. W przypadku zakończenia czynności szacowania parametrów, o której mowa w art. 64a ust. 2, wobec instalacji, której wstrzymano wydanie ostatecznej rocznej liczby uprawnień do emisji albo dostosowanej ostatecznej rocznej liczby uprawnień do emisji, przepisy ust. 1, 2 i 6-8 stosuje się odpowiednio.</p> <p>10. Jeżeli z raportu lub sprawozdania z weryfikacji, o których mowa w art. 64 ust. 1, wynika, że informacja, o której mowa w art. 64b ust. 6 pkt 1, 2 lub 3, została ustalona na podstawie niepoprawnych danych, w wyniku czego liczba uprawnień do emisji wydanych</p>
--	--	--

	<p>zwiększenie poziomu działalności podinstalacji, w przypadku którego wysokość przydziału bezpłatnych uprawnień została ustalona na podstawie wskaźnika emisyjności opartego na ciepłe lub paliwie, jest związane ze zmianą poziomów produkcji danej podinstalacji, a nie ze zmniejszeniem efektywności energetycznej tej podinstalacji zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu w porównaniu z poziomem opartym na danych podstawowych lub raporcie dotyczącym danych nowej instalacji o więcej niż 15 %, właściwy organ może odrzucić dostosowanie przydziału bezpłatnych uprawnień.</p> <p>3. W przypadku podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności opartym na ciepłe i podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności opartym na paliwie zmianę efektywności energetycznej określa się poprzez porównanie ilorazów ilości ciepła lub paliwa wykorzystywanych do produkcji każdego produktu oraz wysokości ich odpowiedniej produkcji zgodnie ze sprawozdaniem dotyczącym danych podstawowych oraz po zmianie w działalności podinstalacji. Takie określenie efektywności energetycznej jest przeprowadzane w odniesieniu do produkcji każdego produktu objętego każdym kodem PRODCOM dla podinstalacji na podstawie wykazu, o którym mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3924/91.</p>	<p>instalacji na dany rok była nieprawidłowa, Krajowy ośrodek dokonuje zmiany tej informacji. Przepisy ust. 1-9 i art. 64a stosuje się odpowiednio.”;</p> <p>33) uchyla się art. 65 i art. 66;</p> <p>34) w art. 67 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:</p> <p>„4. Prowadzący instalację nową przedkłada do Krajowego ośrodka wnioski o przydział uprawnień do emisji, o którym mowa w art. 64 ust. 2a, na zasadach i w trybie określonych w tym przepisie oraz zgodnie z art. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331. Przepisy art. 26c stosuje się odpowiednio.”;</p> <p>35) uchyla się art. 68-70</p> <p>Art. 13. 1. Raport dotyczący poziomu działalności wraz ze sprawozdaniem z weryfikacji tego raportu, o których mowa w art. 3 ust. 1 i 3 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1842 z dnia 31 października 2019 r. ustanawiającego zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do dalszych ustaleń dotyczących dostosowań przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji ze względu na zmiany w poziomie działalności (Dz. Urz. UE L 282 z 04.11.2019, str. 20), złożony do Krajowego ośrodka bilansowania i zarządzania emisjami lub ministra właściwego do spraw klimatu do dnia</p>
--	--	---

<p>Zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego ustępu ilości ciepła i paliwa wykorzystane do produkcji każdego produktu ustala się zgodnie z metodami określonymi w planie metodyki monitorowania zatwierdzonym zgodnie z art. 6 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331.</p> <p>4. Jeżeli raport dotyczący poziomu działalności przedłożony zgodnie z art. 3 wskazuje, że średnia krocząca z dwóch lat parametru wymienionego w art. 16 ust. 5, art. 19, 20, 21 lub 22 rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/331, innego niż poziomy działalności, uległa zmianie o więcej niż 15 % w przypadku podinstalacji, w porównaniu z wartościami wykorzystanymi w celu określenia początkowego poziomu przydziału bezpłatnych uprawnień, przydział bezpłatnych uprawnień dla tej instalacji jest dostosowywany, począwszy od roku następującego po upływie dwóch lat wykorzystanych do określenia zmiany parametrów, pod warunkiem że dostosowanie rocznej wstępnej ilości uprawnień do emisji przydzielonych bezpłatnie dla danej podinstalacji wynosi co najmniej 100 uprawnień do emisji, poprzez zwiększenie lub zmniejszenie przydziału bezpłatnych uprawnień dla odpowiedniej podinstalacji przy użyciu nowej dokładnej wartości parametru.</p>	<p>31 marca 2021 r. uznaje się za raport dotyczący poziomu działalności oraz sprawozdanie z weryfikacji tego raportu, o których mowa w art. 64 ust. 1 i 2b ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Krajowemu ośrodkowi bilansowania i zarządzania emisjami raporty oraz sprawozdania, o których mowa w ust. 1, które zostały mu złożone w terminie, o którym mowa w tym przepisie.</p> <p>Art. 14. 1. Raport i sprawozdanie z weryfikacji tego raportu, o których mowa w art. 5 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/331 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 59 z 27.02.2019, str. 8), złożone do Krajowego ośrodka bilansowania i zarządzania emisjami lub ministra właściwego do spraw klimatu do dnia 31 marca 2021 r. uznaje się za raport i sprawozdanie z weryfikacji tego raportu, o których mowa w art. 64 ust. 2a ustawy zmienianej w art. 1.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje Krajowemu ośrodkowi bilansowania i zarządzania emisjami raporty oraz sprawozdania, o których mowa w ust. 1, które zostały mu złożone w terminie, o którym mowa w tym przepisie.</p>
--	--

--	--	--	--

TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO	rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/1001 z dnia 9 lipca 2020 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do funkcjonowania funduszu modernizacyjnego wspierającego inwestycje w modernizację systemów energetycznych oraz poprawę efektywności energetycznej niektórych państw członkowskich (Dz. Urz. UE L 221 z 10.07.2020, str. 107).
--------------------------------	--

Jedn. red. Rozp.	Treść przepisu UE	Ko nie czn ość wd ro żeń ia (T/ N)	Treść przepisu/ów aktu krajowego spełniających wymogi dyrektywy oraz uwagi i wyjaśnienia
Art. 3- art. 10, art. 13 i art. 17	Artykuł 3 Przegląd inwestycji 1. Do dnia 30 listopada każdego roku każde państwo członkowskie będące beneficjentem przedstawia Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu (EBI) i komitetowi	T	Art. 1 pkt 21 oraz art. 22 i art. 23 21) po rozdziale 8 dodaje się rozdział 8a w brzmieniu:

<p>inwestycyjnemu przegląd inwestycji, w odniesieniu do których zamierza przedłożyć projekty inwestycji w ciągu dwóch kolejnych lat kalendarzowych, a także aktualne informacje na temat inwestycji objętych poprzednim przeglądem.</p> <p>2. W przeglądzie, o którym mowa w ust. 1, państwo członkowskie będące beneficjentem udziela następujących informacji o każdej planowanej inwestycji:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) nazwa wnioskodawcy projektu lub instytucji zarządzającej programem; b) dokładna lokalizacja inwestycji lub zakres geograficzny programu; c) szacunkowy całkowity koszt inwestycji; d) dziedzina inwestycji i skrócony opis inwestycji; e) w stosownych przypadkach status wszelkiej oceny pomocy państwa dotyczącej inwestycji; f) szacowane finansowanie z funduszu modernizacyjnego oraz krótki opis planowanych projektów dotyczących finansowania. <p>3. Informacje zawarte w przeglądzie nie są wiążące dla państwa członkowskiego będącego beneficjentem przy przedkładaniu projektów inwestycji zgodnie z art. 4.</p> <p>Artykuł 4</p>		<p style="text-align: center;">„Rozdział 8a</p> <p style="text-align: center;">Krajowy system wdrażania Funduszu Modernizacyjnego</p> <p>Art. 50a. 1. W ramach Krajowego systemu wdrażania Funduszu Modernizacyjnego przeznacza się środki uzyskane z funduszu modernizacyjnego, o którym mowa w art. 10d dyrektywy 2003/87/WE, zwanego dalej "Funduszem Modernizacyjnym", na dofinansowanie realizacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej inwestycji mających na celu modernizację krajowego systemu energetycznego oraz poprawę efektywności energetycznej, przez:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wspieranie inwestycji w wytwarzanie i wykorzystywanie energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych lub 2) wspieranie inwestycji w magazynowanie energii i modernizację sieci energetycznych, w tym rurociągów należących do systemów ciepłowniczych lub sieci przesyłu energii elektrycznej, oraz zwiększanie połączeń międzysystemowych między państwami członkowskimi Unii Europejskiej, lub 3) wspieranie, we współpracy z partnerami społecznymi w regionach uzależnionych od stałych paliw kopalnych, sprawiedliwych przemian mających na celu ułatwienie pracownikom zmiany miejsca zatrudnienia oraz zdobywanie
---	--	--

<p>Składanie projektów inwestycji</p> <p>1. Państwa członkowskie będące beneficjentami mogą przedkładać projekty inwestycji EBI i komitetowi inwestycyjnemu w dowolnym momencie w danym roku kalendarzowym.</p> <p>Przedkładając projekty inwestycji, państwa członkowskie będące beneficjentami przekazują informacje określone w załączniku I.</p> <p>Państwo członkowskie będące beneficjentem wskazuje, czy projekt dotyczy inwestycji priorytetowej czy inwestycji niepriorytetowej.</p> <p>2. Jeżeli inwestycja dotyczy programu, państwo członkowskie będące beneficjentem przedkłada projekt zgodnie z ust. 1 i określa kwotę, o którą wnioskuje jako o pierwszą wypłatę dla programu.</p> <p>Po podjęciu przez Komisję decyzji w sprawie pierwszej wypłaty na rzecz programu zgodnie z art. 8 ust. 1 wszelkie późniejsze wypłaty wymagają od państwa członkowskiego będącego beneficjentem odrębnego projektu określającego kwotę, która ma zostać wypłacona, i zawierającego, w stosownych przypadkach, zaktualizowane informacje na temat programu.</p> <p>3. W przypadku gdy państwo członkowskie będące beneficjentem składa kilka projektów inwestycji, które mają być ocenione w tym samym</p>		<p>nowych i specjalistycznych umiejętności, wspieranie edukacji oraz inicjatyw zatrudnieniowych, a także nowych inicjatyw gospodarczych działających na zasadzie startup, lub</p> <p>4) wspieranie inwestycji w efektywność energetyczną, w tym w sektorach transportu, budownictwa, rolnictwa i odpadów.</p> <p>2. Środki, o których mowa w ust. 1, mogą być również przeznaczane na dofinansowanie realizacji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej inwestycji innych niż wymienione w ust. 1, mających na celu modernizację krajowego systemu energetycznego oraz poprawę efektywności energetycznej.</p> <p>3. Co najmniej 70% środków, o których mowa w ust. 1, przeznacza się na realizację inwestycji, o których mowa w ust. 1.</p> <p>4. Środków, o których mowa w ust. 1, nie przeznacza się na dofinansowanie inwestycji związanych z wytwarzaniem energii przy wykorzystaniu stałych paliw kopalnych.</p> <p>Art. 50b. Środki, o których mowa w art. 50a ust. 1, są przekazywane na wyodrębniony rachunek bankowy Narodowego Funduszu, zwany dalej „Rachunkiem Funduszu Modernizacyjnego”.</p> <p>Art. 50c. 1. Inwestycje, o których mowa w art. 50a ust. 1 i 2, są realizowane w ramach programów priorytetowych Narodowego Funduszu.</p>
---	--	---

<p>cyklu wypłat, wskazuje w nim kolejność do celów oceny inwestycji priorytetowych oraz kolejność do celów oceny inwestycji niepriorytetowych. Jeżeli państwo członkowskie nie wskaże kolejności, EBI lub, w stosownych przypadkach, komitet inwestycyjny oceniają projekty według daty ich przedłożenia.</p> <p>4. Projekt dotyczący niepriorytetowego projektu na małą skalę można złożyć jedynie w ramach programu.</p> <p>5. Państwo członkowskie będące beneficjentem nie zwraca się o finansowanie z zasobów funduszu modernizacyjnego żadnych kosztów inwestycji, które są finansowane z innego instrumentu unijnego lub krajowego.</p> <p>Artykuł 5</p> <p>Dostępne środki</p> <p>1. Na cztery tygodnie przed posiedzeniem komitetu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 11 ust. 1, EBI informuje państwo członkowskie będące beneficjentem, komitet inwestycyjny i Komisję o środkach dostępnych dla tego państwa członkowskiego na finansowanie inwestycji z funduszu modernizacyjnego („zestawienie dostępnych środków”).</p>	<p>2. Inwestycje, o których mowa w art. 50a ust. 1, mogą uzyskać dofinansowanie ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego w wysokości do 100% kosztów realizacji inwestycji kwalifikujących się do dofinansowania, określonych w programie priorytetowym, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>3. Inwestycje o których mowa w art. 50a ust. 2, mogą uzyskać dofinansowanie ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego w wysokości do 70% kosztów realizacji inwestycji kwalifikujących się do dofinansowania, określonych w programie priorytetowym, o którym mowa w ust. 1. Pozostałe koszty tych inwestycji nie mogą być finansowane ze środków publicznych.</p> <p>Art. 50d. 1. Organem doradczym ministra właściwego do spraw klimatu w zakresie funkcjonowania Krajowego systemu wdrażania Funduszu Modernizacyjnego jest Rada Konsultacyjna Funduszu Modernizacyjnego.</p> <p>2. Do zakresu działania Rady Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego należy wyrażanie stanowiska do przedkładanych ministrowi właściwemu do spraw klimatu</p>
--	---

<p>2. W zestawieniu dostępnych środków określa się następujące elementy:</p> <p>a) kwotę zapisaną na rachunku EBI, z wyłączeniem wszelkich kwot już wydatkowanych, ale jeszcze niewypłaconych państwu członkowskiemu zgodnie z art. 9, oraz z wyłączeniem wszelkich kosztów EBI określonych w porozumieniu, o którym mowa w art. 12 ust. 3;</p> <p>b) wszelkie kwoty wypłacone na rzecz wstrzymanych inwestycji, które zwiększają zasoby funduszu modernizacyjnego dostępne dla państwa członkowskiego będącego beneficjentem zgodnie z decyzją Komisji, o której mowa w art. 10 ust. 2.</p> <p>3. Terminem końcowym zestawienia dostępnych środków jest ostatni dzień miesiąca kalendarzowego poprzedzającego datę przekazania informacji zgodnie z ust. 1.</p> <p>4. Nie naruszając przepisów ust. 1–3, państwo członkowskie będące beneficjentem może zwrócić się do EBI o informacje na temat kwoty przeznaczonej dla tego państwa członkowskiego zapisanej na rachunku EBI w danym momencie.</p> <p>Artykuł 6</p> <p>Potwierdzenie inwestycji priorytetowych</p>		<p>projektów programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1. Rada Konsultacyjna wyraża stanowisko w formie uchwały.</p> <p>3. W skład Rady Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego wchodzi po jednym przedstawicielu wyznaczonym przez:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ministra właściwego do spraw aktywów państwowych; 2) ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa; 3) ministra właściwego do spraw energii; 4) ministra właściwego do spraw finansów publicznych; 5) ministra właściwego do spraw gospodarki; 6) ministra właściwego do spraw gospodarki morskiej; 7) ministra właściwego do spraw gospodarki wodnej; 8) ministra właściwego do spraw klimatu; 9) ministra właściwego do spraw pracy; 10) ministra właściwego do spraw rolnictwa; 11) ministra właściwego do spraw rozwoju regionalnego; 12) ministra właściwego do spraw środowiska; 13) ministra właściwego do spraw transportu; 14) ministra właściwego do spraw żeglugi śródlądowej;
---	--	---

<p>1. Projekty inwestycji przedłożone przez państwa członkowskie będące beneficjentami jako inwestycje priorytetowe są oceniane przez EBI w pierwszym z przeprowadzanych dwa razy w danym roku kalendarzowym cykli wypłat, jeżeli zostały złożone co najmniej sześć tygodni przed pierwszym z odbywających się dwa razy w roku posiedzeń komitetu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 11 ust. 1.</p> <p>Jeżeli złożono je później niż sześć tygodni przed pierwszym z odbywających się dwa razy w roku posiedzeń komitetu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 11 ust. 1, lecz przynajmniej sześć tygodni przed drugim z odbywających się dwa razy w roku posiedzeń komitetu, są one oceniane w drugim z przeprowadzanych dwukrotnie w danym roku kalendarzowym cykli wypłat.</p> <p>Jeżeli złożono je później niż sześć tygodni przed drugim z odbywających się dwa razy w roku posiedzeń komitetu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 11 ust. 1, ocenia się je w pierwszym z odbywających się dwa razy w roku cykli wypłat w kolejnym roku kalendarzowym.</p> <p>2. EBI może zażądać od państwa członkowskiego będącego beneficjentem wszelkich informacji lub dokumentów, które uzna za niezbędne do oceny inwestycji, pod warunkiem że takie informacje lub dokumenty są wymagane na podstawie załącznika I. EBI zwraca się o informacje lub dokumenty bez</p>		<p>15) Pełnomocnika Rządu do spraw Strategicznej Infrastruktury Energetycznej.</p> <p>4. W pracach Rady Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego bierze udział, w charakterze obserwatora, bez prawa głosu, przedstawiciel Krajowego operatora Funduszu Modernizacyjnego, zwanego dalej „Operatorem Funduszu”.</p> <p>5. Minister, który kieruje więcej niż jednym działem administracji rządowej wymienionym w ust. 3, wyznacza do udziału w Radzie Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego jednego przedstawiciela.</p> <p>6. Minister właściwy do spraw klimatu określi, w drodze zarządzenia, organizację i tryb działania Rady Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego.</p> <p>7. Wydatki związane z obsługą Rady Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego są finansowane ze środków budżetu państwa, z części której dysponentem jest minister właściwy do spraw klimatu.</p> <p>Art. 50e. 1. Krajowym systemem wdrażania Funduszu Modernizacyjnego zarządza Operator Funduszu.</p>
--	--	---

	<p>zbędnej zwłoki. Jeżeli państwo członkowskie będące beneficjentem przekazuje wymagane informacje lub dokumenty później niż sześć tygodni przed posiedzeniem komitetu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 11 ust. 1, EBI może odroczyć ocenę projektu do następnego z odbywających się dwa razy w roku cykli wypłat.</p> <p>3. Jeżeli EBI jest zdania, że projekt dotyczy inwestycji niepriorytetowej, EBI informuje o tym państwo członkowskie będące beneficjentem nie później niż cztery tygodnie od złożenia projektu i podaje powody swojej decyzji. W takim przypadku projekt ocenia się zgodnie z wymogami i terminami określonymi w art. 7.</p> <p>4. Jeżeli projekt nie jest zgodny z art. 10d ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE lub z wymogami niniejszego rozporządzenia, EBI odsyła projekt państwu członkowskiemu będącemu beneficjentem nie później niż cztery tygodnie od przedłożenia projektu i podaje powody swojej decyzji. EBI niezwłocznie informuje o tym komitet inwestycyjny.</p> <p>5. Ocena projektu obejmuje weryfikację kosztów proponowanej inwestycji, chyba że proporcjonalność kwoty otrzymanej pomocy została zweryfikowana przez Komisję w ramach odpowiedniego postępowania w sprawie pomocy państwa.</p>		<p>2. Wykonywanie zadań Operatora Funduszu powierza się Narodowemu Funduszowi.</p> <p>3. Do zadań Operatora Funduszu działającego przez Radę Nadzorczą Narodowego Funduszu należy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) zatwierdzanie list programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1; 2) ustalanie kryteriów wyboru inwestycji dofinansowywanych ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego; 3) ustalanie zasad udzielania i umarzania pożyczek oraz trybu i zasad udzielania i rozliczania dotacji, przyznanych ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego. <p>4. Do zadań Operatora Funduszu działającego przez Zarząd Narodowego Funduszu należy:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) przedkładanie ministrowi właściwemu do spraw klimatu wykazu, o którym mowa w art. 50p ust. 1; 2) sporządzanie list programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1, oraz przedstawianie tych list w celu uzgodnienia ministrowi właściwemu do spraw klimatu;
--	--	--	---

<p>6. EBI dokonuje oceny projektu zgodnie z mającym zastosowanie prawem Unii.</p> <p>7. EBI może zatwierdzić projekt jako inwestycję priorytetową, pod warunkiem że spełnione są następujące warunki:</p> <p>a) państwo członkowskie będące beneficjentem wykazało, że inwestycja spełnia wymogi określone w art. 10d ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE i należy do co najmniej jednego obszaru wymienionego w art. 10d ust. 2 tej dyrektywy;</p> <p>b) państwo członkowskie będące beneficjentem ma wystarczające dostępne środki zgodnie z zestawieniem dostępnych środków, o którym mowa w art. 5 ust. 1, i po odliczeniu wszelkich kwot, które mają zostać wypłacone na rzecz inwestycji już zatwierdzonych zgodnie z ust. 9 niniejszego artykułu;</p> <p>c) państwo członkowskie będące beneficjentem przedstawiło dowody na to, że projekt inwestycji spełnia jeden z następujących warunków:</p> <ul style="list-style-type: none"> — uzyskał zgodę na przyznanie pomocy państwa zgodnie z decyzją Komisji, — jest zwolniony z obowiązku zgłaszania pomocy państwa zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 651/2014 , 		<p>3) opracowanie, przedkładanie ministrowi właściwemu do spraw klimatu w celu uzgodnienia oraz przyjmowanie programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1;</p> <p>4) zatwierdzanie regulaminów naboru wniosków o dofinansowanie inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego;</p> <p>5) przedstawianie Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu i komitetowi inwestycyjnemu, o którym mowa w art.10d ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE, zwanemu dalej "Komitetem Inwestycyjnym", programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1;</p> <p>6) składanie do Europejskiego Banku Inwestycyjnego wniosków o wypłatę środków z Funduszu Modernizacyjnego na dofinansowanie realizacji inwestycji.</p> <p>5. Do zadań Operatora Funduszu działającego przez Biuro Narodowego Funduszu należy konsultowanie i wdrażanie programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1, a także prowadzenie działalności promocyjnej i informacyjnej oraz monitorowanie w ramach Krajowego systemu wdrażania Funduszu Modernizacyjnego, w szczególności przez:</p>
--	--	--

<p>— nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu;</p> <p>d) państwo członkowskie będące beneficjentem potwierdziło na piśmie, że inwestycja jest zgodna z wszelkimi innymi mającymi zastosowanie wymogami prawa unijnego i krajowego;</p> <p>e) zgodnie z informacjami przekazanymi przez państwo członkowskie będące beneficjentem na temat wkładów z innych instrumentów unijnych i krajowych kwoty wnioskowane z funduszu modernizacyjnego nie mają na celu pokrycia tych samych kosztów inwestycji, które są finansowane z innego instrumentu unijnego lub krajowego.</p> <p>8. Jeżeli projekt dotyczy kolejnej wypłaty środków na program zatwierdzony przez EBI zgodnie z ust. 9 przed pierwszą wypłatą, ocena projektu przez EBI ogranicza się do weryfikacji dostępnych środków zgodnie z ust. 7 lit. b), pod warunkiem że nie nastąpiły żadne zmiany w programie.</p> <p>9. EBI podejmuje decyzję o zatwierdzeniu projektu jako inwestycji priorytetowej najpóźniej dwa tygodnie przed posiedzeniem komitetu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 11 ust. 1.</p> <p>EBI niezwłocznie informuje zainteresowane państwo członkowskie będące beneficjentem oraz</p>		<ol style="list-style-type: none"> 1) opracowanie regulaminu naboru wniosków o dofinansowanie inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego oraz organizowanie naboru i oceny tych wniosków; 2) podejmowanie czynności prowadzących do zawarcia umów o dofinansowanie realizacji inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego; 3) nadzorowanie wdrażania i realizacji inwestycji, dokonywanie oceny uzyskanych przez nie efektów ekologicznych oraz sprawowanie kontroli nad wykorzystaniem środków Funduszu Modernizacyjnego przez podmioty, które zawarły umowę o dofinansowanie realizacji inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego, zwane dalej „beneficjentami”; 4) opracowywanie i przedkładanie ministrowi właściwemu do spraw klimatu projektu sprawozdania, o którym mowa w art. 50m ust. 1; 5) organizowanie pomocy technicznej dla podmiotów zainteresowanych uzyskaniem dofinansowania ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego;
--	--	---

<p>Komisję o decyzji, o której mowa w akapicie pierwszym.</p> <p>10. Najpóźniej na tydzień przed posiedzeniem komitetu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 11 ust. 1, EBI informuje komitet o projektach inwestycji każdego z państw członkowskich będących beneficjentami, zatwierdzonych jako inwestycje priorytetowe zgodnie z ust. 9 niniejszego artykułu oraz o kwocie, która ma zostać wypłacona na rzecz każdej inwestycji.</p> <p>Artykuł 7</p> <p>Zalecenia dotyczące inwestycji niepriorytetowych</p> <p>1. Projekty inwestycji przedłożone przez państwa członkowskie będące beneficjentami jako inwestycje niepriorytetowe są oceniane przez komitet inwestycyjny w pierwszym z przeprowadzanych dwa razy w danym roku kalendarzowym cykli wypłat, jeżeli zostały złożone co najmniej 10 tygodni przed pierwszym z odbywających się dwa razy w roku posiedzeń komitetu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 11 ust. 1.</p> <p>Jeżeli złożono je później niż 10 tygodni przed pierwszym z odbywających się dwa razy w roku posiedzeń komitetu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 11 ust. 1, lecz przynajmniej 10 tygodni przed drugim z odbywających się dwa razy</p>	<ol style="list-style-type: none"> 6) prowadzenie działalności promocyjnej i informacyjnej o Krajowym systemie wdrażania Funduszu Modernizacyjnego; 7) monitorowanie: <ol style="list-style-type: none"> a) osiągniętych efektów związanych z uniknięciem lub redukcją emisji gazów cieplarnianych w ramach Krajowego systemu wdrażania Funduszu Modernizacyjnego, b) wydatkowania przez beneficjentów środków uzyskanych z Rachunku Funduszu Modernizacyjnego oraz postępów w realizacji inwestycji dofinansowanych z tych środków; 8) prowadzenie wykazu inwestycji dofinansowanych ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego; 9) przeprowadzanie konsultacji społecznych projektów programów priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1; 10) występowanie do Europejskiego Banku Inwestycyjnego o udzielenie informacji na temat kwoty środków uzyskanych z Funduszu Modernizacyjnego zapisanej na rachunku Europejskiego Banku Inwestycyjnego na dofinansowanie realizacji inwestycji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej; 11) przekazywanie Europejskiemu Bankowi Inwestycjnemu informacji lub dokumentów, o których mowa w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2020/1001 z dnia
---	--

<p>w roku posiedzeń komitetu, są one oceniane w drugim z przeprowadzanych dwukrotnie w danym roku kalendarzowym cykli wypłat.</p> <p>Jeżeli złożono je później niż 10 tygodni przed drugim z odbywających się dwa razy w roku posiedzeń komitetu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 11 ust. 1, ocenia się je w pierwszym z odbywających się dwa razy w roku cykli wypłat w kolejnym roku kalendarzowym.</p> <p>2. Nie później niż dwa tygodnie przed posiedzeniem komitetu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 11 ust. 1, EBI kończy techniczną i finansową analizę due diligence projektu, w tym ocenę oczekiwanych redukcji emisji.</p> <p>3. EBI może zażądać od państwa członkowskiego będącego beneficjentem wszelkich informacji lub dokumentów, które uzna za niezbędne do przeprowadzenia technicznej i finansowej analizy due diligence, pod warunkiem że takie informacje lub dokumenty są wymagane na podstawie załącznika I. EBI zwraca się o informacje lub dokumenty bez zbędnej zwłoki. Jeżeli państwo członkowskie będące beneficjentem przekazuje wymagane informacje lub dokumenty później niż 10 tygodni przed posiedzeniem komitetu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 11 ust. 1, EBI może odroczyć zakończenie analizy due</p>		<p>9 lipca 2020 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do funkcjonowania funduszu modernizacyjnego wspierającego inwestycje w modernizację systemów energetycznych oraz poprawę efektywności energetycznej niektórych państw członkowskich (Dz. Urz. UE L 221 z 10.07.2020, str. 107), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) 2020/1001”, niezbędnych do oceny inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 1 i 2;</p> <p>12) przedstawianie odpowiednio Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu oraz Komitetowi Inwestycyjnemu dowodów, oświadczeń oraz informacji dotyczących spełnienia warunków, o których mowa w art. 6 ust. 7 i art. 7 ust. 7 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001;</p> <p>13) informowanie Komisji Europejskiej o wstrzymanej inwestycji, o której mowa w art. 10 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001, i występowanie o zmianę decyzji o wypłacie środków na podstawie art. 10 ust. 3 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001;</p> <p>14) przechowywanie dokumentów i informacji, o których mowa w art. 16 ust. 5 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001.</p>
--	--	--

<p>diligence do następnego z odbywających się dwa razy w roku cykli wypłat.</p> <p>4. Analiza due diligence przeprowadzana przez EBI obejmuje weryfikację kosztów proponowanej inwestycji, chyba że proporcjonalność kwoty otrzymanej pomocy została zweryfikowana przez Komisję w ramach odpowiedniego postępowania w sprawie pomocy państwa.</p> <p>5. EBI dokonuje analizy due diligence zgodnie z mającym zastosowanie prawem Unii.</p> <p>6. Analizie due diligence przeprowadzonej przez EBI towarzyszy oświadczenie przedstawiciela EBI w sprawie zatwierdzenia finansowania projektu inwestycji. EBI niezwłocznie przekazuje analizę due diligence komitetowi inwestycyjnemu.</p> <p>7. Komitet inwestycyjny może wydać zalecenie w sprawie finansowania projektu inwestycji, o ile spełnione są następujące warunki:</p> <p>a) państwo członkowskie będące beneficjentem wykazało, że inwestycja spełnia wymogi określone w art. 10d ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE;</p> <p>b) państwo członkowskie będące beneficjentem ma wystarczające dostępne środki zgodnie z zestawieniem dostępnych środków, o którym mowa w art. 5 ust. 1, i po odliczeniu wszelkich kwot, które mają zostać wypłacone na rzecz</p>		<p>6. Monitorowaniem, o którym mowa w ust. 5 pkt 7 lit. a, obejmuje się okres do 5 lat kalendarzowych następujących po roku, w którym zakończono realizację inwestycji albo po roku, w którym dokonano ostatniej płatności w odniesieniu do inwestycji w przypadku gdy płatność ta została dokonana po jej zakończeniu.</p> <p>Art. 50f. Minister właściwy do spraw klimatu sprawuje nadzór nad wykonywaniem zadań przez Operatora Funduszu.</p> <p>Art. 50g. 1. Dofinansowania realizacji inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 1 i 2, ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego dokonuje się w formach określonych w art. 410c lub art. 411 ust. 1 pkt 1 lub 2, ust. 10 lub 10f ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska.</p> <p>2. W zakresie w jakim dofinansowanie stanowi pomoc publiczną w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zastosowanie mają szczególne warunki udzielania tej pomocy lub pomocy <i>de minimis</i>.</p> <p>Art. 50h. 1. Operator Funduszu organizuje i prowadzi w trybie konkursowym lub ciągłym nabór wniosków o dofinansowanie ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu</p>
--	--	---

	<p>inwestycji zgodnie z informacjami określonymi w art. 6 ust. 10 i na podstawie już wydanych zaleceń zgodnie z ust. 9 niniejszego artykułu;</p> <p>c) udział środków przeznaczonych na inwestycje priorytetowe wynosi co najmniej 70 % całkowitej kwoty środków finansowych wykorzystanych przez państwo członkowskie będące beneficjentem, włącznie z następującymi środkami:</p> <ul style="list-style-type: none"> — środki już wypłacone na inwestycje priorytetowe i niepriorytetowe, — środki, które mają zostać wypłacone zgodnie z informacjami określonymi w art. 6 ust. 10, — środki, które mają zostać wypłacone zgodnie z zaleceniami wydanymi wcześniej na mocy ust. 9, — środki wnioskowane na projekt inwestycji podlegający analizie; <p>d) finansowanie jest zgodne z art. 10d ust. 6 akapit drugi zdanie czwarte dyrektywy 2003/87/WE;</p> <p>e) państwo członkowskie będące beneficjentem przedstawiło dowody na to, że projekt inwestycji spełnia jeden z następujących warunków:</p> <ul style="list-style-type: none"> — uzyskał zgodę na przyznanie pomocy państwa zgodnie z decyzją Komisji, 		<p>Modernizacyjnego dla inwestycji w ramach Krajowego systemu wdrażania Funduszu Modernizacyjnego.</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. Ogłoszenie o naborze wniosków o dofinansowanie inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego i jego warunkach Operator Funduszu zamieszcza na swojej stronie internetowej. 3. Operator Funduszu ustala regulamin naboru wniosków o dofinansowanie inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego i podaje go do publicznej wiadomości na swojej stronie internetowej. 4. Regulamin naboru wniosków o dofinansowanie inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego zawiera: <ol style="list-style-type: none"> 1) określenie rodzajów podmiotów mogących ubiegać się o udzielenie dofinansowania; 2) wskazanie, czy nabór jest prowadzony w trybie konkursowym czy ciągłym; 3) procedurę lub procedury wyboru i kryteria oceny wniosków; 4) terminy składania i oceny wniosków; 5) określenie limitu środków przeznaczonego na dofinansowanie; 6) wzory formularzy wniosków;
--	--	--	---

	<p>— jest zwolniony z obowiązku zgłaszania pomocy państwa zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 651/2014;</p> <p>— nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu;</p> <p>f) państwo członkowskie będące beneficjentem potwierdziło na piśmie, że inwestycja jest zgodna z wszelkimi innymi mającymi zastosowanie wymogami prawa unijnego i krajowego;</p> <p>g) zgodnie z informacjami przekazanymi przez państwo członkowskie będące beneficjentem na temat wkładów z innych instrumentów unijnych i krajowych kwoty wnioskowane z funduszu modernizacyjnego nie mają na celu pokrycia tych samych kosztów inwestycji, które są finansowane z innego instrumentu unijnego lub krajowego.</p> <p>8. Jeżeli projekt dotyczy kolejnej wypłaty na program, którego finansowanie zalecił komitet inwestycyjny zgodnie z ust. 9 przed pierwszą wypłatą, projekt nie wymaga przeprowadzania analizy due diligence przez EBI, a ocena projektu przez komitet ogranicza się do weryfikacji zgodności z wymaganiami określonymi w ust. 7 lit. b), c) i d), pod warunkiem że nie nastąpiły żadne zmiany w programie.</p> <p>9. Na posiedzeniu, o którym mowa w art. 11 ust. 1, komitet inwestycyjny wydaje zalecenie w sprawie projektu inwestycji, określając kwotę</p>		<p>7) określenie zasad powtórnej oceny wniosków.</p> <p>5. Operator Funduszu może zmieniać regulamin naboru wniosków o dofinansowanie inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego, jeżeli zmiany nie spowodują pogorszenia warunków naboru lub jeżeli konieczność ich wprowadzenia wynika ze zmian przepisów prawa powszechnie obowiązującego.</p> <p>Art. 50i. 1. Operator Funduszu przedstawia Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu i Komitetowi Inwestycyjnemu program priorytetowy, o którym mowa w art. 50c ust. 1, dotyczący inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 1, w trybie i na zasadach określonych w art. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001, w celu zatwierdzenia tego programu.</p> <p>2. W przypadku zatwierdzenia przez Europejski Bank Inwestycyjny programu priorytetowego, o którym mowa w art. 50c ust. 1, dotyczącego inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 1, Operator Funduszu przystępuje do realizacji zadań określonych w art. 50e ust. 5 pkt 1, 5 i 6, dotyczących tego programu.</p> <p>Art. 50j. 1. Operator Funduszu przedstawia Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu i Komitetowi Inwestycyjnemu program priorytetowy, o którym mowa w art. 50c ust. 1, dotyczący</p>
--	---	--	---

<p>wsparcia z funduszu modernizacyjnego, podając powody swojej decyzji oraz podając wszelkie sugestie dotyczące odpowiednich instrumentów finansowania.</p> <p>10. Jeżeli komitet inwestycyjny nie zaleca finansowania inwestycji, podaje powody swojej decyzji. W takim przypadku inwestycja nie jest finansowana z funduszu modernizacyjnego. Zainteresowane państwo członkowskie może dokonać zmian w projekcie inwestycji, biorąc pod uwagę ustalenia komitetu inwestycyjnego, i przedłożyć nowy projekt inwestycji w dowolnym kolejnym cyklu z odbywających się dwa razy w roku cykli wypłat.</p> <p>Artykuł 8</p> <p>Decyzja Komisji o wypłacie środków</p> <p>1. Po posiedzeniu, o którym mowa w art. 11 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, Komisja bez zbędnej zwłoki przyjmuje decyzję, o której mowa w art. 10d ust. 3 dyrektywy 2003/87/WE, określającą kwotę środków z funduszu modernizacyjnego, która ma zostać wypłacona na rzecz każdej inwestycji zatwierdzonej jako inwestycja priorytetowa przez EBI lub zalecanej do finansowania przez komitet inwestycyjny („decyzja o wypłacie środków”).</p>		<p>inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 2, w trybie i na zasadach określonych w art. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001, w celu dokonania oceny tego programu i wydania przez Komitet Inwestycyjny zalecenia dofinansowania.</p> <p>2. W przypadku wydania przez Komitet Inwestycyjny zalecenia dofinansowania inwestycji, o których mowa w art. 50a ust. 2, objętych programem priorytetowym, o którym mowa w art. 50c ust. 1, Operator Funduszu przystępuje do realizacji zadań określonych w art. 50e ust. 5 pkt 1, 5 i 6, dotyczących tego programu.</p> <p>Art. 50k. Po podjęciu przez Komisję Europejską decyzji dotyczącej wypłaty środków z Funduszu Modernizacyjnego na realizację programu priorytetowego, o którym mowa w art. 50c ust. 1, Operator Funduszu podejmuje czynności prowadzące do zawarcia umów o dofinansowanie realizacji inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego, objętych tych programem.</p> <p>Art. 50l. 1. Podstawę dofinansowania realizacji inwestycji stanowi umowa o dofinansowanie realizacji inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego.</p> <p>2. Operator Funduszu umieszcza na swojej stronie internetowej:</p>
--	--	---

<p>Decyzja o wypłacie środków z funduszu modernizacyjnego na rzecz programu określa, w stosownych przypadkach, kwotę pierwszej lub każdej późniejszej wypłaty.</p> <p>2. Komisja powiadamia o decyzji o wypłacie środków zainteresowane państwa członkowskie będące beneficjentami oraz informuje o niej EBI i komitet inwestycyjny.</p> <p>Artykuł 9</p> <p>Płatności</p> <p>W ciągu 30 dni od daty decyzji o wypłacie środków EBI przekazuje państwu członkowskiemu będącemu beneficjentem odpowiednią kwotę wsparcia z funduszu modernizacyjnego.</p> <p>Artykuł 10</p> <p>Wstrzymane inwestycje</p> <p>1. Z zastrzeżeniem dowodów przedstawionych przez państwo członkowskie będące beneficjentem w sprawozdaniu rocznym, o którym mowa w art. 13, inwestycję uznaje się za wstrzymaną w jednym z następujących przypadków:</p> <p>a) wnioskodawca projektu lub instytucja zarządzająca programem nie finansowali</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1) wzór umowy, o której mowa w ust. 1; 2) informację o wdrażanych programach priorytetowych, o których mowa w art. 50c ust. 1; 3) informację o inwestycjach dofinansowanych ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego, obejmujące numer wniosku o dofinansowanie realizacji inwestycji ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego, nazwę inwestycji i kwotę udzielonego dofinansowania. <p>Art. 50m. 1. Operator Funduszu opracowuje i przedkłada ministrowi właściwemu do spraw klimatu w terminie do dnia 15 lutego każdego roku projekt sprawozdania z realizacji inwestycji dofinansowanych ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego oraz osiągniętych efektów rzeczowych i ekologicznych w roku poprzednim.</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. Projekt sprawozdania, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje i dokumenty, o których mowa w art. 13 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001. 3. Minister właściwy do spraw klimatu zatwierdza sprawozdanie z realizacji inwestycji dofinansowanych ze środków
---	--

<p>inwestycji przez okres przekraczający dwa kolejne lata;</p> <p>b) wnioskodawca projektu nie wydał łącznej kwoty dochodów z funduszu modernizacyjnego wypłaconych na inwestycję w ciągu pięciu lat od daty odpowiedniej decyzji Komisji o wypłacie środków.</p> <p>Lit. b) nie ma zastosowania do programów.</p> <p>2. Decyzją przyjętą zgodnie z art. 8 Komisja dokonuje zmiany kwoty już wypłaconej na wstrzymaną inwestycję poprzez odliczenie wszelkich kwot jeszcze niewypłaconych przez państwo członkowskie będące beneficjentem na rzecz wnioskodawcy projektu lub instytucji zarządzającej programem. Wszelka taka niewypłacona kwota zwiększa zasoby funduszu modernizacyjnego dostępne dla danego państwa członkowskiego zgodnie z art. 5 ust. 2 lit. b) i zostaje potrącona z wszelkich przyszłych płatności dokonywanych przez EBI na rzecz danego państwa członkowskiego na mocy art. 9.</p> <p>3. Bez uszczerbku dla ust. 1 niniejszego artykułu, przed upływem terminu ostatecznego zestawienia dostępnych środków, o którym mowa w art. 5 ust. 3, państwo członkowskie będące beneficjentem może poinformować Komisję o wstrzymanej inwestycji i zwrócić się o zmianę decyzji o wypłacie środków zgodnie z ust. 2 niniejszego</p>		<p>zgrupowanych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego oraz osiągniętych efektów rzeczowych i ekologicznych.</p> <p>4. Minister właściwy do spraw klimatu przedkłada sprawozdanie, o którym mowa w ust. 3, Komisji Europejskiej w terminie, o którym mowa w art. 13 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001.</p> <p>5. Sprawozdanie, o którym mowa w ust. 3, jest ogłaszane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw klimatu oraz na stronie internetowej Operatora Funduszu.</p> <p>Art. 50n. 1. Beneficjent jest obowiązany do niezwłocznego zwrotu całości albo części środków wypłaconych ze środków zgromadzonych na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego, jeżeli wykorzystał je niezgodnie z warunkami określonymi w umowie, o której mowa w art. 50l ust. 1, w tym pobranych przez niego nienależnie lub w nadmiernej wysokości.</p> <p>2. Zwrot środków następuje na żądanie Operatora Funduszu na Rachunek Funduszu Modernizacyjnego.</p> <p>3. W przypadku wskazanym w ust. 1 Operator Funduszu zawiesza kolejne wypłaty środków wynikające z umowy, o której mowa w art. 50l ust. 1.</p>
--	--	--

<p>artykułu. Wniosek ten może dotyczyć kwot jeszcze niewypłaconych na rzecz wnioskodawcy projektu lub instytucji zarządzającej programem oraz kwot już wypłaconych na rzecz wnioskodawcy projektu lub instytucji zarządzającej programem, ale następnie odzyskanych przez państwo członkowskie będące beneficjentem. Państwo członkowskie będące beneficjentem przekazuje odpowiednie dokumenty uzasadniające wniosek. Ust. 2 niniejszego artykułu ma zastosowanie do zmiany decyzji o wypłacie środków, zwiększenia środków funduszu modernizacyjnego dostępnych dla danego państwa członkowskiego oraz do potrącenia kwoty zwróconej do funduszu z wszelkich przyszłych płatności ze strony EBI na rzecz państwa członkowskiego.</p> <p>Artykuł 13</p> <p>Monitorowanie i sprawozdawczość państw członkowskich będących beneficjentami</p> <p>1. Państwa członkowskie będące beneficjentami monitorują realizację inwestycji finansowanych z funduszu modernizacyjnego. Do dnia 30 kwietnia państwa członkowskie będące beneficjentami przedkładają Komisji sprawozdanie roczne za poprzedni rok, zawierające informacje określone w załączniku II.</p>		<p>4. Warunki zawieszenia wypłaty środków, o którym mowa w ust. 3, określa umowa, o której mowa w ust. 50l ust. 1.</p> <p>5. Do zwrotu środków, o którym mowa w ust. 1, stosuje się przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1575, 1578 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 11).</p> <p>Art. 50o. Koszty związane z wykonywaniem zadań Operatora Funduszu, w tym koszty ponoszone przez wojewódzkie fundusze ochrony środowiska i gospodarki wodnej na wykonywanie czynności składających się na realizację zadań, o których mowa w art. 50e ust. 5, są pokrywane ze środków zgromadzonych na rachunku bankowym, o którym mowa w art. 49 ust. 2d, a – w przypadku gdy koszty te nie znajdują pokrycia z tych środków, są pokrywane w ramach zobowiązania, o którym mowa w art. 401c ust. 5 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska.</p> <p>Art. 50p. 1. Operator Funduszu przedkłada ministrowi właściwemu do spraw klimatu w terminie do dnia 30 września każdego roku wykaz planowanych programów priorytetowych przeznaczonych do dofinansowania ze środków zgromadzonych</p>
---	--	--

<p>2. Do sprawozdania rocznego, o którym mowa w art. 1, dołącza się następujące informacje:</p> <p>a) dokumenty potwierdzające finansowanie inwestycji z funduszu modernizacyjnego w poprzednim roku;</p> <p>b) roczne sprawozdanie finansowe w odniesieniu do każdej inwestycji lub – w przypadku programu – sprawozdanie finansowe zawierające dane zagregowane dotyczące wydatków dokonanych w ramach programu w poprzednim roku.</p> <p>Artykuł 17</p> <p>Informacja, komunikacja i promocja</p> <p>1. Państwa członkowskie będące beneficjentami podają do wiadomości publicznej na stronach internetowych właściwych służb swoich administracji informacje na temat inwestycji wspieranych na mocy niniejszego rozporządzenia, aby informować opinię publiczną o roli i celach funduszu modernizacyjnego. Informacje takie zawierają wyraźne odniesienie do otrzymanego wsparcia z funduszu modernizacyjnego.</p> <p>2. Państwa członkowskie będące beneficjentami zapewniają, aby ostateczni odbiorcy wsparcia z funduszu modernizacyjnego przekazywali spójne,</p>		<p>na Rachunku Funduszu Modernizacyjnego, obejmujący dwa następujące lata kalendarzowe, a także aktualne informacje dotyczące planowanych programów priorytetowych objętych wykazem przedłożonym w roku poprzednim.</p> <p>2. Wykaz, o którym mowa w ust. 1, zawiera informacje, o których mowa w art. 3 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001.</p> <p>3. Minister właściwy do spraw klimatu, w terminie, o którym mowa w art. 3 ust.1 rozporządzenia Komisji (UE) 2020/1001, przedkłada Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu i Komitetowi Inwestycyjnemu wykaz, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>Art. 50q. Minister właściwy do spraw klimatu wskazuje przedstawiciela Rzeczypospolitej Polskiej do udziału w pracach Komitetu Inwestycyjnego.”</p> <p>Art. 22. 1. Tworzy się Krajowy system wdrażania Funduszu Modernizacyjnego.</p> <p>2. Tworzy się Radę Konsultacyjną Funduszu Modernizacyjnego.</p> <p>3. W terminie 7 dni od dnia wejścia w życie niniejszego przepisu właściwi ministrowie wyznaczą swoich przedstawicieli do udziału w Radzie Konsultacyjnej Funduszu Modernizacyjnego.</p>
--	--	--

	<p>odpowiednie i ukierunkowane informacje na temat wsparcia z funduszu modernizacyjnego różnym odbiorcom, w tym mediom i opinii publicznej.</p> <p>3. Nazwa funduszu modernizacyjnego jest wykorzystywana we wszystkich działaniach komunikacyjnych i umieszczana na tablicach ogłoszeń w miejscach strategicznych widocznych dla ogółu społeczeństwa.</p> <p>4. Państwa członkowskie będące beneficjentami i Komisja realizują działania informacyjne, komunikacyjne i promocyjne związane ze wsparciem i wynikami funduszu modernizacyjnego. Takie działania ułatwiają wymianę doświadczeń, wiedzy i najlepszych praktyk w zakresie projektowania, przygotowania i realizacji inwestycji w ramach funduszu modernizacyjnego.</p>	<p>Art. 23. Wskazany przez ministra właściwego do spraw klimatu przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przedstawiciel Rzeczypospolitej Polskiej do udziału w pracach komitetu inwestycyjnego, o którym mowa w art. 10d ust. 5 dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiającej system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie oraz zmieniającej dyrektywę Rady 96/61/WE (Dz. Urz. UE L 275 z 25.10.2003, str. 32, z późn. zm.- Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 7, str. 631), jest przedstawicielem, o którym mowa w art. 50q ustawy zmienianej w art. 1.</p>
--	--	---

<p>TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO</p>	<p>rozporządzenie Parlamentu i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (EU) 2015/652 oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 1, z późn. zm.);</p>
---------------------------------------	--

Jedn. red. Rozp.	Treść przepisu UE	K o n i e c z n o ś ć w d r o ż e n i a (T/ N)	Treść przepisu/ów aktu krajowego spełniających wymogi rozp. oraz uwagi i wyjaśnienia
Art. 19	<p>Artykuł 19</p> <p>1. Do dnia 15 marca 2021 r., a następnie co dwa lata państwa członkowskie przekazują Komisji informacje na temat krajowych planów i strategii przystosowania się do zmian klimatu, w których przedstawiają wdrożone i planowane działania mające ułatwiać przystosowanie się do zmian klimatu, w tym informacje określone w załączniku VIII część 1, zgodnie z wymogami dotyczącymi sprawozdawczości uzgodnionymi na mocy UNFCCC i Porozumienia paryskiego. 21.12.2018 L 328/26 Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej PL</p> <p>2. Do dnia 31 lipca 2021 r., a następnie co rok (rok X) państwa członkowskie przekazują Komisji informacje na temat wykorzystania dochodów uzyskanych ze sprzedaży uprawnień na aukcji zgodnie z art. 10 ust. 1 i art. 3d ust. 1 lub 2 dyrektywy 2003/87/WE, w tym informacje określone w załączniku VIII część 3. 3. Do dnia 30 września 2021 r., a następnie co rok (rok X) państwa członkowskie przekazują Komisji</p>	T	<p>Art. 1 pkt 20 20) w art. 50 ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Minister właściwy do spraw klimatu w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych przygotowuje corocznie sprawozdanie dotyczące wykorzystania w poprzedzającym roku kalendarzowym środków przeznaczonych na cele lub polityki, o których mowa w art. 49 ust. 6 i 7, z zachowaniem wymagań określonych w art. 19 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (EU) 2015/652 oraz uchylecia rozporządzenia Parlamentu</p>

<p>informacje na temat wsparcia dla krajów rozwijających się, w tym informacje określone w załączniku VIII część 2, zgodnie z wymogami dotyczącymi sprawozdawczości uzgodnionymi na mocy UNFCCC i Porozumienia paryskiego. 4. Państwa członkowskie podają do wiadomości publicznej sprawozdania przedłożone Komisji zgodnie z niniejszym artykułem, z wyjątkiem informacji określonych w załączniku VIII część 2 lit. b). 5. Komisja, wspomagana przez Komitet ds. Zmian Klimatu, o którym mowa w art. 44 ust. 1 lit. a), przyjmuje akty wykonawcze w celu określenia struktury, formatu i procedury zgłaszania informacji przez państwa członkowskie zgodnie z niniejszym artykułem. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 44 ust. 6</p>	<p>Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz. Urz. UE L 328 z 21.12.2018, str. 1, z późn. zm.).”</p>
---	--

<p>TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO</p>	<p>rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/1122 z dnia 12 marca 2019 r. uzupełniające dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do funkcjonowania rejestru Unii (Dz. Urz. UE L 177 z 2.07.2019, str. 3)</p>
---------------------------------------	---

<p>Jedn. red. Rozp.</p>	<p>Treść przepisu UE</p>	<p>Ko nie czn ość wd ro żeń ia</p>	<p>Treść przepisu/ów aktu krajowego spełniających wymogi rozp. oraz uwagi i wyjaśnienia</p>
--------------------------------	--------------------------	---	--

		(T/ N)	
Art. 4	<p style="text-align: center;"><i>Artykuł 4</i></p> <p style="text-align: center;">Rejestr Unii</p> <p>1. Centralny administrator obsługuje i prowadzi rejestr Unii, w tym jego infrastrukturę techniczną.</p> <p>2. Państwa członkowskie korzystają z rejestru Unii w celu wypełnienia swoich zobowiązań na mocy art. 19 dyrektywy 2003/87/WE. Rejestr Unii udostępnia krajowym administratorom i posiadaczom rachunków procesy określone w niniejszym rozporządzeniu.</p> <p>3. Centralny administrator dopilnowuje, by rejestr Unii był zgodny z wymogami dotyczącymi sprzętu, sieci, oprogramowania i bezpieczeństwa określonymi w specyfikacjach dotyczących wymiany danych i specyfikacjach technicznych, o których mowa w art. 75 niniejszego rozporządzenia.</p>	T	<p>Art. 1 pkt 3 lit. e</p> <p>e) pkt 17 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„17) rejestrze Unii - rozumie się przez to rejestr Unii, o którym mowa w art. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/1122 z dnia 12 marca 2019 r. uzupełniającego dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do funkcjonowania rejestru Unii (Dz. Urz. UE L 177 z 02.07.2019, str. 3, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) 2019/1122;”</p>
Art. 3 pkt 2	<p>2) „krajowy administrator” oznacza podmiot odpowiedzialny za administrowanie, w imieniu państwa członkowskiego, zbiorem rachunków użytkowników podlegających jurysdykcji</p>	T	<p>Art. 1 pkt 5</p> <p>5) w art. 8 ust. 1-5 otrzymują brzmienie: [...]</p>

	państwa członkowskiego w rejestrze Unii, wyznaczony zgodnie z art. 7;		2. Krajowy ośrodek pełni obowiązki krajowego administratora w rozumieniu art. 3 pkt 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122 i zarządza zbiorem rachunków w rejestrze Unii podlegających jurysdykcji Rzeczypospolitej Polskiej. [...]
Art. 14	<p><i>Artykuł 14</i></p> <p>Otwieranie rachunków posiadania operatora w rejestrze Unii</p> <p>[...]</p> <p>2. W ciągu 20 dni roboczych od otrzymania kompletnych informacji określonych w ust. 1 niniejszego artykułu i zgodnie z art. 21 krajowy administrator otwiera rachunek posiadania operatora dla każdej instalacji w rejestrze Unii lub informuje potencjalnego posiadacza rachunku o odmowie otwarcia rachunku, zgodnie z art. 19.</p> <p>[...]</p> <p><i>Artykuł 15</i></p> <p>Otwieranie rachunków posiadania operatora statków powietrznych w rejestrze Unii</p> <p>1. W ciągu 20 dni roboczych od zatwierdzenia planu monitorowania operatora statków powietrznych właściwy organ lub operator statków powietrznych dostarcza odpowiedniemu krajowemu administratorowi informacje określone w załączniku VII, i przedkłada krajowemu</p>	T	<p>Art. 1 pkt 5</p> <p>5) w art. 8 ust. 1-5 otrzymują brzmienie:</p> <p>[...]</p> <p>3. Prowadzący instalację jest obowiązany do posiadania w rejestrze Unii rachunku posiadania operatora, o którym mowa w art. 14 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122.</p> <p>4. Operator statku powietrznego jest obowiązany do posiadania w rejestrze Unii rachunku posiadania operatora statków powietrznych, o którym mowa w art. 15 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122.</p> <p>[...]</p>

	<p>administratorowi wniosek o otwarcie rachunku posiadania operatora statków powietrznych w rejestrze Unii.</p> <p>2. Każdy operator statków powietrznych posiada jeden rachunek posiadania operatora statków powietrznych.</p> <p>[...]</p> <p>4. W ciągu 20 dni roboczych od otrzymania kompletnych informacji określonych w ust. 1 niniejszego artykułu i zgodnie z art. 21 krajowy administrator otwiera rachunek posiadania operatora statków powietrznych dla każdego operatora statków powietrznych w rejestrze Unii lub informuje potencjalnego posiadacza rachunku o odmowie otwarcia rachunku, zgodnie z art. 19.</p> <p>5. Operator statków powietrznych posiada tylko jeden rachunek posiadania operatora statków powietrznych.</p>		
Art. 10	<p style="text-align: center;"><i>Artykuł 10</i></p> <p style="text-align: center;">Zarządzanie rachunkami</p>	T	<p>Art. 1 pkt 5</p> <p>5) w art. 8 ust. 1-5 otrzymują brzmienie:</p> <p>[...]</p>

<p>1. Każdy rachunek ma administratora odpowiedzialnego za zarządzanie rachunkiem w imieniu państwa członkowskiego lub Unii.</p> <p>2. Administrator rachunku jest określony dla każdego rodzaju rachunku zgodnie z załącznikiem I.</p> <p>3. Administrator rachunku, zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia, otwiera rachunek, zawiesza dostęp do rachunku lub zamyka rachunek, zmienia status rachunku, zatwierdza upoważnionych przedstawicieli, zezwala na zmiany danych rachunków wymagających zatwierdzenia przez administratora, inicjuje transakcje, jeżeli przedstawiciel rachunku lub posiadacz rachunku złożył o to wniosek zgodnie z art. 20 ust. 6 i 7 oraz inicjuje transakcje na polecenie właściwego organu lub odpowiedniego organu egzekwowania prawa.</p> <p>4. Administrator może nałożyć na posiadaczy rachunków i ich przedstawicieli wymóg, aby zgodzili się na przestrzeganie rozsądnych warunków zgodnych z niniejszym rozporządzeniem z uwzględnieniem kwestii wyszczególnionych w załączniku II.</p> <p>5. Rachunki podlegają prawu i jurysdykcji państwa członkowskiego ich administratora, zaś przechowywane na nich jednostki uznaje się za</p>	<p>5. Krajowy ośrodek otwiera w rejestrze Unii rachunki, o których mowa w rozporządzeniu Komisji (UE) 2019/1122, i zarządza nimi na zasadach określonych w tym rozporządzeniu i ustawie.”;</p>
--	--

	znajdujące się na terytorium tego państwa członkowskiego.		
Art. 13-16 i art. 21	<p style="text-align: center;"><i>Artykuł 14</i></p> <p style="text-align: center;">Otwieranie rachunków posiadania operatora w rejestrze Unii</p> <p>1. W ciągu 20 dni roboczych od wejścia w życie zezwolenia na emisję gazów cieplarnianych odpowiedni właściwy organ lub operator dostarcza odpowiedniemu krajowemu administratorowi informacje określone w załączniku VI i przedkłada krajowemu administratorowi wnioski o otwarcie rachunku posiadania operatora w rejestrze Unii.</p> <p>2. W ciągu 20 dni roboczych od otrzymania kompletnych informacji określonych w ust. 1 niniejszego artykułu i zgodnie z art. 21 krajowy administrator otwiera rachunek posiadania operatora dla każdej instalacji w rejestrze Unii lub informuje potencjalnego posiadacza rachunku o odmowie otwarcia rachunku, zgodnie z art. 19.</p> <p>3. Nowy rachunek posiadania operatora może być otwarty tylko wówczas, gdy instalacja nie posiada jeszcze rachunku posiadania operatora, który został otwarty na podstawie tego samego zezwolenia na emisję gazów cieplarnianych.</p>	T	<p>Art. 1 pkt 6</p> <p>6) w art. 9:</p> <p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„1. Wniosek o otwarcie rachunku w rejestrze Unii odpowiada wymaganiom określonym w art. 13-16 oraz w art. 21 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122.”,</p> <p>[...]</p>

Artykuł 15

**Otwieranie rachunków posiadania operatora
statków powietrznych w rejestrze Unii**

1. W ciągu 20 dni roboczych od zatwierdzenia planu monitorowania operatora statków powietrznych właściwy organ lub operator statków powietrznych dostarcza odpowiedniemu krajowemu administratorowi informacje określone w załączniku VII, i przedkłada krajowemu administratorowi wniosek o otwarcie rachunku posiadania operatora statków powietrznych w rejestrze Unii.
2. Każdy operator statków powietrznych posiada jeden rachunek posiadania operatora statków powietrznych.
3. Operatorzy statków powietrznych prowadzący działalność lotniczą o całkowitej rocznej emisji wynoszącej mniej niż 25 000 ton ekwiwalentu dwutlenku węgla rocznie lub obsługujący mniej niż 243 loty w jednym okresie przez trzy kolejne czteromiesięczne okresy mogą upoważnić osobę fizyczną lub osobę prawną do otwarcia rachunku posiadania operatora statków powietrznych oraz do umorzenia uprawnień w ich imieniu zgodnie z

	<p>art. 12 ust. 2a dyrektywy 2003/87/WE. Odpowiedzialność za zgodność nadal pozostaje po stronie operatora statków powietrznych. Upoważniając osobę fizyczną lub osobę prawną, operator statków powietrznych dba, by nie wystąpił konflikt interesów między upoważnioną osobą lub podmiotem a właściwymi organami, krajowymi administratorami, weryfikatorami lub innymi organami podlegającymi przepisom dyrektywy 2003/87/WE i aktom prawnym przyjętym w celu wdrożenia tej dyrektywy. W tym przypadku upoważniona osoba fizyczna lub prawna przedstawia informacje wymagane zgodnie z ust. 1.</p> <p>4. W ciągu 20 dni roboczych od otrzymania kompletnych informacji określonych w ust. 1 niniejszego artykułu i zgodnie z art. 21 krajowy administrator otwiera rachunek posiadania operatora statków powietrznych dla każdego operatora statków powietrznych w rejestrze Unii lub informuje potencjalnego posiadacza rachunku o odmowie otwarcia rachunku, zgodnie z art. 19.</p> <p>5. Operator statków powietrznych posiada tylko jeden rachunek posiadania operatora statków powietrznych.</p> <p style="text-align: center;"><i>Artykuł 16</i></p>		
--	--	--	--

<p>Otwieranie rachunków obrotowych w rejestrze Unii</p> <p>1. Wniosek o otwarciu rachunku obrotowego w rejestrze Unii przedkłada krajowemu administratorowi potencjalny posiadacz rachunku. Potencjalny posiadacz rachunku dostarcza informacje wymagane przez krajowego administratora, obejmujące co najmniej informacje określone w załączniku IV.</p> <p><i>Artykuł 21</i></p> <p>Wyznaczanie i zatwierdzanie upoważnionych przedstawicieli</p> <p>1. Składając wniosek o otwarciu rachunku lub rejestrację weryfikatora, potencjalny posiadacz rachunku lub weryfikator wyznacza pewną liczbę upoważnionych przedstawicieli zgodnie z art. 20.</p> <p>2. Wyznaczając upoważnionego przedstawiciela, posiadacz rachunku dostarcza informacje wymagane przez administratora. Informacje te obejmują co najmniej informacje określone w załączniku VIII.</p> <p>Jeżeli potencjalny upoważniony przedstawiciel został już wyznaczony w odniesieniu do danego rachunku i jeżeli posiadacz rachunku wystąpi z takim wnioskiem, krajowy administrator może</p>		
--	--	--

<p>wykorzystać do celów weryfikacji, o której mowa w ust. 4, dokumentację złożoną przy wcześniejszym wyznaczeniu.</p> <p>3. Krajowy administrator zatwierdza upoważnionego przedstawiciela lub informuje posiadacza rachunku o odmowie zatwierdzenia w ciągu 20 dni roboczych od otrzymania kompletnych informacji wymaganych zgodnie z ust. 2. W przypadku gdy do przeprowadzenia oceny osoby wyznaczonej niezbędny jest dłuższy okres, administrator może przedłużyć proces oceny o maksymalnie 20 dni roboczych i powiadamia o tym przedłużeniu posiadacza rachunku.</p> <p>4. Krajowy administrator sprawdza, czy informacje i dokumenty przedstawione w celu wyznaczenia upoważnionego przedstawiciela są kompletne, aktualne, dokładne i prawdziwe.</p> <p>W przypadku uzasadnionych wątpliwości krajowy administrator może zwrócić się o pomoc do innego krajowego administratora w celu przeprowadzenia weryfikacji, o której mowa w akapicie pierwszym. Administrator, który otrzymał taki wniosek, może go odrzucić. Potencjalny posiadacz rachunku lub weryfikator może bezpośrednio poprosić krajowego administratora o zwrócenie się o udzielenie takiej pomocy. Krajowy administrator informuje potencjalnego posiadacza rachunku lub</p>		
---	--	--

	<p>weryfikatora o takim wniosku o udzielenie pomocy.</p> <p>5. Krajowy administrator może odmówić zatwierdzenia upoważnionego przedstawiciela:</p> <ul style="list-style-type: none">a) jeżeli przedstawione informacje i dokumenty są niekompletne, nieaktualne lub niedokładne, bądź fałszywe;b) jeżeli organ egzekwowania prawa poinformuje krajowego administratora lub jeżeli krajowy administrator zostanie poinformowany w inny sposób, że wobec potencjalnego przedstawiciela prowadzone jest dochodzenie w sprawie udziału w oszustwie obejmującym uprawnienia, w praniu pieniędzy, finansowaniu terroryzmu lub w innych poważnych przestępstwach, w których rachunek mógłby stanowić narzędzie, lub jeżeli w ciągu ostatnich pięciu lat wydano na taką osobę wyrok skazujący z wyżej wymienionych powodów;c) z powodów określonych w prawie krajowym. <p>6. Jeżeli krajowy administrator odmówił zatwierdzenia upoważnionego przedstawiciela, posiadacz rachunku może zgłosić sprzeciw wobec tej odmowy organowi stosownemu na mocy prawa krajowego, który poleca krajowemu administratorowi, aby zatwierdził przedstawiciela,</p>		
--	--	--	--

	albo podtrzymuje odmowę, wydając uzasadnioną decyzję z zastrzeżeniem wymogów prawa krajowego, które służą zasadnemu celowi zgodnemu z niniejszym rozporządzeniem i są proporcjonalne.		
Art. 16 ust. 2	2. Państwo członkowskie krajowego administratora może nałożyć – jako jeden z warunków otwarcia rachunku obrotowego – wymóg, aby potencjalni posiadacze rachunków mieli stałą siedzibę lub byli zarejestrowani w państwie członkowskim krajowego administratora zarządzającego rachunkiem.	N	Art. 1 pkt 6 6) w art. 9: [...] c) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie: „3. Przynajmniej jedna osoba wskazana we wniosku o otwarcie rachunku w rejestrze Unii jako upoważniony przedstawiciel, o którym mowa w art. 20 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122, jest obowiązana posiadać miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. [...]
Art. 81 ust. 1	<i>Artykuł 81</i> Oplaty 1. Centralny administrator nie pobiera opłat od posiadaczy rachunków w rejestrze Unii.	N	Art. 1 pkt 6 6) w art. 9: [...] c) ust. 3 i 4 otrzymują brzmienie: „3. [...]

	[...]		4. Do wniosku o otwarcie rachunku w rejestrze Unii, oprócz dokumentów i informacji określonych w załącznikach III, IV i VI-VIII do rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122, dołącza się dowód wniesienia opłaty za otwarcie rachunku.”
Art. 22	<p style="text-align: center;"><i>Artykuł 22</i></p> <p style="text-align: center;">Aktualizowanie informacji o rachunku i informacji o upoważnionych przedstawicielach</p> <p>1. Wszyscy posiadacze rachunków powiadamiają krajowego administratora w ciągu 10 dni roboczych o wszelkich zmianach w informacjach o rachunku. Ponadto do dnia 31 grudnia każdego roku posiadacze rachunków potwierdzają krajowemu administratorowi, że informacje o ich rachunkach są nadal kompletne, aktualne, dokładne i prawdziwe.</p> <p>2. Operatorzy i operatorzy statków powietrznych w ciągu 10 dni roboczych powiadamiają administratora swojego rachunku o przeprowadzeniu połączenia lub podziału przedsiębiorstwa.</p> <p>3. Powiadomienie o zmianach należy uzupełnić informacjami wymaganymi przez krajowego administratora zgodnie z niniejszą sekcją.</p>	T	<p>Art. 1 pkt 6</p> <p>6) w art. 9:</p> <p>[...]</p> <p>7. Wniosek o aktualizację danych dotyczących rachunku w rejestrze Unii składa się zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 22 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122. Do wniosku o aktualizację stosuje się odpowiednio przepisy ust. 1-3 i 6.”</p>

<p>Odpowiedni krajowy administrator zatwierdza aktualizację informacji w ciągu 20 dni roboczych od otrzymania takiego powiadomienia i informacji uzupełniających. Administrator może odmówić aktualizacji informacji zgodnie z art. 21 ust. 4 i 5. O każdej takiej odmowie powiadamia się posiadacza rachunku. Sprzeciw wobec takiej odmowy można zgłosić właściwemu organowi lub organowi stosownemu na mocy prawa krajowego zgodnie z art. 19 ust. 4.</p> <p>4. Co najmniej raz na trzy lata krajowy administrator przeprowadza przegląd informacji o rachunku, sprawdzając, czy są nadal kompletne, aktualne, dokładne i prawdziwe, oraz w stosownych przypadkach zwraca się do posiadacza rachunku o powiadomienie o wszelkich zmianach. W przypadku rachunków posiadania operatora, rachunków posiadania operatora statków powietrznych i weryfikatorów przegląd przeprowadza się co najmniej raz na pięć lat.</p> <p>5. Posiadacz rachunku posiadania operatora może sprzedać lub zbyć swój rachunek posiadania operatora wyłącznie wraz z instalacją przypisaną do tego rachunku.</p> <p>6. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 5 żaden posiadacz rachunku nie może sprzedać ani przekazać własności rachunku innej osobie.</p>		
---	--	--

<p>7. W przypadku gdy osoba prawna posiadająca rachunek w rejestrze Unii ulega zmianie w wyniku połączenia lub podziału przedsiębiorstw będących posiadaczami rachunków, posiadaczem rachunku staje się prawny następca poprzedniego posiadacza rachunku po przedłożeniu dokumentacji wymaganej zgodnie z art. 14, 15 lub 16.</p> <p>8. Upoważniony przedstawiciel nie może przenieść swojego statusu na inną osobę.</p> <p>9. Posiadacz rachunku lub weryfikator może złożyć wniosek o usunięcie upoważnionego przedstawiciela. Po otrzymaniu wniosku krajowy administrator zawiesza dostęp upoważnionego przedstawiciela. Odpowiedni administrator usuwa upoważnionego przedstawiciela w ciągu 20 dni roboczych od otrzymania wniosku.</p> <p>10. Posiadacz rachunku może wyznaczyć nowych upoważnionych przedstawicieli zgodnie z art. 21.</p> <p>11. Jeżeli zarządzające państwo członkowskie operatora statków powietrznych ulega zmianie zgodnie z procedurą określoną w art. 18a dyrektywy 2003/87/WE, centralny administrator aktualizuje dane krajowego administratora odpowiadającego za dany rachunek posiadania operatora statków powietrznych. W przypadku zmiany administratora rachunku posiadania</p>		
---	--	--

	<p>operatora statków powietrznych nowy administrator może nałożyć wymóg, aby operator statków powietrznych przedłożył informacje dotyczące otwarcia rachunku zgodnie z art. 15 oraz informacje dotyczące upoważnionych przedstawicieli wymagane zgodnie z art. 21.</p> <p>12. Z zastrzeżeniem przepisów ust. 11 państwo członkowskie odpowiedzialne za zarządzanie rachunkiem nie ulega zmianie.</p>		
Art. 19	<p style="text-align: center;"><i>Artykuł 19</i></p> <p style="text-align: center;">Odmowa otwarcia rachunku lub rejestracji weryfikatora</p> <p>1. Krajowy administrator sprawdza, czy informacje i dokumenty przedstawione w celu otwarcia rachunku lub rejestracji są kompletne, aktualne, dokładne i prawdziwe.</p> <p>W przypadku uzasadnionych wątpliwości krajowy administrator może zwrócić się o pomoc do innego krajowego administratora w celu przeprowadzenia weryfikacji, o której mowa w akapicie pierwszym. Administrator, który otrzymał taki wniosek, może go odrzucić. Potencjalny posiadacz rachunku lub weryfikator może bezpośrednio poprosić</p>	T	<p>Art. 1 pkt 7</p> <p>a) w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1) odmowie dokonania czynności przez Krajowy ośrodek w zakresie otwierania rachunku, aktualizacji danych dotyczących rachunku, zamykania rachunku w rejestrze Unii oraz zatwierdzania upoważnionego przedstawiciela, o których mowa w art. 19 ust. 2, art. 21 ust. 5, art. 22 ust. 3, art. 25 ust. 2 oraz art. 26 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122;</p> <p>[...]</p>

	<p>krajowego administratora o zwrócenie się o udzielenie takiej pomocy. Krajowy administrator informuje potencjalnego posiadacza rachunku lub weryfikatora o takim wniosku o udzielenie pomocy.</p> <p>2. Krajowy administrator może odmówić otwarcia rachunku lub zarejestrowania weryfikatora:</p> <ul style="list-style-type: none">a) jeżeli przedstawione informacje i dokumenty są niekompletne, nieaktualne lub niedokładne, bądź fałszywe;b) jeżeli organ egzekwowania prawa poinformuje krajowego administratora lub jeżeli krajowy administrator zostanie poinformowany w inny sposób, że wobec potencjalnego posiadacza rachunku lub – jeżeli jest on osobą prawną – wobec dowolnego członka zarządu potencjalnego posiadacza rachunku prowadzone jest dochodzenie w sprawie udziału w oszustwie obejmującym uprawnienia, w praniu pieniędzy, finansowaniu terroryzmu lub w innych poważnych przestępstwach, w których rachunek mógłby stanowić narzędzie, lub jeżeli w ciągu ostatnich pięciu lat wydano na taką osobę wyrok skazujący z wyżej wymienionych powodów;		
--	---	--	--

<p>c) jeżeli krajowy administrator ma uzasadnione powody, aby sądzić, że rachunki mogą zostać wykorzystane w oszustwie obejmującym uprawnienia, w praniu pieniędzy, finansowaniu terroryzmu lub w innych poważnych przestępstwach;</p> <p>d) z powodów określonych w prawie krajowym.</p> <p>3. Jeżeli krajowy administrator odmówi otwarcia rachunku posiadania operatora lub rachunku posiadania operatora statków powietrznych zgodnie z ust. 2, rachunek ten może zostać otwarty na polecenie właściwego organu. Cały dostęp do rachunku ulega zawieszeniu zgodnie z art. 30 ust. 4 do momentu, gdy ustaną przyczyny odmowy wymienione w ust. 2.</p> <p>4. Jeżeli krajowy administrator odmówi otwarcia rachunku, osoba składająca wniosek o otwarcie rachunku może zgłosić sprzeciw wobec tej odmowy właściwemu organowi lub organowi stosownemu na mocy prawa krajowego, który poleca krajowemu administratorowi, aby otworzył rachunek, albo podtrzymuje odmowę, wydając uzasadnioną decyzję z zastrzeżeniem wymogów prawa krajowego, które służą zasadnemu celowi zgodnemu z niniejszym rozporządzeniem i są proporcjonalne.</p>		
--	--	--

Artykuł 21

Wyznaczanie i zatwierdzanie upoważnionych przedstawicieli

[...]

5. Krajowy administrator może odmówić zatwierdzenia upoważnionego przedstawiciela:

- a) jeżeli przedstawione informacje i dokumenty są niekompletne, nieaktualne lub niedokładne, bądź fałszywe;
- b) jeżeli organ egzekwowania prawa poinformuje krajowego administratora lub jeżeli krajowy administrator zostanie poinformowany w inny sposób, że wobec potencjalnego przedstawiciela prowadzone jest dochodzenie w sprawie udziału w oszustwie obejmującym uprawnienia, w praniu pieniędzy, finansowaniu terroryzmu lub w innych poważnych przestępstwach, w których rachunek mógłby stanowić narzędzie, lub jeżeli w ciągu ostatnich pięciu lat wydano

na taką osobę wyrok skazujący z wyżej wymienionych powodów;

c) z powodów określonych w prawie krajowym.

Artykuł 22

Aktualizowanie informacji o rachunku i informacji o upoważnionych przedstawicielach

[...]

3. Powiadomienie o zmianach należy uzupełnić informacjami wymaganymi przez krajowego administratora zgodnie z niniejszą sekcją. Odpowiedni krajowy administrator zatwierdza aktualizację informacji w ciągu 20 dni roboczych od otrzymania takiego powiadomienia i informacji uzupełniających. Administrator może odmówić aktualizacji informacji zgodnie z art. 21 ust. 4 i 5. O każdej takiej odmowie powiadamia się posiadacza rachunku. Sprzeciw wobec takiej odmowy można zgłosić właściwemu organowi lub organowi stosownemu na mocy prawa krajowego zgodnie z art. 19 ust. 4.

Artykuł 25

Zamykanie rachunków posiadania operatora

1. Właściwy organ powiadamia krajowego administratora w ciągu 10 dni roboczych o cofnięciu zezwolenia na emisję gazów cieplarnianych lub o pozyskaniu wiedzy na temat zaprzestania działalności instalacji. W ciągu 10 dni roboczych od takiego powiadomienia krajowy administrator odnotowuje odpowiednią datę w rejestrze Unii.

2. Krajowy administrator może zamknąć rachunek posiadania operatora, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- a) instalacja zaprzestała działalności lub cofnięto zezwolenie na emisję gazów cieplarnianych;
- b) rok ostatniej emisji jest zarejestrowany w rejestrze Unii;
- c) zweryfikowane emisje były rejestrowane przez wszystkie lata, w których operator był objęty EU ETS;

- d) operator odpowiedniej instalacji umorzył ilość uprawnień co najmniej równą jego zweryfikowanym emisjom;
- e) żaden zwrot nadwyżki uprawnień do emisji nie jest w toku zgodnie z art. 48 ust. 4.

Artykuł 26

Zamykanie rachunków posiadania operatora statków powietrznych

1. Właściwy organ powiadamia krajowego administratora w ciągu 10 dni roboczych o powiadomieniu przez posiadacza rachunku lub o odkryciu w wyniku zbadania innych dowodów, że operator statków powietrznych dokonał połączenia z innym operatorem statków powietrznych lub operator statków powietrznych zaprzestał wszystkich swoich działań objętych załącznikiem I do dyrektywy 2003/87/WE.

2. Krajowy administrator może zamknąć rachunek posiadania operatora, jeżeli spełnione są następujące warunki:

	<ul style="list-style-type: none"> a) dokonano powiadomienia zgodnie z ust. 1; b) rok ostatniej emisji jest zarejestrowany w rejestrze Unii; c) zweryfikowane emisje były rejestrowane przez wszystkie lata, w których operator statków powietrznych był objęty EU ETS; d) operator statków powietrznych umorzył ilość uprawnień co najmniej równą jego zweryfikowanym emisjom; e) żaden zwrot nadwyżki uprawnień do emisji nie jest w toku zgodnie z art. 50 ust. 6. 		
Art. 30	<p style="text-align: center;"><i>Artykuł 30</i></p> <p style="text-align: center;">Zawieszenie dostępu do rachunków</p> <p>1. Administrator może zawiesić dostęp upoważnionego przedstawiciela do dowolnego rachunku lub weryfikatora w rejestrze lub do procesów, do których ten upoważniony przedstawiciel miałby w przeciwnym wypadku dostęp, jeżeli administrator ma uzasadnione powody, by sądzić, że upoważniony przedstawiciel dokonał:</p>	T	<p>Art. 1 pkt 7</p> <p>7) w art. 10:</p> <p>a) w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie: [...]</p> <p>2) zawieszeniu dostępu upoważnionego przedstawiciela do rachunku w rejestrze Unii, o którym mowa w art. 30 ust. 1-5 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122, oraz w art. 92a.”</p>

<p>a) próby dostępu do rachunków lub procesów, do których nie jest upoważniony;</p> <p>b) wielokrotnych prób dostępu do rachunku lub procesu przy użyciu nieprawidłowej nazwy użytkownika i hasła; lub</p> <p>c) próby naruszenia bezpieczeństwa, dostępności, integralności lub poufności rejestru Unii lub EUTL lub danych tam przetwarzanych bądź przechowywanych.</p> <p>2. Administrator może zawiesić całość dostępu upoważnionych przedstawicieli do danego rachunku lub weryfikatora, jeżeli spełniony jest jeden z następujących warunków:</p> <p>a) posiadacz rachunku zmarł lub przestał istnieć jako osoba prawna;</p> <p>b) posiadacz rachunku nie uiścił opłat;</p> <p>c) posiadacz rachunku naruszył warunki mające zastosowanie do rachunku;</p> <p>d) posiadacz rachunku nie udzielił zgody na zmiany warunków dokonane przez krajowego administratora lub centralnego administratora;</p> <p>e) posiadacz rachunku nie zgłosił zmian informacji o rachunku lub nie dostarczył dowodów wymaganych przy zmianie informacji o rachunku</p>		
---	--	--

<p>lub dowodów związanych z nowymi wymogami dotyczącymi informacji o rachunku;</p> <p>f) posiadacz rachunku nie spełnił wymogu państwa członkowskiego przewidującego, że upoważniony przedstawiciel musi mieć stałe miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego krajowego administratora;</p> <p>g) posiadacz rachunku nie spełnił wymogu państwa członkowskiego przewidującego, że posiadacz rachunku musi mieć stałą siedzibę lub być zarejestrowany w państwie członkowskim administratora rachunku.</p> <p>3. Administrator może zawiesić całość dostępu upoważnionych przedstawicieli do danego rachunku lub weryfikatora w którymkolwiek z następujących przypadków:</p> <p>a) na maksymalnie cztery tygodnie, jeżeli administrator ma uzasadnione powody, aby sądzić, że rachunek został lub zostanie wykorzystany w oszustwie, w praniu pieniędzy, finansowaniu terroryzmu, korupcji lub w innych poważnych przestępstwach. W takim przypadku stosuje się odpowiednio przepisy art. 67. Na polecenie jednostki analityki finansowej okres ten może zostać przedłużony;</p> <p>b) na podstawie przepisów prawa krajowego, które służą zasadnemu celowi, i zgodnie z nimi.</p>		
--	--	--

	<p>4. Krajowy administrator może zawiesić całość dostępu upoważnionych przedstawicieli do określonych rachunków lub weryfikatorów, jeżeli uzna, że należało odmówić otwarcia rachunku lub rejestracji weryfikatora zgodnie z art. 19, lub że posiadacz rachunku nie spełnia już wymogów związanych z otwarciem rachunku.</p> <p>5. Krajowy administrator może zawiesić całość dostępu upoważnionych przedstawicieli do wszystkich rachunków posiadacza rachunku, jeżeli otrzyma informacje, że posiadacz rachunku stał się przedmiotem postępowań upadłościowych. Zawieszenie to może zostać utrzymane do czasu otrzymania przez krajowego administratora oficjalnych informacji o tym, kto ma prawo do reprezentowania posiadacza rachunku, a upoważnieni przedstawiciele zostali potwierdzeni lub nowi upoważnieni przedstawiciele zostali wyznaczeni zgodnie z art. 21.</p> <p>6. Administrator rachunku znosi zawieszenie natychmiast po rozwiązaniu problemu, który spowodował to zawieszenie.</p> <p>[...]</p>		
<p>Art. 19 ust. 4 Art. 21 ust. 6</p>	<p>Art. 19</p>	<p>T</p>	<p>Art. 1 pkt 7</p> <p>7) w art. 10:</p>

<p>Art. 22 ust. 3</p>	<p>[...]</p> <p>4. Jeżeli krajowy administrator odmówi otwarcia rachunku, osoba składająca wniosek o otwarcie rachunku może zgłosić sprzeciw wobec tej odmowy właściwemu organowi lub organowi stosownemu na mocy prawa krajowego, który poleca krajowemu administratorowi, aby otworzył rachunek, albo podtrzymuje odmowę, wydając uzasadnioną decyzję z zastrzeżeniem wymogów prawa krajowego, które służą zasadnemu celowi zgodnemu z niniejszym rozporządzeniem i są proporcjonalne.</p> <p>Art. 21</p> <p>[...]</p> <p>6. Jeżeli krajowy administrator odmówił zatwierdzenia upoważnionego przedstawiciela, posiadacz rachunku może zgłosić sprzeciw wobec tej odmowy organowi stosownemu na mocy prawa krajowego, który poleca krajowemu administratorowi, aby zatwierdził przedstawiciela, albo podtrzymuje odmowę, wydając uzasadnioną decyzję z zastrzeżeniem wymogów prawa krajowego, które służą zasadnemu celowi</p>	<p>[...]</p> <p>b) w ust. 2:</p> <p>[...]</p> <p>- pkt 4 otrzymuje brzmienie:</p> <p>„4) pouczenie o prawie i terminie wniesienia sprzeciwu od odmowy dokonania czynności, zgodnie z art. 19 ust. 4, art. 21 ust. 6 i art. 22 ust. 3 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122, przez Krajowy ośrodek.”</p>
---------------------------	--	---

	<p>zgodnemu z niniejszym rozporządzeniem i są proporcjonalne</p> <p>Art. 22</p> <p>[...]</p> <p>3. Powiadomienie o zmianach należy uzupełnić informacjami wymaganymi przez krajowego administratora zgodnie z niniejszą sekcją. Odpowiedni krajowy administrator zatwierdza aktualizację informacji w ciągu 20 dni roboczych od otrzymania takiego powiadomienia i informacji uzupełniających. Administrator może odmówić aktualizacji informacji zgodnie z art. 21 ust. 4 i 5. O każdej takiej odmowie powiadamia się posiadacza rachunku. Sprzeciw wobec takiej odmowy można zgłosić właściwemu organowi lub organowi stosownemu na mocy prawa krajowego zgodnie z art. 19 ust. 4.</p> <p>[...]</p>		
<p>Art. 30 ust. 7</p>	<p>Art. 30</p> <p>[...]</p>	<p>T</p>	<p>Art. 1 pkt 7</p> <p>7) w art. 10:</p> <p>c) w ust. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:</p>

	<p>7. Posiadacz rachunku lub przedstawiciel rachunku może w ciągu 30 dni kalendarzowych zgłosić sprzeciw wobec zawieszenia dostępu zgodnie z ust. 1–3 właściwemu organowi lub organowi stosownemu na mocy prawa krajowego, który poleca krajowemu administratorowi, aby przywrócił dostęp, albo podtrzymuje zawieszenie, wydając uzasadnioną decyzję, z zastrzeżeniem wymogów prawa krajowego, które służą zasadnemu celowi zgodnemu z niniejszym rozporządzeniem i są proporcjonalne.</p> <p>[...]</p>		<p>„3) pouczenie o prawie i terminie wniesienia sprzeciwu od zawieszenia dostępu, o którym mowa w art. 30 ust. 1-3 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122, zgodnie z art. 30 ust. 7 tego rozporządzenia.”</p>
<p>Art. 30 ust. 2 lit. b</p>	<p style="text-align: center;">Art. 30</p> <p>2. Administrator może zawiesić całość dostępu upoważnionych przedstawicieli do danego rachunku lub weryfikatora, jeżeli spełniony jest jeden z następujących warunków:</p> <p>[...]</p> <p>b) posiadacz rachunku nie uiścił opłat;</p> <p>[...]</p>	<p style="text-align: center;">N</p>	<p>Art. 1 pkt 8</p> <p>8) w art. 14 w ust. 2 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „W przypadku niewniesienia opłaty rocznej stosuje się przepis art. 30 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122.”</p>

<p>Art. 3 pkt 8</p>	<p>Art. 3</p> <p>[...]</p> <p>8) „uprawnienia ogólne” oznaczają wszystkie inne uprawnienia utworzone na mocy dyrektywy 2003/87/WE, w tym uprawnienia pochodzące z systemów handlu uprawnieniami do emisji, które są powiązane z EU ETS zgodnie z art. 25 tej dyrektywy;</p> <p>[...]</p>	<p>T</p>	<p>Art. 1 pkt 9</p> <p>9) w art. 17 ust. 1-4 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1. Uprawnienia do emisji przydzielane instalacjom na podstawie przepisów niniejszej ustawy są uprawnieniami do emisji ogólnych w rozumieniu art. 3 pkt 8 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122.</p> <p>[...]</p>
<p>Art. 3 pkt 7</p>	<p>Art. 3</p> <p>[...]</p> <p>7) „uprawnienia do emisji lotniczych” oznaczają uprawnienia utworzone zgodnie z art. 3c ust. 2 dyrektywy 2003/87/WE, w tym uprawnienia utworzone do tych samych celów, pochodzące z systemów handlu uprawnieniami do emisji, które są powiązane z EU ETS zgodnie z art. 25 tej dyrektywy;</p>	<p>T</p>	<p>Art. 1 pkt 16</p> <p>16) w art. 45 wyrazy „nr 389/2013” zastępuje się wyrazami „2019/1122”</p>

	[...]		
Art. 33	<p style="text-align: center;"><i>Artykuł 33</i></p> <p style="text-align: center;">Obliczanie liczb statusu zgodności</p> <p>1. Centralny administrator dopilnowuje, by w dniu 1 maja każdego roku rejestr Unii wskazał liczbę statusu zgodności za ubiegły rok dla każdej instalacji i każdego operatora statków powietrznych z rachunkiem posiadania operatora lub rachunkiem posiadania operatora statków powietrznych, który nie ma statusu „zamknięty”, przez obliczenie sumy wszystkich umorzonych za bieżący okres uprawnień pomniejszonej o sumę wszystkich zweryfikowanych emisji w bieżącym okresie do poprzedniego roku włącznie i powiększonej o czynnik korekty. Liczby statusu zgodności nie oblicza się w przypadku rachunków, których poprzednia liczba statusu zgodności była równa zero lub dodatnia, a jako rok ostatniej emisji określono rok poprzedzający poprzedni rok. Przy obliczaniu nie uwzględnia się umorzenia uprawnień wydanych w okresie następującym po obecnym okresie dostosowania się do wymagań.</p>	T	<p>Art. 1 pkt 46</p> <p>46) w art. 91 w ust. 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie: „Wprowadzone do rejestru Unii zatwierdzone wielkości emisji z danej instalacji albo z operacji lotniczych w odniesieniu do danego operatora statku powietrznego sumuje się oraz stosuje się do nich czynnik korekty zgodnie z art. 33 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122.”</p>

	<p>Centralny administrator dopilnowuje, by rejestr Unii obliczył liczbę statusu zgodności przed zamknięciem rachunku zgodnie z art. 25 i 26.</p> <p>2. W odniesieniu do okresów rozliczeniowych 2008–2012 i 2013–2020 czynnik korekty, o którym mowa w ust. 1, wynosi zero, jeżeli liczba statusu zgodności dla ostatniego roku poprzedniego okresu była większa od zera, ale pozostaje na tym samym poziomie co liczba statusu zgodności dla ostatniego roku poprzedniego okresu, jeśli liczba ta jest mniejsza od zera lub równa zero. W odniesieniu do okresów rozliczeniowych rozpoczynających się w dniu 1 stycznia 2021 r. czynnik korekty, o którym mowa w ust. 1, jest taki sam jak liczba statusu zgodności dla ostatniego roku poprzedniego okresu.</p> <p>3. Centralny administrator dopilnowuje, by rejestr Unii rejestrował liczbę statusu zgodności dla każdej instalacji i każdego operatora statków powietrznych dla każdego roku.</p>		
<p>Art. 30 ust. 3 lit. b</p>	<p>Art. 30</p>	<p>N</p>	<p>Art. 1 pkt 48 48) po art. 92 dodaje się art. 92a w brzmieniu:</p>

	<p>[...]</p> <p>3. Administrator może zawiesić całość dostępu upoważnionych przedstawicieli do danego rachunku lub weryfikatora w którymkolwiek z następujących przypadków:</p> <p>[...]</p> <p>b) na podstawie przepisów prawa krajowego, które służą zasadnemu celowi, i zgodnie z nimi.</p>	<p>„Art. 92a. 1. Krajowy ośrodek zawiesza upoważnionym przedstawicielom dostęp do rachunku posiadania operatora lub rachunku posiadania operatora statków powietrznych w rejestrze Unii, jeżeli na tym rachunku pozostaje nierozliczona wielkość emisji, która powinna zostać rozliczona zgodnie z art. 92 ust. 1 lub 5.</p> <p>2. W trakcie zawieszenia, o którym mowa w ust. 1, prowadzący instalację lub operator statku powietrznego, w celu dokonania umorzenia uprawnień do emisji, przedkłada Krajowemu ośrodkowi wniosek, o którym mowa w art. 30 ust. 10 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1122.</p> <p>3. Krajowy ośrodek niezwłocznie przywraca dostęp do rachunku posiadania operatora lub rachunku posiadania operatora statków powietrznych w rejestrze Unii upoważnionym przedstawicielom, jeżeli nastąpiło rozliczenie wielkości emisji, o którym mowa w art. 92 ust 1 lub 5.”</p>
Art. 88	<p>Rozporządzenie (UE) nr 389/2013 traci moc ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2021 r.</p> <p>Rozporządzenie (UE) nr 389/2013 stosuje się jednak nadal do dnia 1 stycznia 2026 r. w odniesieniu do wszystkich operacji wymaganych w odniesieniu do okresu rozliczeniowego między 2013 a 2020 r., do drugiego okresu</p>	<p>Art. 6</p> <p>Art. 6. Do postępowań dotyczących wniosków o otwarcie rachunku w rejestrze Unii, o których mowa w art. 9 ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje</p>

rozliczeniowego protokołu z Kioto oraz do okresu dostosowania się do wymagań zdefiniowanego w art. 3 pkt 30 tego rozporządzenia.		się przepisy art. 9 i art. 10 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.
--	--	--

TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO		rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/2066 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zmieniające rozporządzenie Komisji (UE) nr 601/2012 (Dz. Urz. UE L 334 z 31.12.2018, str. 1)	
Jedn. red. Rozp.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia (T/N)	Treść przepisu/ów aktu krajowego spełniających wymogi rozp. oraz uwagi i wyjaśnienia
Art. 3 pkt 21-23	<p style="text-align: center;"><i>Artykuł 3</i></p> <p style="text-align: center;">Definicje</p> <p>Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:</p> <p>[...]</p> <p>21) „biomasa” oznacza ulegającą biodegradacji frakcję produktów, odpadów i pozostałości pochodzenia biologicznego z rolnictwa (łącznie z substancjami roślinnymi i zwierzęcymi), leśnictwa i powiązanych gałęzi przemysłu, w tym rybołówstwa</p>	T	<p>Art. 1 pkt 3 lit. a</p> <p>a) pkt 1-3a otrzymują brzmienie:</p> <p>„1) biomase - rozumie się przez to biomasę, o której mowa w art. 3 pkt 21 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/2066 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zmieniającego rozporządzenie Komisji (UE) nr 2012/601 (Dz. Urz. UE L 334 z 31.12.2018, str. 1,</p>

	<p>i akwakultury, a także ulegającą biodegradacji część odpadów przemysłowych i komunalnych; obejmuje ona biopłyyny i biopaliwa;</p> <p>22) „biopłyyny” oznaczają ciekłe paliwa dla celów energetycznych, innych niż transport, w tym do wytwarzania energii elektrycznej oraz energii ciepła i chłodu, produkowane z biomasy;</p> <p>23) „biopaliwa” oznaczają ciekłe lub gazowe paliwa dla transportu, produkowane z biomasy;</p>		<p>z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) 2018/2066”;</p> <p>2) biopaliwie - rozumie się przez to biopaliwo, o którym mowa w art. 3 pkt 23 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066;</p> <p>3) biopłyynie - rozumie się przez to biopłyn, o którym mowa w art. 3 pkt 22 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066;</p> <p>[...]</p>
<p>Art. 20 ust. 1</p>	<p style="text-align: center;"><i>Artykuł 20</i></p> <p style="text-align: center;">Granice monitorowania</p> <p>1. Prowadzący instalacje definiują granice monitorowania dla każdej instalacji.</p> <p>W tych granicach prowadzący instalację uwzględnia wszystkie odpowiednie emisje gazów cieplarnianych pochodzące ze wszystkich źródeł emisji i strumieni materiałów wsadowych należących do rodzajów działań prowadzonych w instalacji i wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE oraz z rodzajów działań i gazów cieplarnianych</p>	<p style="text-align: center;">T</p>	<p>Art. 1 pkt 3 lit. a</p> <p>a) pkt 1-3a otrzymują brzmienie:</p> <p>[...]</p> <p>3a) eksploatacji instalacji - rozumie się przez to użytkowanie instalacji zarówno w normalnym trybie działalności, jak i przy wydarzeniach nietypowych, o których mowa w art. 20 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, a także utrzymywanie w sprawności tej instalacji;”</p>

	<p>włączonych przez państwo członkowskie, w którym znajduje się instalacja, zgodnie z art. 24 wspomnianej dyrektywy.</p> <p>Prowadzący instalację uwzględni zarówno emisje z normalnego trybu działalności, jak i z wydarzeń nietypowych, włącznie z rozruchem i wyłączeniem instalacji oraz sytuacjami awaryjnymi w okresie sprawozdawczym, z wyjątkiem emisji z ruchomych maszyn służących do celów transportu.</p> <p>[...]</p>		
Art. 10	<p style="text-align: center;"><i>Artykuł 10</i></p> <p style="text-align: center;">Koordinacja</p> <p>Jeśli państwo członkowskie wyznacza więcej niż jeden właściwy organ zgodnie z art. 18 dyrektywy 2003/87/WE, wówczas koordynuje ono prace takich organów prowadzone zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.</p>	T	<p>Art. 1 pkt 4 lit. b</p> <p>b) pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) prowadzi koordynację, o której mowa w art. 10 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066.”</p>

<p>Art. 68 ust. 2</p>	<p><i>Artykuł 68</i></p> <p>Terminy i obowiązki dotyczące raportowania</p> <p>[...]</p> <p>2. Jeśli operator statku powietrznego postanowi ubiegać się o nieodpłatne przyznanie uprawnień do emisji zgodnie z art. 3e lub 3f dyrektywy 2003/87/WE, do dnia 31 marca roku następującego po monitorowanym roku, o którym mowa w art. 3e lub 3f wspomnianej dyrektywy, operator ten przedkłada właściwemu organowi raport dotyczący tonokilometrów odnoszący się do monitorowanego roku i zweryfikowany zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2018/2067.</p> <p>[...]</p>	<p>T</p>	<p>Art. 1 pkt 17 i 18</p> <p>17) w art. 46 w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) raport dotyczący tonokilometrów pochodzących z wykonywanych operacji lotniczych, o którym mowa w art. 68 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, oraz sprawozdanie z weryfikacji tego raportu.”;</p> <p>18) w art. 47 w ust. 7 pkt 3 otrzymuje brzmienie: „3) raport dotyczący tonokilometrów pochodzących z wykonywanych operacji lotniczych, o którym mowa w art. 68 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, oraz sprawozdanie z weryfikacji tego raportu.”</p>
<p>Art. 12</p>	<p><i>Artykuł 12</i></p> <p>Zawartość planu monitorowania i jego przedłożenie</p>	<p>T</p>	<p>Art. 1 pkt 22, 38, 39 i 42</p> <p>22) w art. 53: a) w ust. 2 pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie: „3) plan monitorowania wielkości emisji, o którym mowa w art. 12 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, zwany dalej „planem monitorowania wielkości emisji”, wraz z dokumentami</p>

<p>1. Każdy prowadzący instalację lub operator statku powietrznego przedkłada właściwemu organowi do zatwierdzenia plan monitorowania.</p> <p>Plan monitorowania obejmuje szczegółową, pełną i przejrzystą dokumentację metodyki monitorowania konkretnej instalacji lub konkretnego operatora statku powietrznego i zawiera co najmniej elementy określone w załączniku I.</p> <p>Wraz z planem monitorowania prowadzący instalację lub operator statku powietrznego przedkłada następujące dokumenty uzupełniające:</p> <p>a) w przypadku instalacji – dowody dotyczące każdego głównego i pomniejszego strumienia materiałów wsadowych wykazujące zgodność z progami niepewności dla danych dotyczących działalności i współczynników obliczeniowych, w stosownych przypadkach, dla stosowanych poziomów dokładności określonych w załącznikach II i IV oraz dowody dotyczące każdego źródła emisji wykazujące zgodność z progami niepewności, w stosownych przypadkach,</p>		<p>uzupełniającymi i informacjami, o których mowa w tym przepisie, w postaci papierowej i postaci elektronicznej;” [...]</p> <p>38) art. 74 otrzymuje brzmienie: „Art. 74. 1. Operator statku powietrznego, z wyjątkiem operatora statku powietrznego wymienionego w ust. 2, sporządza plan monitorowania w zakresie emisji z operacji lotniczych, o którym mowa w art. 12 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, zwany dalej „planem monitorowania emisji z operacji lotniczych”, wraz z dokumentami uzupełniającymi i informacjami, o których mowa w tym przepisie. [...]</p> <p>39) w art. 75: a) w ust. 3: - w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie: „b) dokumenty uzupełniające i informacje, o których mowa w art. 12 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066;”, [...]</p> <p>b) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Plany monitorowania, zmiany tych planów oraz dokumenty uzupełniające i informacje, o których mowa w art. 12 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, sporządza się przy użyciu elektronicznego formularza dostępnego na stronie internetowej Krajowego ośrodka, opracowanego na podstawie formularzy i wytycznych ogłaszanych przez Komisję Europejską.”;</p> <p>42) art. 78 otrzymuje brzmienie: [...]</p> <p>3. Plany monitorowania wielkości emisji, zmiany tych planów, dokumenty uzupełniające i informacje, o których mowa w art. 12 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, oraz plany poboru próbek</p>
---	--	---

<p>dla stosowanych poziomów dokładności określonych w załączniku VIII;</p> <p>b) wyniki oceny ryzyka, dowodzące, że proponowane działania kontrolne i procedury w zakresie działań kontrolnych są współmierne do zidentyfikowanego ryzyka nieodłącznego i ryzyka zawodności systemów kontroli wewnętrznej.</p> <p>2. Jeśli załącznik I zawiera odniesienie do procedury, prowadzący instalację lub operator statku powietrznego ustanawia, dokumentuje, wdraża i utrzymuje taką procedurę oddzielnie od planu monitorowania.</p> <p>Prowadzący instalację lub operator statku powietrznego streszcza procedury w planie monitorowania, podając następujące informacje:</p> <p>a) tytuł procedury;</p> <p>b) identyfikowalne i weryfikowalne odniesienie umożliwiające identyfikację procedury;</p> <p>c) identyfikację stanowiska lub wydziału odpowiedzialnego za wdrożenie procedury oraz za dane pozyskane za pomocą procedury lub zarządzane z jej zastosowaniem;</p>		<p>sporządza się przy użyciu elektronicznego formularza dostępnego na stronie internetowej Krajowego ośrodka, opracowanego na podstawie formularzy i wytycznych ogłaszanych przez Komisję Europejską.</p> <p>4. Prowadzący instalację, o którym mowa w ust. 1 i 2, jest obowiązany do zgłoszenia organowi właściwemu do wydania zezwolenia wszelkich propozycji zmian planu monitorowania wielkości emisji oraz zmian planu poboru próbek.”;</p>
---	--	--

<p>d) krótki opis procedury umożliwiający prowadzącemu instalację lub operatorowi statku powietrznego, właściwemu organowi i weryfikatorowi zrozumienie podstawowych parametrów i wykonywanych czynności;</p> <p>e) lokalizację odnośnych rejestrów i informacji;</p> <p>f) w stosownych przypadkach nazwę używanego systemu komputerowego;</p> <p>g) w stosownych przypadkach wykaz norm EN lub innych zastosowanych norm.</p> <p>Prowadzący instalację lub operator statku powietrznego sporządza wszelką pisemną dokumentację procedur, którą na żądanie udostępnia właściwemu organowi. Prowadzący instalację lub operator statku powietrznego udostępnia ją również do celów weryfikacji zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2018/2067.</p> <p>3. Oprócz elementów, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, państwa członkowskie mogą wymagać włączenia dodatkowych elementów do planu monitorowania instalacji w celu spełnienia wymogów aktów delegowanych przyjętych na podstawie art. 10a</p>		
---	--	--

	ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE i aktów wykonawczych przyjętych zgodnie z art. 10a ust. 21 tej dyrektywy.		
Art. 33	<p><i>Artykuł 33</i></p> <p>Plan pobierania próbek</p> <p>1. Jeśli współczynniki obliczeniowe są wyznaczone w drodze analiz, prowadzący instalację przedstawia właściwemu organowi do zatwierdzenia, w odniesieniu do każdego paliwa lub materiału, plan pobierania próbek w postaci pisemnej procedury zawierającej informacje o metodyce przygotowania próbek, w tym o obowiązkach, lokalizacjach, częstotliwościach i ilościach, a także o metodyce przechowywania i transportu próbek.</p> <p>Prowadzący instalację zapewnia, aby pobrane próbki były reprezentatywne dla odpowiedniej partii lub okresu dostawy i wolne od błędu systematycznego. Odpowiednie elementy planu pobierania próbek uzgadnia się z laboratorium przeprowadzającym analizę dotyczącą odnośnego paliwa lub materiału, a dowody takiego uzgodnienia włącza się do planu. Prowadzący instalację udostępnia plan do celów</p>	T	<p>Art. 1 pkt 22 i 23</p> <p>22) w art. 53:</p> <p>a) w ust. 2 pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie: [...]</p> <p>4) plan poboru próbek w przypadku, o którym mowa w art. 33 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066.”,</p> <p>23) w art. 54: [...]</p> <p>b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) plan poboru próbek w przypadku, o którym mowa w art. 33 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066.”, [...]</p>

	<p>weryfikacji zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2018/2067.</p> <p>2. Prowadzący instalację, w porozumieniu z laboratorium prowadzącym analizę dotyczącą odnośnego paliwa lub materiału i z zastrzeżeniem zatwierdzenia przez właściwy organ, dostosowuje elementy planu pobierania próbek, jeśli wyniki analizy wskazują, że niejednorodność paliwa lub materiału różni się znacznie od danych dotyczących niejednorodności, na których opierał się pierwotny plan pobierania próbek danego paliwa lub materiału.</p>		
<p>Art. 47 ust. 2</p>	<p style="text-align: center;"><i>Artykuł 47</i></p> <p style="text-align: center;">Instalacje o niskim poziomie emisji</p> <p><i>Artykuł 47</i></p> <p>Instalacje o niskim poziomie emisji</p> <p>1. Właściwy organ może zezwolić prowadzącemu instalację na przedstawienie uproszczonego planu monitorowania zgodnie z art. 13, pod warunkiem że prowadzący instalację eksploatuje instalację o niskim poziomie emisji.</p>	<p>T</p>	<p>Art. 1 pkt 22 lit. b i pkt 42 b) w ust. 3:</p> <p>- wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie: „W przypadku instalacji o niskim poziomie emisji, o której mowa w art. 47 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, do wniosku o wydanie zezwolenia dołącza się:”,</p> <p>- pkt 2 otrzymuje: „2) dokumenty potwierdzające spełnianie co najmniej jednego z warunków, o których mowa w art. 47 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066;”</p> <p>42) art. 78 otrzymuje brzmienie: „Art. 78. 1. Prowadzący instalację, z wyjątkiem prowadzącego instalację o niskim poziomie emisji, o której mowa w art. 47 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, sporządza plan monitorowania wielkości emisji, wraz z wymaganymi dokumentami</p>

<p>Akapit pierwszy nie ma zastosowania do instalacji, w których prowadzone są działania obejmujące N₂O zgodnie z załącznikiem I do dyrektywy 2003/87/WE.</p> <p>2. Do celów ust. 1 akapit pierwszy instalację uważa się za instalację o niskim poziomie emisji w przypadku spełnienia co najmniej jednego z następujących warunków:</p> <p>a) średnie emisje roczne z tej instalacji zgłoszone w zweryfikowanych raportach na temat wielkości emisji w okresie rozliczeniowym bezpośrednio poprzedzającym aktualny okres rozliczeniowy, bez uwzględniania CO₂ pochodzącego z biomasy i przed odjęciem przenoszonego CO₂, wynosiły mniej niż 25 000 ton CO_{2(e)} rocznie;</p> <p>b) dane dotyczące średniej rocznej wielkości emisji, o której mowa w lit. a), nie są dostępne lub nie mają już zastosowania ze względu na zmiany granic instalacji lub zmiany w warunkach działania instalacji, lecz roczna wielkość emisji z takiej instalacji przez następne pięć lat, bez uwzględniania CO₂ pochodzącego z biomasy i przed odjęciem przenoszonego CO₂, będzie wynosić, przy zastosowaniu</p>		<p>uzupełniającymi i informacjami, o których mowa w art. 12 tego rozporządzenia, oraz plan poboru próbek.</p> <p>2. Prowadzący instalację o niskim poziomie emisji, o której mowa w art. 47 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, sporządza plan monitorowania wielkości emisji z uwzględnieniem odstępstw, o których mowa w art. 47 ust. 3-8 tego rozporządzenia, a także plan poboru próbek.</p> <p>[...]</p>
---	--	---

<p>metody zachowawczego szacowania, mniej niż 25 000 ton CO_{2(e)} rocznie.</p> <p>3. Od prowadzącego instalację o niskim poziomie emisji nie wymaga się przedłożenia dokumentów uzupełniających, o których mowa w art. 12 ust. 1 akapit trzeci, a także jest on zwolniony z wymogu złożenia raportu dotyczącego udoskonaleń, o którym mowa w art. 69 ust. 4, w odpowiedzi na zalecenia dotyczące udoskonaleń określone przez weryfikatora w sprawozdaniu z weryfikacji.</p> <p>4. Na zasadzie odstępstwa od art. 27 prowadzący instalację o niskim poziomie emisji może wyznaczać ilość paliwa lub materiału, wykorzystując dostępne i udokumentowane rejestry zakupów i szacowane zmiany w zapasach. Prowadzący instalację jest również zwolniony z wymogu przedstawienia właściwemu organowi oceny niepewności, o której mowa w art. 28 ust. 2.</p> <p>5. Prowadzący instalację o niskim poziomie emisji jest zwolniony z wymogu uwzględnienia niepewności związanej ze zmianami zapasów w ocenie niepewności, określonego w art. 28 ust. 2.</p> <p>6. Na zasadzie odstępstwa od art. 26 ust. 1 i art. 41 ust. 1 prowadzący instalację o niskim</p>		
--	--	--

<p>poziomie emisji może stosować co najmniej poziom dokładności 1 do celów wyznaczania wartości danych dotyczących działalności i współczynników obliczeniowych dla wszystkich strumieni materiałów wsadowych oraz do wyznaczania wielkości emisji z zastosowaniem metodyki opartej na pomiarach, chyba że osiągnięcie większej dokładności jest możliwe bez dodatkowego wysiłku dla prowadzącego instalację, przy czym prowadzący instalację nie musi przedstawiać dowodów potwierdzających, że stosowanie wyższych poziomów dokładności nie jest technicznie wykonalne lub prowadziłyby do nieracjonalnych kosztów.</p> <p>7. Do celów wyznaczania współczynników obliczeniowych na podstawie analiz zgodnych z art. 32 prowadzący instalację o niskim poziomie emisji może korzystać z dowolnego laboratorium, które posiada kompetencje techniczne i jest w stanie osiągać technicznie prawidłowe wyniki przy zastosowaniu odpowiednich procedur analitycznych, a także może udowodnić stosowanie środków zapewniania jakości, o których mowa w art. 34 ust. 3.</p> <p>8. Jeśli w przypadku instalacji o niskim poziomie emisji podlegającej uproszczonemu</p>		
--	--	--

	<p>monitorowaniu w dowolnym roku kalendarzowym zostanie przekroczony próg, o którym mowa w ust. 2, jej prowadzący bezzwłocznie powiadamia o tym właściwy organ.</p> <p>Prowadzący instalację niezwłocznie zgłasza każdą istotną zmianę planu monitorowania w rozumieniu art. 15 ust. 3 lit. b) właściwemu organowi do zatwierdzenia.</p> <p>Właściwy organ zezwala jednak prowadzącemu instalację na dalsze prowadzenie uproszczonego monitorowania, pod warunkiem że prowadzący instalację wykaże w sposób wymagany przez właściwy organ, że w ciągu ostatnich pięciu okresów sprawozdawczych nie przekroczono wartości progowej, o której mowa w ust. 2, oraz że nie zostanie ona przekroczona ponownie w kolejnym okresie sprawozdawczym i dalszych okresach.</p>		
<p>Art. 16 ust. 1</p>	<p><i>Artykuł 16</i></p> <p>Wdrażanie i rejestracja zmian</p> <p>1. Przed otrzymaniem zatwierdzenia lub informacji zgodnie z art. 15 ust. 2 prowadzący</p>	<p>T</p>	<p>Art. 1 pkt 23 lit. a</p> <p>a) w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie: „6) datę, od której ma zastosowanie plan monitorowania wielkości emisji, nie wcześniejszą niż data złożenia wniosku o wydanie zezwolenia, a w przypadkach, o których mowa w art. 16 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, datę ustaloną na podstawie okoliczności, o których mowa w tym przepisie.”</p>

	<p>instalację lub operator statku powietrznego może prowadzić monitorowanie i raportowanie, stosując zmodyfikowany plan monitorowania, jeśli może w sposób uzasadniony założyć, że proponowane zmiany nie są istotne lub monitorowanie prowadzone zgodnie z pierwotnym planem monitorowania skutkowałoby pozyskaniem niekompletnych danych dotyczących emisji.</p> <p>W przypadku wątpliwości prowadzący instalację lub operator statku powietrznego prowadzi wszystkie działania w zakresie monitorowania i raportowania, a także dokumentację przejściową, równoległe, zgodnie zarówno ze zmodyfikowanym, jak i z pierwotnym planem monitorowania.</p> <p>[...]</p>		
<p>Art. 15 ust. 3 i 4</p>	<p><i>Artykuł 15</i></p> <p>Zatwierdzanie zmian planu monitorowania</p> <p>[...]</p>	<p>T</p>	<p>Art. 1 pkt 24, 40 i 41</p> <p>24) w art. 55: a) w ust. 1: - pkt 1 otrzymuje brzmienie: „1) zmiany w instalacji skutkującej zmianą charakteru lub sposobu funkcjonowania instalacji;”, - pkt 5 otrzymuje brzmienie: „5) zaistnienia zdarzenia powodującego konieczność zmiany planu monitorowania wielkości emisji, jeżeli zmiana ta ma charakter</p>

<p>3. Istotne zmiany w planie monitorowania instalacji obejmują:</p> <p>a) zmiany kategorii instalacji, jeśli zmiany te wymagają zmiany metodyki monitorowania lub prowadzą do zmiany mającego zastosowanie poziomu istotności zgodnie z art. 23 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2018/2067;</p> <p>b) niezależnie od przepisów art. 47 ust. 8 zmiany dotyczące statusu instalacji jako „instalacji o niskim poziomie emisji”;</p> <p>c) zmiany źródeł emisji;</p> <p>d) zastąpienie metodyki wyznaczania wielkości emisji opartej na obliczeniach metodyką opartą na pomiarach lub odwrotnie, albo zastąpienie metodyki rezerwowej metodyką opartą na poziomach dokładności lub odwrotnie;</p> <p>e) zmianę stosowanego poziomu dokładności;</p>	<p>zmiany istotnej w rozumieniu art. 15 ust. 3 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066.”, [...]</p> <p>40) w art. 76 ust. 2 otrzymuje brzmienie: „2. Jeżeli zmiana planu monitorowania emisji z operacji lotniczych, uproszczonego planu monitorowania emisji z operacji lotniczych lub planu monitorowania tonokilometrów ma charakter zmiany istotnej w rozumieniu art. 15 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, operator statku powietrznego składa do ministra właściwego do spraw klimatu wniosek o zatwierdzenie tej zmiany, przy czym przepisy art. 75 stosuje się odpowiednio.”;</p> <p>41) w art. 77 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) zmianę planu monitorowania emisji z operacji lotniczych, uproszczonego planu monitorowania emisji z operacji lotniczych i planu monitorowania tonokilometrów - jeżeli zmiana ta ma charakter zmiany istotnej w rozumieniu art. 15 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066.”</p>
---	--

	<p>f) wprowadzenie nowych strumieni materiałów wsadowych;</p> <p>g) zmianę kategoryzacji strumieni materiałów wsadowych – między kategoriami strumieni materiałów wsadowych głównych, pomniejszych lub <i>de minimis</i>, w przypadku gdy taka zmiana wymaga zmiany metodyki monitorowania;</p> <p>h) zmianę domyślnej wartości współczynnika obliczeniowego, jeśli wartość ma być określona w planie monitorowania;</p> <p>i) wprowadzenie nowych metod lub zmian w istniejących metodach dotyczących pobierania próbek, analizy lub kalibracji, jeśli ma to bezpośredni wpływ na dokładność danych dotyczących emisji;</p> <p>j) wdrożenie lub przyjęcie metodyki określania ilościowego w odniesieniu do emisji z wycieku w składowiskach.</p>		
--	---	--	--

	<p>4. Istotne zmiany w planach monitorowania operatora statku powietrznego obejmują:</p> <p>a) w odniesieniu do planu monitorowania emisji:</p> <p>(i) zmianę wartości współczynników emisji określonych w planie monitorowania;</p> <p>(ii) zmianę metod obliczeniowych określonych w załączniku III lub przejście od stosowania metody obliczeniowej do metody szacowania zgodnie z art. 55 ust. 2 lub odwrotnie;</p> <p>(iii) wprowadzenie nowych strumieni materiałów wsadowych;</p> <p>(iv) zmiany w statusie operatora statku powietrznego jako małego podmiotu uczestniczącego w systemie w rozumieniu art. 55</p>		
--	---	--	--

	<p>ust. 1 lub w odniesieniu do jednego z progów przewidzianych w art. 28a ust. 6 dyrektywy 2003/87/WE;</p> <p>b) w odniesieniu do planu monitorowania w zakresie danych dotyczących tonokilometrów:</p> <p>(i) zmianę między statusem niekomercyjnym a komercyjnym świadczonej usługi transportu lotniczego;</p> <p>(ii) zmianę przedmiotu usługi transportu lotniczego, przy czym przedmiotem mogą być pasażerowie, ładunek lub poczta.</p> <p>[...]</p>		
<p>Art. 55 ust. 1-3</p>	<p><i>Artykuł 55</i></p> <p>Małe podmioty uczestniczące w systemie</p>	<p>T</p>	<p>Art. 1 pkt 38 i 39</p> <p>38) art. 74 otrzymuje brzmienie: [...]</p>

<p>1. Operatorzy statków powietrznych obsługujący mniej niż 243 loty w czasie trzech kolejnych czteromiesięcznych okresów oraz operatorzy statków powietrznych obsługujący loty o całkowitych rocznych emisjach wynoszących mniej niż 25 000 ton CO₂ na rok są uznawani za małe podmioty uczestniczące w systemie.</p> <p>2. Na zasadzie odstępstwa od art. 53 małe podmioty uczestniczące w systemie mogą szacować zużycie paliwa przy pomocy narzędzi wprowadzonych przez Eurocontrol lub inną odpowiednią organizację, które są w stanie przetwarzać wszystkie istotne informacje dotyczące ruchu lotniczego, a także unikać niedoszacowania wielkości emisji.</p> <p>Właściwe narzędzia mogą być wykorzystywane wyłącznie po zatwierdzeniu ich przez Komisję z uwzględnieniem zastosowania współczynników korygujących w celu wyrównania wszelkich nieścisłości w metodach modelowania.</p> <p>3. Na zasadzie odstępstwa od art. 12 mały podmiot uczestniczący w systemie, który chce użyć dowolnego z narzędzi, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, może przedstawić</p>		<p>2. Operator statku powietrznego spełniający warunki określone w art. 55 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, sporządza plan monitorowania w zakresie emisji z operacji lotniczych w sposób uproszczony określony w art. 55 ust. 3 tego rozporządzenia, bez zachowania wymogu przedkładania dokumentów uzupełniających, o których mowa w art. 12 tego rozporządzenia, zwany dalej „uproszczonym planem monitorowania emisji z operacji lotniczych”. [...]</p> <p>39) w art. 75: a) w ust. 3: [...] - w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie: „b) dokumenty potwierdzające, że operator statku powietrznego spełnia przesłanki, o których mowa w art. 55 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066;”, [...]</p>
--	--	--

	<p>w planie monitorowania emisji tylko następujące informacje:</p> <p>a) informacje wymagane na mocy załącznika I sekcja 2 pkt 1;</p> <p>b) dowody potwierdzające zgodność z wartościami progowymi dotyczącymi małych podmiotów uczestniczących w systemie określonymi w ust. 1 niniejszego artykułu;</p> <p>c) nazwy lub odniesienia do narzędzia, o którym mowa w ust. 2 niniejszego artykułu i które będzie używane do szacowania zużycia paliwa.</p> <p>Mały podmiot uczestniczący w systemie jest zwolniony z wymogu przedkładania dokumentów uzupełniających, o których mowa w art. 12 ust. 1 akapit trzeci.</p> <p>[...]</p>		
<p>Art. 52 ust. 2</p>	<p><i>Artykuł 52</i></p> <p>Przedkładanie planów monitorowania</p>	<p>T</p>	<p>Art. 1 pkt 38 38) art. 74 otrzymuje brzmienie: [...] 3. W przypadku ubiegania się przez operatora statku powietrznego, o którym mowa w ust. 1 i 2, o przydział uprawnień do emisji, operator statku powietrznego sporządza również plan monitorowania odnoszący się do monitorowania i raportowania w zakresie danych</p>

	<p>[...]</p> <p>2. Jeśli operator statku powietrznego zamierza ubiegać się o nieodpłatne przyznanie uprawnień do emisji zgodnie z art. 3e lub 3f dyrektywy 2003/87/WE, przedkłada również plan monitorowania odnoszący się do monitorowania i raportowania w zakresie danych dotyczących tonokilometrów. Taki plan monitorowania przedkłada się co najmniej cztery miesiące przed rozpoczęciem jednego z następujących okresów:</p> <p>a) monitorowanego roku, o którym mowa w art. 3e ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE, w przypadku wniosków zgodnych ze wspomnianym artykułem;</p> <p>b) drugiego roku kalendarzowego okresu, o których mowa w art. 3c ust. 2 dyrektywy 2003/87/WE, w przypadku wniosków zgodnych z art. 3f wspomnianej dyrektywy.</p>		<p>dotyczących tonokilometrów, o którym mowa w art. 52 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, zwany dalej „planem monitorowania tonokilometrów.”</p> <p>[...]</p>
Art. 74	<i>Artykuł 74</i>	N	<p>Art. 1 pkt 42 42) art. 78 otrzymuje brzmienie: [...]</p>

	<p>Formaty elektronicznej wymiany danych</p> <p>1. Państwa członkowskie mogą wymagać od prowadzącego instalację i operatora statku powietrznego stosowania formularzy elektronicznych lub określonych formatów plików do celów przedkładania planów monitorowania i zmian w planach monitorowania, a także przedkładania rocznych raportów na temat wielkości emisji, raportów dotyczących tonokilometrów, sprawozdań z weryfikacji i raportów dotyczących udoskonaleń.</p> <p>Takie formularze lub specyfikacje formatu plików określone przez państwa członkowskie zawierają co najmniej informacje wskazane w formularzach elektronicznych lub specyfikacjach formatu plików publikowanych przez Komisję.</p>		<p>3. Plany monitorowania wielkości emisji, zmiany tych planów, dokumenty uzupełniające i informacje, o których mowa w art. 12 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066, oraz plany poboru próbek sporządza się przy użyciu elektronicznego formularza dostępnego na stronie internetowej Krajowego ośrodka, opracowanego na podstawie formularzy i wytycznych ogłaszanych przez Komisję Europejską. [...]</p>
Art. 69	<p><i>Artykuł 69</i></p> <p>Raportowanie w zakresie udoskonaleń w metodyce monitorowania</p> <p>1. Każdy prowadzący instalację lub operator statku powietrznego regularnie sprawdza, czy</p>	T	<p>Art. 1 pkt 43</p> <p>43) w art. 79 w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:</p> <p>„1) raport w zakresie udoskonaleń w metodyce monitorowania, zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 69 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066,</p>

<p>stosowana metodyka monitorowania może zostać udoskonalona.</p> <p>Prowadzący instalację przedstawia do zatwierdzenia właściwemu organowi raport zawierający informacje, o których mowa w ust. 2 lub 3, stosownie do sytuacji, w następujących terminach:</p> <p>(a) w przypadku instalacji kategorii A, do dnia 30 czerwca co cztery lata;</p> <p>(b) w przypadku instalacji kategorii B, do dnia 30 czerwca co dwa lata;</p> <p>(c) w przypadku instalacji kategorii C, do dnia 30 czerwca każdego roku.</p> <p>Właściwy organ może jednak określić alternatywny termin składania raportu, nie późniejszy jednak niż dzień 30 września tego samego roku.</p> <p>Na zasadzie odstępstwa od akapitów drugiego i trzeciego oraz nie naruszając przepisów akapitu pierwszego, właściwy organ może zatwierdzić, wraz z planem monitorowania lub raportem dotyczącym udoskonalień, przedłużenie terminu mającego zastosowanie zgodnie z akapitem drugim, jeżeli prowadzący instalację dostarczy w sposób wymagany przez właściwy organ dowody na przedłożenie planu</p>		<p>2) raport w zakresie udoskonalień w metodyce monitorowania, o którym mowa w art. 69 ust. 4 rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066”</p>
---	--	--

<p>monitorowania zgodnie z art. 12 lub – po powiadomieniu o aktualizacjach – zgodnie z art. 15, lub – po przedłożeniu raportu dotyczącego udoskonaleń – zgodnie z niniejszym artykułem, że powody, dla których koszty uznaje się za nieracjonalne, lub środki na rzecz poprawy za technicznie niewykonalne, będą występować przez dłuższy okres. Przedłużenie to uwzględnia liczbę lat, za które prowadzący instalację dostarcza dowody. Całkowity okres między raportami dotyczącymi udoskonaleń nie przekracza trzech lat w przypadku instalacji kategorii C, czterech lat w przypadku instalacji kategorii B lub pięciu lat w przypadku instalacji kategorii A.</p> <p>2. Jeśli prowadzący instalację nie stosuje co najmniej poziomów dokładności wymaganych na mocy art. 26 ust. 1 akapit pierwszy w odniesieniu do głównych i pomniejszych strumieni materiałów wsadowych oraz na mocy art. 41 w odniesieniu do źródeł emisji, przedstawia on uzasadnienie, w którym wykazuje, że stosowanie wymaganych poziomów dokładności nie byłoby technicznie wykonalne lub prowadziło do nieracjonalnych kosztów.</p> <p>W przypadku stwierdzenia jednak, że zastosowanie środków niezbędnych do</p>		
---	--	--

<p>osiągnięcia takich poziomów dokładności stało się technicznie wykonalne i nie prowadzi już do nieracjonalnych kosztów, prowadzący instalację powiadamia właściwy organ o odpowiednich zmianach planu monitorowania zgodnie z art. 15 oraz przedkłada propozycje dotyczące wdrożenia odnośnych środków i harmonogram ich wdrożenia.</p> <p>3. Jeśli prowadzący instalację stosuje rezerwową metodykę monitorowania, o której mowa w art. 22, wówczas przedstawia: uzasadnienie, dlaczego zastosowanie co najmniej poziomu dokładności 1 w odniesieniu do jednego głównego lub pomniejszego strumienia materiałów wsadowych lub większej liczby takich strumieni nie jest technicznie wykonalne bądź prowadziłyby do nieracjonalnych kosztów.</p> <p>W przypadku stwierdzenia jednak, że zastosowanie środków niezbędnych do osiągnięcia co najmniej poziomu dokładności 1 dla takich źródeł materiałów wsadowych stało się technicznie wykonalne i nie prowadzi już do nieracjonalnych kosztów, prowadzący instalację powiadamia właściwy organ o odpowiednich zmianach planu monitorowania zgodnie z art. 15 oraz przedkłada propozycje dotyczące</p>		
--	--	--

<p>wdrożenia odnośnych środków i harmonogram ich wdrożenia.</p> <p>4. Jeśli w sprawozdaniu z weryfikacji sporządzonym zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2018/2067 przedstawiono przypadki nieuregulowanej niezgodności z wymogami lub zalecenia dotyczące udoskonalień, zgodnie z art. 27, 29 i 30 wspomnianego rozporządzenia wykonawczego, prowadzący instalację lub operator statku powietrznego przedkłada raport do zatwierdzenia właściwemu organowi do dnia 30 czerwca roku, w którym weryfikator sporządził sprawozdanie z weryfikacji. W takim raporcie opisuje się, w jaki sposób i kiedy prowadzący instalację lub operator statku powietrznego naprawił lub planuje naprawić niezgodności zidentyfikowane przez weryfikatora oraz wdrożył lub zamierza wdrożyć zalecane udoskonalenia.</p> <p>Właściwy organ może określić alternatywny termin składania raportu, o którym mowa w niniejszym ustępie, nie późniejszy jednak niż dzień 30 września tego samego roku. W stosownych przypadkach taki raport można połączyć z raportem, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu.</p>		
---	--	--

	<p>Jeśli zalecane udoskonalenia nie doprowadziłyby do udoskonalenia metodyki monitorowania, prowadzący instalację lub operator statku powietrznego przedstawia odpowiednie uzasadnienie. Jeśli zalecane udoskonalenia prowadziłyby do nieracjonalnych kosztów, prowadzący instalację lub operator statku powietrznego przedstawia dowody potwierdzające nieracjonalny charakter takich kosztów.</p> <p>5. Ustęp 4 niniejszego artykułu nie ma zastosowania w przypadku, gdy prowadzący instalację lub operator statku powietrznego skorygował już wszystkie niezgodności i wdrożył zalecenia dotyczące udoskonalień oraz przedłożył związane z nimi zmiany planu monitorowania do zatwierdzenia przez właściwy organ zgodnie z art. 15 niniejszego rozporządzenia przed terminem ustalonym zgodnie z ust. 4.</p>		
Art. 77	<p>1. Rozporządzenie (UE) nr 601/2012 traci moc ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2021 r.</p> <p>Odesłania do uchylonego rozporządzenia odczytuje się jako odesłania do niniejszego</p>	T	<p>Art. 17 i art. 18</p> <p>Art. 17. 1. W terminie 4 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego przepisu prowadzący instalację, w tym prowadzący</p>

	<p>rozporządzenia zgodnie z tabelą korelacji w załączniku XI.</p> <p>2. Przepisy rozporządzenia (UE) nr 601/2012 mają w dalszym ciągu zastosowanie do monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji mających miejsce przed dniem 1 stycznia 2021 r. oraz, w stosownych przypadkach, do danych dotyczących działalności prowadzonej przed tym terminem.</p>	<p>instalację o niskim poziomie emisji, w stosunku do której zatwierdzono plan monitorowania wielkości emisji lub plan poboru próbek zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) nr 601/2012 z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 181 z 12.07.2012, str. 30, z późn. zm.), składa do organu właściwego do wydania decyzji zezwalającej na emisję gazów cieplarnianych z instalacji wniosek o zmianę tej decyzji i przedkłada do zatwierdzenia plan monitorowania wielkości emisji i plan poboru próbek, opracowane zgodnie z wymaganiami rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/2066 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zmieniającego rozporządzenie Komisji (UE) nr 601/2012 (Dz. Urz. UE L 334 z 31.12.2018, str. 1, z późn. zm.).</p> <p>2. Plan poboru próbek, o którym mowa w ust. 1, prowadzący instalację, w tym prowadzący instalację o niskim poziomie emisji, dołącza do wniosku, o którym mowa w tym przepisie, jeżeli taki obowiązek wynika z przepisów rozporządzenia wykonawczego</p>
--	---	--

		<p>Komisji (UE) 2018/2066 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zmieniającego rozporządzenie Komisji (UE) nr 601/2012.</p> <p>3. Organ właściwy do wydania decyzji zezwalającej na emisję gazów cieplarnianych z instalacji, zatwierdza w tej decyzji plan monitorowania wielkości emisji lub plan poboru próbek, o których mowa w ust. 1, z mocą od dnia 1 stycznia 2021 r.</p> <p>4. Jeżeli przed dniem wejścia w życie niniejszego przepisu został złożony wniosek, o którym mowa w ust. 1:</p> <ol style="list-style-type: none">1) wniosek ten podlega rozpatrzeniu zgodnie z ust. 1-3;2) została wydana ostateczna decyzja zatwierdzająca plan monitorowania wielkości emisji lub plan poboru próbek, w której nie został zatwierdzony plan monitorowania wielkości emisji lub plan poboru próbek z mocą od dnia 1 stycznia 2021 r., decyzja ta podlega w tym zakresie zmianie z urzędu. <p>5. Do wniosków, o których mowa w ust. 1 i 4, stosuje się przepisy art. 52, art.53 oraz art. 54 ust. 2-6 ustawy zmienianej w art. 1, z tym że Krajowy ośrodek bilansowania i zarządzania emisjami wydaje opinię, o której mowa w art. 54. ust. 4 ustawy zmienianej w</p>
--	--	---

		<p>art. 1, w terminie 60 dni od dnia otrzymania kompletnego wniosku, o którym mowa w ust. 1 albo 4.</p> <p>Art. 18. 1. W terminie 4 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego przepisu operator statku powietrznego, w stosunku do którego zatwierdzono plan monitorowania emisji z operacji lotniczych lub uproszczony plan monitorowania emisji z operacji lotniczych zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) nr 601/2012 z dnia 21 czerwca 2012 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych zgodnie z dyrektywą 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady składa do ministra właściwego do spraw klimatu wnioski o zatwierdzenie odpowiednio planu monitorowania emisji z operacji lotniczych lub uproszczonego planu monitorowania emisji z operacji lotniczych, zgodnie z wymaganiami rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2018/2066 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie monitorowania i raportowania w zakresie emisji gazów cieplarnianych na podstawie dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz zmieniającego rozporządzenie Komisji (UE) nr 601/2012.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw klimatu zatwierdza w drodze decyzji plan monitorowania emisji z operacji lotniczych lub</p>
--	--	---

			<p>uproszczony plan monitorowania emisji z operacji lotniczych, z mocą od dnia 1 stycznia 2021 r.</p> <p>3. Jeżeli przed dniem wejścia w życie niniejszego przepisu został złożony wniosek, o którym mowa, o którym mowa w ust. 1:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) wniosek ten podlega rozpatrzeniu zgodnie z ust. 1 i 2; 2) została wydana ostateczna decyzja zatwierdzająca plan monitorowania emisji z operacji lotniczych lub uproszczony plan monitorowania emisji z operacji lotniczych, w której nie został zatwierdzony plan monitorowania emisji z operacji lotniczych lub uproszczony plan monitorowania emisji z operacji lotniczych z mocą od dnia od dnia 1 stycznia 2021 r., decyzja ta podlega w tym zakresie zmianie z urzędu. <p>4. Do wniosków, o których mowa w ust. 1 i 3, stosuje się przepisy art. 77 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</p>
--	--	--	--

<p>TYTUŁ WDRAŻANEGO AKTU PRAWNEGO</p>	<p>rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/1603 z dnia 18 lipca 2019 r. uzupełniające dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do środków przyjętych przez Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego w odniesieniu do monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji lotniczych w celu wdrożenia globalnego środka rynkowego (Dz. Urz. UE L 250 z 30.09.2019, str. 10)</p>
---	--

Jedn. red. rozp.	Treść przepisu UE	Konieczność wdrożenia (T/N)	Treść przepisu/ów aktu krajowego spełniających wymogi rozp. oraz uwagi i wyjaśnienia
Art. 7	<p><i>Artykuł 7</i></p> <p>Bez uszczerbku dla przeglądu dyrektywy 2003/87/WE przez Parlament Europejski i Radę, państwa członkowskie przekazują do sekretariatu Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego odpowiednie dane dotyczące emisji, które zostały zgłoszone zgodnie z art. 14 dyrektywy 2003/87/WE oraz zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Przed przekazaniem tych danych właściwe organy przeprowadzają kontrole rzędu wielkości danych, które mają być przekazane. Jednocześnie państwa członkowskie przekazują Komisji te dane dotyczące emisji.</p> <p>Do celów przekazywania danych dotyczących emisji zgodnie z akapitem pierwszym niniejszego artykułu stosuje się współczynnik emisji określony w tomie IV załącznika 16 do konwencji o międzynarodowym lotnictwie cywilnym podpisanej w dniu 7 grudnia 1944 r. (konwencja chicagowska) dla paliwa typu nafty do silników odrzutowych (Jet A1 lub Jet A).</p>	T	<p>Art. 1 pkt 4 lit. a a) w pkt 1: [...] – w lit. e dodaje się przecinek i dodaje się lit. f w brzmieniu: „f) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/1603 z dnia 18 lipca 2019 r. uzupełniającego dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do środków przyjętych przez Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego w odniesieniu do monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji lotniczych w celu wdrożenia globalnego środka rynkowego (Dz. Urz. UE L 250 z 30.09.2019, str. 10), zwanym dalej „rozporządzeniem Komisji (UE) 2019/1603”</p>
Art. 1, art. 2 i art. 3 ust. 1	<p><i>Artykuł 1</i></p> <p>1. Obowiązki sprawozdawcze, o których mowa w art. 2, mają zastosowanie wyłącznie do</p>	T	<p>Art. 1 pkt 51 i 56 oraz art. 16 51) po art. 95 dodaje się art. 95a w brzmieniu: „Art. 95a. Do operatorów statków powietrznych, o których mowa w art. 1 ust. 1 lub w art. 2 ust. 2 rozporządzenia</p>

<p>operatorów statków powietrznych spełniających wszystkie poniższe warunki:</p> <p>a) posiadają certyfikat przewoźnika lotniczego wydany przez państwo członkowskie lub są zarejestrowani w państwie członkowskim, w tym w regionach najbardziej oddalonych, terytoriach zależnych i terytoriach należących do tego państwa członkowskiego;</p> <p>b) ich roczne emisje CO₂ przekraczają 10 000 ton przy użytkowaniu samolotów o maksymalnej certyfikowanej masie startowej większej niż 5 700 kg, odbywających loty między lotniskami znajdującymi się w różnych państwach Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG) lub loty, o których mowa w art. 2 ust. 1, od dnia 1 stycznia 2019 r.</p> <p>2. Do celów ust. 1 lit. b) nie uwzględnia się emisji z następujących rodzajów lotów:</p> <p>a) loty państwowe;</p> <p>b) loty z pomocą humanitarną;</p> <p>c) loty medyczne;</p> <p>d) loty wojskowe;</p>		<p>delegowanego Komisji (UE) 2019/1603, w zakresie lotów statków powietrznych wskazanych w art. 2 ust. 1 tego rozporządzenia, stosuje się odpowiednio przepisy art. 74 – 77, art. 79, art. 80 ust. 1 i 3, art. 82 – 84, art. 86 – 90, art. 94 ust. 1 pkt 1 i ust. 4 oraz art. 95.”;</p>
---	--	---

e) loty przeciwpożarowe.

Artykuł 2

1. Operatorzy statków powietrznych zgłaszają emisje z następujących lotów:

a) loty między lotniskami znajdującymi się w państwach członkowskich a lotniskami znajdującymi się w państwach trzecich;

b) loty między lotniskami znajdującymi się w państwach członkowskich a lotniskami znajdującymi się w regionach najbardziej oddalonych, na terytoriach zależnych lub terytoriach innych państw członkowskich;

c) loty między lotniskami znajdującymi się w regionach najbardziej oddalonych, na terytoriach zależnych lub terytoriach państw członkowskich a lotniskami znajdującymi się w państwach trzecich lub na terytoriach zależnych lub terytoriach innych państw członkowskich;

2. Przepisy ust. 1 mają zastosowanie również w odniesieniu do operatorów wykonujących zarobkowe przewozy lotnicze obsługujących mniej niż 243 loty w każdym z kolejnych trzech czteromiesięcznych okresów, które rozpoczynają się lub kończą na lotnisku

<p>znajdującym się na terytorium państwa członkowskiego.</p> <p>3. Operatorom statków powietrznych zaleca się również weryfikację i zgłaszanie swoich emisji pochodzących z lotów między lotniskami znajdującymi się w dwóch różnych państwach trzecich.</p> <p>4. Przepisy ust. 1 i 3 stosuje się w odniesieniu do emisji pochodzących z dowolnego rodzaju lotu, z wyjątkiem rodzajów lotów, o których mowa w art. 1 ust. 2, w tym:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) lotów w celach szkoleniowych lub poszukiwawczych i ratowniczych; b) lotów podlegających przepisom wykonywania lotu z widocznością; c) lotów na potrzeby badań i testów naukowych; d) lotów podlegających obowiązkowi świadczenia usługi publicznej. <p style="text-align: center;"><i>Artykuł 3</i></p> <p>1. Do celów zgłaszania swoich emisji zgodnie z art. 2 niniejszego rozporządzenia, operatorzy statków powietrznych podlegają takim samym wymogom, jak wymogi określone w art. 14 dyrektywy 2003/87/WE i w rozporządzeniu</p>		<p style="text-align: center;">Art. 16. 1. Złożone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przez operatora statku powietrznego, o którym mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/1603 z dnia 18 lipca 2019 r. uzupełniającego dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do środków przyjętych przez Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego w odniesieniu</p>
---	--	---

	<p>(UE) nr 601/2012. Od dnia 1 stycznia 2021 r. podlegają oni takim samym wymogom, jak wymogi określone w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2018/2066. [...]</p>	<p>do monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji lotniczych w celu wdrożenia globalnego środka rynkowego, w zakresie lotów statków powietrznych wskazanych w art. 2 ust. 1 tego rozporządzenia:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) plan monitorowania emisji z operacji lotniczych, uproszczony plan monitorowania emisji z operacji lotniczych lub plan monitorowania tonokilometrów i zmiany do tych planów, 2) raport na temat wielkości emisji i sprawozdanie z weryfikacji tego raportu <p>- uznaje się za złożone zgodnie z art. 95a ustawy zmienianej w art. 1.</p> <ol style="list-style-type: none"> 2. Decyzje zatwierdzające plany, o których mowa w ust. 1 pkt 1, i zmiany do tych planów, wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują moc. 3. Operator statku powietrznego, o którym mowa w art. 2 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/1603 z dnia 18 lipca 2019 r. uzupełniającego dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do środków przyjętych przez Organizację Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego w odniesieniu do monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji lotniczych w celu wdrożenia globalnego środka rynkowego, w zakresie lotów statków powietrznych wskazanych w art. 2 ust. 1 tego
--	--	--

			<p>rozporządzenia, który nie złożył planu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, lub raportu i sprawozdania, o których mowa w ust. 1 pkt 2, składa:</p> <ol style="list-style-type: none">1) plan monitorowania emisji z operacji lotniczych lub uproszczony plan monitorowania emisji z operacji lotniczych – w terminie 30 dni od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy;2) raport na temat wielkości emisji i sprawozdanie z weryfikacji tego raportu za rok 2019 i 2020 - w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja zatwierdzająca plan, o którym mowa w pkt 1, stała się ostateczna. <p>56) w art. 141 po ust. 1a dodaje się ust. 1b-1d w brzmieniu: [...]</p> <p>„1d. Przepisu ust. 1a w zakresie wyłączenia obowiązku raportowania wielkości emisji, o którym mowa w art. 86, nie stosuje się do operatorów statków powietrznych, o których mowa w art. 1 ust. 1 lub w art. 2 ust. 2 rozporządzenia Komisji (UE) 2019/1603 z dnia 18 lipca 2019 r. uzupełniającego dyrektywę 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do środków przyjętych przez Organizację</p>
--	--	--	---

			Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego w odniesieniu do monitorowania, raportowania i weryfikacji emisji lotniczych w celu wdrożenia globalnego środka rynkowego (Dz. Urz. UE L 250 z 30.09.2019, str. 10), w zakresie lotów statków powietrznych wskazanych w art. 2 ust. 1 tego rozporządzenia.”.
--	--	--	---

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw

Lp.	Jedn. Red.	Treść przepisu projektu	Uzasadnienie wprowadzenia przepisu
		Art. 1 W ustawie z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych (Dz. U. z 2021 r. poz. 332) wprowadza się następujące zmiany:	
1	Art. 1 pkt 3 lit. c – art. 3 pkt 13 otrzymuje brzmienie	„13) operacji lotniczej - rozumie się przez to lot statku powietrznego, który rozpoczyna się lub kończy na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej;”	Zmiana definicji operacji lotniczej ma na celu realizację postanowień umowy między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie powiązania ich systemów handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych
2	Art. 1 pkt 3 lit. f – w art. 3 pkt 22 otrzymuje brzmienie	„22) uprawnieniu do emisji - rozumie się przez to uprawnienie do wprowadzania do powietrza ekwiwalentu, w rozumieniu art. 2 pkt 4 ustawy z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji, dwutlenku węgla (CO ₂) utworzone w ramach: a) systemu lub b) systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych Konfederacji Szwajcarskiej – które służy do rozliczenia wielkości emisji w ramach każdego z tych systemów i którym można rozporządzać na zasadach określonych w ustawie;”	Zmiana definicji uprawnienia do emisji ma na celu realizację postanowień umowy między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie powiązania ich systemów handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, tak aby w ustawie były uwzględnione uprawnienia do emisji utworzone w obu systemach

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw

3	Art. 1 pkt 12 – w art. 26c dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu	„2. Jeżeli wniosek o przydział uprawnień do emisji zawiera braki lub uchybienia, Krajowy ośrodek wzywa prowadzącego instalację do ich usunięcia w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia doręczenia wezwania.”;	Zmiana o charakterze doprecyzującym uzupełnienie normy o konsekwencje niedotrzymania wymagań formalnych wniosku o przydział uprawnień.
4	Art. 1 pkt 14 – w art. 26f po ust. 11 dodaje się ust. 11a i 11b w brzmieniu	„11a. Decyzja zatwierdzająca plan metodyki monitorowania zawiera: 1) imię i nazwisko albo nazwę prowadzącego instalację oraz oznaczenie jego adresu miejsca zamieszkania albo adresu siedziby; 2) adres zakładu, na terenie którego jest położona instalacja; 3) rodzaj działania prowadzonego w instalacji; 4) wskazanie zatwierdzonej wersji planu metodyki monitorowania zgodnie z pkt 1 lit. b załącznika VI do rozporządzenia Komisji (UE) 2019/331 i datę rozpoczęcia stosowania zatwierdzonego planu. 11b. Plan metodyki monitorowania stanowi załącznik do decyzji zatwierdzającej ten plan.	Uzupełnienie przepisu określenie wymagań formalnych treści decyzji zatwierdzającej plan metodyki monitorowania. Potrzeba standaryzacji treści decyzji związana jest z dużą rozbieżnością praktyki organów w tym zakresie.
5	Art. 1 pkt 15 lit. a i b - w art. 26g ust. 4 otrzymuje nowe brzmienie i dodaje się ust. 5	„4. Zatwierdzenie istotnej zmiany planu metodyki monitorowania następuje w drodze zmiany decyzji, o której mowa w art. 26f ust. 11 pkt 1. Przepisy art. 26f ust. 2 i 4-12 stosuje się odpowiednio. 5. Organ właściwy do wydania zezwolenia może, na wniosek prowadzącego instalację lub z urzędu za jego zgodą, wydać nową decyzję zatwierdzającą plan metodyki monitorowania w celu ujednoczenia tekstu obowiązującego planu, z uwzględnieniem wszystkich zmian wprowadzonych do tego planu od dnia jego zatwierdzenia.”;	Zmiana doprecyzująca. Organy sygnalizują wątpliwości co do dopuszczalności dokonywania zmian w treści decyzji zatwierdzającej plan. Z uwagi na ciągłość regulacyjną planów metodyki monitorowania należy dopuścić możliwość dokonywania zmiany decyzji zatwierdzających plany.

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw

6	<p>Art. 1 pkt 19 lit. a – w art. 49: a) po ust. 2c dodaje się ust. 2d w brzmieniu</p> <p>Art. 1 pkt 19 lit. b – w art. 49: b) w ust. 6 pkt 10 otrzymuje brzmienie</p>	<p>2d. Środki uzyskane ze sprzedaży w drodze aukcji uprawnień do emisji przekazuje się na wyodrębniony rachunek bankowy Narodowego Funduszu w wysokości:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) 4 000 000 zł w roku 2021; 2) 6 000 000 zł w roku 2022; 3) 8 000 000 zł rocznie w latach 2023 - 2030.” <p>„10) pokrywanie wydatków administracyjnych związanych z administrowaniem systemem przez Krajowy ośrodek oraz wydatków administracyjnych związanych z wykonywaniem zadań Krajowego operatora Funduszu Modernizacyjnego, o którym mowa w art. 50e ust. 1.”</p>	<p>Zmiana dotycząca przeznaczenia części środków finansowych z aukcji uprawnień do emisji na koszty wykonywania zadań Operatora Funduszu oraz możliwości zaliczenia tych kosztów w poczet celów klimatycznych, o których mowa w art. 49 ushe</p>
7	<p>Art. 1 pkt 25 lit. c– w art. 56 w ust. 5 zdanie drugie otrzymuje brzmienie</p>	<p>„Przepisy ust. 3 oraz art. 54 ust. 2-6 stosuje się odpowiednio.”</p>	<p>Zmiana doprecyzowująca brak odesłania do odpowiedniego stosowania przepisów art. 54 w procedurze zmiany zezwolenia</p>
8	<p>Art. 1 pkt 26 – art. 57 otrzymuje brzmienie</p>	<p>„Art. 57. W przypadku zmiany, cofnięcia albo wygaśnięcia pozwolenia zintegrowanego lub pozwolenia na wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza, organ właściwy do wydania zezwolenia dokonuje analizy zezwolenia i jeżeli w wyniku dokonanych ustaleń stwierdzi ustanie przesłanek uczestnictwa instalacji w systemie, wszczyna z urzędu postępowanie w sprawie wygaśnięcia.”</p>	<p>Zmiana o charakterze porządkowym, polegająca na rozdzieleniu przesłanek uzasadniających zmianę i stwierdzenie wygaśnięcia zezwolenia w związku ze zmianami dokonywanymi w obrębie pozwoleń</p>

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw

			sektorowych wydawanych na gruncie Poś.
9	Art. 1 pkt 27 lit. a – w art. 58 ust. 3 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu	„W dniu, w którym zezwolenie stało się bezprzedmiotowe, wygasa decyzja, o której mowa w art. 26f ust. 11 pkt 1.”	Przepis o charakterze porządkowym, który zapewnia, że po wygaśnięciu zezwolenia na emisję gazów cieplarnianych nie pozostaną w mocy bezprzedmiotowe już decyzje zatwierdzające plan metodyki monitorowania
10	Art. 1 pkt 47 – w art. 92 dodaje się ust. 8 w brzmieniu	„8. Operator statku powietrznego dokonuje umorzenia uprawnień do emisji na poczet emisji z operacji lotniczych rozpoczynających się na terytorium Konfederacji Szwajcarskiej przed dokonaniem umorzenia uprawnień do emisji na poczet emisji z pozostałych operacji lotniczych - z zachowaniem zasady wskazanej w ust. 7.”	Kolejność umarzania uprawnień do emisji ma na celu prawidłowe wykonanie postanowień umowy między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie powiązania ich systemów handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw

11	Art. 1 pkt 50 – w art. 95 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie	<p>„1. Minister właściwy do spraw klimatu sporządza wykaz operatorów statków powietrznych, którzy nie posiadają zatwierdzonego planu monitorowania emisji z operacji lotniczych albo uproszczonego planu monitorowania emisji z operacji lotniczych, zgodnego z przepisami rozporządzenia Komisji (UE) 2018/2066.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw klimatu przekazuje wykaz, o którym mowa w ust. 1, organom Inspekcji oraz Krajowemu ośrodkowi w terminie do dnia 15 kwietnia każdego roku.”;</p>	<p>Propozycja przenosi obowiązek przekazywania organom Inspekcji wykazów operatorów statków powietrznych, którzy nie posiadają zatwierdzonego planu monitorowania emisji z operacji lotniczych albo uproszczonego planu monitorowania emisji z operacji lotniczych z Krajowego ośrodka na ministra właściwego do spraw klimatu oraz wydłuża termin jego realizacji do dnia 15 kwietnia każdego roku. Krajowy ośrodek, w przeciwieństwie do ministra właściwego do spraw klimatu, nie dysponuje pełnymi informacjami o operatorach, którzy nie posiadają zatwierdzonego planu monitorowania emisji z operacji lotniczych, dlatego przewidziano, że minister będzie tworzył taką listę. Lista operatorów statków powietrznych przypisanych poszczególnym administrującym państwom członkowskim</p>
----	--	--	--

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw

			tworzona przez Komisję Europejską sporządzana jest na przełomie stycznia i lutego, więc konieczne jest wydłużenie terminu sporządzenia wykazu, żeby jego podstawą były aktualne dane o operatorach przypisanych do Polski jako państwa administrującego.
12	Art. 1 pkt 56 – zmiany w art. 141	<p>„1b. Przepisów ust. 1a nie stosuje się do lotów statków powietrznych rozpoczynających się lub kończących się na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Europejskiego Porozumienia o Wolnych Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej wykonywanych do i z lotnisk znajdujących się na terytorium Konfederacji Szwajcarskiej w okresie od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2023 r.</p> <p>1c. Przepisów rozdziału 12 w zakresie raportowania wielkości emisji, o których mowa w art. 86, oraz rozliczania wielkości emisji, o którym mowa w art. 92, nie stosuje się do lotów statków powietrznych rozpoczynających się lub kończących się na lotniskach znajdujących na terytorium Konfederacji Szwajcarskiej wykonywanych do lub z lotnisk znajdujących się na terytorium innych państw spoza Europejskiego Obszaru Gospodarczego lub lotnisk znajdujących się w regionie najbardziej oddalonym w rozumieniu art. 349 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w okresie od dnia 1 stycznia 2020 r. do dnia 31 grudnia 2023 r.</p> <p>[...]</p>	Zmiany w przepisach o derogacji mają na celu dostosowanie ustawy o systemie handlu do celów umowy między Unią Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie powiązania ich systemów handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, tak aby w ustawie były uwzględnione uprawnienia do emisji utworzone w obu systemach oraz zmian w dyrektywie 2003/87/WE dokonanych w drodze decyzji Komisji (UE) zmieniającej dyrektywę 2003/87/we parlamentu europejskiego i rady w odniesieniu do wyłączenia lotów z

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw

			Konfederacji Szwajcarskiej z unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji
	Zmiany w ustawie z dnia 27 kwietnia 2001 r. - Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2019 r. poz. 1396, z późn. zm.).		
13	Art. 2 pkt 1 – w art. 286 w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie	„2) informacji, o której mowa w art. 64b ust. 8 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, z uwzględnieniem zmian tej informacji, lub informacji, o której mowa w art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, lub”	Dostosowanie odesłań w art. 286 ust. 3 POŚ do nowych przepisów uETS dotyczących podstaw wydawania uprawnień
14	Art. 2 pkt 2 lit. b – w art. 400b dodaje się ust. 10 w brzmieniu	„10. Narodowy Fundusz może pełnić rolę podmiotu wdrażającego środki finansowe Unii Europejskiej metodą zarządzania pośredniego, o której mowa w art. 62 ust. 1 akapit pierwszy lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylającego rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz. Urz. UE L 193 z 30.07.2018, str. 1), w tym poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, po powierzeniu Narodowemu Funduszowi przez Komisję Europejską zadań związanych z wdrażaniem tych środków.”	Zmiana umożliwiająca pełnienie przez NFOŚiGW funkcji podmiotu wdrażającego środki finansowe Unii Europejskiej metodą zarządzania pośredniego.

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw

15	Art. 2 pkt 4 – w art. 410e dodaje się ust. 4 w brzmieniu	„4. Za zgodą ministra właściwego do spraw klimatu, Narodowy Fundusz może pełnić funkcję wykonawczą, zarządzającą lub wspomagającą przy międzynarodowej organizacji, instytucji, programie lub funduszu, zapewniających funkcjonowanie mechanizmów finansowych służących realizacji celów Konwencji Klimatycznej, w tym funkcję podmiotu akredytowanego przy Zielonym Funduszu Klimatycznym.”.	Zmiana umożliwiająca pełnienie przez NFOŚiGW funkcji wykonawczej, zarządzającej lub wspomagającej przy międzynarodowej organizacji, instytucji, programie lub funduszu, zapewniających funkcjonowanie mechanizmów finansowych służących realizacji celów Konwencji Klimatycznej.
Zmiany w ustawie z dnia 17 lipca 2009 r. o systemie zarządzania emisjami gazów cieplarnianych i innych substancji (Dz. U. z 2019 r. poz. 1447, z późn. zm.)			
16	Art. 3 pkt 2 lit. b – w art. 3 ust. 3 uchyla się pkt 4	w ust. 3 uchyla się pkt 4	Zmiana porządkowa. Uchylany przepis związany był z projektem ustawy dotyczącej systemu bilansowania i rozliczania wielkości emisji dwutlenku siarki i tlenków azotu dla dużych źródeł spalania. Wobec nie uchwalenia ww. ustawy, art. 3 ust. 3 pkt 4

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw

			pozbawiony jest normatywnego znaczenia.
17	Art. 3 pkt 3 – w art. 5 uchyla się ust. 5	w art. 5 uchyla się ust. 5	Uchylenie przepisu zawierającego odesłanie do nieistniejącej już ustawy oraz powielającego normę wynikającą z obecnego brzmienia ustawy o instytutach badawczych
18	Art. 3 pkt 5 – art. 6a otrzymuje brzmienie	<p>„Art. 6a. Informacje jednostkowe zawarte w:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) raporcie, o którym mowa w art. 7 ust. 1, 2) raporcie, o którym mowa w art. 64 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 12 czerwca 2015 r. o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych, oraz w sprawozdaniu z weryfikacji tego raportu, 3) raporcie, o którym mowa w art. 5 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/331 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz. Urz. UE L 59 z 27.02.2019, str. 8), oraz w sprawozdaniu z weryfikacji tego raportu, 4) zestawieniach informacji i raportach, o których mowa w art. 3 ust. 3-5 <p>- nie są informacjami publicznymi w rozumieniu przepisów o dostępie do informacji publicznej;”;</p>	Zmiana jest konsekwencją wprowadzonego mechanizmu wprowadzania przez prowadzących instalacje raportów o poziomie działalności do Krajowej bazy

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw

19	Art. 3 pkt 6 lit. a – w art. 7 po ust. 1a dodaje się ust. 1b w brzmieniu	„1b. Podmiot korzystający ze środowiska prowadzący działania ratownicze nie wprowadza do raportu, o którym mowa w ust. 1, informacji dotyczących podjętych działań ratowniczych.”	Przepis ma na celu zwolnienie z opłat za korzystanie ze środowiska za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza powstałe w trakcie prowadzenia działań ratowniczych
20	Art. 3 pkt 6 lit. b – po ust. 2c dodaje się ust. 2d i 2e w brzmieniu	„2d. W okresie, o którym mowa w ust. 2c, podmiot korzystający ze środowiska ma bezpośredni dostęp do informacji zawartych w raporcie. Dostęp do informacji jest realizowany w trybie bezpośredniego połączenia z systemem Krajowej bazy. 2e. Po upływie okresu, o którym mowa w ust. 2c, informacje i dane wprowadzone w raporcie, o którym mowa w ust. 1, przez podmiot korzystający ze środowiska, są udostępniane temu podmiotowi na jego pisemny wniosek skierowany do Krajowego ośrodka. We wniosku wskazuje się raport, którego wniosek dotyczy oraz zakres potrzebnych informacji i danych.”	Konieczność ograniczenia obowiązku dostępu do danych w Krajowej bazie do 5 lat wynika ze starzenia się technologii, w których wytworzone były aplikacje umożliwiające zbieranie danych dla poszczególnych lat. Utrzymanie poszczególnych bibliotek programistycznych, aktualizacja starzejących się środowisk powoduje czasochłonny i kosztowny nakład pracy programistów oraz administratorów systemów.

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw

21	Art. 3 pkt 7 – zmiany w art. 7a	<p>a) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Informacje i dane zawarte w raportach, o których mowa w art. 7 ust. 1, udostępnia się: 1) Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska; 2) wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska właściwemu ze względu na miejsce korzystania ze środowiska; 3) marszałkowi województwa właściwemu ze względu na miejsce korzystania ze środowiska przez podmioty korzystające ze środowiska lub marszałkowi województwa właściwemu ze względu na miejsce rejestracji podmiotu w zakresie informacji dotyczących eksploatacji urządzeń.”;</p> <p>b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu: „1a. W okresie, o którym mowa w art. 7 ust. 2c, informacje i dane zawarte w raportach, o których mowa w art. 7 ust. 1, udostępnia się organom, o których mowa w ust. 1, w trybie bezpośredniego połączenia z systemem Krajowej bazy, po zalogowaniu się do konta w Krajowej bazie, za pomocą identyfikatora i hasła dostępu.”;</p> <p>c) ust. 2 i 3 otrzymuje brzmienie: „2. Identyfikator i hasło dostępu są nadawane przez Krajowy ośrodek na wniosek organów, o których mowa w ust. 1. 3. Realizacja dostępu, o którym mowa w ust. 1a, następuje z wykorzystaniem bezpiecznej transmisji danych w sposób gwarantujący ich nienaruszalność.”;</p>	Zmiany nadają dostęp do informacji i danych zawartych w raportach składanych przez podmioty korzystające ze środowiska wskazanym organom w celu umożliwienia im weryfikacji prawidłowości naliczonej przez podmiot opłaty za wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza
22	Art. 3 pkt 8 – w art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie	„1. Krajowy ośrodek przeprowadza analizę informacji zawartych w raportach, o których mowa w art. 7 ust. 1, wprowadzonych przez podmiot korzystający ze środowiska do Krajowej bazy.”	Doprecyzowanie art. 8 ust. 1 w celu rozróżnienia raportów z art. 7 ustawy o systemie zarządzania od raportów (o poziomie działalności) z art. 64 ustawy o systemie handlu
23	Art. 3 pkt 9 lit. a – w art. 9 w ust. 1 w pkt 18 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 19 i 20 w brzmieniu	„19) gospodarki odpadami; 20) gospodarki wodno-ściekowej.”	Zaproponowane zamiany w art. 9 wynikają z potrzeby doprecyzowania zakresu prognoz zmian aktywności zgodnie z obowiązującymi wytycznymi IPCC, tj. dopisanie sektora „Waste”, który obejmuje

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw

			gospodarkę odpadami i ściekami. Dlatego wymagane są prognozy zmian aktywności, które opracowuje Krajowy ośrodek, również dla gospodarki odpadami i dla gospodarki wodno-ściekowej.
24	Art. 3 pkt 9 lit. b – w art. 9	w ust. 1e po wyrazach „prognoz wielkości emisji” dodaje się wyrazy „lub pochłaniania”	Zmiana wynikowa
25	Art. 3 pkt 9 lit. c – w art. 9 w ust. 5 pkt 4 otrzymuje brzmienie	„4) w przypadku braku informacji i danych dla roku odniesienia dopuszcza się wykorzystanie informacji i danych dla roku poprzedzającego rok odniesienia, a – w razie ich braku – najpóźniejszego roku, dla którego dostępne są te informacje i dane - pod warunkiem zamieszczenia w prognozie informacji o roku, którego dotyczą te dane”;	Zmiana ma umożliwić wykorzystanie innych wiarygodnych danych niż dla roku poprzedzającego rok odniesienia, co zapewni możliwość wykorzystania najbardziej wiarygodnych dostępnych danych, w przypadku gdy w okresie opracowywania prognoz zmian aktywności oficjalne dane z roku poprzedzającego rok odniesienia nie będą jeszcze dostępne.
26	Art. 3 pkt 13 lit. a – w art. 16e w ust. 1:	a) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu: „4a) gospodarki złożami kopalin”, b) po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu: „7a) środowiska.”	

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw

	Przepisy przejściowe i dostosowujące oraz przepis o wejściu w życie ustawy		
27	Art. 4 i art. 5	<p>Art. 4. Do uprawnień do emisji na okres rozliczeniowy trwający od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. i postępowań dotyczących tego okresu stosuje się przepisy rozdziału 5 i 11 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.</p> <p>Art. 5. 1. Do uprawnień do emisji dla instalacji nowej w rozumieniu art. 3 pkt 8 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym na okres rozliczeniowy trwający od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. stosuje się przepisy rozdziału 10 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.</p> <p>2. Do przekazanej Komisji Europejskiej przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy wstępnej całkowitej rocznej liczby uprawnień do emisji, o której mowa w art. 70 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1, stosuje się przepisy art. 70 ust. 10-12 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym.</p>	Regulacja umożliwiająca wydanie uprawnień z rezerwy dla nowych instalacji na III okres rozliczeniowy oraz stosowanie dotychczasowych przepisów do uprawnień do emisji na ten okres rozliczeniowy
28	Art. 8	<p>Art. 8. 1. Uprawnienia do emisji wydane na rachunek posiadania operatora w rejestrze Unii w okresie rozliczeniowym trwającym od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2020 r. w liczbie większej niż ustalona w przepisach wydanych na podstawie art. 25 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym albo stosownie do informacji, o której mowa w art. 26 ust. 4, art. 59 ust. 5, art. 70 ust. 12 lub art. 71 ust. 11, albo w art. 73 ust. 10 tej ustawy, podlegają zwrotowi.</p> <p>2. Krajowy ośrodek bilansowania i zarządzania emisjami występuje z wnioskiem o zwrot uprawnień do emisji, o których mowa w ust. 1, do prowadzącego instalację. Prowadzący instalację zwraca uprawnienia do emisji, o których mowa w ust. 1, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku o ich zwrot.</p>	Regulacja przejściowa umożliwiająca dochodzenia zwrotów równowartości uprawnień do emisji wydanych na rachunek instalacji w okresie 2013-2020

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw

		<p>3. Jeżeli prowadzący instalację nie dokona zwrotu w terminie, o którym mowa w ust. 2, Krajowy ośrodek bilansowania i zarządzania emisjami przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu informację o prowadzącym instalację, który nie dopełnił tego obowiązku.</p> <p>4. Informacja, o której mowa w ust. 3, zawiera:</p> <ol style="list-style-type: none">1) imię i nazwisko albo nazwę prowadzącego instalację, adres miejsca zamieszkania albo adres siedziby;2) liczbę uprawnień do emisji, o których mowa w ust. 1, które nie zostały zwrócone. <p>5. Minister właściwy do spraw klimatu wydaje decyzję w sprawie zwrotu równowartości uprawnień do emisji, o których mowa w ust. 1, określając kwotę podlegającą zwrotowi oraz termin jej uiszczenia.</p> <p>6. Przy obliczaniu kwoty podlegającej zwrotowi przyjmuje się jednostkową cenę uprawnienia do emisji, która odpowiada średniej cenie uprawnienia do emisji notowanej na giełdach ICE/ECX i EEX na rynku wtórnym spot w ostatnim dniu, w którym był realizowany obrót uprawnieniami do emisji, poprzedzającym dzień wydania decyzji, w przeliczeniu na złote według średniego kursu euro ogłaszanego przez Narodowy Bank Polski w dniu poprzedzającym dzień wydania decyzji.</p> <p>7. Do kwoty, o której mowa w ust. 5, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325, 1423, 2122, 2123 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 72).</p> <p>8. Kwota, o której mowa w ust. 5, podlega egzekucji administracyjnej w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2020 r. poz. 1427, 1492 i 2320 oraz z 2021 r. poz. 11 i 41).</p> <p>9. Należności wnoszone w związku z obowiązkiem zwrotu kwoty, o której mowa w ust. 5, stanowią dochód budżetu państwa.</p>	
--	--	---	--

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw

29	Art. 9	<p>Art. 9. Do spraw o wydanie i o zmianę decyzji zezwalającej na emisję gazów cieplarnianych z instalacji wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 53-58 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</p>	<p>Przepis umożliwiający stosowane nowych regulacji dotyczących zezwoleń na emisję gazów cieplarnianych wszczętych na podstawie wniosku przed wejściem w życie ustawy</p>
30	Art. 10	<p>Art. 10.</p> <p>1. Do wykazów, o których mowa w art. 286 ust. 1 pkt 1 lit b oraz pkt 2 ustawy zmienianej w art. 2, sporządzanych i przedkładanych za rok 2020 stosuje się przepis art. 286 ust. 3 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym.</p> <p>2. Do wykazów, o których mowa w art. 286 ust. 1 pkt 1 lit b oraz pkt 2 ustawy zmienianej w art. 2 w zakresie wydanych uprawnień do emisji na okres rozliczeniowy trwający od dnia 1 stycznia 2013 r.- do dnia 31 grudnia 2020 r., stosuje się przepis art. 286 ust. 3 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 2 w brzmieniu dotychczasowym.</p>	<p>Przepis zapewnia stosowanie dotychczasowych przepisów dla wykazów opłatowych i opłat sprzed 1 stycznia 2021 r., które są oparte na danych zbieranych na podstawie starych przepisów.</p>
31	Art.11	<p>Art. 11. Do raportu, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 3, składanego za rok 2020 przez podmiot korzystający ze środowiska prowadzący działania ratownicze nie stosuje się przepisu art. 7 ust. 1b tej ustawy.</p>	<p>Regulacja dotycząca stosowania zwolnienia w zakresie emisji z działań ratowniczych począwszy od roku 2022</p>

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw

32	Art. 15	<p>Art. 15. 1. Decyzje zatwierdzające plany metodyki monitorowania, o których mowa w art. 26f ust. 11 ustawy zmienianej w art. 1, lub decyzje dotyczące zmiany tych planów, o których mowa w art. 26g tej ustawy, wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zachowują moc.</p> <p>2. Do spraw o zatwierdzenie planu metodyki monitorowania lub jego zmiany wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy art. 26f i art. 26g ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.</p>	<p>Art. 26f ust. 11 zawiera przepisy dotyczące zawartości decyzji zatwierdzającej plan metodyki monitorowania w celu ujednoczenia praktyki organów. Nie ma powodów, aby decyzje wydane w tej sprawie przed dniem wejścia w życie ustawy straciły moc. Jeżeli organ będzie dalej prowadził postępowanie, kiedy ustawa wejdzie w życie, będzie stosował przepisy nowe.</p>
33	Art. 20	<p>Art. 20. Uprawnienia do emisji utworzone w ramach systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych Konfederacji Szwajcarskiej, które przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy zostały umorzone w celu wykonania obowiązku rozliczenia wielkości emisji, zalicza się na poczet rozliczenia emisji, o którym mowa w art. 92 ustawy zmienianej w art. 1.</p>	<p>Przepis sankcjonujący rozliczenie wielkości emisji uprawnieniami CH</p>

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw

34	Art. 21	<p>Art. 21. Wykaz, o którym mowa w art. 95 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą minister właściwy do spraw klimatu przekazuje po raz pierwszy w roku 2022.</p>	<p>Regulacja mająca na celu nałożenie obowiązku na MK od roku 2022 przekazywania wykazów operatorów statków powietrznych, którzy nie mają zatwierdzonego planu monitorowania</p>
35	Art. 24	<p>Art. 24. W latach 2021-2030 maksymalny limit wydatków Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej przeznaczony na finansowanie zadań Krajowego Operatora Funduszu Modernizacyjnego będący skutkiem finansowym wejścia w życie ustawy wynosi 187 600 000 zł, w tym w:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) 2021 r. - 18 760 000 zł; 2) 2022 r. - 18 760 000 zł; 3) 2023 r. - 18 760 000 zł; 4) 2024 r. - 18 760 000 zł; 5) 2025 r. - 18 760 000 zł; 6) 2026 r. - 18 760 000 zł; 7) 2027 r. - 18 760 000 zł; 8) 2028 r. - 18 760 000 zł; 	<p>Przepis zawiera regułę wydatkową</p>

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw

		<p>9) 2029 r. - 18 760 000 zł;</p> <p>10) 2030 r. - 18 760 000 zł.</p> <p>2. Minister właściwy do spraw klimatu monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 3.</p> <p>3. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, obniża się wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę między wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.</p>	
36	Art. 25	<p>Art. 25. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:</p> <p>1) art. 1 pkt 3 lit. b i f, pkt 19 i 21, pkt 28 i 29, pkt 31 lit. a, b, d oraz e, pkt 32 w zakresie art. 64a ust. 1-5 i 7 oraz art. 64b ust. 1-4 i 6-10, pkt 33-37 i 53, art. 2 pkt 2-5, art. 4, art. 5, art. 13, art. 14, art. 17, art. 18, art. 20 i art. 22-24, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia;</p> <p>2) art. 1 pkt 52, który wchodzi w życie z dniem 1 maja 2021 r.;</p> <p>3) art. 1 pkt 31 lit. c i pkt 32 w zakresie art. 64a ust. 6 i 8 oraz art. 64b ust. 5 oraz art. 3 pkt 7 lit. a w zakresie art. 7a ust. 1 pkt 3, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2022 r.;</p> <p>4) art. 3 pkt 9, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2023 r.</p>	<p>1) Wejście w życie art. 64 ust. 3, art. 64a ust. 4 i 7 oraz art. 64b ust. 5 w dniu 1 stycznia 2022 r. wynika z faktu, że w 2021 r. raporty i inne dokumenty wskazane w tych przepisach nie będą składane za pośrednictwem Krajowej bazy, tylko na formularzu wskazanym w art. 13 ust. 2 projektu.</p> <p>2) Przepisy o Funduszu Modernizacyjnym wchodzi w życie z dniem następującym od dnia ogłoszenia ustawy, żeby było możliwe podjęcie odpowiednich działań prowadzących do uruchomienia FM jak najszybciej po wejściu w życie ustawy. Ponadto regulacje dotyczące dostosowania przydziału</p>

**Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw**

			<p>uprawnień dla instalacji wchodzi w życie w takim samym terminie w celu umożliwienia wydania jak najszybciej uprawnień do emisji na rachunki w rejestrze Unii.</p> <p>3) Do dnia 30 kwietnia 2021 r. będzie możliwa wymiana jednostek poświadczonych redukcji emisji lub jednostek redukcji emisji na uprawnienia do emisji dla prowadzących instalacje, którym jednostki ERU i CER z jeszcze poprzedniego okresu rozliczeniowego zostały na rachunkach w rejestrze Unii, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 389/2013. Dlatego przepisy uchylające rozdział 13 mogą wejść w życie po zakończeniu procesu rozliczenia wielkości emisji (art. 92 uETS).</p> <p>4) Ze względu na konieczność wykonania prac technicznych związanych z udostępnieniem zasobów Krajowej bazy</p>
--	--	--	--

Odwrócona tabela zgodności
w zakresie objętym przedmiotem projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz
niektórych innych ustaw

			<p>dodatkowym użytkownikom przyjęto, że dostęp dla urzędów marszałkowskich ma być zapewniony od 1 stycznia 2022 r.</p> <p>5) Uchylenie art. 11a USZE następuje dopiero z dniem 1 stycznia 2023 r., w celu umożliwienia przeprowadzenia wszystkich czynności w celu rozliczenia emisji na dotychczasowych zasadach za okres 2013-2020.</p>
--	--	--	---

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

MINISTER DO SPRAW UNII EUROPEJSKIEJ

Konrad Szymański

Sygn. DPUE.920.712.2021.DK(10)
dot.: RM-0610-23-21 z 01.03.20121 r.

**Pan Łukasz Schreiber
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem

Konrad Szymański
Minister do Spraw Unii Europejskiej
/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Do wiadomości:

Pan Michał Kurtyka
Minister Klimatu i Środowiska